

குருவேதுணை.

பழனித்திருவாயிரம்.

இ ஃ து

மஹான் - வண்ணச்சரபம்

திருப்புகழ்ச்சுவாமிகள், முருகதாசசுவாமிகள்
எனவழங்கும்,

ஸ்ரீமத் - தண்டபாணிசுவாமிகள்

திருவாய்மலர்ந்தருளி

ஷே சுவாமிகள் குமாரர்

தி. மு. செந்தினாயகம்பிள்ளை யவர்களால்

உடுமலைப்பேட்டை

K. சண்முகவேலுபிள்ளையவர்கள்

பெரியசாமிநாடாரவர்கள்

இவர்கள் பொருளுதவிகொண்டு

உடுமலைப்பேட்டை

அ. கிருஷ்ணசாமிபிள்ளையவர்களது

கிருஷ்ணன் பிரஸ்சில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

முதற்பதிப்பு.

இராசசூஸ் சித்திரை மீ

1915.

மு க வு ரை

—•—•—•—

பழனித்திருவாயிரம்,, என்னும் இந்நூற்பெயரானது ஏழாம் வேற்றுமைப்புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகையாய்ப் பழனித்தலத்தின்கண்விளங்கும், முருகக் கடவுளைக்குறிப்பிட்ட ஆயிரங்கலிகளைக்கொண்ட நூலென விரியும்.

இந்நூலாசிரியராவார் எழுபத்தாறு வருடங்கட்கு முன்பு தென்பாண்டி நாட்டுத்திருநெல்வேலியிற் சைவவேளாண்குலத்திற் செந்தியாகம் பிள்ளையென்பவரது மாதவப்புதல்வராயவதரித் திளமைப்பருவத்திலேயே கந்தக்கடவுள் கருணையாற் றடுத்தாண்டு சமரசஞானதுய்யுதி தந்தருளப்பெற்றுத் திருப்புக்குச்சுவாயிகள், முருகதாசசுவாயிகள், தண்டபாணிசுவாயிகள், என மூன்று பெயருடன் எண்ணில்லாத தமிழ்ப்பிரபந்தங்கள் சண்மதசமயாதிதயாமாகப்பாடியருளித் தமிழ்நாடுமுழுதும்புகழ்மீமொறு முருகக்கடவுளின் அமிசமாய்விளங்கினர்.

இவராலியற்றப்பட்ட நூல்கள், தில்லைத்திருவாயிரம், திருவரங்கத்திருவாயிரம், தெய்வத்திருவாயிரம், சுகத்திரதீபம், திருச்செந்திற் பதினாறுபிரபந்தம், புலவாபுராணம், வருக்கக்குறள், சிவனேகபாதத்தந்தாதி, அரியேகபாதத்தந்தாதி, கௌமாரவேகத்தாளிதழகலந்தாதி, மாதைப்புராணம், வேலலங்காரம், மயிலலங்காரம், தமிழலங்காரம், முதலொலியலந்தாதி, பேரொலியலந்தாதி, சதகவுந்தி, சமயசூத்திரம், முதலிய பலவாம்.

இவர்மனோவைராகத்தாற் றுமியற்றிய பல நூல்களைப்பலதடவைகளிற் கடல் நதிகள் கால்வாய்கள் கிணறுகளிலும், அக்கினியிலும் கிழித்தெறிந்து மீண்டுந் தொகைபடப்பாடுந்தன்மையினரென்பது “ஓதரீரினுங்கனலினுங்கலிப்பெருக்குய்த்திட் - டதல்வேண்டுமென் றருட்பெருங்கடலிடத்திரந்து - போதவாடுறுத்திருப்புக்குழ்ப்புலவன்” என்றும், “இட்டபாடலுமளவிலவிகத்தினில்விளக்கப் - பட்டபாடலுமங்ஙனமாகும்” என்றும் இவர்தமதுசரித்திராதுய்யுகிளக்க நூலாகிய குருபரதத்துவகாவியத்திறம்மைத்தாமே கூறியிருத்தலால் விளங்கும்.

அன்றியும், இவர்பலதலங்கட்குஞ்சென்று பலபிரபந்தங்கள் பாடினும் இந்தப்பழனித்தலத்தினும்தம், இங்கெழுந்தருளியிளங்கும் பூதண்டபாணிமூர்த்தியினும்தம், அதிகமானவிரும்பமுடையவரென்பதும்,

“எவ்வகை யநியாயஞ்செய்திடினுமென் னிதயத் தென்றும்
தெவ்வமீம் வேலான்கொண்ட திருவுரு உணர்த்தத்தள்ளு
மெவ்வமீம் பழனித் குன்றிலிலங்கரு மேலாமென்னு
மவ்வயி மான மட்டு மகன்றிட் லரிதாம்” என்றும்

“என்னுட லாதி மூன்று மேற்றவன் பழனிக்குன்றின்
மன்னுசற் தருவே யென்னை மறுக்கருஞ்சாதம்”

என்றும், மேற்குறித்தருபுராதத்துவநூலிற் கூறியமையால் நன்கு
விளங்குகின்றது.

இந்நூலின் அளவாகிய ஆயிரங்கவிகளை வெண்பாமாலை முதல் வகுப்
பிறுன பதினாறு வகையாகப் பிரித் தியற்றியுள்ளார். இதனையியற்றி இருபத்
தெட்டு வருடங்காலாயின. இதனுட்பகுதிப் பிரபந்தங்களுள், யமகவந்தாதி,
திரிபுமஞ்சரி, என்னுமிரண்டும் கலம்பகத்தில் மடக்குமுதலியனவும் சித்திசு
கவிகளாதலாம் பொருளியிங்குதல் சிறிது கடினமாயிருக்கும், யமகவந்தா
தியின் ரொண்ணுற்றேழாவது, ஏகபாதச் செய்யுளுக்கு மாத்திரம் சுவாமிக
ளே விளக்கமானவுரை யெழுதியுள்ளார்.

சிலமெய்யன்பர்களிடத்து, ஸ்ரீதண்டபாணிக்கடவுள் இவருடையவடி
வத்தோடு சொற்பனங்களிலும், சாக்கிரத்திலும்விளங்கிப் பலவினையாடலி
ற்றியதும் பின் அவர்கள் சுவாமிகளைக்கண்டு சொல்லிக்களித்ததும் கீழ்க்கண்
ட கவிகளால் அறியப்படுகிறது.

“காரைநகர்ப் பார்ப்பார்தத் தெருவிலொருமனைமுகப்பிற் கறைவெண்டிங்கட்
சீரையிகழ்முழுநீற்றுக் கோலமொடங்கமுதுண்பான் சிறிதுகோர்
தாரைநெடுவேலினை நினைத்திருத்தேனடுத்தயனை தன்னிலன்னோன்
பேரைமிகப்பகாருண கிரிதன் வகுப்பினொலி பிறங்கிறம்மா.

கேட்டலுமோர் சிறுவனுக்கோர் பெரியனுவல்பாடமெனக் கிளர்த்தன்னோர்
மாட்டணுகியிச்சிறுவற் கிதுபயிற்றல் வருத்தமென்றேன் மகிழ்தவ்வல்லோன்
பாட்டறைதனிறுத்தியென்னை யழைத்தருகிலிருக்கவைத்துன்பதியாதென்றான்
ரோட்டணித்தன் குவனாமலிவயல்குழ்நெல் வேலியெனச்சொன்னேனன்றே.

சொல்லலுமப்பதிமுருகதாசனீயறிவாயோ தொந்த முண்டோ
நல்லசுகந்தானோவிந் காளிலெவ்குற்றுள்ளானோ நலியியென்று
னல்லல்வினையாலிரக்கு மடியேனைத்தானவண்ண மறைவாரொன்றே
னொல்லறிஞரு துமத்த வேதியன் நன்மனத்தடங்கா வுபகை பூத்தான்.

அட்டாவ தானியென்றும் வாலசுப்பிரமணியப்பே ரமைந்தோனென்று
பட்டாருக்கியெனென்று நானவனை யறிந்துசில நாளங்குற்றேன்
பட்டாதகருணையுறு மவனருயுத்தந்தையுந் நமருமென்னைத்
தொட்டாடலொழிந்த மற்றவி தத்தினியிகவுபசரித்துச்சூழ்தாரம்னோ.

அவனோடு நான் ஹைகன் கறிந்தவொருபனவனென்பா லுணுகியத்தத்
தவவேடவேதியனை யெங்குவிட்டாயெனக்கேட்டான் றமயே ரந்தோ
வெவனிமிடானென் றறியேனே யெனச்சொன்னே னாகியமே நென்றான் செவ்வே
ளிவன்மாரட்டேதோவிறையாட்டிசைத்துன்னென்றோர்ந்தவகையியப்பென்றேனே

ருடைடங்காணுறக்குன்றக் குடிசுறித்துச் செலும்வழியிற்சோதில்சேல
முடையொருபார்ப்பனத்தகூசி யுடனுனைக்கண்டவனை மிகவுபசரித்துத்
தடையறவின் றென்மனையிற்ட்ச்சைக்கொள்ளேண்டுமெனச் சாற்றியனானென்
விடைதரப்பெற்றொருமூவர் களுமாகித் திரும்பிவரும்வேலையுண்ணே.

அவற்குள்ள கொண்டுசில தூரமுந்தக் கண்டுமெல்லவடி கடாங்கு
மியற்றையவன்ருடத்தகுக்கொ லெனவினவித்தன்செடெனுஞ்சொற்கேட்டுத்
தவத்தினுக்காமந்திரங்கள் சிலகூறவரைந்தகொண்டென் றன்வீட்டியப்பா
னுவப்புடனீ யொப்பொழிற் துணவினுக்காவனவிழந்தங் கோளூர்க்கேகி.

எய்தியடை.யொடு வந்தென்மனையிடைவே ரொருதவன்வந் திருப்பக்கண்டென்
செய்தியவன்நன்னையெனத் தெரியவந்தேனெனச் சொன்னென்செப்பலியாவு
மெய்திகமுன்னவு கொலோகனவு கொலோடுனக்கேட்டேன் மெய்யேயென்றான்
வைதிகாசிற்சிலர்சாட்சி யுடனியானன்றெனத் தெரித்தேன் மாழ்கிச்சோர்ந்து.

கெட்டேனென்றழு தெழுந்தானவனை யெண்ணில்பலர்கூடிக் கேட்டின்புற்றார்
துட்டேமெய்த் தெய்வமெனச்சுழல் வேனைச்சிடெனெனச் சொன்னாய் கொல்லோ
ட்டேயும்பொழிற் குன்றக்குடியானே யெனப்பதிகம்வரைந்தேன் சேய்தன்
கட்டேயந்தமொழி பழையாதொருதவனை யாங்கனுப்பற் கண்டாரின்றே.

அத்தவனுந்தவன்றானே குகன்றானே வுள்ளதிற வருட்கேதோன்று
மித்தனை தூரம்பகரு மியா னும்போய்ச் சேவித்தேனின்றென்றான்
நெத்தகவோர் மனிதவடிவாகிவருந் தெய்வத்தை யிறைஞ்சியுய்வார்
மெய்த்தவமத்தனையத் வேதியன்பார் ரோய்த்ததொரு வியப்பேயாயால்.

யற்றுமிருவேதியர்வெவ் வேறிடத்தி லெனைக்கண்ட வாற்றைப்பின்னா
ளுற்றுரையாடின ரவர்க்கு மவ்வாறே சொலிப்பிழைத்தேனுலகத்துள்ளார்
முற்றுமிகுத்தருமாறுஞ் செய்குருகெனவடிவொடுபோய் மேசுமாத்
சிற்றுணர்வோர் பாற்புரிந்தென் றனைவருத்தான்மையெண்ணித்தேனித்தேனே.

கங்குலிற்சில கனவினையெனைக்கண்டார்பலரிவற்றற் கடையனேனைக்
குங்குமக்குன்றனையகுகளுண்டுகொண்டானெனத் தெளிந்துகொண்டேன்"

என்று குருபரதத்துவம் குன்றக்குடிச் சருக்கத்திற் சொல்லியிருப்
பதன்றியும், ஷை'பழனிச்சருக்கத்தில்,

"எடுத்தகைத் தண்டொன்றுள்ளா நென்றும்வாழ் பழனிக்குன்றை
யடுத்தவூர்களிலொன்றும்வே லாயுதம்பாளையத்திற்
கடுத்தமில்கருப்பவேலுக் கவண்டென்றொருவனன்னான்
விடுத்திடாத்தருமத்தோடு மெய்த்தவமுடையானம்மா.

அன்னவனென்னைக்காணு முனமவன் கனவிற்கெவ்வே
என்னதிகோலத் தோடுந் நிலங்கினன் சிலபோதன்றோன்
முன்னவிர்திடலு மென்னை முழுவலிக் குகனென்றெண்ணித்
தன்னதுகுறைக்கெல்லாக் தீர்த்திடச்சாற்றுகின்றான்

ஐயநான்முருகனல்லே எனவனடியவர் தம்பூந்தாட்
செய்ய தூள்சுமக்குஞ் சென்னிச் சிறுவனென்றுறுத்திச்சொன்னேன்
வைமகத்துருவாவந்தும் வஞ்சகமலிந்ததாயிப்
பொய்யறைகின்றா யென்றே புகல்கின்றான் பொல்லேனந்த

முருகனையென்றோறு மொழிகிலானவனினான்
கொருதினத்தற்றதாயு முரைக்கின்றா னுணர்வின்நிலே
னருகில்வாமுறவி னோர்க்கு மத்திறம் பயிற்றுகின்றான்
நிருவருட்குடன் கூத்தென்னச் சிந்தைசெய்திருக்கின்றேனே”

என்று கூறியிருப்பதால் நன்கு புலப்படுகின்றது.

இத்தகைய மேன்மைகளமைந்த வெமது சுவாமிகள் பதினேழுவரு
டங்கட்குமுன், நடுநாட்டுத் திருவாமாத்நூர்த் தலத்திற் நிருமடாலயமமை
த்து ஞானசமாதிகொண் டருளினார், அவ்விடத்தில் ஆலயமமைத்து ஸ்ரீ த
ண்டபாணிமூர்த்திப்பிரதிட்டையியற்றி நித்தியநைமித்திகாராதனைகள் குறை
வின்றி யடியார்களால் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன.

இந்தப்பழனித்திருவாயிரநூலை, உள்ளன்பினோடும் ஊக்கத்தோடும்
பொருட்செலவுசெய்து அச்சிட்டிலகற் பிரகித்தப்படுத்தியவர்களான கோய
முத்தூர்ஜில்லா, உடுமலைப்பேட்டை மகா-ஈ-ஈ-ஸ்ரீ K. சண்முகவேலுப்பிள்ளை
யவர்களும், ஷெ. பூர் பருத்திவிதை வியாபாரம் மகா-ஈ-ஈ-ஸ்ரீ பெரியசாமிநா
டாரவர்களும் செய்தநன்றிக்குக்கைம்மாறு ஸ்ரீதண்டபாணிக்கடவுளே அரு
ள்செய்வரென்பது நிண்ணம். சுபம் சுபம் சுபம்!

வெண்பா.

தண்டபாணிப்பேர் தவமுருகதாசப்பேர்
விண்டிருப்புதழ்ச்சா மித்திருப்பேர் - கொண்டதமிழ்
வண்ணச்சரபகுரு உண்கமலத்தாட்டுணையென்
னெண்ணத்தி னின்றருள்கவே.

இவ்வணம்,

ஆனந்த ஸூ
மாசி மீ
திருவாமாத்நூர்

}

இந்நூலாகிரியசுவாமிகளின்
மாணக்கனும் குமாரனுமான
தி. மு. செந்தியாயகம்பிள்ளை.

குருபாதமேகதி.

உ
குருவேதுணை.

யமகவந்தாதியின்

கூஎ - வது ஏகபாதச் செய்யுட்பொருள்.

மகவாரீயாண்டவயலூரநாதிமதலையன்றே
மகவாரீயாண்டவயலூரநாதிமதலையன்றே
மகவாரீயாண்டவயலூரநாதிமதலையன்றே
மகவாரீயாண்டவயலூரநாதிமதலையன்றே.

(இள்) மக - இளமையின், வான் - பெருமையும், ஐயாண்ட - ஐந்துவயதையுமுடைய, ஐ - சுவாமி, அல் - மதிள்போலும்- ஊத - உரத்தினைப்பெற்ற, நாதி - நாததத்துவசம்பந்தன், மது - தேனாலாகிய, அலையன் - சமுத்திரத்தினது, தேம் - இனிமைவாய்ந்த, அக - திருவுள்ளமுற்ற, ஆனை - தெய்வயாரீயின், ஆண் - நாயகன், தவை - சேட்டைபோலும், அல் - அஞ்ஞானவிரூள், ஊரன் - இவரப்படாதவன், ஆதி - முதன்மையான, மத - சமயத்தில், லயன் - ஐக்கியப்படுகின்றவன், தே - தெய்வத்தன்மையுள்ள, மகவான் - மகாகாயத்திலுற்ற, அயாண்ட - பிரமாண்டங்களின், அயல், சார்பில், ஊர் - சலனத்தோடும், அநாதி - காலாதீத, ம- மாயையை, தலை - இடமாகக்கொண்டபொருள், அன்றே - அல்லனே, மகவாரீ - இந்திரனை, ஆண்ட - ஆட்கொண்ட, லபலூரன் - பழனியாண்டவன், ஆதி-சிவபெருமானுடைய, மதலை - புத்திரன். எ-று. அன்றே, அசைநிலை.

(கருத்துரை) இளமையிற் பெருமைபெற்ற ஹைந்துவயதுப்பருவமாய் விளங்குகின்ற சுவாமியும், மதிள்போன்ற நாததத்துவசம்பந்தனும், தேன் சமுத்திரம் போன்ற திருவுள்ளமுற்ற தெய்வயாரீ நாயகனும், கெடுதலைச் செய்ய மஞ்ஞான விரூளைச் சுமக்காதவனு முதன்மையான சமயத்திலுடன்பாடுள்ளவனுமான வொருவன் பரமாகாயத்திற்கிடக்கின்ற பிரமாண்டங்களைச் சார்ந்தசலனசொருபமாயையை யிடமாகக்கொண்டவ னல்லனேயல்லன், இந்திரனையாண்டு கொண்ட பழனிபூர்னுஞ் சிவபெருமான் புத்திரனுமாவான் என்பதாம்.

ஞாயம் - முதிர்ந்தபருவத்தி லடையத்தக்கஞானத்தை யிளமையிற் சுயமாயடைந் தமையாலதனின் பெருமைபெற்றோனென்றும், ரூசங்காரத்தின்போதுஞ் சமணரைவென்றபோதுமுற்றபருவமாதவி ன்ஊந்துவயதென்றும், மற்றெல்லாவற்றையுங் கவர்ந்துகின்ற வியாபகத்தா னாததத்துவ மதிள் போலுமென்றும், வாய்ச்சொல்லினு மநிநயம் பொருந்தினமைப்பற்றித் தேன் சமுத்திரம்போன்ற திருவுள்ளமென்றுங், தன்னைச்சார்ந்தோடுஞ் ஞானத்தையுங்கெடுக்கின்றவனாதவி னதனைச் சுமக்காதவனென்றும், எச்சமயத்தோராலு மிசுழப்பட்டாகருந்தவமே தனதுதொழிலாதவின் முதற்சமயத்

துடன்பாடென்றுங், 'சிரவஞ்சக்தோற்றமேமாயைக் கா தாரமாதலினைதச் சார்ந்த சலனத்தென்றும், போகாதிபனுன விர்திரையாண்ட தன்மையத ற்காதாரமான மாயைக்கதிதத்தை விளக்குமென்றும், சிவபெருமானே நெற் றிக்கண்ணுற்பெற்ற தன்மையுடங்கனமாகுமென்று மறியக்கடவர்.

(இலக்கணம்) முதல் வரியினு மிரண்டாம் வரியினுந் ஐகாரம்போலி யாய் நின்றது. உர, என்னும்பதத்துள்ள வுகரம், நீட்டல்விதாரம்பெற்றது. உடைமைபற்றி நீட்டல் விதியெனக் கொள்வாருமுளர். அதன், இதன், ஒன் றன், என்னும் பதநிலைப்படி அலையினென்பது அலையென நின்றது. அலையெனச்சமுத்திரத்தைச்சொன்னது பின்மொழித்தொகை. மூன்றாம்வரியிற் போலியை காரமாகின்றது. ஊர்தல் சலனப்பொருடருதலும்; தலையென்னு ம், முன்னிலைவிளிபோலும் பெண்பாற்ஈவி, அஃறிணைக்கும் வருமாறும் அஃது மதலைத்தன்மையாற் பொருந்தியவாறு முணரும்புலவரு மிருப்பாரென நம்புகின்றும். அல்லார், அலார், ஆனதுபோலுமோசைமெலிவு சாதாரண மான செய்யுள் வழக்காதலின் விரித்தெழுது விட்டனம்.

சாத்துகவிகள்.

சென்னை சித்தார்த சரபம் அஷ்டாவதானம்
பூவை - கலியாணசுந்தர முதலியாரவர்களியற்றியது.

அறுசீர்விருத்தம்.

வண்ணக்க விச்சரப மாமபரவருணகிரி மாதவத்துத்
தண்ணளியினிற்சிறந்த முருகதாசச்சாமி சதுரிற்சொற்ற
பண்ணளிசூழ்நற்பழனித் திருவாயிரப்பனுவற் பண்பைச்சூழ்தற்
கெண்ணியவாயிரநாவையுடையோனே யொருவாறிங்கேற்றோனம்மா.

இந்நூலாகிரிய சுவாமிகள் மாணுக்கர்
திருநெல்வேலியில்லா கழுகுமலை
இராமகிட்டிணப்பிள்ளையவர்களியற்றியது.

வெண்பா.

சித்தார்பழனித் திருவாயிரத்தொடுபல்
வித்தாரப்பாடல் விரித்தபுகழ்ச் - சத்தாதி
யாகநிகழெங்கோ னணித்தண்டேந் தோர்கடவுள்
பாகநெறியாவராப் பார்.

இந்நூலாசிரிய சுவாமிகள் மாணுக்கர்
திருநெல்வேலி ஜில்லா கோபால சமுத்திரம்
சண்முகதாசப்பிள்ளையவர்களியற்றியன.

சந்தக்கவிகள்.

தந்தனா தத்தன - தனதானனா.

வண்டருதுற்றமலர் விண்டுதேன்மிக்கொழுதி
வந்துகால்பெற்றுவுளர் - பொழிவூடுபோய்
வன்கையான்முக்கனிகள் சிந்தியாடிப்பழகு
மந்திருநற்பழனி - மலைத்துவாழ்
தண்டபாணிக்கடவு டண்டையோலிட்டழகு
தங்குபா தத்திலொரு - பதுநாறுசேர்
சந்தரீபக்கவிதை நன்குபாடிப்புவவர்
சங்கநாடிப்புகழ - நனிருடினா
னண்டருரோத்தகழை மிஞ்சுகானப்பதியி
லன்றுதே தாணிப்பல்விழு - முனம்பேலுனா
னன்பனாய் முத்தமிழ் தைந்துசிலத்தொழுக
லங்குநூல்விற்பனமெ - யருணீதிசீர்
சண்டன்வேதத்தன்மத னஞ்சகோரத்தவச
சங்கலாடைப்பொலிவு - முழுநீறுதேர்
தன்கொளமாரச்சமய மொன்றுமவாழ்வுற்றிலகு
தண்டபாணிப்பெயர்கொள் - குருநாதனே.

(க)

தனத்தன தாந்தனத் - தனனா தனனா.

அறத்தொழின் மாந்தர்படித் - துயும்வாழ்வினதே
யருட்பொலிவார்தவருய்த் - துணர்பிடுளதே
விறற்கவிவேந்தர்தமக் - கிருசீர்விழியே
வெளுத்தவிர்வான்கடலுற் - நெழுமாரமுதே
மறக்குலமான்கனப்- பிடிமாதுடன்வேண்
மகத்துவமோர்த்துமதித் - திசைபேசெடுநா
றிற்றறடியேந்துகரத் - தொடுமேவிடுமோர்
திருப்புக்கீழான்பழனித் - திருவாயிரமே.

(உ)

இந்நூலாசிரிய சுவாமிகளின் அன்பர்
திருநெல்வேலி ஜில்லா - பாகூர்
மு. பார்த்தசாரதி நாயுடு அவர்களியற்றியது.

தந்தானதன தன்னதய்யதன - தனதான.

பந்தபாசமறு செம்மைமெய்யந்தவ
மென்றுநீள்பழனி யண்ணல்வள்ளிமகிழ்
பைங்கலாபன்மிகு மொண்மையுள்ளதிரள் புயமீதே
பண்குலாவுதொடை பென்னவெளவுதமிழ்
கொண்டொராயிரந லெண்ணின்மல்குகவி
பண்புகருவகை மன்னிபொல்லைவனை தாலான
முந்தவானுலக மன்னனல்குமலர்
நன்றுசேரருனை நண்ணிநல்கவல
மொய்ப்புளோ னிரைகடுன்னு மெவ்வமற விழைவோனே
முண்டகாசனை முன்னரைதிலருள்
விண்வொழிவினையு மெண்ணலில்லதமிழ்
மொந்ததபோலநினை வன்மைகொள்ளமுயர் விரகோனே
மந்தமாருதமொர் வன்னவையமென
வுந்நுமவேளமர்செ யின்னல்வெல்புனிதன்
வன்புருதவிபல் பன்னுதெய்வமுனி நிகர்வோனே
மஞ்சலாவொர்கிரி தன்னின்மெய்யுருளு
பங்கவினயில தெண்ணமெள்ளளவு
மங்குருமலினி தங்குனுய்யுமொரு செயலோனே
சந்தமாரிபொழி செம்மல்வள்ளல்சர
பன்குமாரமத வுண்மையெய்தியயி
றங்குபுசைபுரி தன்மைவெஃகுமுயர் பெரியோனே
தஞ்சமாகவிழை யென்னதுள்ளமுறை
சொந்தன்வேணுவன மென்னுநெல்லைவரு
தண்டபாணிநிறை வண்மைவெள்ளமுள குரவோனே. (க)

வேறு.

கழனித் திருநெல்லைக் காமர்தண்டபாணி
தழனித் தியகுகற்குச்சாற்றும் - பழனித்
திருவாயிரந்தலையாத் தேர்பெறுவாய்நெஞ்சே
தெருவாயிரந் தலையாச் சீர்.

இந்நூலாகிய சுவாமிகளின்

மாணக்கரும் குமாரருமான

தி. மு. செந்தினாயகம்பிள்ளையவர்கள்

இயற்றியன.

வெண்பா.

மீலாம் பழனிமலை மேவுதண்ட பாணியன்றன்
பாலாம் பலநலமும் பாடிவைத்த - நூலாம்
பழனித் திருவாயிரமன்பர் பாடித்
தொழனித் தியமெய்ச் சுகம்.

(௧)

வேறு.

கட்டளைக்கலித்துறை.

காலொன்றுமேலெடுத் தாடும்பிரானுதற் கண்டருசேய்
மாலொன்று நெஞ்சின ரெய்தாப்பழனி மலையின்மிசை
வேலொன்று தண்டமொன் றேந்திநிற்பான்றன் விருப்பமுறு
நூலொன்று நற்பழனித்திருவாயிர நோன்மையதே.

(௨)

வேறு.

எழுசீர்விருத்தங்கள்.

அண்டரும்பரவும் பழனியங்கிரிமீ தயிலணிந்தாடுமெம்மம்மாண்
றெண்டராமனிதர்தனதுமெய்யருட்சிற்சொருபமோர்ந்திடலரினெனவே
மண்டலமதனிற் றண்டுகல்லாடை வளங்கொள்வெண் கோவணமுழுநீ
றெண்டருமக்க மலைபாதுகைகே னுறத்திருவுருவமாவந்து.

(௩)

தண்டபாணியன்சொற்றிருப்புகழ்க்காரன்னுமிரண்டுமெய்ப்பேரு
மெண்டருமுருக தாசனென்றொருவர் றேய்ந்ததோர் பேருமேற்றருளி
வண்டமிழ்க்கடலைக்கடைந்துமெய்ம்மறையின்வண்பொருளமுதமாம்பலனால்
விண்டனன்றொகையிவ் வளவெனமுடிக்க வெட்குவர்சேடன்வா னியுமே.

அத்தகைப்பனுவற் கூட்டமத்தனையு ளகிசுமா விளங்குவதணிசால்
வித்தகப்பழனி யாயிரமென்னுமெய்யறிந்துத்தமர்விளம்பி
லுத்தமத்தவஞ்செய்துப்பவர், நிசமென்றொப்புவர் மற்றையோருள்ளில்
வைத்ததோரபிமா னத்தொடர் பென்ன வாய்கொடு பேசுவர்நாமே.

(௪)

பாயிரம்வெஃபா மாலையந்தாதி பயில்கலித்துறையலங்கார
மாயிரும்புகழ்சேரி யமகவந்தாதிவளமிகு திரிபுமஞ்சரியுந்
தாயினு மினியகுருபரமலை தகுபதிற்ப்பத்தந்தாதி
வாயிகப்பிள்ளைக் கவிகலம்பகஞ்சீர் மலியொருபாவொருபஃதும். (சு)

நவமணிமலை யொடுநவரசமு நலமிகு சித்திமாலையுஞ்சீ
ருவமைதீர் நடுவாமொலியலந்தாதி யோங்குசீர்வண்ணமும் வகுப்புந்
தவமுறுமன்த்தாற் பயில்பவரடையுந் தனிப்பவன்குறிப்பிடுங்கவியும்
விவரமாத்நிருவாய் மலர்ந்தவெங்குரவன் விரைமலர்ப்பதம்வணங்குதுமே.

சந்தக்கவி.

தந்ததானதன தந்தனதானன = தனதான.

சந்தமார்குரவு வெட்சிமுனம்ல - ரணிகீர்தோய்
கந்தகுதருளி னிற்றினமேழுமு - கிடுமேலோ
னிந்தமாநிலம் திற்றமிழ் மாரிபெப் - முகில்போல்வா
னெங்கண்மாதவமு டித்திடுதேசிக - மணியாவா
னந்தண்வேணுவன மத்தியிலேதிரு - வருவானோ
னங்கைபூடுகுரீ பற்றிமெஞானல் - கிடுவோனீள்
சந்தவாய்கொள்சர பப்புலலோனெனு - மிசையோன்மா
தண்டபாணிபழ னித்திருவாயிர - மினிதாமே. (அ)

எழுசீர்விருத்தம்.

அருண்மலி தண்டபாணிமாமுனிவ னதைதருபழனிபாயிரத்தைத்
தெருண்மலியுளத்தா லுமெலைப்பேட்டைத் திருநகர்ச்சண்முகவேலு
பெருமைசால் பெரியசாமியென்றிருவர் பிரியமிக்குரியகைப் பொருள்பெய்
தருமையாமவ்லூர்க் கிருட்டிணன்பிரசி லச்சியற்றுபுதுலக்கினரே. (ஆ)

சாத்துகவிகள் முற்றியன.

குருபாதமேகதி.

இந்நூலாசிரிய சுவாமிகளிடம் சந்தங்கற்ற

கொங்குப்புவி உடுமலைப்பேட்டை

முத்துசாமிக்கவிராயரவர்களியற்றியன.

கட்டளைக்கலித்துறை.

தருவா யிரதியன் னார்மயல் விழந்து தவித்துழலுங்
கருவா யிரவக லார்நெறி காணக் கதிரென்பசத்
துருவா யிரணியற் செற்றோன் மருகன் சொலும்பழனித்
திருவா யிரந்தண்ட பாணிசு வாமிசெந் தேமொழியே. (௧)

வேறு.

விருப்படி வாரந்தொட்டு மேற்படி விமானக்கோயில்
இருப்பவர் குறிக்குமோக்கத் திற்செலுத்தேணி போலுந்
திருப்புகழ்த் தண்டபாணி தீவிரமுருகதாசன்
அருப்படி பழனிக்கோது மாயிரம் பாட்டுமாதோ. (௨)

எழுசீர்க்கழி நெடிடை ஆசிரியவிருத்தம்.

பண்முறைத் தண்ட பாணியெங் குருநற்
பழனிக்கா யிரஞ்செயுட் பகரச்
சண்முகவேலுங் கண்மணிப் பெரிய
சாமியும் பொருளுப கரித்த
திண்மையிற் பெரிதே யெண்ணிய வெண்ணைய்த்
திருட்டிலாக் கிருட்டினசாமி
யுண்மையிற் பாடு பட்டுத்தன் னச்சி
லுய்த்தவோ ருழுவலன் பதுவே. (௩)

குருவேதுணை.

பிரபந்த அட்டவவண.

வரிசை.	விவரம்.	பக்கம்.	செய்யுள்.
	பாயிரம்.	௨	௬
க	வெண்பாமாலை.	௩	௧௦௦
௨	வெண்பாவந்தாதி.	௧௪	௧௦௦
௩	அலங்காரம்.	௨௫	௧௦௦
௪	யமகவந்தாதி.	௩௭	௧௦௦
௫	திரிவுமஞ்சரி.	௪௮	௫௧
௬	குருபரமாலை.	௫௪	௫௧
௭	பதிற்றிப்பத்தந்தாதி.	௬௦	௧௦௦
௮	பிள்ளைக்கவி.	௭௨	௧௦௦
௯	கலம்பகம்.	௯௯	௧௦௦
௧௦	ஒருபாவொருபஃது.	௧௨௩	௧௦
௧௧	நவமணிமாலை.	௧௨௯	௮௧
௧௨	நவரசம்.	௧௪௫	௯
௧௩	சித்திமாலை.	௧௪௬	௬௪
௧௪	நடுவொலியலந்தாதி.	௧௬௦	௩௦
௧௫	கலவிமகிழ்தல் வண்ணம்.	௨௦௭	௧
௧௬	வகுப்புகள்.	௨௧௦	௩
	நூற்பயன்.	௨௧௬	௧

குருபாதமேகதி.

உ
குருவேதுணை.
பழனித் திரு வாயிரம்.

பாயிரம்.

விநாயகர்காப்பு.

வெண்பா.

கழனியுங் குளிர் சாரலுங் காண்டரு
பழனி வேள்புனை பாடலொ ராயிரந்
துழனிசெய்யத் துணைச்செயுந் தோயில் சீர்த்
தழனி றப்பெருந் தந்தி முகத்தனே. (க)

சரசுவதிகாப்பு.

அறுசீர்விருத்தம்.

வத்துநிலை யுணராப்புன்புலவர்சிலர்தமக்குமுன்னாள்வலிமைசான்ற
சிந்துதிக்கும்படி திருவாக்கருளியநீயென்னையின்னந்தியக்கவேண்டாஞ்
சத்துவசற்குருமுருகன்பழனியிலென்விருப்பமுற்றத்தகுஞ்சீர்தந்தாள்
வித்துவசேகரர்பலர்க்குங்குலதெய்வமாகிதிகழ்வெள்ளைமானே. (உ)

முருகக்கடவுள்காப்பு.

வெண்பா.

மருமுளரிப் புங்கவனூல் வாய்ந்தநெறி யாறுந்
திருமுகங்க ளாம்பழனித்தேவே—யுருமுதிரு
முன்னளவில் சித்தர்ப்பெற முன்னியசீர் நல்கியநீ
யென்னளவில் வஞ்சனைசெய் யேல். (ங)

வேண்டுகோள்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

அன்பர்தந்தாட்பொடி பற்பலநாள்கிரத் தாரக்கொண்டு
நின்பவளத்திரு மேனியைநாடி நெடிதிருந்து
மென்பர மார்த்தமுந் தேர்கின்றிலேன்றுதி யேற்றருள்வாய்
தென்பழனிக்கிரி மேல்விளையாடுஞ் சிவக்கொழுந்தே. (ச)

பழனித்திருவாயிரம்.

நிகழ்ச்சிகூறல்.

சந்தக்கல்.

தானனந்தய்ய தனந்தன தனத்தன.

ஆயிரம் பிள்ளை தினம் பெறு மொருத்திதா

இடவன் செய்கை மறந்துறுத லொப்பவே

வாயில் வந்துள்ள நறுந்தமிழ் முழக்கிடா

மாசடைந்தல்ல லெனுங்கடலிலெய்த்தினாள்

சேயிலங்கெஃக மதன் கண்வளர்ச்சத்தினேர்

தேறியொண்ணெசல்வ மிகும் பழனியைச்சொல்கே

இயினங்கவ்வலிணங்குதசை துய்த்திடார்

நாடொறுந் துள்ளி மகிழ்ந்திடல்குறித்தரோ.

(ரு)

தேற்றம்.

ஆசிரியப்பா.

புன்னுனிகறிக்கும் புனிதவாய்மறி

தன்னுடற்செந்நீர் தவாத்தண்டுலத்

தலை பெயல்புகன்ற சங்கப்பலவன்

கொலைபடா வண்ணங் குன்றிடித்தெரூபேய்

மருமமும் பிளந்த வடி வேற் செங்கை

முருகப் புத் தேண் மூவாப்பொன்னக

ரரசுவேட்டோ ரயம்பலகோறலும்

விரகுடைப்பண்பன் நென் நேவி ாம்பு

மென்னைக்காவா திரானெ னுந்துணிவாற்

றன்னைப்போ லுந்தலம்பிறி தில்லாத்

திருவாவினன்குடிச்சென்று

குருவாவருகெனக்கூய்த்துதிக்குதுமே.

(சு)

பாயிரமுற்றிற்று.

வேலுமயிலுந்துணை.

உ
முருகக்கடவுளை.

பழனித் திருவாயிரம்.

நூல்.

வெண்பா மாலை.

சித்தியெட்டு நல்கித் திரும்பாதான் றுளுள்வைகு
முத்தியினுஞ் சேர்த்தருள முன்னுவா - யெத்திசையும்
போற்றும் பழனிப் பொருப்பிற் புகழ்த்திருக்கூத்
தாற்றுஞ் சிவகுருநாதா.

(க)

பாடல் வணந்தேத்தும் பத்தர் மனப் பாவனைபோன்
றுடன்மறந் தாயோ வறிகிலே-ஓடலொன்று
மென்றனக்கே னல்குகிலா யீடிப்பழ னுபுரியி
னின்ற முருகா நிகழ்த்து.

(உ)

கோவதைக்கும் பொல்லார் குடிகேடு காண்பதன்முன்
சாவதற்ற முத்திபதந் தந்தாலு-மேவற்
கிசையேன்கரீ ளெண்ணையின்ன மீடழிக்க வேண்டார்
திசைதேர் பழனியர சே.

(ஈ)

மான்பார்வைக் கண்ணார் மயங்குமலர்க்கடப்பந்
தேன்பாயுந் தார்ப்பழனிச் சேவகா - யான்பாடும்
வெள்ளத் துதிக்காசை மிக்கமைந்து மேவார்போல்
கள்ளத் தனமுனக்கேன் காண்.

(ச)

பாடும் வளமையன்றே பாவித்தாய் பற்பலசித்
தாடு மகிமை யமையாயோ - பிடு
முதிர்சீர்ப் பழனியின்கண் முத்தலமுங் காத்திட்
டதிர்சேவற் கேதனங்கொண் டாய்.

(ஐ)

சேவற் றொனியாற் செவிகளிக்குஞ் சேடியா
ராவற் றிரண்முடித்தற் காற்றாயோ - மாவற்றுத்
தேவருப்பச் செய்த திருக்கைவேற் செல்வா நின்
ஔவல்பழ னித்தலத்தின் று.

(ஔ)

கற்கிணற்றி னீர்ப்பெருக்கங் காதலித்துன் பாலடைந்தே
னிற்சுமதொன் றுள்ளதுணை ண்டியுரு - கெழ்கடியான்
றற்குமதொன் றுள்ளதிந்தத் தாழ்ச்சிமுற்றுந் தீர்த்தருள்வாய்
நிற்கும் பழனியண்ண லே.

(எ)

போக முனிக்கும் புலிப்பாணிச் சித்தனுக்கு
நீகருணை செய்தகதை நிச்சயமேற் - ருகமுற்று
வந்தவெனைத் தள்ளேல் வயலுர்த் திருமலையிற்
சந்ததம்வாழ் சண்முகநா தா. (அ)

அறியாமைப் பேயா லகம்பரமென் றார்க்கேன்
குரியாமென் றுன்பதமுட் கொள்வே - நெறியா
றிரண்டுந் தனவென் றெழிற்பழனி யாள்வாய்
சரண்டுணைஞுட் டென்மையைக்காத் தாள். (க)

சொன்னயமு மோசைத் தொடைநயமுஞ் சோர்வின்மற்றை
நன்னயங்க ளாத்தனையு நல்குவாய் - நின்னயங்க
ொல்லா முடையார்க் கெளியா பெழிற் பழனி
வல்லாளா வேற்கை முனிவா. (க0)

உன்னை மறந்திப் கொருகணமும் வாழறியே
னென்னைமறந் தெவ்வா றிருப்பாயோ - முன்னை
மறையோனைக் குட்டியகை வல்லாய் வயலுர்த்
கறையோனே யுண்மையறி யேன். (கக)

ஈனக் கவியா லெனைச்சூழ்ந்து புண்பித்து
மானக்கே டத்தனையு மாற்றுவாய் - வானத்
தலைவர்பலர் போற்றத் தமிழ்ப் பழனிக் குன்றத்
தலைவடிவே லேந்தி நின்றோ னே. (கஉ)

வன்னக் கலாப மயின்மேன் மனத்துள்வந்து
மின்னற் பித்துகின்ற யென்செய்வே - னுன்னற்
கரியபுகழ்த் தென்பழனி யப்பா வடியேற்
குரியதுணை யொன்றுமற்றுண் டோ. (கங)

ஏனற் புனங்காத் திருந்தா ளினிதுரைத்த
மானக் குறிப்பயனும் வம்பாமோ - ஞானக்
குரவனாத் தென்பழனிக் கோயினடு நின்ற
யிரவலரிற் கூட்டே லெனை. (கச)

என்று மிதயத் திரக்கமில ராயுயிர்கட்
கொன்றுதின்பார்க் கஞ்சிக் குலைவேனோ - வன்றுரைத்த
வாசகத்தைக் காவாய் மலைப்பழனிவாழ்முருகா
வேசகல் பேரின்பமுற வே. (கரு)

செம்புகர்க்குன் றார்க்குந் திருவா ளினன்குடிச்சீர்
பம்புபெரும் பாரிற் பலகேட்டு - நம்பு மென்பாற்
கோணைத் தொழிற்செய் குமரா ளினியேனு
மாணைத் திறஞ்சற் றருள். (கக)

என்றற் கருட்பெருஞ்சீ ரீயா விடினுநல்கற்
குன்றற் கினியா னொருவனின்றோ - தென்றல்
வரைபான் புகழ்பழனி மாமலைக்கோ மாணே
தரையார் முழுதுமுய்யத் தான்.

(௧௭)

தன்னல்வரி வில்லான் கழிம்போர் குறித்தெதிர்க்கு
முன்னமுனை நாடியவென்முன்னில்லா - தின்னந்
துயர்ப்படுத்த லாமோநின் றொண்டு செய்கில்லேனோ
வயற்பழனி காக்கு மிறை வா.

(௧௮)

அருள்புரிகின் றில்லாயென் னுன்ற தவத்து
டிருள்செறியச் செங்குவது மென்னோ - பொருள்பலவுந்
தானாகி யாகாய் தமிழ்ப்பழனி மால்வரைக்கோர்
கோனாகி நிற்குங் குகா.

(௧௯)

எத்தனையோ காலமுனை யெண்ணித் தொழுமெனக்குன்,
சித்தமிரங் காதவிதந் தேர்கில்லேன் - முத்தர்
பரவுபுகழ்த் தென்பழனிப் பண்ணவா பைக்கு
மரவுடைப்பைந் தோகையில்வந் தான்.

(௨௦)

உலகைப் பொருளாமென் றுன்னு மதியாற்
கலகம் பெருகிக் கவன்றேற் - கிலகு
திருவருட்பே மென்றருள்வாய் செல்வப் பழனி
மருவுங் குருபர தேவா.

(௨௧)

மெய்ப்புலமை வேட்டுன் விரைமலர்த்தா னுமீமெனைப்
பொய்ப்புலவ ரெள்ளலென்று பேர்க்குவாய் - முப்புவனத்
துள்ளாரும் பேச வுயர்ந்தபுகழ்த் தென்பழனி
வள்ளான் மறத்திகண் வா.

(௨௨)

சொன்னவற்றை யேபலகால் சொல்லித் துதிக்குமென்சொற்
குன்னதுளஞ் சற்று முவக்காதோ - வன்னமயிற்
சேவகா செல்வத் திருவா வினன் குடிக்கோர்
காவலனா வாழுமுரு கா.

(௨௩)

கண்ணையே போலுங் கனத்தபுகழ்ப் பேறு பெறு
மெண்ணமெனக் கீந்த நிலைகொல்லோ - வண்ணப்
புலவர் மகிழ்ப்பழனிப் புங்கவா பொல்லார்
பலிகழ நொந்தேன்கண் பார்.

(௨௪)

உடலும் பொருளு முயிருமுனக் கென்றோர்ந்
திடலுணர்ந்து மேனிரங்கு கில்லாய் - கடலுடுத்த
பார்முழுதும் போற்றும் பழனிப் பருப்பதத் தோர்
கூர்முதிர்வே லேந்துங் குகா.

(௨௫)

குன்றக்குறவர் குலக்கோதை கோமாரே
தென்றற் கிரிப்புலவன் தேசிகனே - மன்றத்
தொருவா நடம்புரிவானுற்றதவப் பேரே
திருவா வினன்குடிவாழ் சேய், (௨௬)

சந்தக் கவிதொடுத்துன் றுள்கருதுமென்னையிங்கு
பந்தப் படுத்தியதென் பாவமோ - சொந்தச்
செயலதனூ னீநடத்துஞ் சீர்வினாயாட்டேயோ
வயலூர் முருகாசொல் வாய், (௨௭)

எல்லாமுநிசெயலே யென்றுணரு மென்றனையும்
பொல்லா வினைப்பேய் புலர்த்துவதென் - வல்லா
ரனைவருக்குந்தாயா யணிப்பழனி வெற்பின்
முனைவனென நின்றாய் மொழி, (௨௮)

*என்பாலோர் பெண்சமைத்தாற் கீந்தகலையொன்றினையு
மன்பா லெனக்களிப்பா யாமாகில் - வன்பா
லுயிர்செகுப்பா ரைத்தழிப்பே னெண்பழனி வெற்பில்
வெயில்விரிக்கும் வேற்படைத்தேவே, (௨௯)

உன்னன்பர் மேன்மை யுரைப்ப தரிதேயா
மென்ன வுணர்த்தியது மில்லையோ - வின்னர்
துயர்ப்படுத்த வேண்டார் தொழுவார் மனம்போல்
வயற்பழனி காக்கும்வய வா, (௩௦)

வாரணப்புட் கேதனமே வாழியென வாழ்த்தெடுக்கும்
காரணத்தார் சொற்குங் களியாயோ - தோரணச்சீர்
வீதித் திருவா வினன்குடிப்பொற் கோயிலுள்வா
ழாதித்தன் போலு மொருவா, (௩௧)

உக்கிரப்பேர் வேல்வழுதி யுற்றகலை யுங்காழிக்
கக்கிரன்றோ யுங்கலையு மார்க்களிப்பாய் - சக்கிரியைக்
குட்டி யுதைத்த குரவா பழனி வெற்பிற்
கட்டிவெல்லச் சொற்சொல்குழ கா, (௩௨)

அன்றே யுனதடிமை யானே னடியேனுக்
கின்றேனு மின்புறுத்த வெண்ணுவாய் - குன்றேற
மாட்டான்போற் றேகை மயிலூர்து வான்பழனி
நாட்டார்முற் போய்வரு மன்னா, (௩௩)

இன்ன மிடும்பற் கிறைச்சி நசையுண்டே
யென்னவுரைப் பார்க்கு மிரங்குவையோ - முன்ன
மவனைப் பொதியைமுனிக் காத்தடுத்தான் டார்வத்
தவர்பழனிவாழும் வரதா, (௩௪)

செந்தமிழ்ப்பே ரார்வஞ் சிதையும் படிசுலிப்பேய்
வந்தடையா வாறு வரந்தருவாய் - சந்தக்
கிளிமருவு திண்டோட் சிழவா பழனிக்
குளிர்மலைமேல் வாழெண் குண. (௩௫)

ஆட்டாலைப் பாகே யனையமொழி யார்தரும்பொய்க்
கோட்டாலை யோர்க்கிதச்சொற் கூறும் - லோட்டா
லிரப்பார் பணிவிழைந்தே னென்றருள்வாய் கொல்லோ
வரப்பார் வயலுர்ச்செல் வா. (௩௬)

வண்ணத் தமிழ்க்கு மகிழாத மானிடரு
மெண்ணப் பெறும்வாழ் வெனக்கருள்வாய் - கிண்ணத்
தனக்கவுரி பாலா தனிப்பழனி வேலா
கனத்தபுகழ்க் கோலா கலா. (௩௭)

வில்லேற்றந் தேர்த்தசில வேந்தரிட மிக்கதமிழ்ச்
சொல்லேற்றத் தோர்போய்த் தொழாதருள்வாய் - கல்லேற்றக்
காரா பழனிமலைக் கந்தா கடப்பமல
ராரா புலவர்தலை வா. (௩௮)

அடியார் திருக்கூட்ட மம்புவியிற் கூடிக்
கொடியாரை வெல்லல் குறித்தே - னிடியால்
வெருளரவம் போற்பதுங்க விட்டாய் பழனி
யருளரசே கண்பார்த் தருள். (௩௯)

வந்தனவு நேரே வருவனவு மாய்ந்தனவுஞ்
சந்ததழு மெத்தனையோ தண்டமிழ்ப்பாட் - டிந்தவிதப்
பேறளித்தான் சித்தி பெறத்தந்தி லான்பழனி
வீற்றையத் தாங்குகந்த வேள். (௪௦)

என்றுந் துணையா யிகபரங்க டாங்குவது
மொன்றுங் குறையா தொளிர்வதுவு - நன்றுணர்ந்தோர்
கொண்டாடிச் சூடுவதுங் கோலம் பொலிபழனிக்
தண்டா யுதபாணி தாள். (௪௧)

வெண்பாவை நெஞ்சம் வியப்ப மிகுமது
வண்பாடற் பாடுமன்பர் வாழ்வுறவுங் - கண்பார்க்க
மாட்டாய் கொலோபழனி மாமலைமேல் வந்துதொழும்
வீட்டாவற் றெண்டித்தெய்வமே. (௪௨)

தன்னந் தனியாய்ச் சதகோடி சங்கமுறு
மன்னவனு மாமொருவன் வாழுமிடம் - பொன்னகரு
நாணும் பழனி நகர்த்தவழே போற்றிகழு
மாணுந்து காமர் மலை. (௪௩)

இத்தரையிற் குன்றுதொறு மேகி யெழுத்தாறுஞ்
சித்த சலனமறச் செப்பியே - முத்தமிழாற்
றன்னைப் புகழ்சீர் தருவதற்குச் சோம்புவதோ
தென்னைப் பொழிற்பழனிச் சேய். (சச)

என்னருமை தேரா ரிடம்போ யிரந்தலுத்தே
னின்னமது செய்துமல வேவாதே - பன்னகங்கட்
கொத்தியுணுந் தோகைக் குரகத்தா னேபழனிச்
சித்தியிலோர் சற்றருளிச் செய். (சரு)

சாத்திரங்கள் சொல்லுந் தவமுயல மாட்டாம
லாத்திரப்பட்ட டேங்குமென்னை யாதரிப்பாய் - வேத்திரக்கை
நந்தியுணர் சம்பு நயனந் தருங்குமரா
விர்திரர்போற் றும்பழனி யில். (சக)

கண்டார் களிக்குங் கனியொன் றுளததனை
யுண்டாரே வீட்டு னுறைகுலோர் - தண்டார்
கரங்கொண்டு தென்பழனிக் காவல்செயு மஃதே
யுரங்கொண்ட தேவ ருயிர். (சஎ)

இன்னம் பிறவாமைக் கிச்சையுற்றே ரேத்துமொரு
மன்னன்போற் றென்பழனி மாமலைவாழ் - முன்னவனை
யாரோ வெனக்கருத்து னையுறவேண் டுமனற்கட்
சீரோன் றவப்பயனுஞ் சேய். (சஅ)

அக்கினி க்கண்ண லரனீன்ற மைந்தனுக்கச்
சக்கிலையென் பாருந் தவத்தரோ - கொக்கிரண்டு
கூறுக வென்றாய் குளிப்பழனிக் கோயிலிற்கு
டாறுங்காலத்தி லறை. (சக)

என்மான மோர்பொருளன் றீசன் றெழுங்குருவா
நின்மானம் வேட்டே நெடிதயர்ந்தேன் - பொன்மான்
மகள்கணவா தென்பழனி வாழ்முருகா வுண்மை
திகழ்வதனுக் காழுதவி செய். (சு0)

அற்ப மதவாத ராணவமெல் லாமழிக்குஞ்
சிற்பரஞா னத்தைத் தெரிவிப்போன் - கற்பகநாட்
ள்ளமகள் கேள்வ னுமையா ளருள் புதல்வ
னள்ளவின்னீர்ச் சீர்ப்பழனி யான். (சுக)

செய்ய பவளத் திருவாய் திறந்தன்றெ
னையமறச் சொன்னதும்பொய் யாகுமோ - வைய
மிகழ்ந்தாலு நம்மனங்க ளேனுமறி யாவோ
வுகந்தா வினன்குடியுற் றேய். (சுஉ)

திருமந் திரப்பேருர்ச் சீர்ப்புலவன் றுளே
ரருமந் திரஞ்செபித்துயர் தானே - கருமத்தாற்
சென்றுவலி தாண்டினையோ செப்பாய் திருப்பழனி
நின்றுலகை யாண்முருகோ னே.

(௫௩)

நீலக் கலாபிமிசை நீகனவிற் றேன்றியதோர்
கோலத்தை நேர்காட்டக் கூடாதோ - சாலப்
புகழோங்குந் தென்பழனிப் புண்ணியாபொல்லா
ரிகழ்தீச்சொற் றுங்குகின்றி லேன்.

(௫௪)

காமனம்பாற் சிந்தை கலங்கிக் கழிக்கரிய
தாமதப்பண் பெய்தவெனைத் தள்ளாதே - நேம
முடையார் பலர்சூழ வொண்பழனிக் குன்றிற்
குடையாடும் பூந்தாட் குகா.

(௫௫)

மெய்யறிவு சற்றுமிலா வீணர் வெறுத்திகழ்காற்
பொய்யரைப்போன் றியான்புழுங்கப் போகுமோ - வையகோ
முன்னுரைத்த வாறு முடியாத தேன்வயலூர்
மன்னும் பரமசூர வா.

(௫௬)

கண்ணிரண்டா னின்வடிவங் கண்டே களிப்பதற்கா
நண்ணியநா னுய்வதெந்த நாள்கொல்லோ - விண்ணினர்க்குந்
தீராகமா வாழ்பழனிச் சற்குரவா வென்னறிவை
யாரசைக்கின் றுர்நீ யலால்.

(௫௭)

இன்னங் கலிப்பே யெனைப்புண் படுத்தாமற்
றன்னந் தனிப்பெருமை சாற்றியா - ளன்னப்
பரியாணக் குட்டியகைப் பாலா பழனிக்
கிரியாதி பாவெற் கெடேல்.

(௫௮)

சொல்லுந்து மாலை தொடுத்தன்பிற் குட்டுரைப்
பல்லும்ப ரும்பரவங் பாராயோ - வல்லும்
பகலுமிலார் போற்றும் பழனிக் கிரிமேற்
றிகழ்வடிவேற் சேவகனே செப்பு.

(௫௯)

அன்றோர் களிப்புலவற் கானந்த மீந்தபிரா
னென்றோதிக் கெஞ்சமெனை யெள்ளிடேன் - மின்றோற்கும்
வேலா பழனிமலை வித்தகா வெள்ளிவெற்பன்
பாலா வருட்கடைக்கண் பார்.

(௬௦)

மேதினியிற் பல்லோர் மிருகமனை யாரொனீ
யோதியசொற் கேட்டுமுணர்ந் துய்ந்திலே - நீதி
மலிதென் பழனியப்பா வானுலகங் காக்குங்
குலிசன் புகழ்சீர் கொடு.

(௬௧)

காலமொடு கன்மங் கடந்த கதிவேட்டுச்

சால வருந்தித் தவிக்கின்றே - நீல

முகிலூர் பழனியப்பா முற்றிலுமென் னுள்ளத்

திருநீங்கற் கானவிதஞ் செய்.

(கூஉ)

கல்லாய சிந்தைக் கயவரொல்கக் காசினியி

லெல்லார்க்கு நன்மைசெய்த விச்சித்தேன் - பொல்லா

வினைப்பயன்றுய்த் தேங்கனன்றோ வீரூர் பழனி

தனைப்பரிக்குந் தோளுடைக்கந் தா.

(கூங்)

சுத்த வயிரச் சுகவுடலம் பெற்றுலவுஞ்

சித்தர்குழா மத்தனையுஞ் செத்தனவோ - வித்தரையின்

றிங்கு தவிர்க்குந் திருவுளமில் லாதனவோ

வோங்கும் வய லூரா வுரை.

(கூச)

காங்குநிற மேனிக் கனற்கட் சமனனுந்

தியாங்கு முலவவர மீந்தருள்வாய் - வீங்குமுலைக்

குஞ்சரியாள் கேள்வா குளிப்பழனிக் கோயிலிற்பன்

மஞ்சரிசூ டிக்குலவு வாய்.

(கூரு)

பேராசை வெள்ளம் பிறழப் பெரிதயர்வே

னூர தனமேற் றருளாயோ - கூராழிக்

கையான் மருகா கவினூர் பழனிமலை

யையா மயில்வாக னு.

(கூசு)

தென்றற் குவட்டுச் சிறுமுனிவன் செந்தமிழா

லுன்றற்கே பாட லுரைக்குநா - னன்றறியாப்

புல்லிகழ் தீமை பொறுக்கலா மோபழனிக்

கல்லசலத் தாடுமுரு கா.

(கூஎ)

ஆறு சமயமுநின் னானனங்க ளாகுமெனத்

தேறுமெனைத் தீயர்நிந்தை செய்யாதே - நீறுதவி

யாண்டருள வேண்டாமோ வையா பழனியன்பர்

வேண்டன்முற்று மீந்தருள்கோ வே.

(கூஅ)

என்னுட் கனவி லிலைத்திருநீ றீந்த வுண்மை

யுன்னுட் கலந்தோ ருணர்வாராற் - பொன்னுலகங்

காக்கு முருகா கவின்பழனிக் கண்ணெனக்குத்

தேக்குமின்ப வாழ்வருளிச் செய்.

(கூஆ)

பழனி மலைக்குகனே பன்னிரண்டு திண்டோட்

சூழகனே மெய்ப்புலவர் கோவே - மழலைத்

துதிவினவி யென்னையுநின் றெண்டிற்சேர்த் தாள்வாய்

விதிலிலக்கொன் றுந்தெரிபேன் மெய்.

(எ0)

என்றைக்குன் றெண்ட ரிடைசேர்வேன் யாருமெர்ப்பு
நன்றைப் புவியினிடை நாட்டுவே - னன்றைக்கே
நீயுரைத்த சொன்னிசமா நீபெறுனுபுரிக்கோர்
தாயுருப்போல் வாழ்வுறுமெந் தாய்.

(எக)

சிந்தைக் கலக்கந் தெளித்துச் செகம் பழிக்கு
நின்றைக் கடற்கடத்தி நேர்நிற்பாய் - தந்தைக்கோர்
மூலமந்தி ரம்பகர்ந்த முத்தா முதுபழனி
வேலவனே பென்னை வெழேல்.

(எஉ)

எந்தப் பிணியு மெனைச்சார்த் தவர்க்குமஞ்ச
வந்தற் புதக்கருணை வாழ்வருள்வாய் - சந்தக்
கலபமயில் வாகனனே கான்பழனிக் குன்றி
னிலவுறழ்சீர் காட்டிநின்றோ னே.

(எங)

தடிக்கார னிந்துமிழர் தண்ணிலவு போல்வெண்
பொடிக்காரன் வாரணச்செம் புள்வாழ் - கொடிக்காரன்
வாழும் பழனி மலைப்புகழோர் வார்தமெதிர்
தாழூர் தமிழேன் நலை.

(எச)

வேதக் கலைமுன் விரித்துரைத்த வித்தகனுஞ்
சீதக் கருணைத் திருமாலு - மேதக்க
பஞ்சா னன்னும் பணிவான் பழனி வெற்பி
லெஞ்சாதென் றென்றுநிற்போ னே.

(எட)

களஞந் தசையுந் கருதுந் கடுங்குணத்தோ
ருள்ளந் கருணை யுறச்செயலே - நள்ளுமெனை
யன்னவராத் துன்புறுத்த லாமோ வருட்பழனி
மன்னனென வாழ்வேல வா.

(எசு)

சொன்மதுரந் தோயாத் துகளார்புன் பாவலர்க்குங்
கன்ம நசைதீராக் கைதவர்க்கு - மென்மனது
நாணச்செய் வானே நளிர்பழனிக் குன்றிலன்பர்
பேணத் தகுந்த பிரான்.

(எஃ)

தண்டேந்தி வெண்ணீற்றிற் சால முழுக்காடிக்
கொண்டேமே னோக்குந் குரவன்காண் - வண்டேசெ
யார்ப்பழனி றந்தோ யல்மேற் பொழில்காட்டுஞ்
சீர்ப்பழனி யூர்ப்பாதே தி.

(எஅ)

பழையபிச்சைக் காரன்மகன் பைங்கதிரொண் பீவி
யிழையணிவாள் சாயன்மயிற் கேற்றோன் - நழையுந்
கடப்பமலர்த் தாரழகன் காக்கும் பழனி
நடப்பறிவார் தாமே நமர்.

(எஆ)

குளிகையிட்டுக் கொண்பெல கோடிசித்த ரென்பா
லெளிதுவந்து போகவா மீவா - யனிநுகரும்
பைங்கடப்ப மாலிப் பரதேசி வேடமிட்டுத்
துங்கப் பழனிவெற்புற் றோய். (அ௦)

கொன்றுசெயும் பூசைக் கொடியா ரனைவரையும்
வென்றுமகி ழாடல் வினையாரோ - குன்றுபுரை
செந்தகருஞ் சேவலுங்கொள் சித்தன் பழனிவெற்பில்
வந்தமரு மெய்ம்மாத வர். (அ௧)

உன்னைத் தவிரமற்றென் றுண்டென்று முன்னுமவ
ரென்னைத் தொடராவாழ் வென்றருள்வாய் - முன்னை
யொழுக்கங் கருணைதவ முள்ளவரை பெல்லா
மிழுக்கும் பழனியப்பனே. (அ௨)

கெண்டைக்கண் மாதரொல்குங் கேகயப்புள் ளூர்வானே
யிண்டைச் சடையானி ளஞ்சேயைத் - தண்டைக்
கழனினைவார்க் கின்பநல்குங் கந்தனைக்கண் டேத்தப்
பழனிவெற்பே நல்ல பதி. (அ௩)

செந்துவர்வாய்க் கிள்ளையெனச் சீராடிப் பல்விசைநீ
வந்துரைத்த மாற்ற மறந்தாயோ - நொந்து
பரதவிக்கச் செய்வதென்ன பாவம் பகராய்
சரதபழ னுபரிச்சித் தா. (அ௪)

பாடல் விருப்பிலன்போற் பாசாங்கு காட்டினீ
யேடதுகொண் டன்றே நெதிர்வந்தாய் - நீடவென்னைச்
சோதனைசெய் யாதே தொலையாப் புகழ்ப்பழனிக்
காதலன்பர் தேறும்விசா கா. (அ௫)

ஒவ்வோ ருரைபவித்திட் டோராயிரமாற்றஞ்
செவ்வே பவியாத் திருட்டுடென்னோ - மைவேழங்
கொன்றான் புதல்வா குலவும் பழனிவெற்பி
னின்றானே வம்புசெய்யே னீ. (அ௬)

கன்னன் பொருவுகொடைக் காரரிலாக் காலத்தி
னின்னன்ப ரேற்றுழல்கை நீதியோ - வன்னவர்தா
மற்றோர்க் குதவிசெய்யும் வல்லமையின் றோபழனிப்
பொற்றோகைச் சித்தா புகல். (அ௭)

எந்த வரமு மெனக்குதவ வேண்டாமுன்
ஹந்த வரம்பவித்தாற் றரணியு - மந்தரமும்
வாழச்செய் யேனோ வயலூரில் வந்துவெள்ளை
வேழத்தார் போற்றுதெய்வ மே. (அ௮)

கொல்லாமை நாட்டக் குறிக்குங் குணத்தெனக்கோர்
வல்லாண்மை நல்குகிலாய் மாய்த்தருந்தும் - பொல்லார்க்கு
மாட லளித்திலையோ வன்ற னினன்குடிச்சீர்
நீடவந்தா யாவும்வல்லா னே.

(அ௯)

ஈனமனத்தாரிணக்கம் பெருதுனருட்
கானகுணத் தாரோ டமைத்தாள்வாய் - ஞானக்
குரவா பழனிமலைக் கொற்றவா கோர
வரவா பரணன்மத லாய்.

(௯௦)

நீயசைக்கச் சேட்டிக்கு நெஞ்சடையே னின்புகழ்சொல்
வாயசைவு நின்னதெனல் வம்பாமோ - தூயநிற்க
கோழிக் கொடிப்பழனிக் கோமானே குற்றமுற்றீர்
தாழிக்கோன் சொல்பே றருள்.

(௯௧)

அருள்வடிவங் கொண்டுவந்தன் றவ்வாறு ரைத்த
பொருண்முழுதும் பொய்யாகப் போக்கே - விருளறுக்குங்
கந்தா பழனிமலைக் காரா கவுரிபெற்ற
மைந்தா மறமகள்கேள் வா.

(௯௨)

அத்தனையு நின்னுடைமை யாமென் றறிந்தவென்பா
வித்தனைஞ் தேன்செய்கின்ற பெவ்வணுய்வேன் - பத்தர்
வருபழனித் தேவே மறையாக மச்சற்
குருபரன வந்தெனைக்கைக் கொள்.

(௯௩)

மாண்டா ரெலும்பணிந்தோன் மைந்தா வலிந்துவந்தன்
முண்டா யலையோ வடியனேன் - வேண்டாத
சீரு மளித்தனையே தென்பழனி தேடிவந்தேற்
காருமறி யாட லருள்.

(௯௪)

மேட முதலா யிருகங்கட் கொன்றுதன்பா
நீட்டிக்கி னன்றிவலி தீந்தாலும் - வீட்டையே
னென்னைக் கவற்றே விரங்கா யெழில்வயலூர்
தன்னைப் புரக்கும்விகிர் தா.

(௯௫)

தத்துவங்க ளெல்லாஞ் சமக்கென் றிகழ்ந்துனருட்
சித்துவிழை வேனைத் தியங் கவிட்டாய் - முத்திழ்பற்
றெய்வாளை மோகாதிருப்பழனி யூரின்முன்னைச்
சைவாகமப் பெருஞ்சீர்தா.

(௯௬)

அண்டபிண்ட மாதியன வாகியா காதிருந்தோர்
தண்டணிகைச் சீர்வடிவந் தாங்கியது - வண்டர்ச்
செகுப்பார் தொழும்பழனித் தெய்வம் பலவாப்
பகுப்பார் கண்டொன்றாப் பரம்.

(௯௭)

பொன்னைப் பொருளாப் புகழ்வார் புறங்கடைக்கு
மென்னைச் செலவிட் டிடவேண்டா -- மின்னைநிகர்
சிற்றிடையார் சிந்தையையுந் தென்பழனி யிற்கவரும்
வெற்றிவடி வேற்படைத்தே வே.

(கஅ)

நின்களியென் றென்னை நெடுநாள் பலகனவி
னன்கியம்பு நீயருட்சீர் நல்கிலாய் -- வன்கிணரென்
நீந்தாய் பெரிதயர்ந்தேன் யாரும் புகழ்பழனிச்
சேர்தாவென் னெண்ணமுற்றச் செய்.

(கக)

தண்ணீர்த் தடவயலூர்த் தண்டா யுதபாணி
பெண்ணீவி பங்கிற் பிறங்குவான் -- கண்ணீன்ற
மைந்தனே நீயென் மனஞ்சாட்சி யாக்கனவில
வந்த படிநனவில வா.

(கா)

வெண்பாமாலை முற்றிற்று.

வேலுமயிலுந்துணை.

வெண்பாவந்தாதி.

—௨௨௨—

அருள்வாரி யின்னமுத மானந்த போதந்
தெருள்வார் நனிவிரும்புந் தெய்வ -- மிருள்வார்த்த
கூந்தன்மட வாருமகிழ் கோலக் குகன்பழனி
வேந்தனவன் றுளேமெய் வீடு.

(க)

வீடு பெறவே மிகவருந்தும் வேட்கையுள்ளீ
ராடுகைக்குஞ் சிர்ப்பழனி யப்பனையே -- நாடுமினோ
சித்தியுங்கை கூடுஞ் சிவனுங் குறுமுனியும்
பத்திசெய்வ தன்னோன் பதம்.

(உ)

பதமுத்தி சேர்வதற்காம் பக்குவமு மில்லார்
நிதமுத்தி சேரவுஞ்செய் நீர்மை -- யிதமிக்க
காவற கடவுள் கருதுங் கண்பழனிச
சேவற் கொடியான தே.

(ங)

தேவ ருலகிலடற் சேனா பதியாகி
மூவர்களும் போற்று முதலுமாய்ப் -- பாவலர்க்கு
முத்தருக்குஞ் சற்கருவா முன்னிற்பான் மூத்திறவாச்
சித்தர்குழாஞ் சேர்பழனிச் சேய்.

(ச)

சேய தகருஞ் சிகியுந் திற்களிறு
மாய பரிமூன்று மாசித்தோன் -- யாய
புகழ்சேர் பழனிவெற்பிற் போதத் தமிழா
விசுழ்வார்க்கும் பேறருள்வோ னே.

(ஐ)

ஏலக் குழன்மடவா ரிச்சையா லீடழிந்து
சாலத் தளருமெனைத் தள்ளிடேன் -- ஞாலத்தை
யுண்டான் மருகா வுயர்பழனிக்குன்றிலொரு
தண்டா யுதம்புனைசித் தா.

(௬)

சித்தாடு மாசைச் செறிவில் சிறியவர்தா
மித்தா ரணியி லிகழாமற் -- சத்தாதி
முப்பொருளுங் காட்டாய் முருகா முதுபழனி
மெய்ப்பொருளா நின்றதெய்வ மே.

(௭)

தெய்வ முழுதுந் திருப்பழனிச் செவ்வேளென்
றுய்வடைந்த மேலோ ருரைத்தாலு -- நைவதற்காம்
பாவகருமப் பருப்பதமுள்ளார்சிறிது
மாவலுற்றுக் கொள்ளா ரகத்து.

(௮)

அகத்தியற்குச் சொன்னதனை யந்நாளருணைச்
சுகத்தினது காதிடத்துஞ் சொன்னு -- யிகத்திற்
றளர்வடையு மென்பாலுஞ் சாற்றிடவொண் ணுதோ
வளர்பழனிக் குன்றுறைதே வா.

(௯)

வாகா வெனத்தினமும் வாழ்த்தெடுக்கு மென்றனையு
நீகாவா தேயிருக்கை நீதியோ -- பாகாய
சொற்குறத்தி பார்வையிகத் தொல்சீர்ப் பழனிவெற்பி
னிற்குமுரு கையா நிகழ்த்து.

(௧௦)

நிகளமிட்டு நான்முகனை நீயன் றடைத்த
புகழுரைக்கு நான்மயங்கப் போமோ -- சுகளமொடு
நிட்களமுங் கூறாய் நிகர்தீர் பழனிமலைக்
கட்கவின்ற ஞானமுருகா.

(௧௧)

முருகாநீகடம்புசெச்சை மொய்க்குரவென் றென்பாட்
டொருகால நீயணிந்த தோர்ந்தும் -- பெருகார்வ
மெய்திலேனந்தோ ளெழிற்பழனியப்பாவென்
செய்தியோ மாயச்செயல்.

(௧௨)

செயங்கொண்டவேன்முருகா செஞ்சொற் புலமை
நயங்கொண்ட பாவலவர் நாதா -- கயங்கொண்ட
நீர்ப்பழனி யப்பாநினக்கே யடிமையென்றியா
னார்ப்பதறி யாயோ வறை.

(௧௩)

அறையகழற்செஞ் சீறடிக ளன்றென் சிரத்தி
லுறையவைத்த மேன்மைபெனக்குண்டோ -- விறையளவு
மின்றோ வறியே னெழிற்பழனி மாமலைமே
னின்றோனே மெய்யுரைப்பாய் நீ.

(௧௪)

பழனித்திருவாயிரம்.

நீலக் கலாபிமிசை நீயொருகா னேரில்வந்து
ஞாலத்தோர் தேறு நலநல்காய் - சாலப்
புகழ்வினைக்குஞ் சீர்ப்பழனிப் புங்கவா பொல்லா
நிகழ்வினநான் றுங்கலரி தே. (௧௫)

அரியுஞ் சிவனுமற்றை யாரும் பழனிக்
கிரிமுருக னென்றே கிளத்தும் - பெரிய
கவுமாரர் மாற்றமுற்றுங் காய்கனற்போற் கோபப்
புராணி கார்க்குப் பகை. (௧௬)

பகையு முறவுநல்கும் பாசமற்ற ஞான
மிகையுதிக்கு மாறொருசொல் விள்ளாய் - சிகை நிமிர்த்துக்
கவுமடற் சேவற் கொடிப்பழனிக் குன்றுடையா
யாவுமுனதாடலென்றோர் தேன். (௧௭)

தேனுந் தினைமாவுந் தின்னக் கொடுத்துருக்கு
மாணுண்கண் வள்ளி மணவாளா - யானுன்
பழனிமலைக் கேயடிமைப் பட்டேனின் பாத
நிழலில்வைத்துக் காப்பாய் நிதம். (௧௮)

நிதம்பக் குழிமயக்க நீங்காத நெஞ்சேன்
கதம் பற்று நெஞ்சுடையேன் கண்ணின் - புதம்பட்ட
ஞாய மறிய நவில்வாய் நளிர் பழனி
மேயகுரு நாதா விரைந்து. (௧௯)

விரைபார் கடம்புறமு மேதக்க பாடல்
வரையார்தம் முழெல வையே - நிரையாழி
மால்போற் சிவன்போன் மறந்தீர்த் தவர்வசிக்கு
மால்போல் பழனிவெற்புற் ருப். (௨௦)

உற்றா ருறவோ ருலகத்தா ரொள்ளிய னால்
கற்றார் துறந்தோர் கணமெல்லா -- நற்றுக
மாகத் தகுபே ரடியேற் கருள்பழனி
நாகத் தம்பொதுமன் னு. (௨௧)

மன்னு தியர்துகரும் வாழ்க்கைச் சுசுமுழுது
நின்னான் தத்திவலை நேருமெனச் - சொன்னார்சொற்
கொள்ளா துழன்றேன் குளிர்ப்பழனிக் குன்றினருள்
வள்ளால் கருணைசற்றே வை. (௨௨)

வையகத்தும் வானகத்து மாசுணங்கள் வாழ்பிலத்துஞ்
செய்ய தகருகைக்குஞ் சேவகத்து - மயமறுத்
தென்னைப் புரப்ப தெளிதேயன் ரோபழனி
தன்னைப் புரப்பான் மனக்கு: (௨௩)

தனக்குன் றுடையார் தலைவாச ரோறுங்
கனக்கத் திரிந்தலுத்தேன் கண்டா - பெனக்கன்று
நீயுரைத்த துண்மையன்றோ நித்தம் பழனிவெற்பிற்
றாகச்சீர் சொல்போ தகா.

(௨௪)

தகாத நடைநடந்து தாரணியிற் பல்லோர்
விகாதம் விரித் தேனை வெறுக்கே - லகாத
மனத்தார் தொழப்பழனி வாழ்முருகா வல்லோ
ரினத்தாரச் செய்தருளின் ரே.

(௨௫)

இன்றே மயின்மீ தெதிர்நோன்றி பென்கவலை
பொன்றேனு மில்லா தொழித்தாளி - னின்றேசு
குன்றுமோ நீமென்றோ கோதில்பழ னுபுரியி
லென்றும்வாழ் கந்தா வியம்பு.

(௨௬)

இயமன்விநெ் தூதர்களை பெண்ணியெண்ணி யேங்கும்
பயமொழியச் சற்றருட்கண் பாராய் - வயலும்
பொழிலு மலிபழனிப் புங்கவா வுன்னை
விழியெதிர்கண் டன்றி விடேன்.

(௨௭)

விடங்கலுழுவெண் பற்பாம்பும் வேணியினிற் குடி
நடம்புரிந்த நாதனுக்கு நாத - னடம்பெருகு
திங்கோர் மருவாத் திருவா வினன்குடியி
லோங்கோர் மலை துளான்.

(௨௮)

உளமலரிற் சந்ததமு முன்னுகின்ற வெண்பாம்
களவனந்தஞ் செய்தாய் கவன்றேன் - றிளவநகை
மாணர்க ளாடன் மலிபழனி வாழ்முருகா
வானு நலம்வழங்கி யான்.

(௨௯)

ஆளச் சலியா தடியேற் கருள்புரிந்தா
னீளப் புவித்துயரு நீங்குங்காண் - காளமுகி
லாயும் பொழிற்பழனி யப்பாவன் றென்கனைவி
னீயுரைத்த சொல்லை நினை.

(௩௦)

நினைக்கரும்பே ரானந்த நீதருவா பென்றே
யுனைத்துதிக்கு மென்னை பொறுக்கேல் - பனைப்பெருங்கை
வேழமுகன் ரோழா வியன்பழனி வெற்பிலன்பர்
வாழுவந்து நின்றபுல வா.

(௩௧)

புலவனெனப் பேர்மொழிந்தென் புந்தியினுள் ளோர்கா
னிலவியது மின்றோ நிகழ்த்தாய் - பலவகைய
பாடற் பணுவற் பழனிமலைப் பண்ணவனே
யாடற் சிகிழ் தவிர.

(௩௨)

அயிர்கனகச் செங்க லருந்தமிழாற் போற்றுங்
கவிஞனுக்கீந் தான்புதல்வன் கண்டார் - புவிமுழுது
மெச்சும் பழனிமலை வித்தகவே என்னவனை
நச்சமினோ பாட னவின்று.

(௩௩)

நவின்ற சுருதிவன்மை நான்முகனைக் குட்டிக்
கவின்றபுகழ்ச் சேந்தனருட் காட்சி - குவிந்தமுலைப்
பாவையருங் காணும் பழனிமலைப் பாவலரே
தேவையெலாந் கொள்வார் செகத்து.

(௩௪)

செகத்துக் கிடர்விளைக்குந் தீயோர்ச் செகுக்கு
மகத்துக்க ளோடுனைநீ வைத்தான் -- ககத்திற்
சிறந்தமயி லூர்பழனித் தேசிகனே யுன்னை
மறந்திருக்க மாட்டேன் மனத்து.

(௩௫)

மனமான பேய்க்குரங்கு மாயை வனத்திற்
றினமோடிப் பாயத் திகைத்தேன் -- சனகாதி
நால்வர்தொழு மீசன்விழி நல்குபுதல் வாபழனி
வேல்வயவா வென்னை விரும்பு.

(௩௬)

விரும்பு மனமயல்போய் மேதகுநின் ருளி
லிரும்புண்ட நீராவ தென்றோ -- துரும்பொன்றால்
வானவரை வென்றிரான் மைந்தா மலைப்பழனிக்
கானவனே யுண்மை கழறு.

(௩௭)

கழகப் புலவன்மொழி காதலித்தாய்க் கியான்சொன்
மழலைமொழி கொண்டால் வசையோ -- தழலுமிழ்கண்
வேழமுட னூர்தன் மெய்யன்றோ வேலைநிக
ராமநன்னீர்ச் சீர்வயலு ரா.

(௩௮)

ஊரா நிகழ்ச்சி யொருகோடி யுள்ளவற்றைத்
தீராயே லென்றன்மனந் தேறுமோ - போராடுஞ்
சேவற் கொடிப்பழனிச் சேவகா செம்மலர்க்கட்
காவற் கடவுண் மரு கா.

(௩௯)

மருமலிந்த செச்சை வனம்போலு மேனித்
திருவொருக்காற் றேற்றநல்காய் சேவை - குருமரபின்
மூத்தவர்க்கோர் மாற்ற மொழிந்தாய் முனிவர்கொல்பே
ராற்றல்வய லூர்க்குமரப் பா.

(௪௦)

குமா குருபாணக் கொற்றவைவே லானைச்
சமர்விழையுஞ் சேவலுளான் றன்னை - நமரறிவா
ரெம்மை யவனறிவா னென்றகவு மாரருக்கே
செம்மையதா கும்பழனிச் சீர்.

(௪௧)

சீருந் தனையுந் தெனியாச் சிறுபுலவ
ராரும் பகர்த லரிதன்றோ -- சூருடலங்
கீற்றுருவ மாகவெல்லுங் கெம்பிரஞ் சொல்லியண்டர்
போற்றும்வய லுரான் புகழ்.

(சஉ)

புகழ்விரும்பிப் பாபெட்டுப் பொல்லாத கோடி-
யிகழ்வடைந்து நொந்தேனி தென்னோ -- திகழ்வடிவேற்
பூசைப் பயனேனும் பொக்கமுற தீந்தருள்வா
யாசைப் பழனிமன்ன வா.

(சங)

பழனிமன்ன னானென்று பஸ்கோடி சித்தர்
கழக முரைப்பதுமெய் கண்டிர் -- தழலனைய
நீதியுந்தேன் போலு நெடுங்கருணை யுந்தெரியா
மேதினியீ ரஞ்சிரட மின்.

(சச)

மின்னற் கொடியனைய வேலாயு தக்குகளை
வன்னக் கலாப மயிலாணைப் -- பொன்னகரிற்
றேவர்குடி யேற்றுந் திருப்பழனிச் செவ்வேளை
யாவலுற்றுப் போற்றலெனி தா.

(சரு)

எளிதா முடும்புமுய லேனமன்ன வற்றைக்
கனியோடு கொன்று கனித்துண் -- டனிகூர்வா
ழரல்லோர்க்கும் போல்லா நெவனோ வவன்றானே
வல்லோன் பழனியறி வான்.

(சக)

அறிவுமறி யாமையுந்தீர்ந் தானந்தமெய்திக்
குறிகடந்து நிற்பதென்று கொல்லோ -- மறியணிகைச்
சங்கரன்கட் பாலா தமிழ்ப்பழனிக் காவலவா
வைங்கரத்தோன் றோழாசொல் லாய்.

(சஎ)

ஆய புவன மனைத்தினுக்குந் தாயகமா
மேய பழனிமலை வித்தகா -- நீயறைந்த
வப்பிறப்பில் வந்த வறுபூதி யத்தனையு
மிப்பிறப்பி லெய்தாத தேன்.

(சஅ)

ஏனந் தடிந்தா னிருங்கடலிற் சூரைவென்றா
னானந்த வாரி யமுதன்னான் -- ஞானந்
தருவதினுஞ் சித்தி தரத் தாமதித்து வாட்டு
மொருவன் பழனியுடை யோன்.

(சஆ)

உடைவாளுங் கச்சையுஞ்சேர்த் தோரிரவின் போது
விடையோ னறியவந்த வேடன் -- கடையோருங்
கொல்ல லொழிக்கை குறிப்பார் பலருநம்பு
நல்ல பழனிவெற்ப னும்.

(இ0)

நாமென் றிறுமாந்து நாட்கழியே னன்றுநன்றே
யாமென்று சென்னி யசைத்திடேன் -- நேமென்
மலர்சாரிந்து தென்பழனி வள்ளலைப்பூ சித்துப்
பலவாமுங் கேட்பேன் பரிந்து. (௫௧)

பரிந்து தவம்புரிதல் பாரமே யாகுஞ்
சுரிந்த குழற்குறத்தி தொண்டன் -- விரிந்தபுகழ்
பாடிப் பழனிவெற்பிற் பத்திசித்தி முத்தியின்பந்
தேடிக்கொண் டாடலிலே சே. (௫௨)

சேவேறு வான்கனற்கட் செங்குருந்தைப் பைங்கடப்பம்
பூவேறுந் திண்டோட் புரவலனை -- நாவேறு
மங்கைக் கிலக்கணஞ்சொல் வாய்ப்பழனி யானையுமை
யங்கைச்சே யென்றுரை^{யா}ரார். (௫௩)

ஆர்பூத்த செஞ்சடிலத் தண்ணலுக்குங் கண்ணலுக்குள்
சீர்பூத்த நான்மறைப்புத் தேளுக்குள் -- சூர்பூத்த
வின்ன லொழிப்பா நெழிலுருக்கொண் டான்பழனி
மன்னவன் கீர்த்தியற்ப மா (௫௪)

மாவாய சூரன் மடியவதைத் தான்மயக்கும்
பூவாளி மாரன்வெட்கும் பொற்புள்ளான் -- நேவாதி
தேவ னருண்மகவுந் தேசிகனு மாம்பழனிக்¹
காவலன்ன னான¹னென் கண். (௫௫)

கண்ணாக் காணக் கருதுங் கவுமாரர்க்
கண்ணான் கிரண்டுசித்து மீயானே -- விண்ணுணச்
சொற்குறத்தி கேள்வன் றுகடர் பழனிவெற்பி
னிற்சுமுரு கோனிந் நிலத்து. (௫௬)

நிலமுதலாம் பூதங்க ணீடறிவிற் கூடிக்
குலமுகங்க ளாம்பழனிக் கோமா -- நிலகுறதற்
கண்ணிலனென் பாரிற் கடையாகி நானிறந்தால்
சால் விண். (௫௭)

வினைக் கரத்தணங்கும் வேத்திரக்கை மெல்லியறுங்
கோணமொழி பேசநடுக் கூத்தாடு -- மாணழகன்
வேதியனே வேவெனே மிக்கபழ னுபுரியோ
ரோதிவொர் மாதிரத்தோர்க் கு. (௫௮)

குக்குடப்புள் ளோசை சூழிக்குந் தொறும்வினவும்
பக்குவமென் றியானடைப் பாவிப்பா -- பக்குவட
மிட்ட களத் தாரக் கெளிபா யெழில் வயலூர்
வட்ட மலைக்கா வலா. (௫௯)

வலாரி மகள்கொழுநா வள்ளிமண வானா
கலாப மயிலுகைக்குங் கந்தா -- நிலாவணிவான்
மைந்தா பழனி மலையிலுனை வாழ்த்திடுமென்
சுந்தா குலமுழுதுந் தீர்.

(௬௦)

தீரகுண மில்லாத் திருட்டுத் தவசியெனப்
பாரறையக் காதல்வலைப் பட்டேனை -- நாரணன்போல்
வாழச்செய் வாறே மடியக் கடிவாறே
வேழத் திரட்பழனி வேள்.

(௬௧)

வேளை யறிந்தென் விருப்பந் தராததன்றி
நானையென்றோர் சொல்லு நவீனரூபே -- வானைக்
கயல்பாயும் வாவிக் கவின்பழனிக் கந்தா
வயலார் நகலறியா யா.

(௬௨)

ஆயாச மீறி யலமந்தே னன்றெனக்குன்
வாயாற்சொல் சீரும் வழங்கிலாய் -- தீயார்
மருவாத முத்தியினும் வைக்கவல்லா யன்றே
திருவா வினன்குடிவேந் தே.

(௬௩)

வேந்தர்பெரு வாழ்வும் வெறுத்துனருள் வேண்டெனக்குச்
சார்தபர ஞானந் தரவேண்டு -- மாந்தரொடு
மாயச் செய் யாதே மலைப்பழனிக் கோயிலின்வாய்
மேயற் புதஞ்செய்குரு வே.

(௬௪)

குருவாகித் தெய்வமாய்க் கொற்றவைவேல் வேந்தாய்த்
திருவா வினன்குடிவாழ் சேய்க்குப் -- பொருவாத
பத்திசெய்வோ ராரெனினும் பண்ணவர்க்கு மேலாய
புத்தியுளா ரென்றுரைக்கப் போம்.

(௬௫)

போம்போது தாமுழைத்த பொன்கொண்டு போவார்போல்
வீம்போது வாரை விரும்பிடார் -- பாம்போங்கு
நாடகக்காற் றோகை நடத்தும் பழனிமன்னன்
றுடலைமேற் கொள்ளுந் தவர்.

(௬௬)

தவம்புரியச் சோம்பலுற்றுத் தையனல்லார் வேண்டு
மவம்புரிந்து நாட்கழிப்பா யானுற் -- கவம்பொலிந்து
கொல்போதென் செய்வாய் குகன்பழனிக் கோயிலுக்குச்
செல்போகன் போல்வாரைச் சேர்.

(௬௭)

சேரன் பணியுந் திருப்பழனிச் செவ்வேற்சேய்
வாரம்பெருத்தோர் வரந்தந்தா -- வீரருவிக்
குன்றுதொறுஞ் சென்றவன்செய் கூத்தனைத்துங் கண்பெகை
வென்றுமுத்தி விடுபுரு வேள்.

(௬௮)

வேனன் றுணிந்துமுன்னுள் வேதங் களிற்கலந்த
வானபிழைக் கஞ்சி யடங்குவரோ - மாணனித்த
வள்ளி மணவாளன் வாழ்ப்பழனி மால்வரையிற்
றெள்ளியதொண் டாற்றுஞ் சிலர்.

(௬௯)

சிலம்புஞ் சிலம்பணிந்து திண்சிலம்பு தோறு
நலம்புரிந்து மீள்பழனி நாதன் - புலம்புமெனைத்
தள்ளாம லேற்றற் றனையோரும் வானவருந்
துள்ளார்வந் தோய்வதுமெய்ச் சொல்.

(௭0)

சொல்லும் பொருளுஞ் சமையென்றுஞ் சொல்லாரு
டல்லும் பகலு மவிகின்றோன் - வில்லுமம்புங்
கொண்டுபலர் சூழ்ப்பழனிக் குன்றக் குவட்டினின்றோர்
தண்டுபுனை கைக்குமரே சன்.

(௭௧)

சன்ம விடாயுஞ் சமணர் தருஞ்சாவு
மன்மதன்செய் போருமற மாற்றுவாய் - பன்மறைக்கு
மெட்டாது நின்று மெழிற்பழனி வெற்பிலன்பர்க்
கிட்டா தரிக்கவந்தோ னே.

(௭௨)

வந்தோர்க்குந் தன்பால் வசிப்போர்க்கு மாறிவின்பந்
தந்தோ வறக்கலக்குந் தம்பிரான் - திந்தோமென்
றுமொன் செய்த வருந்தவப்பே ருய்ப்பழனி
நீடுவா னென்கை நிசம்.

(௭௩)

நிசங்கண் டவர்தொழுஞ்சேய் நேரிழையார் பல்லோர்
வசங்கண்ட கள்வனென வந்தான் - கசங்கண்ட
மாலையார் பல்லோர் வழத்தும் பழனிவெற்பின்
மேலடியார் வேட மிலைந்து.

(௭௪)

மிலைந்த கடம் பன்ன வியன்றமிழ்ப்பா வாணர்
கலைந்தலையா தொன்றுபடக் காட்டாய் - மலைந்த
செயவீரர் போற்றத் திருப்பழனி வெற்பி
வியல்வேட்கை நீடிநின்றோ னே.

(௭௫)

நின்ற நிலையென்று நீங்கா நெடும்பழனிக்
குன்றமுளான் வேற்கைக் குகவேடன் - கன்றனையா
னென்றென்னைக் கைக்கொண் டிடினே யிகபாங்க
ணன்றென்ப தெய்தி நகும்.

(௭௬)

நகுவார்க் கிலக்காகி நைவுறுமென் றன்பால்
வெகுமாற்றஞ் சொற்றனவும் வினோ - வருளத்
தொடையான் களிமலிசீர்த் தொல்பழனி யுப்பா
விடையாவா றுள்வா யினி.

(௭௭)

இனிய கவி யொன்றேனும் யானுரைத்த தின்றே
நனிவருந்திப் பாலையிலந் நாள்போய்க் - கனிவிலவன்
பாட்டொன் றிரந்து பதிலுரைத்தா யேபழனி
யாட்டொன் றியவடிவே லா.

(எஅ)

வேலா வலயநடு வெஞ்சூரன் மாயவென்று
மாலாதி யோரையன்று வாழ்வித்தாய் - சேலார்
வயற்பழனிக் கந்தாவென் வல்வினைப்பேய்க் கஞ்சே
லியற்கைவினை யாட்டொன் றியற்று.

(எக)

இயலு மிசையு மெழிநு டகழம்
வியனுற்சொல் வாழ்க்கையினு மேலோ - வயலுர்க்
குமரநின் னன்பருக்குக் கோ தில்விண்ணூர் காக்கு
மமரேசன் வாழ்வா மது.

(அ0)

அதுலபர மானந்த மன்ப ரடைவான்
சதுமுகனைக் குட்டியசேய் தன்னை - மதுமலர்த்தன்
சோலைப் பழனிவெற்பிற் றேத்திரஞ்செய் வார்கண்மற்றோர்
வேலைக் கிசையார்மெய் மெய்.

(அக)

மெய்யறிந்து பொய்யனைத்தும் விட்டோர் வியன்பழனிச்
சையமிசை வாழந் தலைவனன்றி - வையகழம்
வாரிதியுந் தீயும் வீனியும் வெளியுமின்றென்
றியாரிடத்துஞ் சொல்வதுண்டுண் டே.

(அஉ)

உண்டுறங்கி மாயு முலகத்தார் போ லுனக்கார்
தொண்டுபுரி வேனுந் தொலையாமற் - றண்டுபுனை
கையா பழனிக் கருணா கராபகரா
பையா னனற்குரைத்த தை.

(அஉ)

ஐயந் தொடர்ந்துள் ளறிவழிந்து மாயாதுன்
மெய்யடியா ரோடெனையு மேவவைப்பாய் - பையரவப்
பாயான் மருகா பழனிமலைப் பண்ணவனே
தீயா ரிடைசேர்த் திடேல்.

(அச)

திடங்கொண்ட ஞானத் தெளிவுடையா ரெல்லா
மிடங்கொண்ட சீர்ப்பழனிக் கேடிக் - கடங்கொண்ட
கைப்பிரமற் குட்டியதோட் கந்தன் கருணைவெள்ளப்
பொற்பிசைய வாழ்வார் புகழ்ந்து.

(அரு)

புகழிப் பனவனன்னுன் பூதலத்திற் றேன்றி
யிகன்முற்ற வென்றிநொ னொன்றோ - தகரிற்
றிரிவானே தென்பழனிச் சேவகனே செஞ்சொற்
பரிவானே யுண்மை பகர்.

(அக)

பகமயக்கும் பார்மயக்கும் பைம்பொன் மயக்கு
மிகமெலிந்தே னென்னை வெறுக்கேல் - சகமுழுதுங்
காக்கும் பழனிமலைக் காவலா காரணமென்
வாக்கும்பொய் யாதெதிரீ வா.

(அஎ)

வாரம்பைத்துப் பல்கனவில் வந்துவந்து நீயுரைத்த
காரணங்கள் பொய்த்தாற் கடைத்தேறேன் - பாரகத்திற்
சித்தியெய்தா தாருஞ் செயவேற் பழனியப்பா
முத்தியெய்தன் மெய்யாகு மோ.

(அஅ)

மோகக் கடலின் முழுதித் தவிப்புறுநா
னேகத் துவமுணர்வ தெவ்வாரே - மாகத்தா
ரேத்தும் பழனிக் கிறைவா வெணைநீயே
காத்துனுள்ளிற் சேர்க்கை கடன்.

(அக)

கடகமணி புன்னிருதோட் காங்கேயன் காமர்க்
குடமுலைக்கா னக்குறத்தி கொண்க - னடனமயி
லூர்வான் பழனிவெற்பி லுற்றவன்சீ ரோதியருள்
சேர்வார்க்கே யெய்துஞ் செயம்.

(க0)

செயசெயவென் றண்டார்குழார் தெண்டனிட்டுப் போற்ற
வயமுனைக்குந் தோட்பழனியப்ப - வயமதுரப்
பாடல் விழைந்தான் பரிசுதவு வானினிப்போய்
நாடவார்ப்புற் கெஞ்சிதில்லே னான்.

(கக)

நானு னெனப்பிதற்றி நாசமடைந் தார்பலரென்
ருளுத னூல்க ளறைந்தனவால் - வானாடர்
போற்றும் பழனிமலைப் புண்ணியனே யாவுமெனச்
சாற்றுதலே மேலார் தவம்.

(கஉ)

தவளக் களிறுகைப்பாய் சங்கரன்கண் ணீன்ற
பவளக் கிரியனைய பாலா - நவமணிப்பொற்
கோயிற் பழனிக் குகவேளே யென்மிசைநீ
தாயிற் புரிவாய் தயை.

(கங)

தயையும் பொறையுந் தவமுமுளார் தம்மோ
டியையும் படியெனைக்கை பேற்பாய் - வயமவியுஞ்
சத்திவடி வேலா தமிழ்ப்பழனிச் சண்முகவா
வெத்திசைக்கு நன்மையுண்டா மே.

(கச)

மேனைமகள் பால்குடித்த மெல்வாயா னீயுரைத்த
தேனைநிகர் சொல்லுந் திருட்டாமோ - ஐனைப்
பழித்தரிய மாதவஞ்செய் பண்பு டையார் பல்லோர்
தெழித்த பழனியர சே.

(கரு)

அரச நிழற்பவத்த ராதியரே பாய
விரச குணத்தாரை வெல்லல் - சரசகுண
வள்ளிமக வென்றெனை வாழ்விப்பாய் வான்பழனி
பொள்ளியனே லப்பா வுவந்து.

(௯௬)

உவகைமலிந் துன்றிருக்கத் தோங்குமலை தோறுந்
தவரொடுபோய்ப் போற்றவரந் தாராய் - சிவன்மதலை
யென்பார்க்குஞ் சற்குருவென் றேமாப் பவர்க்குமரு
ளன்பா பழனிமுத்தை யா.

(௯௭)

முத்தமிழாற் போற்றி முகுள மலாருச்சித்
தத்தமிரண் டெங்குவிப்பே னாதிரிப்பாய் - சத்தகரா
வேதத்தோ ணைப்புடைத்து வெற்பிலடைத் துப்படைத்த
நீதப் பழனியப்ப னே.

(௯௮)

நேய மலிந்துன் னிசவடிவ மேமனத்து
ளைய நினையுமெனை யென்றருள்வாய் - தூய
பழனிமலை வந்தகந்தா பாண்டரங்கன் பாடுங்
குழனிமலை தந்தமைந்தா கூறு.

(௯௯)

கூறுபட நாடிக் குலையாதுன் கோலமென்றே
தேறுகின்றேன் மென்பழனித் தேசிகா - வாறு
சூமயங் கருங்கடீர்த் தத்துவமு மென்னு
ளமையுமறு பூதி யருள்.

(௧௦௦)

முற்றிற்ற.

ஆகவி ௨௩.

வேலுமயிலுந்துணை.

அலங்காரம்.

கட்டளைக்கலித்துறைகள்.

சீர்மகள் கேள்வனு நான்முகத் தேவுந் தினம்பரவக்
கார்மகள் பாகத் தமர்ந்தான்குருபுரன் காவல்கண்டிர்
நீர்மகளாடை யெனச்சூழவாழு நிறை பொறுமைப்
பார்மகள் சென்னிக் கலங்காரமான பழனிவெற்பே.

(௧)

அண்டர்ப்பரவு பழனாபுரிவெற் பமர்குகன்கைத்
தண்ட மெளிதென் றிகழேன்மினோவன் சரபமெஞ்
சண்டவல்லேக முறுகண்டபேரண்டஞ் சாய்த்ததென
முண்டகத்தான்மறைவல்லோ ரறிய மொழிந்ததுவே.

(௨)

வேலாயுதத்தொதெண்டேந்திச் சத்த மேற்றிசையின்
பாலாரு நோக்கத் துடனேநிற்கின்ற பழனிவெற்போ
ஞலால முண்டவன் சேயோ வுமைகைக் கழகிய நோ
மாலானவன்புகழ் தேவோ மனித வடிவினனே. (௩)

ஆகமவேதப் பொதுஞான தேசிக னுகிநிற்கு
மேகனைத்தென்பழ னிக்குவட்டேகண் டிறைஞ்சவல்லார்
சாகர நீர்முழு துண்ணிட்டானுந் தமிழ்க்கிளியும்
போக முனியும் புலிப்பாணிச்சித்தனும் போல்பவரே. (௪)

அங்கையிற்றண்டொன் றணிந்துவெண்ணீறுமுற் றுடியணிக்
கொங்கையின்னாரைக் கவர்ந்தே பழனிக் குவட்டினிற்போன்
செங்கையினுற முப்பத் திரண்டுந் தினம்வளர்க்கு
மங்கையைப் பங்கிவைத் தோனெடுநாள்செய்த மாதவமே. (௫)

கோரவன்பேயொன்று கொன்றுந் தமிழ்ச்சொற் கொளும்பழனிக்
காரண தேசிகன் பாற்சென்று மாதர் கவினுரைத்துப்
பாரகத் தோர்களும் வாளுறும் போற்றும் பயனடைந்த
நாரதமாமுனி போல்வாரும்புற்பலர் நானிலத்தே. (௬)

சிந்தாகுலப் பட்டடைவார் பலர்க்குந் தினமுவுகை
தந்தாவினன்குடிக் கோயிலுள் வாழுந் தனிக்குகவேள்
பைந்தாரு நீழற் புலவோ ரனைவரும் பார்க்கவந்தோர்
நந்தாவனத்தொர் திரு வார்த்தை கூறின னனுய்யவே. (௭)

அன்னெஞ்சத்தின ரணுகாப்பழனிக் கதிபனென்று
நன்னெஞ்சத்தொண்டர்க் கெனியான்முன்னுண்மலை நாட்டில்வளர்
வன்னெஞ்ச வேட மகண்மோகமாக மயக்கிபவா
றென்னெஞ்சந் தானும் வசமாகு மாட வியற்றினனே. (௮)

நட்டெட்டு யோக முயல்வார்க்கு நாதனெந் நாளமயில்
விட்டெட்டுத் திக்கினும் போய்ப்பழனுபுரி மேவும்பிரான்
சுட்டெட்டுணையு மிரு னின்றித் தீர்க்குமெய்ச் சோதியென்றோர்ந்
தெட்டெட்டுச் சித்தியு முத்தியும் வேட்பூரெந்தமரே. (௯)

பாதாளவாசிக ளஞ்சுறக்கூவும் பசுமயிலோன்
வேதாளபூதங்க ளின்புறப்போர்செயும் வேற்படையான்
கூதாளமும் புனை வான்பழனுபுரிக் கோயிலெந்தை
தீதாளர் தொண்டு புரிந்தாலும் வேண்டிய சிர்நல்குமே. (௧௦)

பொண்ணிப்படிகத்தைப் போலிருமாதர்கள் போற்றியகர்
ரண்ணக்கருமை மகவாகினான் பழ னுபுரியூர்
தண்ணிப் புரக்குங் குகவேண் மதூரத் தமிழ்க்கவிவேட்ட
டெண்ணிப்படுத்திய பாட்டிகோர மியம்பரிதே. (௧௧)

மஞ்சேறுவான்முதற் றேவரெல் லோரையும் வன்றகுவர்க்
கஞ்சேன்மின்வம்மி னெனக் காங்காட்டி யழைப்பதொக்கும்
பஞ்சேயு மெல்லடிக் குஞ்சரிகேள்வன் பழனிவெற்பிற்
செஞ்சேவற் கோலம் வரைதரு சேலைத் திருக் கொடியே. (௧௨)

குலக்கற் பகத்தரு நீழலிற் றேவர் குடிமுழுதுந்
துலக்கத் தருவர்க் செறுங்கதிர் வேலன் றுணைப்பதத்திற்
கலக்கத் தருந்தவர் வாழ் பழநாபுரிக் காவல்செய்வோ
ரிலக்கத் தொடொன்பது வீரரும் பூதரு மென்றைக்குமே. (௧௩)

தானாநிறைந்த தனிஞானத்தெய்வஞ் சமாசச்சி
ரான முனிவர்க் கருள்கருந்தெய்வ மளிமுரன்று
தேனா் கடம்ப மலர்மலைத் தெய்வந் தினமுநம்பி
வானாடர் போற்றிய தெய்வம் பழனி மலைத் தெய்வமே. (௧௪)

கானக் குறத்தி மணவாளன் றன்னைக் கருமுகிலார்
வானத்திறைவற் கரசளித்தானை மலைப்பழனி
ஞானக் குரவனை நாடோறு நாடு நலத்தினர்பா
லீனப்புலையர் பகை கொடிசூழ்தரி லென்செய்யுமே. (௧௫)

கொன்றைச்சடைத்தம் பிரான்றரும் பாலன் கொடுங்குணத்தோர்
கன்றைக் கனி^{தி}லெயிலிந்தான் மருகன் கவின் பழனிக்
குன்றைக்கண் ணேர் தினங் காண்டொறுஞ் செங்கை குவிக்குமெனக்
கென்றைக் கணுத்துனை யேனுமெய்ப்பேறினி திருவதே. (௧௬)

கந்தப்பனிமலர்ச் செங்கடம் பென்னக் கவின்றருசீர்ச்
சந்தப்பனுவல் புனைவார்க் கிரங்குந் தகைக்குகநின்
சொந்தப் பழனி மலைநாடியன்பிற் றெழுந்த மியேற்
கெந்தப் பகையு மணுகாதபேரின்ப மீந்தருளே. (௧௭)

வையோங்கும் வேற்படை தாங்கிக்கலாப மயினடத்துஞ்
செய்யோய் பழனி மலையாதிபாவெனச் செப்பு மென்பா
லையோவுனதருள் வந்துவந்தாடிய வாடலெல்லாம்
பொய்யோமெய்யோவறி யேனுய்யுமாறு புரந்தருளே. (௧௮)

நீதயை சற்றும் புரிந்திலையாயினென் னெஞ்சநின்மீ
தாதரத்தோடு துதிகூறு மேன்மை யடையுந் கொலோ
மாதவப்பேறும் வழங்காதிசேலெண் மதியுறழ்வெண்
போதகத்தானைப் புரந்தாய் பழனிப் பொருப்பினனே. (௧௯)

பண்டிவிண்ணோர்குலம் வாழப்புரந்து பழனியிலோர்
தண்டெனின் று விளைபாமொண்புடைச் சற்குரவற்
கண்டதொழுது துதிபாடி நெஞ்சிற் கருதுமுண்மைத்
தொண்டு செய்வார்க்கவன் வேலுமயிலுந் துனைச்செய்யுமே. (௨௦)

சொற்சுவை தேறிய தூய புலமைத் தொழிலுடையீர்
கற்க்கைப் பாங்க ரொரு வேடமாதைக் கரங்குவித்துப்
பொற்சுணங்கார்முலை தோய்ந்தான் பழனியைப் போற்றுமினோ
சிற்சுகவாரியு மெய்தும் பிறவித் தியக் கறவே. (௨௪)

பாழுகத்தாலுனைச் சந்ததம் போற்றுமெய்ப் பண்படைந்துந்
தீழுகப்பாதகர் பாவிரர் தேங்கித் திரிகுவனோ
சோமுகற்செற்றவன் கண்டரு மாதரைத் தோய்ந்துருகங்
காழுகப்பண்ணைவ னேபழனுபுரிக் காங்கெயனே. (௨௨)

எனக்காசை நின்னருட் பேரென்றிலேநின்றெனையசைக்கு
முனக்காசை செந்தமிழ்ப் பாடலைமேலென்ப தோர்ந்துகொண்டேன்
மனக்காத லானவெல் லாந்தருமாறுமுன் வந்தருள்வாய்
கனக்காருலாம் பொழிற் மென்பழனுபுரிக் காவலனே. (௨௩)

அற்பமு நின்னருட் சீராசையின்றி யலமரும் பொய்க்
கற்பனைப் பாவல ரோடெனைப்பார்சொலக் கைவிட்டிடேல்
பொற்பவிர் சோலை வளஞ்சால் பழனிப் பொருப்பின்மிகை
நிற்பவனேயடி யேன்றொழிலாவன நின்னசைவே. (௨௪)

அன்னமுய்ப் பான்முதற் சொன்முவர் தாழு மறமழிக்குங்
கன்னல்வல்லான்சம னாதிய தீமைக் கடவுளருட்
பொன்னவிர் மாட மலிபழனுபுரிப் புங்கவனென்
றுன்னவல்லாரெவ ரோவவரேநம் முயிர்த்துணையே. (௨௫)

பாகைப் புரையுந் தமிழாற்றுதித்துப் பலர்மனைக்கு
மேகைக்குநாணி பெழுத்தாறு மோதி யிலகுபசந்
தோகைப்பரிக்குகன் வாழும் பழனித் தொழும்பரைச்சே
ரோகைக் கடற்படி வார்தமக்கூழ்வினை யொன்றுமின்றே. (௨௬)

எண்ணியவண்ணமெல் லாம்வினையாடுநல் விச்சை யெய்தும்
புண்ணிய முற்றவ ரன்றே பழனிப் பொருப்பினிற்போய்த்
தண்ணிய சிந்தைய ராய்த்தவவேடஞ் சமைந்துபெருங்
கண்ணிய முத்தமி ழாற்குகன்கீர்த்தி கழறனன்றே. (௨௭)

கழல்வாய்ந்த நிற்பதப்பூ ப்புனை சென்னியுங் கண்ணுமுளே
னழல்போன்றுசூழ்வினைப் பேய்க்கஞ்சலாங்கொல்வந் தாண்டருள்வாய்
நிழலோங்கு கற்பக நாட்டண்டர் தாழு நெடிது புகழ்
விழவார்ந்த சீர்ப்பழ னுபுரிமால்வரை வேலவனே. (௨௮)

அந்தணர் கோவைச் சிறைசெய்தவாறு மரிதிகிரி
வந்தவற் சேரச் சமராடு மாண்பு மலைச்சிலையோ
னந்தரங்கத்துறு சந்தேகந்தீர்த்தது மார்த்துரைக்கு
ந்தமர்க்குப்பழ னுபுரி போலு நகரில்லையே. (௨௯)

மானந்தக் கண்ணியர் மோகாந்த கார வலையிடைப்பட்

மனந்தழையப் பரதவித்தாலு மிகழிய

தானந்தருமம் பெருகும் பழனித் தலத்திறைவ

னூனந்தவாரி யமுதமொப்பானென் றறிந்தனமே.

(௩௦)

மன்றுடையார்தவப் பேராய்ப் பழனி மலைத்தலையி

னின் றுலவாநல மெந்நாளுஞ் செய்து நிலவுமெந்தா

யொன்றுபட்டேகுமெய்ம் முத்தியின்மேல்பல் லுயிர்வருந்தக்

கொன்று தின்பாரைச் செலும் வாழ்வென்பாரொ டெற் கூட்டுதியே.

அக்குடனீறு மணிவாரனேக ரருகமையத்

திக்குமுற்றும்புகுந் துன்சீர்த்திபாடுந் திறமருள்வாய்

செர்க்குமுயிர்த்திர ளெல்லாமு மீளத் தொனித்தபெருங்

குக்குடக்கேதனக் கையா பழனிக் குருபரனே.

(௩௨)

செந்தமிழ்ப் பாடற் புலவோர னேகர் தினம்பரவுங்

கந்தனைத் தென்பழ னாபுரிக் கோயிலிற் காணப் பெற்றா

லந்தரத்தோரு முனிவோரு மோகிப்ப தன்றியெழின்

மந்தரக் கொங்கை மடவாரு மாசிப்பர் மட்டறவே.

(௩௩)

பானலுஞ் செச்சையு நீபமுமாதிய பன்மலரால்

வானவர் போற்றப் பழனிமலையில் வளர்முருகா

நானருள் வேட்டுன் றிருவருச்சீர்நனி நாடிநிற்கு

மானதத்திற்கு மிடைபூறுற்றாலெந்த வாறுய்வதே.

(௩௪)

வேடிக்கைப் பாவலர் பல்லோரு மென்னை வெறுப்பவுனைப்

பாடிக்கொண்டாடுகின் றேற்கெந்தநாளாருள் பாவிப்பையோ

தேடிக்கசிந்துரு குந்தன்மையோர்பொதுச் சிந்தையிடை

கூடிக்குலாவு முருகா பழனிக் குவட்டண்ணலே.

(௩௫)

நீதித்தவறுடை யார்பலர் கூடி நெடிதுநகச்

சோதித்துள்ளாயினி யெந்நாள் கருணை சுரந்தருள்வாய்

பாதித்தவளப் பிறைப்பல்வெங்குற்றனும் பற்றவிடே

லாதித்தலைவன் மகவாய்ப்பழனி யமர்கந்தனே.

(௩௬)

தவஞ்செய்யு மார்வம் பெரிதெய்திலைன்மனச் சஞ்சலத்தா

லவஞ்செய்யும் பாதகர் போன்றுமுன்றேனினி தாதரிப்பாய்

சிவஞ்செய்யுந்தொண்டர் நிமித்தம் பழனிச் சிலம்பிலென்று

நவஞ்செய்யும் பெற்றிருன் றாய்சங்கமுன்றுக்கு நாயகனே.

(௩௭)

திடர்க்கலெங்கெங்குந் திரிவான் பழனிச் சிறப்பிலங்கப்

படர்க்கையுந் தன்மையும் பாடத்து வக்கினும் பாவகன்மத்

திடர்க்கடன் மூழ்கு மென் வாயின்பவாரிதி பெய்திவருட்

சுடர்க்கெனான்றும்படிக் காங்கனி யேயிகச் சொல்கின்றதே.

(௩௮)

கொல்வாருங் கொன்றதைத்தின்பாருமேனைக் குணம்பொருந்த
வெல்வான் முயலுங் கவுமார்ச்சுழந்து மிகப்புரப்ப
நல்வாழ்க்கைத் தொண்டர் பலர்வாழ்பழனி நகர்க்குகன்பான்
மல்வாய்ந்த வேற்படை பொன்றுங் கலாப மயிலுமுண்டே. (௩௯)

காவற்கடவுண் மருகோனெக்காலமுங் கண்ணிமைபாத்
தேவர்க்கினிய பெருமாள்பழனிச் சிலம்பில்வந்து
சாவற்ற சித்தர் பல்போற்றுந் தேசிகன் றன்கரத்துச்
சேவற்கொடித்திற மேபகர்வார்க்குச் செயமெய்துமே. (௪௦)

உத்தமச்சற்குரு வாகிப் பழனிவெற் புற்ற செவ்வேள்
கைத்தலமிந்திரர் பற்பலர்க்காத்த்து காமர்ச்செவ்வாய்
முத்தமிழ் வாணர் பலர்கேட்க ஞான மொழிந்த தருட்
சித்தரனேகரை யுண்டிமிழாததொண் சேவடியே. (௪௧)

சூலாயுதக்கைப் பெருமான்கண் ணீன்ற சுதன்றெனக்குங்
காலாயுதக்கொடி யாடும் பழனிக் கடவுணெடு
மாலாயுதத்திரும் பச்செயலாதிய வண்புகழ்தோய்
வேலாயுதத்தைத் தொழுதேயுய்ந்தாரும் வெகுதொண்டரே. (௪௨)

நாதவிந்துக்குமப் பாலுள்ள தாஞ்சுத்த ஞானநல்கிக்
கோதகற்றுங்குரு வான பழனிக் குகன்குதிரை
மாதவர் பற்பல ரஞ்சுவெந்தியிடை வந்துநெடுஞ்
சீதாநூர்வரை போய்வென்றதாமொரு செந்தகரே. (௪௩)

முந்தயிராவணங் கண்டுளநாணுறு மொயம்பினதாய்க்
கந்தன் பழனிக் கிரிபோலு ஞானக் களிற்றுருவஞ்
சிந்தனைசெய்பவ ராரேனு மெட்டுணைத் திங்குமுறு
ரந்தகன் றாத ரவர்நாமங் கேட்பினு மஞ்சுவரே. (௪௪)

சேத்திரம் பாவினு மேலாம் பழனிச் சிலம்பிலண்டர்
நேத்திரம் போன்றொரு தண்டேந்திச் சந்தத நிற்குமெந்தாய்
சாத்திரஞ் சொன்னசொற் போனடவாமற் றவம்பெருகற்
காத்திரப்பட்டுழல் கின்றபொல்லேனின் னடைக்கலமே. (௪௫)

அண்டார நேகர் களிகூர்க்கண்டழக் காறுமுற்றி
யெண்டாங்கு நெஞ்சின னுத்தளர்ந்தேனுக் கிகபரங்கள்
கொண்டாடு மேன்மை குலவும் பழனிக் குவட்டினிற்குந்
தண்டாயுதக்கை முருகோனல்லொரு தஞ்சமின்றே. (௪௬)

காம்பிணிப் போலுந் துணைத்தோட்டுறத்தி கணவன்விடப்
பாம்பினின்றாடு மயிலோன் பழனிப் பருப்பதத்தான்
சோம்பினரொவ்வொருக் காலெழுத்தாறுஞ் சொலித்தொழினுஞ்
சாம்பிணி போடு பிறப்பாம் பினியுந் தவிர்த்திடுமே. (௪௭)

பொப்பேத பாவனைக் கெய்தான் பழனிப் பொருப்பில்வார்
துப்பேயு மேனிப் பிரான்மடவார்க்கொரு சோரனென்பார்
மைப்பேயுற்றமத வேண்முதல் வானியும் வந்துதையா
பீப்பேதை நெஞ்சுங் கவர்ந்தானென்றாலினி யென்சொல்வதே. (௪௮)

தாரகனோடொரு குன்றும் பொடியத் தடிந்திடுநின்
வீரவைவேற்கென் மிடிப்பேயைக்கொன்றிடும் வென்றியின்றோ
காரமர்சோலைக் கவிஞ்சாரம் கன்னியைக் கண்டவரு
நாரதன் சொற்கொளு மோகாபழனி நகர்க்கந்தனே. (௪௯)

உண்டாரவன்னமு நல்கார்தங்கைக்கொடை யுன்னியிகத்
திண்டாவொரொ டெனைச்சேர்த்திடேலருட் சீர்வழங்கிக்
கண்டார்கலியு முடன்றீரற் கான கருணைசெய்வாய்
வண்டாருநீப வனஞ்சூழ் பழனி மலைவள்ளலே. (௫௦)

கஞ்சனைக்குட்டிய கையான் பழனிக் கடவுளிரு
செஞ்சதங்கைத்திருத் தாளே கதியெனச் செப்புமென்னை
யஞ்சனக்கண்மட மானருமுடரு மாணவநோய்
மிஞ்சறிவீனரு மேசிடச் செய்யும் விதிகொடிதே (௫௧)

என்னைக்கிளியெனப் பல்கான்முன் சொற்றனை யேன்றதவர்
தன்னைப்பெரிதுமூயிலாது சோம்பியித் தாழ்வடைந்தேன்
பொன்னைத்தருதுமென் றோதிய மாற்றமும் பொய்க்கவிடேன்
முன்னைப் பழனி முருகாவொராறு முகத்தையனே. (௫௨)

சிவன்முதன்முவரு மிந்திரனாதிப தேவர்களுந்.
தவளயின்னாரு நவவீர ராஜியர்தாமுமறிந்
துவகையின்முழ்க வயலுர்க்கு கேசனெற் கோதியசொற்
சுவலயத்தோரொடு பேசுவென்றான்மனங் கூசியதே. (௫௩)

பொன்னவிர் கோவிற் பொலிவார் பழனிப் பொருப்பினின்று
பன்னகந்துய்க்கு மயிலேறியாடல் பலபயில்வா
யுன்னருளேவலி தென்றுணர்ந் தேனுக் கொருபிறப்பின்
டின்னமளிப்பினு மந்தோ நின் சீர்த்தியிழி வெய்துமே. (௫௪)

தாமக்குவளையுஞ் செச்சையுநீபமுந் தண்கூவு
மேம்ப்பணியும் புனைவாய் பழனிக் கிறையவனே
பீமத்தனலினு மெவ்விதநோயினு மென்னளவுங்
காமநீகடற்சுழி யேய்கொடிதாருங் கருகிடினே. (௫௫)

அறுமாடுகத்தமு தேபமுபுரி பையநின்பார்
பெறுமாண்பனேக மிருந்தாலு நார்தப் பிசிடமுண்பான்
குறுமாழ்முயலும் பாடேன மாதிய கொல்லும் பொல்லா
ரிறுமாப் பழிக்கும் வரமெனக் கீந்தருளிக்கணமே. (௫௬)

கொன்றுநருந்துநர்ச் சீரூது கண்டு குறுகுமுத்தி
பொன்றுழிற்றீயதென் தேயெண்ணுமார்வம் பொருத்தியரீ
யென்றுநில் பேறளித் தாள்வாய் பழனிவெந் பிற்றிருந்தன்
டொன்றுன்றி நின்றவ னேயுமையின்ற வொருமகனே. (௫௭)

பொன்சொற்க நாடு புரந்தோய்செந்நீர்ப்புலைப் பூசைபுகல்
வன்சொற்கவிக்கு மலையிடித்தாயுன்னை வாழ்த்தெடுக்கு
மென்சொற்கணுத்துணை யேனு மிரங்கி யினிதருள்வாய்
மென்சொற்க மாதர் மலிசீர்ப்பழனியின் மேயவனே. (௫௮)

கோதறுஞானக் குருநாதனெயெனக் கூறிடினு
மாதர்நல்லாரைத் திருடுகின்றானென வைதிடினு
மேதமிலின்பர் தருந்தெய்வமொன்றன் றி யின்றதுதான்
சீதளவாவிப் பழனிக் கிரியிற் நிகழ்கின்றதே. (௫௯)

எக்காலமும்பழ னுபுரிக் கோயி லிடைநின்றளாய்
மைக்காலனஞ்சித் தொழும்வீரவாகுவும் வான்முனியு
மக்காலஞ் சாட்சிய தாகநின்வாய்திறந் தக்கனவின்
முக்காலமென்னிமித் தஞ்சொன்னவார்த்தையை முன்னுதியே. (௬௦)

தினகரசந்திர மண்டல மாதிய சீர்த்தலத்து
மனவெளியூடும் பழனிக்கிரியில் வசிப்பவற்கண்
டனவாதம்பொறி யாறுங்கருது மடியவர்க்குக்
கனவுநனவு மொரேபடித்தாகிக் கவின்றருமே. (௬௧)

அந்தரத்தோரும் புனியோரும் போற்ற வருட்பழனிச்
செந்தகைக்கோயிலி னூடென்றும் வாழ்குரு தேசிகனே
பைந்தமிழ் பாடிச் சலித்தேனையின்னும் பகர்தியென்றாய்
வந்தனவேறுவல் வேனல்லசீர்ப்பொருள் வைத்துக்கொள்ளே. (௬௨)

என்னன்மை நீநன்கறிவாயன்றேயெனை யேற்றுக்கொண்ட
நின்னந்தரங்கக் கருணையளவி னிசமறியேன்
பொன்னந்தத் தாமரை வாவிப் பழனி புரக்கவருந்
தன்னந்தனிமுரு காரிறைவாஞ்சச்சி தானந்தனே. (௬௩)

திக்குமுழுதும் வெறுத்துன்பழனித் திருச்சிலம்பே
யொக்குமற் றென்றில தென்றோர்த்தவுண்மை யுணர் கிலையோ
வக்குவடமு முழுநீறுந்தோய்ந்த வடிமையுய்யப்
பக்குவநல்கவல் லாயல்லை யோதண்ட பாணியுனே. (௬௪)

உன்றன்சுகள வடிவங்கருதி யுறுந்தொழும்வந்
தென்றன்செயலை மறைக்கின்ற தொன்ற திருட்டடையோ
வன்றம்புயன்சொன்ன னுன்முடிவோவரை யாப்பழனிக்
குன்றந்தனிற்றிகழ் சித்தா குமா குருபானே. (௬௫)

நம்பமுனித்தண்ட பாணியைநாடி நலம்பெற்றதா
லும்பரும் போற்றும் புகழ்வாய்ந்த சித்தர்மு னேங்கலுண்டேற்
செம்பது மாதனை கேள்வனைப் போன்றிச் செகத்தின்மகிழ்ந்
தம்பரத்திற்சிவன் போல்வாழ்வன் சத்திய மாமறமே. (௬௬)

கல்விக்கடலின் கரைப்பயன் காட்டியென் காதலற
நல்வித்தையாவு மின்னேநல்குவாய்முன் னவிலல்பொய்யோ
வல்விற் குறவர் மகண்மோகனஞ்ச மாமலர்ச்செஞ்
செல்விக்கிறைவன் மருகா பழனிச் சிலம்பினனே. (௬௭)

சத்தாகிச் சித்துட னுனந்தமாகித் தழைத்தவுன்னை
மெய்த்தாராகப்பொருட் சற்குருவாநண்ணல் வீண்படுமோ
முத்தாரணியுந் தினந்தினம்போற்று முதுபழனிச்
சித்தாவிமயமின் னுண்மென்கை நீங்கருஞ் செங்குருந்தே. (௬௮)

அன்னங்குலவும் வயலூர்ப்பழனிக் கதிபநின்வாழ்ச்
சொன்னம்பியின்ப மிக்கெய்திய நானிவண் சோர்வதெண்ணிக்
கன்னங்கரிய மதவேள்செயுஞ்சமர் கண்டிலையோ
வின்னந்துயர்ப்படுத் தேலனுவேனு மிரங்குதியே. (௬௯)

நாரணனாதிய மாரதர்யாவரு நாளுமெச்ச
வாரணகேதனங் சீர்ப்பழனுபுரி வாழ்குகளே
யேரணவுந்தனித் தண்டிகைமேல் வந்தன் நென்பிறப்போர்
காரணமென்றசொற் பொய்த்தான்முன்னுல்சொல் கதியும்வம்பே.

என்னுயிரைத்தன் கிளியென்றுபல்விசை யீடிப்புகழ்
மன்னுபழனிக் குகவேள்சொன்னுனிம்பர் மார்தர்மதிப்
புன்னுபுநான்சொற் றிலேனிதன்சாட்சி யுயர்பொதியை
முன்னுதவும்புனற் றும்பிரவன்னி முதலியவே. (௭௦)

தருங்கற்பகத்தரு நீழற்புலவர் தளமுழுது
நெருங்கச்சிகிப்பரி மேலெங்குமேகி நிதம்பழனிப்
பெருங்கற்கிரியினிற் பான்றனைநான்மிகப் பேசலவன்
கருங்கற்கிணற்றினு நீருற்றுண்டாம்விதங் காதலித்தே. (௭௧)

உன்றனக்கென்றெ னுடலாதிமூன்று முதவினனா
லென்றேறனதென்றொரு நின்றையுங்கீர்த்தியு மில்லைகண்டாய்
மன்றன்மதிச்சடை வானவற்கோர்சொல் வகுத்துரைத்துத்
தென்றல்லெவற்போன்புகழ் சீர்ப்பழனுபுரி சேர்குகளே. (௭௨)

அத்தன தங்கக்கண் ணுறினுந் தான் பறம்வளாத் தான்
கைத்தலத்திற்கணி யாயும்பருருயக் காத்துமெய்ம்மைப்
பத்தர்தங்கோலஞ் சமைந்துபழனிப் பதியில்வந்தே தான்
சித்தசன்கண்டு மனநாணத்தக்க சிறப்பினனே. (௭௩)

சாதனமொன்றுமில் லேன்விரதாதி தவமுபலும்
போதமுனிவர் பதப்பூமகரப் பொடிநம்பினே
னீதயைசற்றும் புரியாதிருப்பது நீதிகொல்லோ
வாதவன்போற்றுந் திருவாவினன்குடி பாண்டவனே. (௭௫)

பல்லும்பர்தாமு முனிவருஞ்சூழும் பழனிமலைக்
கல்லும்பழமறைச் சென்னியுநாறுங் கழற்குமான்
சொல்லும்பவளத் திருமேனியும்பசுந் தோகையும்போர்
வெல்லும்பதாகையும் வேலுங்கருதில் வினைபறுமே. (௭௬)

பொழிலுக்குந்தகை சாலும்பழனிப் பொருப்பிலெந்தை
தொழிலுத்தோர்விருப் பெல்லாங்கொடுத்தலுந் தூர்த்தர்குல
மொழியவைவேல்விட் டொறுத்தலுமாத ருளங்கொளலும்
விழிமயக்கிப்பட்டு மாயாதஞானம் விளம்பலுமே. (௭௭)

ஒண்சுடரோணைத் தடுப்போருமிந்நிர னூரழித்துக்
கண்சொரிநீரோ டரமாதர்கோவெனக் காண்பவருந்
தண்செறிசோலைப் பழனிப்பிரான்கொடி தாங்குபுள்ளின்
றிண்சமார்க்கால்வலிக் காற்றொன்றோர்ந்தவர் சிற்சிலரே. (௭௮)

பென்சேனைக்கார்மத னுனுமழகன் பிறைமுடித்துத்
தின்சேவிலேறும் பெருமான்புதல்வன் றின்ந்தினமும்
வன்சேர்பழனிக் குமரேசன்றோண்மிசை வைத்திருக்கும்
வென்சேவல்குவினல் லாலொருநாளும் விடிவதின்மே. (௭௯)

பத்தர்கொண்டாடும் பழனிக்குகனைப் படியிலுள்ள
வெத்தகவோர்களுந் தம்மினத்தானென் றிசைத்திடினு
முத்தமிழ்வாணரு மூவாதமோன முனிவர்களும்
வித்தகச்சற்றுகுரு நாதனைன்றேசொல்லன் மெய்ப்மொழியே. (௮௦)

ஆழம்பொலிந்த வறிவாளர்போற்று மணிப்பழனி
வாழந்தணன்றிருத் தாள்சேரவேயிக வாஞ்சித்தநான்
சூழண்டராகிய ரெல்லோருங்காணத் தொழுவதல்
வேழந்தடிந்திரு குன்றும்பொடித்தசெவ் வேற்படையே. (௮௧)

சித்தாடுமாசையுந் ருசுமதுரமுஞ் சித்திரமும்
வித்தாரமும்பகர் பாவாணரோடென்னை மேவல்வத்துச்
சுத்தாங்களுந வதுபூதிவெள்ளத்திற் றேய்த்தருள்வாய்
மொய்த்தார்க்கடம்பணி தோளாப்பழனி முருகையனே. (௮௨)

கொங்கார்கடப்பந் தொடையோடென்பாடலுங் கடவணிந்
திங்காருங்காணப் பிறவாமெய்விட்டி லெனைவைத்திடாய்
சங்காருஞ்செய்யும் பெருமாள்சுடிலத் தலைசுமக்குங்
கங்காநதிமகனே பழனாபுரி காப்பவனே. (௮௩)

தனைப்புரைவாரெங்கு மில்லாணைப்பார்வதித் தாய்மகனைப்
பனைப்பெருங்கைக்கய மாமுகத்தோன்றினைப் பண்ணவனைத்
தினைப்புனச்சாரற் பழனிக்கிரியிற் றினம்வணங்கி
நினைப்புமறப்புற் தொலைத்தார்க்கில்லை நெடும்பிறப்பே. (௮௪)

தொண்டன்றமிழ்விருப் பாலவன்வேண்டொரு தோகைமும்போய்ப்
பண்டன்புரைபயின் றுன்றரும்பாலன் பழனிவெற்பிற்
றண்டம்புனைந்துநிற் குந்திருக்கோலன் தனையுணர்ந்தார்க்
கண்டஞ்சிறுகடு காமெனத்தோற்று மகமுகத்தே. (௮௫)

பொற்புயர்தண்டமும் வேலும்புனைந்து புகழ்வினைத்து
வெற்புறுசிர்ப்பழ னுபுரிக்கோயினின் மேயவனைக்
கற்புறுநாத ரெனநாடிநாடிக் கசிதலுமே
யற்புதனிலை பலகோடிசெய்யு மவாவுற்றதே. (௮௬)

வாரணங்கூவ மயூரமகவ மறிசெறுமக்
கூரணவுங்கதிர் வேன்மின்னத்தோன்றுங் குருபரனைக்
காரணங்கோடி குலவும்பழனியிற் கண்டுகொள்வா
ராரணம்பேசரு மானந்தவெள்ளத் தமிழ்பவரே. (௮௭)

பந்தேயனைய முலைக்குறமாதொடென் பாற்சிலகால்
வந்தேமறைந்தீ முருகாணுநீ பழனிமலைக்குறவா
நொந்தேங்கிவாடுறந் தீமையெல்லாமற நோக்கியென்னுட்
சந்தேகமுற்றுந் தணந்தாளவேண்டுந் தருணமிதே. (௮௮)

முத்தமிழ்ப்பாடல் பலபாடிச்சூட்டுபு முன்னுமென்னுட்
பத்தர்தங்கோலத் தொடுதோன்றியாடும் பழனிப்பிரான்
சித்தமகிழ்ந்து தினந்தோறும்வாய்விண்டு செப்பியசொல்
லெத்தனையென்றுசொல் வேனையகோமன மேங்கியதே. (௮௯)

தருவாணர்வாழ்விற்றொர் வேலியன்னுன்றிருத் தண்டணிகைக்
குருவாய்ப்பழனி மலைமேனிற்பான்கரங் கூப்பியன்பாற்
பொருவாதவாறெழுத் தும்புகல்வாருட் புழுக்கமற
வருவான்வராம விரானவனானெமெய் வார்த்தையிதே. (௯௦)

கலியுகத்துக்கஞ்ச வேண்டாமுலகைக் கடந்துநெஞ்சின்
மலியுமன்பாற்றவ வேடமிட்டெங்கெங்கும் வாங்கியுண்டு
புலியுகைப்பான்றெண்டு கொண்டான்பழனியைப் போற்றிநிதிற்
குலிசவலாரியு நாணுமெய்ப்பேறுகை கூமென்றே. (௯௧)

சாதனைத்தன்மைக் குறமாதுகொண்கனைத் தண்டணிகை
நாதனைத்தென்பழ னுபுரிக்கோயிலி னாயகனைச்
சோதனைக்கஞ்சி மயங்காமற்சந்தத் தோத்திரிக்கில்
வேதனைக்குட்டிய னாகத்திருநீறெய்து மெய்ச்சொலிதே. (௯௨)

நன்னீர்மையாளர்க் கெனியான்பழனி நகர்புரக்குந்
தென்னீர்மைக்காரன் ரொழும்புசெய்வாரைத் தொடர்ந்தளிப்பா
னென்னீருணர்ந்து மிகழாமற்ருண்டனென் றேற்றுக்கொண்டோர்
பன்னீரிலைத்திரு நீறளித்தானண்டர் பார்த்தொல்கவே. (௯௩)

தினச்சாட்சியான பழனிக்குகேசன் செயுந்தொழிற்செ
னினச்சாட்சியொன்றுயிற் கெய்திடக்காண்கில னீனரஞ்சஞ்
சினச்சாட்சியான திருவருட்பேறு திகழும்ட்டு
மனச்சாட்சியாமது போதுமன்றோகலை வானிமின்னே. (௯௪)

பழுதின்றியபுகழ் தோயும்பழனிப் பதிக்குமரன்
முழுதுங்கருணையில் லானல்லென்னெண்ண முற்றநல்கி
பெழுதும்பிரமன் விதிரீக்கியாங்கில னின்றமிழா
லழுதுஞ்சிரித்தும் பலபாடனாளு மறைந்துளனே. (௯௫)

கோலழிக்குஞ்சித்தர் போற் றும்பழனிக் குவட்டிறைபன்
னூலழிக்குங்கொடி யேனையெள்ளாதன்பி னோக்குகின்றான்
மாலழிக்கும்படி வாழ்த்துகின்றேன்விதி வல்லெழுத்தைக்
காலழிக்குந்திறஞ் சொன்னதன்னோன் றிருக் கைக்களியே. (௯௬)

இப்பிறப்பிற்குமுந் தும்பிறப்பின்ன தெனப்புகர்தர் தா
யப்பிறப்பென்னதென் றுற்சகமாயை யணுகுங்கொலோ
வெப்பிறப்பாயினு நன்றேநின்னானைசற் றீர்தருள்வாய்
பொய்ப்பிறப்பும்பிறந் தாய்பழனாபுரிப் புங்கவனே. (௯௭)

எல்லாமுநின்வடி வேயென்றவேதமும் யாவரினும்
வல்லாயென்றோதிய வாகமக்கூட்டமு மாறுபடா
நல்லாறுகாட்டினை நம்பிச்செல்வேனிவ னைதனன்றோ
கொல்லார்தொழும்பழ னிக்கிரிமேல்வளர் கொற்றவனே. (௯௮)

எனக்காயிரம்பற் றுளவெனப்பார்க்கொல்ல விக்குழன்றேன்
மனக்காதனின்மிசை யுள்ளமெய்நின் னுள்ள மட்டறியுஞ்
சினக்காலன்வந்தனு காதாண்டுமுத்தியிற் சேர்த்தருள
னுனக்காங்கடமைகண் டாய்வயலூர்க்குன் றுறைகுகனே. (௯௯)

வலங்காரகணங் கனலோனுமெச்ச மறிநடத்தி
யிலங்காரத்தோண்மிசை வேலோடுதண்டமவைத் தெம்பழனித்
தலங்காரமாந்க ராஜியகார்க்குந் தனிக்குரவ
னலங்காரமுற்று நினைவார்கைக்கொள்வ தருட்செயலே. (௧௦௦)

முற்றிற்று.

ஆலவீடா.

வேலுபயிலுத்துணை.

யமகவந்தாதி.

—❦—

காப்பு.

விகடவிநாய கவியாற்பழனியின் மேயவென்றி
விகடவிநாயகச் செவ்வேட்கந்தாதி விளம்பவெம்பா
விகடவிநாயகம் வேண்டாமலங்குள்ள வெற்படிவாழ்
விகடவிநாயகன் பாதங்கள்போற்றி விரும்புதுமே.

நூல்.

எட்டளைக்கலித்தறைகள்.

திருப்பழனிக்குகப் பான்வெட்குபேரெழிற் சேய்தினம
திருப்பழனிக்கு கனமார்செவ்வேள்பல சித்தர்தொழுந்
திருப்பழனிக்குக னியான்வேட்டபேறருள் செய்யில்வினைத்
திருப்பழனிக்கு கலரோன்செய்தீமையுந் தீர்தருமே. (க)

தீராதகாமக் கடற்குழிப்பட்டுத் தினந்தினநொந்
தீராதகாமனத் தின்பிற்செல்லாநலஞ் சித்திக்குமலி
தீராதகாமத் தவமுமுண்டாம்பெருஞ் சீர்ப்பழனித்
தீராதகாமயி லாவேற்கந்தாவெனச் சிந்தியுமே. (உ)

சிந்தையிலங்கற் கிரிதாழ்த்திலேமறைச் சென்னிலஞ்
சிந்தையிலங்க விழைந்தேங்குகின்றனந் திங்கவுணர்ச்
சிந்தையிலங்கரத் தானுலவாப்புகழ்த் தென்பழனிச்
சிந்தையிலங்கசந் தாரிடைச்சேர்த்தருள் செய்யினன்றே. (ங)

செய்யதண்டங்கைய தாகும்பழனியிற் சேய்செயந்தோய்
செய்யதண்டங்கை யணிவான்பதந்தொழுஞ் சீரியர்க்குச்
செய்யதண்டங்கை யடுபோர்க்காங்குன்று சீர்த்தகவி
செய்யதண்டங்கைய வாசித்திமெய்பொடு சேரமுத்தியே. (ச)

சேரன்பராவிய யணியான்வண்கேரளத் தெய்வமன்ன
சேரன்பராவிய கோயிற்பழனிச் சிலம்பனுண்ணஞ்
சேரன்பராவியற் பாவாணவென்னத் திருத்தினன்மால்
சேரன்பராவிய வ் குந்தனத்தார்க்கவர் சித்துளதே. (ஞ)

சித்தருக்காதர மாகிப்பழனித் திகிரியுற்றாய்
சித்தருக்காத ரகந்தீர்க்கும்வீறுடைச் சீலர்முன்னே
சித்தருக்காதரந் குன்றதவாறுன் நிருப்புகழ்பே
சித்தருக்காதரத் தக்கவென்னெஞ்சைத் தியக்கிடலே. (க)

தியக்கந்தரநலம் யாதெனத்தேறிந் சிவந்தருசத்
தியக்கந்தராசில் பழனுபுரிக்குகர் சீர்திகழ்சித்
தியக்கந்தராதியர்க் கோர்தஞ்சமானவர் செம்புகழோ
தியக்கந்தராமுழு வெண்ணீறுபூசித் திரிதரலே. (எ)

திரிசங்கத்தானில் சீர்த்திப்புலவன் நிருவிழந்த
திரிசங்கத்தானம் பெறல்கொணன்னர் சிந்தையிற்க
திரிசங்கத்தானண்ணு சோவினன்குழச் சென்றிறைஞ்சித்
திரிசங்கத்தானவாச் செற்றுயர்தார்கள் 'சிலால்லரே. (அ)

சிலசந்தமாலைக்கும் பேறளிக்கின்றிலை தீழற்கொல்லுஞ்
சிலசந்தமாலைவிண் ணிற்றீர்க்குமென்பவாச் சிறிநொந்தேச்
சிலசந்தமாலை யனிந்திரானதியதேவர்கட்குஞ்
சிலசந்தமாலை மலிவயலூர்க்கட்செய் தேசிகனே. (ஆ)

தேசமனந்தத் தனேகஞ்சிலம்பிற் நினமலிருந்
தேசமனந்தத்தஞ் செய்வாருணருந் திருவருள்வித்
தேசமனந்தத்தன் பாலாபழனியிற் செய்யுமென்னுத்
தேசமனந்தத் தவரீடவேண்டுவ சித்திக்கவே. (க0)

திக்கத்தியானவை போல்வார்பழனிச்சிலம்பினன்றித்
திக்கத்தியானவை யங்களைவான்றன் நிருபுழக்கத்
திக்கத்தியானவை தீரச்செய்வான்பண்டு தின்கையினு
திக்கத்தியானவை யிற்கூறற்காணச்செய் சீர்பெரிதே. (க௧)

சேணியாமதன் கண்டொளநாணத் திகழ்ந்தபெருஞ்
சேணியாமதாச் கண்வள்ளிமோகத்திற் சித்திக்கொண்டாய்
சேணியாமத லைப்பெருக்காநிய சேர்பழனிச்
சேணியாமத மாகாதவாறுன் செயலருளே. (க௨)

செயலைத்தருகிருத் தேவிடமென்பவாச் செற்றவனேர்
செயலைத்தருகி யவரினுந்தீயர்ச் செறல்விழைந்தேன்
செயலைத்தருகிழ் சீர்வயலூர்க்குக் செத்தொழியச்
செயலைத்தருகிக்கைக் காதாரநீயெனத் தேர்ந்துளனே. (க௩)

தேரலங்காரந் திகழ்வயலூரன் நிருவருளைத்
தேரலங்காரம் விழைந்தேங்குகின்றனந் தெய்வகணத்
தேரலங்காரணச் சென்னியிகழ்ந்த செகமெனும்பேய்த்
தேரலங்காரச் சிவஞானத்தேன்கவை தேக்கலென்றே. (க௪)

தேக்கந்தரத்தாற் சேனாதிபாபெருஞ்சீர்ப்பழனித்
தேக்கந்தரத்த நிறச்சேவலேந்துகைச் சேவகபைந்
தேக்கந்தரத்தடங் குன்றுதொறேத்திநிற் சோலிச்சித்
தேக்கந்தரத்த திகமெய்தினேற்கருள் செம்புகழே. (க௫)

செம்பாகமான கவியானிற்போற்றிச் சிறுமியர்சொற்
செம்பாகமானவை தீர்ந்துயக்காத் தரு டயில்வருஞ்
செம்பாகமானடத் தற்கெனத்தண்ணிய தென்புனலிற்
செம்பாகமான வயலூரினீடுஞ் சிலம்பினனே. (க௬)

சிலம்பகத்தையருப் வாள்சிவன்றந்தசெஞ் சேய்பழனிச்
சிலம்பகத்தையன் மருரீபமார்ந்த திருவடிநச்
சிலம்பகத்தையலர் மால்வேறுத்திலஞ் செந்துவர்வாய்ச்
சிலம்பகத்தையவெண் புட்பரிபாணச் செயிப்பதற்கே.

(௧௭)

பதனம்பதனம் பொன்னேதுணையென்று படிறுசெய்வம்
பதனம்பதனம் பெருகாபத்தென்றுணர் பண்பருள்பல்
பதனம்பதனம் பிறழாச்சிவன்றரு பாலபொய்வெற்
பதனம்பதனம் பழனியப்பாமெய்ப் பரத்துவனே.

(௧௮)

பரத்தையவாவுடை பாற்றுகைக்கிள்ளைப் பதமளித்த
பரத்தையவாவுகைப் போன்புதல்வாதென் பழனியப்பா
பரத்தையவாவுநெஞ் சாற்றளார்தேற்கருட் பார்வைநல்கம்
பரத்தையவாவுட் கனலூடனந்தம் பகர்ந்தனையே.

(௧௯)

பகரவிலாசர் பழனிக்கிறையவர் பத்தொட்டெட்டம்
பகரவிலாசற நின்றராவரைப் பரவிலர்பல்
பகரவிலாசகக் கொட்டிலாடிக்கொள் பாங்கரன்றிப்
பகரவிலாசச்சி தானந்தஞான பலத்தரன்றே.

(௨௦)

பலகண்டனச்செல்வங் கொள்வாரிகலமும் பன்னிருதோட்
பலகண்டனமெழிக்குஞ்சரிநாயக பற்றுகனற்
பலகண்டனந்தன தென்பழநாபுரிப் பண்ணவச
பலகண்டனஞ்செயும் பேறெனக்கீந்தருள் பாருய்யவே.

(௨௧)

பாரதனத்தனை யன்னமெய்ச்சீரிப் படிற்றெய்தப்
பாரதனத்தனை தீயிரிற்றீயர் பலநிறைந்த
பாரதனத்தனை வோங்கனன்றோதென் பழனிவெற்பா
பாரதனத்தனை பாகற்குஞானஞ்சொல் பாலகனே.

(௨௨)

பாலனந்தந்தடி யாரிடைகூட்டிப் பரகதியிற்
பாலனந்தந்தழி யாவாறுசெய்தருள் பாண்டாங்கன்
பாலனந்தந்தங்கு கையான்மருக பழனிவெற்பிற்
பாலனந்தந்தாத் தொண்டரொடாமெய்ப் பண்ணவனே.

(௨௩)

பண்ணவரையபொன் னூர்க்காவலாணைப் பழனிபுகழ்
பண்ணவரையனைப் பாடற்பரிசெனப் பாரதனைப்
பண்ணவரையளித் தாலும்பல்லோர்க்கும் பகிர்ந்தழிப்பேன்
பண்ணவரையன்ன சொன்னசின்னூல்களும் பாழ்ப்பவன்றே.

(௨௪)

பவமறவாவிவ் வுலகிற்றிறந்தும் பழனியின்வெற்
பவமறவாழ்க்கையெண் னூராளும்போக்கினன் பைம்புனலுற்
பவமறவாவள்ளி தெய்வாணையக பல்வகைய
பவமறவாசிலெண் சித்தியும்விடும் புரிந்தருளே.

(௨௫)

பரியாசமாரத் தொழிலாதியுள்ளவன் பாலமயிற்
பரியாசமானமில் சீர்வயலூர பழிக்கருமும்
பரியாசமானிக் கிலேன்பாறைகெல்லப் பகர்ந்தொக்கும்
பரியாசமாயிரஞ் செய்தாய்நொந்தேனும் பாங்கருளே. (௨௭)

பாங்கனதானம் பொலிசீர்கண்டச்சுறும் பத்தினிகொள்
பாங்கனதானம் பயந்தசெஞ்சேய்தன் பழனிவெற்பின்
பாங்கனதானம் புரிவார்க்கெனியன் பதந்தொழுநட்
பாங்கனதானம் முறவோரெல்லம்பெறும் பாக்கியமே. (௨௮)

பாக்கியகந்தணர் தாள்வ னுமையும் பரமனுங்கொள்
பாக்கியகந்தன் பழனிக்குகேசன் பதத்தின்மெய்யன்
பாக்கியகந்தனி லார்வம்பெருக்கிய பண்பர்முலைப்
பாக்கியகந்தங்கு மின்னார்தரினும் பழிப்பவரே. (௨௯)

பழிக்கப்படாத நடையோடுதாய்தரு பாதகப்பண்
பழிக்கப்படாத கயம்போலுநன்னிலை பாவிப்பையோ
பழிக்கப்படாத மதனுஞ்சேர்த்திப் பழனியப்பா
பழிக்கப்படாத வினையாடல்கோடி படைத்தவனே. (௩௦)

படைத்தவனஞ்சண் பகமாதிருடிய பைங்குழலார்
படைத்தவனஞ்சலர்க் கஞ்சாதவாழ்வருள் பன்னிருதோள்
படைத்தவனஞ்சயின் றுய்ந்தான்புதல்வ பழனியின்வெற்
படைத்தவனஞ்சமக் கெல்லாமறியும் பரதெய்வமே. (௩௧)

பரதவித்தார மடவார்கலவியின் பாசமுற்றிப்
பரதவித்தாரணச் சொல்லிகழ்வேனைக்கண் பார்த்தருடற்
பரதவித்தாரகந் தோய்வார்பராவும் பழனியின்வெற்
பரதவித்தார கசியஞ்சில்லோர்க்குச்சொல் பான்மையனே. (௩௨)

பானலங்கண்ணிய ராதியவேடனை பற்றுமென்னைப்
பானலங்கண்ணியன் ருண்டாயின்றெள்ளல் பழனிவெற்பப்
பானலங்கண்ணி யனந்தமுள்ளாய்வன் பருப்பதமொப்
பானலங்கண்ணியட் டார்கினியானிற் படியில்வையே. (௩௩)

படிகமணைய வட்குஞ்சிலநூல்சொல் பழனியப்பா
படிகமணைய நிறச்சேவற்கேதனம் பற்றுங்கையாய்
படிகமணையச்செய் வார்ச்சிறென்னெஞ்சப் பரவையிடை
படிகமணையறத் தார்சிலருள்ளும் பதிந்தனையே. (௩௪)

பதிகம்பலங்கதி யென்றுணர்ந்தேற்றுமிற் பாசமிட்டாய்
பதிகம்பலபனு வற்கொண்டும்வேட்ட பயன்கிலாய்
பதிகம்பலத்தில்லைத் தேத்தற்பமன்னர்தம் பாலும்விடேல்
பதிகம்பலம்பப் பழனியப்பாவருள் பக்குவமே. (௩௫)

குவலயமாலை யணிதோட்டுகுவிற் குவலியிந்தக்
குவலயமாலைத் தணந்தென்னையாண்டருள் கொட்பொரு
குவலயமாலையர். தம்பாற்செரல்சீர்த் திக் குகாகுறிச்சிக்
குவலயமாலையன் னுய்வயலுர்நங் குலதெய்வமே. (௩௫)

குலவரையாவும் புரந்தேபழனிக் குவட்டின்மிசை
குலவரையாகுறக் கோதைபொய்ப்பூடற் குறித்தெழுமா
குலவரையாகத் திருவர்தம்பால குறைவிவிசைக்
குலவரையாமறைச சென்னியின்னானங் கொடுத்தருளே. (௩௬)

கொடுவரியன்னமுண் ணேலென்றனேகர்முற் கோரஞ்செய்யுங்
கொடுவரியன்னமன் னர்ச்செறுமார்வங் குறிப்புவர்க்கைக்
கொடுவரியன்னலத் தெந்தாய்பழனிக் குமரவைவேல்
'கொடுவரியன்னதன் மாவோடுதீயவெல் கோபத்தனே. (௩௭)

கோபத்தனமற வாவிதழார்மயற் கோட்டியுற்றுங்
கோபத்தனமறம வேட்டேனென்றீயுங்கொல் குற்றமவி
கோபத்தனமுநந தார்குழ்பழனிக் குவட்டில்வளர்
கோபத்தனமற மென்பார்க்கறுவுங் குணக்கந்தனே. (௩௮)

குணக்கந்தவிராடட் பேறுறநாடிக் குலைகுலைந்து
குணக்கந்தவிராடமெல்லாழுநோற்றுக் கொழுப்புடன்மிக்
குணக்கந்தவிரததி யெய்தார்ப்பழனிக் குலவரைச்ச
குணக்கந்தவிராடற் றோட்கின்றன வாப்த்தமிழ் கூறலரே. (௩௯)

கூறங்கமாறு மறைநாலும்போற்றுங் குகன்புதழ்ச்சி
கூறங்கமாறு குடைவார்க்குருகுங் கொலைஞருந
கூறங்கமாறுதிக் கும்பமுனாபுரிக் கோயிலுட்புக்
கூறங்கமாறுதிக் கன்புரைதீச்செரற் கொடிதிலமே. (௪௦)

கொடியவனந்தனைக் குங்கருணைகரன் கோதில்குறக்
கொடியவனநதனை வேட்டோன்பழனிக் குகன்பொருகாற்
கொடியவனந்தனை யர்க்கோதுஞ்சீர்ததிக் குழகனெலி
கொடியவனந்தனை யாசசெய்தோகையன் கோலநன்றே. (௪௧)

கோலமனநதம வினைத்தான்பழனிக் குவட்டின்மிசை
கோலமனநதம புனைவானவனைக் குளிர்மனத்தாற்
கோலமனநதம் பதஞ்சூட்டியாளக்கைக் கொண்டுளதோர்
கோலமனந்தம் பனைஞரெல்லோரையுங் கொல்லவென்றே. (௪௨)

கொல்லாவிரதம் பயக்குந்தசையதென் கோரருக்குங்
கொல்லாவிரதம் புகட்டநட்டேற்கருட் கொற்றநல்காய்
கொல்லாவிரதம்பி னெய்தல்பொய்யோநலங் கூர்பழனிக்
கொல்லாவிரதம் பலநாளுதைக்குங் குருபரனே. (௪௩)

குருத்தத்துவத்தன் பழனிக்குகேசன் கொழுஞ்சிவத்தின்
குருத்தத்துவன்னப் பேருமாள்சகாயங் குறிக்கொண்டொளர்க்
குருத்தத்துவந்தனு காதெண்ணியாவுகை கடும்பொற்
குருத்தத்துவர்புகழ் சித்தாடிவிட்டிற் குறுகுளே. (௧௪)

குறுக்காதம்ப முருகாகுறவர் குறிச்சிவையுங்
குறுக்காதம்பழ னிக்குன்றுளாய்தொனிக் குஞ்சிமணிக்
குறுக்காதம்பழிக் கஞ்சாதநெஞ்சைக் கொடுஞ்சமன்மிக்
குறுக்காதம்பண் ணிடாதினிதாண்டுசொல் குன்னமொன்றே. (௧௫)

குன்னம்பகர வடிவாபழனிக் குவட்டினில்வை
குன்னம்பகரவி லார்க்கெளியாயருட் கூறிலர்பாங்
குன்னம்பகரஞ் செயத்துணியேழற் குலவியொரு
குன்னம்பகர விசைவாய்பலருட் குறைபறவே. (௧௬)

குறையறவாவிர விற்போய்த்திருநிங் கொடியாரூ
குறையறவானந் தரைநீங்கிடேலுனைக் கூவுமென்னுட்
குறையறவாவு மயின்மேல்வந்தாள்புனற் கோதைதருங்
குறையறவாணர் களிகூர்பழனிக் குடையினனே. (௧௭)

குடையாடியக்கு மிகழ்ந்துபழனிக் குலகிரிமேற்
குடையாடியபதம் வேட்டோர்விண்ணோர்தங் குடிமுழுதுங்
குடையாடியற்கையு மோர்காற்புணர்வர் குணக்கமில்பாங்
குடையாடியன்ன பொதுநோக்கவர்பெருங் கொள்கையன்றே. (௧௮)

கையணிசத்திக் குகவேள்சிவன்புணர் காமர்மென்கொங்
கையணிசத்திருக் கற்பின்பபாலன் கலின்பழனிக்
கையணிசத்திரத் தெந்தைகருணைக் கடல்படிந்தாற்
கையணிசத்தின் றுயர்யாவுந்தீர்தருங் கண்டுபம்மினே. (௧௯)

கண்டவகண்டக் கலப்பாயளுனக் களிப்புடையார்
கண்டவகண்டம் புரைசொற்குறத்தி கணவபெரு
கண்டவகண்டலர்க் கெய்த்தேன்பழனிக் கனசிலம்பின்
கண்டவகண்டனர்க் காகாததாமெய்க் கருணைசெய்யே. (௨௦)

கருமங்கடந்தழைத் தார்பதப்பூந்துகட் காதலுற்றுங்
கருமங்கடந்த பெரும்பேறுநல்கலை காத்தருட்
கருமங்கடர்தரு வேழமுழங்குக் காவியைநி
கருமங்கடந்த புதல்வாபழனியிற் காவலனே. (௨௧)

காவலனாதி யலாநலமா திய காதவிப்பார்
காவலனாதி யகண்டபராபரங் கான்பழனிக்
காவலனாதி யருள்சேயென்பார்க்குங் கருணைசெய்வான்
காவலனாதிபர்க் கோரொமனையதென் காரணமே. (௨௨)

காரணியான யுடனீன்றசேந்தன் கடற்றயின்ற
காரணியானைய ராதாளுமவேற்கைக் கடவுளெழு
காரணியானையர் சூழ்தரவாழ்தல்செய் கந்தன்முடிக்
காரணியானைநட் டான்செய்ப்பழனிநங் காணியன்றே.

(௫௩)

காணியனானத் தனப்பால்சொரியுங் கவுரிகைச்சேய்
காணியனானடி யார்திருக்கூட்டக் கவின்பழனி
காணியனானதற் கேவனிகேனெனைக் காயிலுய்யாய்
காணியனானவெங் காமன்கினைகக் கலிப்பையலே.

(௫௪)

கலியனஞ்சப்பிறப் பேழுந்தவிரக் கரியனத்தார்
கலியனஞ்சஞ்சல மின்றிப்புணரக் கருதுகின்றீர்
கலியனஞ்சன்முக வேள்வயலுர்ப்புகழ் கற்றிகல்வோர்
கலியனஞ்சன்ன கவுமாரர்ச்சேர்மின் கருத்திசைந்தே.

(௫௫)

கருத்தனையாண்டதிற் சூர்மாயச்செய்த கடற்பெருந
கருத்தனையாண்டலைக் கேதனத்தான்றன்னைக் கண்ணிற்றந்த
கருத்தனையாண்ட குருநாதனாவங் கமழ்ப்பழனிக்
கருத்தனையாண்டண்ட ரீண்டைப்புலவர்கணத்தண்ணலே.

(௫௬)

கணக்காவலாரளி சூழ்கடம்பாரத்த கண்புரையுங்
கணக்காவலாந் திருநாவினன்குடிக் கந்தவொன்றார்
கணக்காவலாரனை யாரையுமேசுதற் கண்டுநொந்தேன்
கணக்காவலாரி முதலோருமெச்சங் களிப்பருளே.

(௫௭)

களிக்கடலாரனங் கன்பகைத்தீமை கழித்துனருட்
களிக்கடலாரணச் சென்னியினுலருள் கண்டத்தினிற்
களிக்கடலாரத் தலையணிவான்மைந்த கானவரம்
களிக்கடலாரத்த வன்னுபழனிக் கழகத்தனே.

(௫௮)

கழகத்தவரையன் றுதரித்தாய்நிற் கருதுமன்பார்
கழகத்தவரையந் திர்ப்பாய்ப்பழனியிற் காட்டுமெய்ப்பு
கழகத்தவரை யணங்கின்றபால கருணையையி
கழகத்தவரை யரப்பெறுகார்வக் கடலருளே.

(௫௯)

கடலையருந்திய மாமுனிதேசிகன் தண்டத்துற்ற
கடலையருந்திய சீர்க்கானசேய்கருங் கட்டுறம
கடலையருந்தியக் குற்றன்பழனியைக் காதலியார்
கடலையருந்திய காண்வேடர்தம்மிற் கூடயவரே.

(௬௦)

கடையத்தகுந்த வழதன்னசொல்லியர் காதல்விஞ்சிக்
கடையத்தகுந்தனப் பூண்கொண்டுழல்பவர்க் காணவிடேல்
கடையத்தகுந்தான் னார்க்கரியாய்கொலைக் காதகரைக்
கடையத்தகுந்த முருகாபழனிக் கவின்கந்தனே.

(௬௧)

கவிரயங்கண்ட புலவோர்க்கெனியன் கனலும்வெட்டுங்
கவிரயங்கண்டர் சிறைமீட்டசேவகன் கார்மலிவார்
கவிரயங்கண்ட பழனிப்பெருங்கிரிக் காவலன்மிக்
கவிரயங்கண்டலை யிற்பதஞ்சூடுங் கனவினிதே. (௧௨)

கனகவித்தாரணி சேய்பழனிப்பதிக் காதலன்பர்
கனகவித்தாரமுங் கார்டல்சூழ்பெருங் காசினியுங்
கனகவித்தாரகை யன்னமுத்தாரங் களபயிட்டுக்
கனகவித்தாரயிக் குங்கொங்கைமாதருங் கைப்பவரே. (௧௩)

கைப்பகட்டாணையங் காட்டுங்கணிகையர்க் கண்டுருகாக்
கைப்பகட்டாணை வுறத்தவமாதிய காமர்துதிக்
கைப்பகட்டாணைக் கிளையாற்பழனியிற் கண்டுவன்ப
கைப்பகட்டாணையட் டான்பெற்றதாரகங் கற்றவர்க்கே. (௧௪)

கற்றனமங்கையர்க் கன்பரைச்சில்புன் கவிஞர்சொல்பாக்
கற்றனமங்கையி லேற்றுண்கிலேந்தவங் காதலித்தேந்
கற்றனமங்கை யடைகின்றிலேஞ்சிவன் கண்ணருண்ம
கற்றனமங்கையஞ் சேர்வயலூரினிற் காணலென்றே. (௧௫)

காணலங்காரக் கடம்பன்பழனிக் கடவுண்முதிர்
காணலங்காரப் பணியான்மருகன் கலைகவர்தக்
காணலங்காரம்ப முற்றாண்மெய்காய்ந்து களைக்குயினிக்
காணலங்காரங் கொடுவரப்போதிசெங் காலன்னமே. (௧௬)

காலசகாயங் குறித்தேங்குமென்னைக் கலங்கவிட்டாய்
காலசகாயமு நேரச்செய்யெல்பொதுக் கண்ணடஞ்செய்
காலசகாயக்க னேத்தும்பழனியிற் கந்தவங்கி
காலசகாய முகைப்பாய்முற்றேன்றுபு காத்தருளே. (௧௭)

காத்தகரத்தரு வர்ச்செருத்தாய்குறக் கன்னிகைசங்
காத்தகரத்தழ லுண்டான்புதல்வ ககனமுனிக்
காத்தகரத்தரு ணத்துகைத்தாய்புனல் கால்வயலூர்க்
காத்தகரத்தண்ண லேயெண்ணையாண்டுட் கலந்தருளே. (௧௮)

கலந்தமனத்தச் சவியேம்பகட்டிற் கனன்றெழுமி
கலந்தமனத்தக் கயிறஞ்சினேம்வந்து காவயலூர்க்
கலந்தமனத்தன் மருகாபொருவில் கருணைவெள்ளங்
கலந்தமனத்தர்கண் காணுற்சூழ்பிர காசத்தனே. (௧௯)

சத்தங்கடத்தயிற் போராடநின்று தழைத்தபெருஞ்
சத்தங்கடத்த ரறுபூதிச்செல்வந் தனிப்பிரகா
சத்தங்கடத்தறச் சாடுஞ்சகாயந் தணக்கருநி
சத்தங்கடத்தரும் போற்றப்பழனித் தலத்தற்றதே. (௨௦)

தலம்பலவேட மனந்தம்பழனி தனிலமர்கா
தலம்பலவேட்கையு மங்ஙனமாகுந் தனித்தெனுள்ளோ
தலம்பலவேதனை தாமுமனேகந் தழல்விழிது
தலம்பலவேதியன் செய்தவமாங்குகன் சம்பந்தமே. (எக)

சம்பவமானவீர் பாகத்தில்வாழ்குயி ரன்வயிற்றிற்
சம்பவமானவ தன்வயலூர்க்கு சாற்றென்சொன்னி
சம்பவமானவர் கூடிகலிற் றயங்கிழுக்கு
சம்பவமானமுற் றேனைபகோவெனைத் தாங்குதியே. (எஉ)

தாங்குதிரைக்கட லைக்கொண்டிட்டுவன் றன்னெடுள்ளீர்
தாங்குதிரைக்கட லைப்பொனல்காரையுஞ் சார்ந்திரந்தெய்த்
தாங்குதிரைக்க டலைப்பொந்தேம்விண் டனைக்கடந்துந்
தாங்குதிரைக்கட லைப்பழனிக்குட் டரலளித்தே. (எஉ)

தரக்காதிவிட்டய மாதிகொல்பாதகர் தந்திணமாய்
தரக்காதிவிட்டங்கு கின்றாற்புலையுந் தண்ப்பநல்காய்
தரக்காதிவிட்டத் தனிவிட்டெந்தாய்துதித் தார்தமதா
தரக்காதிவிட்டறை சீர்ப்பழனாபுரிச் சண்முகனே. (எச)

சண்மதவாணவத் தோரரசாள்கை சகிக்கின்றிலேன்
சண்மதவாணனிக யரீர்முலைமோகத் தறிக்கட்டுண்டேன்
சண்மதவாணருங் கொண்டாடும்பேறு தருதிபவுஞ்
சண்மதவாணல னன்னார்பழனி தனக்கரசே. (எடு)

தனதனத்தானவென் றாடியநாதர் தழல்விழிச்சேய்
தனதனத்தானந்தந் தோயும்பழனித் தலைவனன்பர்
தனதனத்தான நிறத்தாமரைத்துணைத் தாள்விழைவார்
தனதனத்தானங்கள் வேண்டாரென்பாரது சத்தியமே. (எக)

சத்தியசாதன முள்ளார்செய்வேள்வித் தழல்வருமா
சத்தியசாதனச் சீர்சால்பழனித் தலைவதிண்கைச்
சத்தியசாதனட் டார்க்கரியாய்தமிழ்த் தத்தைபகர்
சத்தியசாதன வேடமிட்டேற்கிசை சற்றருளே. (எஎ)

சற்குருதேசிகழ் கின்றார்க்கரிது சடாக்கரளே
சற்குருதேசிகண் டொல்குந்தனத்தர் தமக்கெளிதஞ்
சற்குருதேசிகந் தார்குழ்ப்பழனித் தடங்கிரிக்கோ
சற்குருதேசிகர் யாவருமான தனித்தெய்வமே. (எஅ)

தனித்தகந்தாங்கு முருகாமெய்யன்பர்க டாமறியத்
தனித்தகந்தாபழ னாபுரிக்கோயிற் றலைவசகத்
தனித்தகந்தாயமன் னார்க்கஞ்சிவாடித் தயங்கினனெத்
தனித்தகந்தாது பெரிதோங்கச்சுற்றுத் தயைசெய்தியே. (எஅ)

தயவிலையாமனை யான்மருகாசிவன் நன்விழியு
தயவிலையாபழ னிக்குமராமெய்த் தவத்தர்தம்மி
தயவிலையாவடி யேன்மிசைநிற்கொர் தவிடளவுந்
)தயவிலையாவன்று தானேவந்தாண்டதென் சாற்றுதியே. (அ0)

சாற்றியவேதனை யந்தோய்பழனிச் சரவணசெஞ்
சாற்றியவேதனை தீர்க்குந்தண்டாயுத சந்ததஞ்செய்
சாற்றியவேதனைத் துந்தெரிவாயெனைச் சண்டன்வெந்நச்
)சாற்றியவேதனை யன்கையனாகத் தணந்திடலே. (அக)

தணவாதவாகன வேளொஞ்சமார்வ தடம்புனத்தி
தணவாதவாகனந் தோய்வலுர சதுமுகவந்
தணவாதவாகனம் புந்தொண்டர்நெஞ்சிற் றணித்துச்சொன்மந்
)தணவாதவாகன சன்மவிடாயறத் தாக்குதியே. (அஉ)

தாக்கணங்காசை மலிந்தெய்த்துளேனைத் தயங்கவிட்டாய்
தாக்கணங்காசை மலர்போற்செறிந்தது தந்தருள்சே
தாக்கணங்காசைக் கெடாதுவிடேனிது சத்தியம்பி
தாக்கணங்காசையி லத்தாவினன்குடி தங்கினனே. (அங)

தங்கவில்லாளை யுரியாதிகொண்டவிர் தாணுதன
தங்கவில்லாளை வுறாதண்டர்வாழத் தருங்குகுண்ட
தங்கவில்லாளைந்து வன்னம்பொலிதண் டமிழ்வயலூர்
)தங்கவில்லாளையப் பாட்டிசைத்தார்பலி றவத்தினரே. (அச)

தவசங்கமாகம வேதசித்தார்தத் தனிநிலைதாய்ந்
தவசங்கமாகர்தம் போகம்வெறுக்குந் தகுதிரல்கெந்
தவசங்கமாகவின் குன்றுப்பழனித் தடங்கிரியா
)தவசங்கமாகங் களத்தார்தம்மோகந் தலைக்கொண்டதே. (அரு)

தலையாறுளப முடியோன்மருகன் றபனமுடித்
தலையாறுளவன் றவவேடங்கொண்டொரு தண்டணிசேய்
தலையாறுளவரு மைக்குரியோன்றினந் தன்பழனித்
தலையாறுளவறிந் தோர்வந்துவேண்டுவ தந்திடுமே. (அசு)

தந்தக்கரியளித் தாற்கடலாழி தருங்குகளைத்
தந்தக்கரியறி யச்சிலுநுல்பகர் சற்குருவைத்
தந்தக்கரியந் கவியாற்பழனி தனிற்றுதித்துத்
தந்தக்கரிய பதம்பெற்றவாறு சகஞ்சொல்லுமே. (அஎ)

சுகத்திரயத்து மினிர்ந்தென்பழனி தனைப்புகழ்ந்து
சுகத்திரயத்துழ லாதுய்கைவேட்டுளன் றுழ்வருவஞ்
சுகத்திரயத்து மெனையெள்ளிடேன்மின் றயைமலிநெஞ்
சுகத்திரயத்து வித்தார்த்நணக்குஞ் சரவணனே. (அஅ)

சரவணக்கஞ்சுநிற் கொள்ளுமின்னாடி தாழ்ந்தல்குநச்
சரவணக்கஞ்சுமன் வேட்காப்பபாத்தவந் தந்தருள்குஞ்
சரவணக்கஞ்சுடை கொண்டான்றுணைவ தடந்திரைநீர்ச்
சரவணக்கஞ்சத் துதித்தாய்பழனித் தமிழ்வள்ளலே.

(௮௯)

வள்ளத்தனத்தையன் போல்வாழவேண்டி வழுத்தெனக்கு
வள்ளத்தனத்தைய மிட்டாய்நொந்தேனென்று வாழ்விப்பையோ
வள்ளத்தனத்தைய சேரவினன்குடி வாணகண்டு
வள்ளத்தனத்தைய லார்மனநாணு மயிலப்பனே.

(௯௦)

மயில்வாகனன்மறைச் சீருணர்ந்தார்செய் மகமுதவு
மயில்வாகனனைத் தெங்கனுஞ்சென்று வருங்கலப
மயில்வாகனபழ னுபுரிக்கோயில் வயிற்சுலவு
மயில்வாகனனுண ருண்மைபொய்த்தானிற்றகு மானமின்றே.

(௯௧)

மானத்தனானித் தானடியேனுஞ்செய் வாஞ்சையுற்றேன்
மானத்தனனந்த மீந்தருள்வாய்விடை வாகனத்து
மானத்தனனத்து முற்றேற்றியுய்தொண்டர் வாழ்பழனி
மானத்தனன முருகாவென்பாற்சுற்றும் வஞ்சியிலே.

(௯௨)

வஞ்சிக்குமாரகத் தார்பாலுமேற்று மனமினைத்தேன்
வஞ்சிக்குமாரண் கணையாலுநொந்துளன் வந்தருட
வஞ்சிக்குமார கசியம்புனத்தில் வசித்தகுற
வஞ்சிக்குமார மளித்தாய்பழனி மலைக்குகளே.

(௯௩)

மலையனந்தத்துள வற்சேர்ந்துளான்கண்ணில் வந்தவிர்த்தாய்
மலையனந்தத்துள ஞானந்தெரிய வருத்துரைத்தாய்
மலையனந்தத்து ளாணனிசால்பழனி வரையிலெந்தாய்
மலையனந்தத்துளத் தைச்சுடறீர வரலங்கிடே.

(௯௪)

வரதக்கராகுல ராகத்திகழ்சித்தி வாழ்வுற்றுத்தே
வரதக்கராயவர் தம்மோடெற்சேர்த்தருண் மாய்வினை
வரதக்கராசலத் தோழாமலரில் வயங்கபய
வரதக்கராபழ னித்திருக்கோயிலில் வானவனே.

(௯௫)

வானத்தரங்கம் புரப்போன்பழனி மலைக்குமான்
வானத்தரங்கப் பெருமாண்மருகன் வழுவில்கன
வானத்தரங்கக் கடன்மாவட்டோன்றொண்டர் வாய்ச்சொல்லிழை
வானத்தரங்கன் மணியானதிடின் மகத்துவமே.

(௯௬)

மகவாணையாண்ட வயலூரனாதி மதலையன்றே
மகவாணையாண்ட வயலூரனாதி மதலையன்றே
மகவாணையாண்ட வயலூரனாதி மதலையன்றே
மகவாணையாண்ட வயலூரனாதி மதலையன்றே.

(௯௭)

மதலையளித்தவர் கொண்டாடுஞ்சீர்த்தி வளவயலூர்
மதலையளித்தவர் குஞ்சுத்தஞானஞ்சொல் வாய்மலர்ச்சேய்
மதலையளித்ததைத் தொட்டுப்பொட்டிட்டுள்ள வாணுதலெம்
மதலையளித்ததை யாரத்திற்கொள்வது வண்டமிழே. (௧௮)

வண்டலங்காரஞ் செய்துச் சோர்ந்துளாரையும் வாழ்விப்பது
வண்டலங்காரக் கடம்பன்றனுடன் மலிவதுரீர்
வண்டலங்காரம் வயலாவினன்குடி மால்வரையே. (௧௯)

மாலவனத்தத்தை வென்மாண்புதவு மயிர்க்குண்சீர்
மாலவனத்தத்தை போலப்பழனியில் வாழ்ததுநர்பான்
மாலவனத்தத் தைபல்குழ்மிடியற வந்தனைவாண்
மாலவனத்தத்தை யங்குங்கமல மலர்ததிருவே. (௨௦)

முற்றிற்று.

ஆக - கவி - சா.

வேலுயிலுந்துணை.

திரிவுமஞ்சரி.

கட்டளைக்கலித்துறைகள்.

நீராவிரன்குடி பென்றுங்கொண்டாற்கன்று நீயுணர்த்தும்
பேராவிரன்குடி முற்றய்யுமாறு பிறங்கச்செய்வாய்
காராவிரன்குடி லைத்தொனியஞ்சிக் கரங்குவிக்குஞ்
சீராவிரன்குடி யானேக்கலாபச் சிகாவளனே. (௧)

குழனிமலை முனியாதியாயமெய்த் தொண்டர்மலர்க்
குழனிமலைமடி மேலெண்ணுநின்னைக் குறித்தநின்றேன்
குழனிமலைகரிச் சாரனகரங் கவின்றருசீர்ப்
பழனிமலைக்குக னேயடியேனைக்கண் பார்த்தருளே. (௨)

பெருவாவினன்குடி வாழ்வுறச்சூரற் பிளந்ததினுங்
குருவாவினன்குடி னீத்துவந்தென்னைக் கொளலரிதோ
கருவாவினன்குடி லங்கலன்னார்க்குங் கருணைசெய்யுந்
திருவாவினன்குடிச் சேயேகுறைவில் சிவானந்தனே. (௩)

பொருப்பழனின்ற பதிக்கோபுரத்திற் புகன்றின்பொல்
விருப்பழனித்ததின் மீதவதுறு விளம்புகின்றேன்
குருப்பழனித்திலக் கொத்தனைவெண்பற் குறத்திபுணர்
திருப்பழனிக்குரு நாதாவந்தாண்டருள் சீக்கிரமே. (௪)

நஞ்சேவலங்கொடி நுநோக்குள்ளார்மிசை நாட்டமிஞ்சிக்
கெஞ்சேவலங்கொடி யாரிடம்போய்ப்பிச்சை கேட்டுநொந்தே
முஞ்சேவலங்கொடி மையார்பராவ வொளிர்வதென்றே
செஞ்சேவலங்கொடிச் சீர்ப்பழனுபுந் தேசிகனே. (௫)

அகிவாகனங்கையிற் சங்காழியானய னண்டர்நொண்டர்
மகிவாகனந்தம் பெறச்சூர்ச்செற்றயென்றன் வம்புமுற்றுஞ்
சகிவாகனத்த வறுபூநில்கிழிற் சாரச்செய்பொற்
சகிவாகனப்பெரு மாளேபழனிச் செய்கித்தனே. (௬)

அந்தகராள ரனேகர்வந்தாலு மடக்கும்வலி
தந்தகராளரி யன்னுனெனவென் றனைப்புரப்பாய்
வெந்தகராள குணத்தாற்கனலில் விரைந்துதித்த
செந்தகரளவல் லாய்வயலுர்ச்சிவ தேசிகனே. (௭)

ஈனக்கரியன்ன புன்னெஞ்சமாந்த ரிகழநொந்த
நானக்கரியன்மெய்ப் பேறுறவேட்பது ஞாயமன்றே
வானக்கரிய துணையாயயத்தொடு வால்வரைநேர்
ஞானக்கரியது மூர்வாய்பழனி நகர்க்கந்தனே. (௮)

புயலூரவாவொழி யான்முதலோர்வந்து போற்றத்தக்க
செயலூரவாழ்வீம் பீறர்க்கியுமாறெனைத் தேற்றிக்கொள்வாய்
கயலூரவால்வளை யஞ்சியிவருங் கமலமலி
வயலூரவாவு மரகத்ததோகை மயூரத்தனே. (௯)

வெந்தனக்குன்றலில் வேடரும்போற்றும் வியன்பழனிக்கு
கந்தனக்குன்ற னடியாரையெள்ளும் கயவர்க்கஞ்சி
நொந்தனக்குன்றவர் தானுயில்லாரி னுடங்கவிடேல்
சந்தனக்குன்ற முனிக்கீந்தமெய்ப்பொரு டந்தருளே. (௧௦)

வெம்மலவாதனை நீக்காதமாண்புறும் வீரவைவேற்
செம்மலவாதனை யத்தோர்குரவன் சிருட்டிசெய்யுங்
கம்மலவாதனை நீமும்பழனி கருதுநர்க்கு
மும்மலவாதனை யுந்தீர்த்துச்சந்தத முன்னிற்குமே. (௧௧)

பெருகக்கடவு டிணையம்பெறவும் பிறங்கறங்க
டருகக்கடவு டிணைமாண்புறவுந் தழைநினைமா
விரகக்கடவு டிணைப்பேதைகொங்கை விழைபழனி
முருகக்கடவு டிணையென்றுநாளு மொழிதனன்றே. (௧௨)

தவகுருநாதந்த தோத்திரங்கொண்டும்பர் சாவொழித்தாய்
பவகுருநாதமென் றண்டுந்தருவர் பலரையட்டாய்
சுவகுருநாதமட் டாய்க்கடந்தாய்நலம் கூர்வயலுர்ச்
சிவகுருநாதவென் றீவினைதீர்த்தருட் சேருளே. (௧௩)

கண்ணுமலைக்கி ளிலங்குமுலையைக் கருதிறையப்
பண்ணுமலைக்கிளி சாராதளிக்கும் பதமுநள்வாய்
தண்ணுமலைக்கிளி முந்நீரிற்சந்தத் தமிழெறிந்த
வண்ணுமலைக்கிளி யோனேபழனி யமர்குகனே. (க௬)

தந்தரத்தேவர்க்கும் வேண்வெசெய்கிலர் தம்மைக்கெஞ்சி
நொந்தரத்தேவதிற் றேன்றுங்கண்ணார்முன் னுடங்கனன்றே
கந்தரத்தேவழங் குந்திறமீகுதி கண்ணிமையா
வந்தரத்தேவர் தலைவாபழனி யசலத்தனே. (க௭)

அமலாதனனையர் தேங்குகின்றேனை யகற்றலற
முமலாதனனைத்த பஞ்சாகச்செய்குதி மூரிவைவேற்
சமலாதனனையர் சீர்வயலூர சதுமறைதேர்
கமலாதனனைப் புடைத்தாய்குன்றமுெய்க் கருணையனே. (க௮)

திங்கணச்செங்கர கத்தாளத்தாடிய சித்தர்கள்
மங்கணச்செங்கரம் போலுங்கண்ணார்க்கய ராதருள்வாய்
வங்கணச்செங்க ரணத்தார்பழனி மலைபுரக்குங்
கங்கணச்செங்கர மீராறுகொண்டவிர் கந்தப்பனே. (க௯)

மண்டம்புனைந்த கையவாரிமாமர மாயவட்டான்
விண்டம்புனைந்தகை தோய்ந்தான்விளாவில்வம் வெண்மதியத்
துண்டம்புனைந்தகை தீர்சடையான்மைந்தன் றேமில்லொற்றத்
தண்டம்புனைந்தகை யானேபழனித் தலத்தண்ணலே. (க௮)

சக்கரமாறுக டீர்சதுர்வேதன் சமரொழித்து
மைக்கரமாறுத லெய்தவுண்டான்மகன் வாய்ந்தபெருஞ்
செக்கரமாறுக லான்வயலூரிற் றினமும்வசித்
தக்கரமாறு முரைப்பார்க்குண்டாம்பர மான்ந்தமே. (க௯)

நள்ளக்குறத்திரு வெண்ணீறுடன்முற்று நன்கணியும்
வெள்ளக்குறத்தி யனையார்பலர்க்கும் வியந்துதொழப்
பள்ளக்குறத்திய நீர்தோய்கழவிப் பழனிநகர்க்
கள்ளக்குறத்தி மணவாளன்போற்றெய்வங் காண்பரிதே. (௨0)

வஞ்சரிபங்கனைத் தாங்கெதிர்த்தார்க்கில் வதைப்பவன்பொன்
னெஞ்சரிபங்கனை வெய்தாதுகாப்பவ னீள்கடப்ப
மஞ்சரிபங்க னையவயலூர்ப்புகழ் வாய்ந்தவன்வான்
குஞ்சரிபங்கனைங் கோன்மதனாறுநுங் கோலத்தனே. (௨௧)

திருக்கடம்பார மிடியாதியாவன தீர்த்தெனெஞ்சை
யுருக்கடம்பாரங்கண் மானார்மயலு மொழித்தினிதாள்
பெருக்கடம்பாரத்த வேலாபழனிப் பெருங்கிரிவாழ்
முருக்கடம்பார முருகாதண்ணேறும் வலக்கையனே. (௨௨)

மானக்ஞாவ மலர்மலைத்தோளினன் மன்னுபல
தானக்ஞாவலி யுள்ளார்மருவுந் தனிவயலூர்க்
கோனக்ஞாவர வந்தீர்த்துவீடுங் கொடுக்கவல்ல
ஞானக்ஞாவ ரணைவோர்க்குமேனின்ற நாயகனே. (௨௩)

தீதாளமாலய நிந்தைசெய்யேமலர் செங்கமலப்
போதாளமாலயர் வின்றிக்கொண்டேம்புறம் போகத்தள்ளேல்
பாதாளமாலையந் திர்ப்பாய்பழனிப் பதிமுருகா
கூதாளமலை யணிந்தாவொய்தொண்டர் கூட்டத்தனே. (௨௪)

கச்சையலங்க லணிமுகக்கொங்கையர் கைகளிடும்
பிச்சையலங்க லணித்தொலைத்துய்யப் பெறுவதென்றோ
சச்சையலங்க லணிலோசையாதினொள் சாரன்மலர்ச்
செச்சையலங்க லணிவாய்ப்பழனித் திகிரியனே. (௨௫)

போதளசந்தன லன்னுர்மணியிற் புகுங்கொடிதை
நீதளசந்தன கந்தீர்த்தவென்றி நிசப்படுங்காண்
மாதளசந்தனற் பாடற்பழனி வரோதயசெஞ்
சீதளசந்தன வெற்புடையாற்கருள் செய்தவனே. (௨௬)

பெருமாதராய்த்துதி பாடும்புலவர் பெறவுங்கைப்பொ
னெருமாதராரையுமீ யான்பொருளாமென வுன்னவிடே
லருமாதராதல நாரிகணவனறை புகழ்தோய்ந்
திருமாதராரகொண்க னுனாப்பழனியி லென்னப்பனே. (௨௭)

முன்னங்கருணைக் கிளிதானென்மென்னை மொழிந்தநின்வாய்
பொன்னங்கருணையச் சித்தர்தம் முடும்புகவுய்க்குமோ
வின்னங்கருணை யிரங்காத தொத்துமிருப்பதென்றோ
மன்னங்கருணையச் செய்வயலூர்க் குன்றில்வாழ்குகனே. (௨௮)

கைப்போது முற்றச் சொரிந்திரந்தேத்துங் கனதொழும்பர்
செப்போது முற்றகைக் கொங்கைநல்லார்மயல் சேர்தனன்றோ
மைப்போது முற்றலைச் சாரணர்கால மலைப்பழனிக்
கெப்போது முற்றகுகனே சரவணமீன்ற கன்றே. (௨௯)

அங்கையளித்த வனமாதுகேள்வ ன்றம்வளர்த்த
செங்கையளித்தகை யள்ளானவேலன் றிருப்பழனி
தங்கையளித்தண் கடம்பாரமார்பன் சரவணப்பூங்
கங்கையளித்தவ னிந்திரகோடிக்கொர் காவலனே. (௩௦)

வெற்பகப்பாதவன் வாழ்வுறப்பேயட்ட வேற்பெருமா
ளற்பகப்பாதவன் சேரறு மீன்மைந்தனாழ் சிவத்தின்
பொற்பகப்பாதவர் போற்றாப்பழனிப் பொருப்பிலெந்தை
கற்பகப்பாதவ மைந்தினுஞ் சீர்த்த கருணையனே. (௩௧)

அண்டங்கறுத்த வவுணைசர்கூற்ற னலைகடல்கூழ்
மண்டங்கறுத்த மதத்தோர்க்குந்தேசிகன் மையலைமெய்
விண்டங்கறுத்தருள் வரன்பழனுபுரி மேயபிரான்
கண்டங்கறுத்தவன் செய்தவப்பேறெனல்கட்டுரையே. (௩௨)

பாங்கேயனாமுரு காரொந்துபட்டபுண் பாடறிந்து
மீங்கேயனாமுரு காட்டுகின்றியிலை யெங்ஙனுய்வேந்
திங்கேயனாமுரு கார்சூழ்பழனிச் சிலம்பில்வளர்
காங்கேயனாமுரு காவினியேனுங் கடைக்கணியே. (௩௩)

பொன்னலங்கையனை யச்செகுத்தானும் புகழ்முருகோன்
மன்னலங்கையனை யர்க்கெளியான்கும்ப மாமுனிதேர்
சின்னலங்கைய னையவயலூரன் சிறிதிரங்கிற்
கன்னலங்கைய னையன் கூற்றஞ்சுந்திற் கைவருமே. (௩௪)

துண்டப்படாமணி கொங்கைநல்லார்மயற் சூழ்வகற்றிக்
கண்டப்படாமணி போலுமெஞ்ஞானக் களிப்பருளி
யண்டப்படாமணி வியான்பிறவேனின்ன மல்லலவசை
யுண்டப்படாம னியவ்வுடர்க்குன்றி லுற்றவனே. (௩௫)

பாரணங்கண்ட ரொவொடலோர்ந்துட் பதைபதைக்குஞ்
சூரணங்கண்டலர் வாழ்வோடொழியத் தொலைத்தெனையார்
வாரணங்கண்டழைக் குந்தேதாக்கையோடுகொள் வானவநா
லாரணங்கண்ட முருகாபழனிக் கழகியனே. (௩௬)

நற்புதவான வரசவினோத நயந்தருளிப்
பொற்புதவானவக் கொங்கையர்க்கேங்கும் புரையொழித்தான்
கற்புதவானவன் பாலாந்நீரன்முன் கண்முகி
ழற்புதவானவ னேபழனுபுரி யாதிபனே. (௩௭)

தம்பமனையவன் சொல்லேயென்றெண்ணுஞ் சழக்கரையு
நம்பமனையநுள் வேலோடுதோன்றி நலமருள்வாய்
பம்பமனையன்பர் கூட்டங்குலாவும் பழனிவெற்பிற்
கும்பமனைய முலையார்நடஞ்செய்பொற் கோயின்மன்னே. (௩௮)

நங்குமமேனிய மித்திடலார்தமிழ் நல்கியதா
வெங்குமமேனிய மந்தந்ததார்தொய் விளம்புதியால்
பொங்குமமேனியத் தோர்கூழ்பழனிப் பொருப்பில்வளர்
குங்குமமேனியப் பாதண்டும்வேலுங் கொளுங்கையனே. (௩௯)

பொன்றாதவாணவச் சூர்மாயவென்ற புகழ்ச்சிமெய்யே
னின்றாதவாணவ னீரொடியானு நிலவச்செய்வாய்
மென்றாதவாணவச் செங்கடம்பார வியன்பழனிக்
சூன்றாதவாணவத் தோரொடுகூட்டிக் குழப்பிடிலே. (௪0)

சிங்கவராகி யநுள்வேட்டுளாரெனச் சீரழிதா
பங்கவராகியல் சோமனிற்செய்தது பார்த்திரங்காய்
துங்கவராகி யணியாவினன்குடித் தொண்டுசெய்யும்
புங்கவராகி யவர்கிறைமீட்டருள் புண்ணியனே. (சக)

இத்தரையாளைய ராதனிகூரு மிதங்கருதும்
பத்தரையாளைய னூற்சென்னியானென்சொற் பாழ்பபித்தேல்
கத்தரையாளைய யனைந்தாய்பழனியிற் கந்தவெண்ணில்
சித்தரையாளைய னேயதைநம்பித் தியங்கினனே. (சஉ)

தவலானலன்னசொற் பேதங்குறித்திடுஞ் சண்டைவம்பர்
நவலானலமர மேயென்னுமார்வமு நண்ணுவரோ
சுவலானலங்கலு ருப்பொதுச்சீர்நிலை கொண்டும்வம்பிற்
கவலானலந்தரு வாய்பழனாபுரிக் காரணனே. (ச௩)

பொன்னம்பரதவி யாபகஞ்சேர்வினைப் பூவையர்பொய்ச்
சொன்னம்பரதவி யாபாரத்தோரைத் துதிக்கச்செல்லே
னன்னம்பரதவி யாபழனாபுரி நாயகயா
னின்னம்பரதவி யாதனிகூர்நிலை யீந்தருளே. (ச௪)

கடங்காமனத்தைகண் டேங்கப்பழனிக் கனசிலம்பி
னிபுடங்காமனத்தீதய னாகிநின்றயற மியாவுஞ்சற்று
துடங்காமனத்தை யெனக்காப்பவேயிக நோற்பதனுக்
கடங்காமனத்தை யடக்குந்திறமை யளித்தனனே. (ச௫)

கஞ்சனக்கண்ணிரங் கப்புடைத்தாண்ட கனங்கருதென்
னெஞ்சனக்கண்ணியிற் பட்டுமலாவண்ண நீபுரப்பாய்
வெஞ்சனக்கண்ணிய னல்லாய்பழனி விசாகவிண்ணு
ரஞ்சனக்கண்ணி மனாளாமலைமும் றரிப்பவனே. (ச௬)

முத்தியங்கைய நகையார்முலைப்பெரு மோகமிஞ்சிப்
பத்தியங்கையந் தரநொந்துளேனைக்கண் பார்த்தருள்வாய்
தித்தியங்கையக லாப்பழனாபுரிச் செல்வதிகழ்
சத்தியங்கையரசேயின்னமின்னல் சகிப்பரிதே. (ச௭)

பண்டாளரஞ்சகத் துயந்தமைநாடிப பதைக்குமெனனைக
கொண்டாளரஞ்சலிக் குங்கண்மின்னாழ்முற் குலையிடே
லெண்டாளரஞ்சலிக் கேற்றாய்பழனிக் கிறைவவெண்ணில்
சண்டாளரஞ்சப் பொருதார்க்கும்வீரர் சகாயத்தனே. (ச௮)

முமலத்தனைவரு நொந்துளபாரின்மெய் முத்திரத்தித்
துமலத்தனைதுய ருங்கலவாச்சுகந் தோயச்செய்வா
யமலத்தனையர் மலிவயலூர வருட்குறித்துக்
கமலத்தனைப்புடைத் தாய்பத்திசோதனை காட்டல்விட்டே. (ச௯)

கைச்சிலையிட்டம ராபிம்புலினர் கலின்குறிஞ்சிக்
குச்சிலையிட்ட மடவாளைக்கெஞ்சினன் கொன்பழனித்
துச்சிலையிட்டளந் தீர்த்தாளென்றேத்தித் துணரொடுபல்
பச்சிலையிட்டவ ரைத்துய்த்துளான்றரு பாலகனே.

(௮)

நித்தருக்கான படியாடுமையலை நீக்கென்றுமேத்
நித்தருக்கான படியாடுமையர்ச் செறுக்கும்வண்மை
தத்தருக்கான படியாடுமைய தடமுதல
பத்தருக்கான படியாடுமையன் பழனியவே.

(௯)

முற்றிற்று.

ஆசுவ-கவி-சௌக.

மேலுமயிலுந்துணை.

குருபரமலை.

எழுதிர்க்கழிநெழுவாசிரியவிருத்தங்கள்.

தந்தவன்கரியொன் றுரித்துமுன்போர்த்தார் தமக்கினிதுரைத்த துமன்றிச்
சந்தனப்பொதியை முனிக்குமாங்கனித்த தாரகப்பொருளெனக்கருள்வாய்
கொந்தலர்பொழிற்றென் மதுரையூர்க்கழகக் கொடுஞ்சமர்க்கவிஞ்ஞதியாராம்
பைந்தமிழ்ப்புலவ ரளவிலார்பரவும் பழனிமாமலைக்குருபரனே.

(௧)

கானகக்குறத்தி யுடன்முனோர்கனவிற் கலபமாமயின்மிசைகவின்ற
மானமோரணுவு மிலெனனத்தமியேன் வருந்துறக்காண்பதுமுறையோ
வானகத்தமார் மனமெலாங்கவரு மயிலனாரனைவருமாழ்கப்
பானலங்கண்ணார் நடம்பயில்கோயிற் பழனிமாமலைக்குருபரனே.

(௨)

வன்னிருதருக்கோர்நமனெனக்கரத்திலவயங்கும்வேற்படையொடுமயின்மே
லென்னிருவிழிமுற் சேவைதந்தருளி லெவருனைத்தடுப்பவரியம்பாய்
துன்னிருங்கவினோ யாநியபலசெய் துயர்முழுதறக்களைவதனற்
பன்னிருசமையத் தினர்களுமவழுத்தும் பழனிமாமலைக்குருபரனே.

(௩)

ஆசுகல்கிரியா விதிப்பெருநூல்க ளாறைந்தவா றறுதினமுனைச்செய்
பூசனைச்செல்வ மாயினுநிறையப் பொருத்திடிற் புண்படேன்கண்டாய்
வாசவன்முதலோ ராயிருந்தப்பான் மனிதராவருமவரெவர்க்கும்
பாசுநோய்முழுது மறக்களைந்திடுசீர்ப் பழனிமாமலைக்குருபரனே.

(௪)

வெங்கயமுகனோ டொருவரைபொடிய விடுத்தவேற்படைப்பெரும்பூசை
யிங்கயர்வின்றிச் செயுமெனக்கொருபே ரேனுமீந்திடற்கிரங்காயோ
வங்கயற்கருங்கட் டவளமங்கலையோ டமும்படியருமறைக்கிழமைப்
பங்கயப்பிரமன் றனைப்புடைத்தடித்தாய் பழனிமாமலைக்குருபரனே.

(௫)

சத்தநான்மறையோ டாகமங்கலந்த சமாசானந்தமெய்தியமெய்ச்
சித்தரினொருவ னுயினும்புலியிற் நிகழ்வுறு திருப்பதென்செப்பாய்
முத்தமிழ்க்கவி களாவறப்பொழிந்து மூவிரண்டெழுத்தையுமொழியும்
பத்தர்வேண்டுவழம் றுதவிடச்சலியாய் பழனிமாமலைக்குருபரனே. (௬)

நீரதுபாலிற் கலந்தவாறெனநா னின்னடியாரொடுகூடி
மாரதத்திரளி லொருவனுமாக வயங்குநாள்வருத்தவல்லாயோ
சாரதரொடுபோய்த் தடங்கடற்றகுவர் தளமறச்சாமாண்புரைத்துப்
பாரதனொடுவிண் பதியுமுயந்திடவாழ் பழனிமாமலைக்குருபரனே. (௭)

செச்சைமாலிகையுங் கடம்பொடுகுரவுஞ் செறிதருகின்புயங்குறித்தேன்
கொச்சைமாநகரிக் கவுணியன்போலக் குலவுசீர்விழைதல்கூடாதோ
பிச்சையேற்பவன்போற்சென்றுமாவலி தன்பெருந்திருமுழுமையுங்கவரும்
பச்சைமாயவன்போ னீடியதகைசால் பழனிமாமலைக்குருபரனே. (௮)

ஆடலோர்சிறிதும் வழங்குகின்றிலைநின் னருட்டிருவுருவுடனொன்றாக்
கூடலேயாய் பரகதிப்பெருஞ்சீர் கொடுப்பதெங்ஙனமெயாங்கூறாய்
கோடலில்கதிர்வேற் படையினைச்சேவற் கொடியினைக்குலமயிற்பரியைப்
பாடல்வல்லவர்க்கே பயன்முழுதளிக்கும் பழனிமாமலைக்குருபரனே. (௯)

கச்சியூர்ப்புலவ னொருவன்வாழ்வுறமுன் கவிஞனாச்சென்றநின்கருணை
யிச்சியாமுயலுந் தமிழே னற்கொருசற் றேனுமேனிரங்கிலாயந்தோ
மைச்சிலம்பினேர் சாரணர்பலரு மடிவுறத்தமிழ்மழைபொழிவான்
பச்சிளங்கொங்கைக் கவுரிபார்க்குடித்தாய் பழனிமாமலைக்குருபரனே. (௧௦)

எண்ணமொத்தருட்பே றீகுதுமெனநீ யியம்பியவாறொருசிறிது
மண்ணவரறியப் புரிந்திலையதனன்மனமிகவாடலோர்கிலையோ
தண்ணளித்தகையோ றனுவுமெய்திலரார் தகுவர் தங்குலமறத்தடிவான்
பண்ணவர்சேனை த்தலைமைபெற்றவீர்ந்தாய்பழனிமாமலைக்குருபரனே. (௧௧)

தேக்கியமதுரத் தமிழ்க்கவிப்புலவர் திருவருட்செயலுறம்படிமுன்
னேக்கியகருணை மறந்திலையெனிலியா னுடங்குறக்காண்பதே தனுவலா
யாக்கியவுலக நகும்படிபிரம னழப்புடைத்தருந்தவருனிவர்
பாக்கியம்பழுத்தாங் கவீர்தருமுருகா பழனிமாமலைக்குருபரனே. (௧௨)

இத்தரைமகன்கோ வெணக்கதறிடலோர்ந் திரங்குமெய்யுணர்விலர்தாமும்
பித்தனென்றிகழப் பரதவித்திடநான் பெருங்கனிப்புறச்செய்நாளிலையோ
மைத்தடங்கிரியொன் றம்புயப்புதுப்பூ வனத்தொடுகிடந்தெனவனைபற்
பைத்தலைப்பாம்பிற் றுயில்பவன்மருகா பழனிமாமலைக்குருபரனே. (௧௩)

ஈரமோர்சிறிது மில்லவர்குடைக்கீ மெத்தனைநாளிலைத்தினைப்பேன்
காரணமெனவோர் கனவின்முக்காலுங் கழறி யமொழிப்பயன்காட்டாய்
நீரமர்சடிபப் பெருந்தகைக்கிடபா னிலவியநேரிழைவடிவாம்
பாரவேற்படைக்கைப் பவளவெற்பனையாய் பழனிமாமலைக்குருபரனே. (௧௪)

மருப்பொலிகடம்புஞ் செச்சையுஞ்ஞாவு மாணுமுத்தமிழ்கனிற்சிறிதும்
விரும்பயில்லவர்தம் பாலுநாடொறும்போய் மெலிவுநு விரகனித்தருள்வா
யருட்பெருவினையாட் டனந்தமார்தாலா லணிபொழிற்சிகையுடையனவாம்
பருப்பதமுழுதும் பார்த்துநாணியசீர்ப் பழனிமாமலைக்குருபரனே. (௧௫)

கீழ்வாண்மதிநேர் றுதன்மினாம்பலிற் கேடுபட்டயர் தருகீழ்மை
மாற்றுபுஞான முனிவார்குழுவில் வதிதாச்செயவும்வல்லாயோ
போற்றுநன்னெறியோ ரிகழ்கலாதனவாம் புசிப்பினமாயிரமிருந்தும்
பாற்றுணவருந்தும் பதிதர்கண்டிறைஞ்சாப் பழனிமாமலைக்குருபரனே. (௧௬)

புள்ளலிருகூ ருக்கியதடங்கைப் புனிதமானிகர் பெரும்புகழ்ச்சி
வெள்ளரீருடைப்பார்மிசைபெறத்தமியேன் விரும்புமாறசைப்பவனெனவனோ
தள்ளவிழ்மலர்மென் கூந்தலங்குயினேர் கடைசியர்கண்வலைவிசிறிப்
பள்ளர்தம்மனங்கொண் டெவ்புறம்வயல்குழ் பழனிமாமலைக்குருபரனே. (1)

நீந்தருந்துயர்சால் கலிப்பெருங்கடலி னெடிதினாத்துணைநினைந்துளநான்
வேந்தருக்கிறைவர் கண்டுகண்டொல்கும் வியன்றிறல்பொருந்துநாளாளுதோ
மாந்தளிர்வில்வ மறுகுநீர்கரந்தை மதிவிளாவதிதருசடையிற்
பாந்தளும்புணையும் பரமர்கண்மதலாய் பழனிமாமலைக்குருபரனே. (௧௮)

முன்னநின்னருளாற் போகமாமுனியு முரண்புலிப்பாணியுமுதலோ
ரன்னவாகன்கை விதியினைக்கடந்தாங் கடிமையுமுழும்படியருள்வாய்
புன்னகைக்கனலாற் புரமெரிசெய்தார் புனைபெரும்புயங்ககூடணமும்
பன்னரிதாய பலபலபுகழ்தோய் பழனிமாமலைக்குருபரனே. (௧௯)

சீகரக்கடலா தியபுனற்பெருக்கிற் றீயில்யான்விடுத்தசெந்தமிழ்ப்பாட்
டாகவித்தனையென்றறிகிலெனவைமும்றறிந்துசேர்த்தருள்வதுன்கடன்காண்
மாகநாடளித்து மலைச்சிறகரிந்தும் வாள்வலித்தருவர்போர்க்கஞ்சும்
பாகசாதனர்பற் பலர்க்கொருதுணையாம் பழனிமாமலைக்குருபரனே. (௨0)

அகிலமீதொருகற் கிணறமைத்தடியே னலமருந்துயர்முழுதறிந்துந்
திகிலுறும்படிரீர்ப் பெருக்கருளிலைநின் றிருவுளத்தருள்வறந்ததுவோ
சுகிர்தமாதவத்தோர் பலர்வியந்துரைப்பச் சக்கிரவாரனோன்புறற்றும்
பகிரதன்பகைவே றறக்கடிந்தாண்டாய் பழனிமாமலைக்குருபரனே. (௨௧)

கழிக்கருமதூத் தமிழ்வலார்பலருங் கனிப்புறக்கருதுமென்றனை
விழிக்கருணையினாற் புரந்தருள்செயுநல் வேளைபொன்றில்லைகொல்லிளம்பா
பொழிக்கருமவலிமை சான்றவேடனைமும் றொருவியவுத்தமப்பண்பார்
பழிக்கருமகிமை பொருந்துமாதவர்குழ் பழனிமாமலைக்குருபரனே. (௨௨)

அட்சமாநிரண்டுள் ளாயெனத்துதிசெய் தழல்விழியாறையுமறைப்பார்
புட்சரபம்போற் பொலிவதாலடியேன் புழுங்குவதுணர்ந்தருள்புரிவாய்
கடிச்சோருகத்தான் வேதமுங்கயிலைக் கடவுளாகமங்களுமாய
பட்சமோநிரண்டுள் ளார்களும்பணியும்பழனிமாமலைக்குருபரனே. (௨௩)

செம்பியன்வழுதி சேரமானையார் திகழ்நலங்குறித்துனைப்பெரிது
நம்பியதமியே னாயினுங்கடையார் நகும்படிமெலிவதெனவிளாய்
வம்பியராய மறச்சிறுமியர்தம் வாய்த்தொனிகுயிலிசைமயங்கும்
பம்பியசாரற் பசுந்தினைப்புனஞ்சூழ் பழனிமாமலைக்குருபரனே. (௨௪)

மட்டுலாங்கமலத்தொருவனென்றலையில் வரைந்துளவிதிபொலாதெனிலென்
றிட்டுசொற்றமிழ்வேட் டன்றுரீயுனது திருவடிசூட்டல்பொய்ப்படுமோ
கொட்டுதொண்டகத்தோற் பறையொலிவிழைந்து குறிச்சிசார்பொழிவுகும்லர்மேற்
பட்டுடைக்ககன மடந்தையர்நடிக்கும் பழனிமாமலைக்குருபரனே. (௨௫)

கோங்கரும்பனைய முலைமினார்மோகக் கொடியனென்றனைநினைகுலத்தேதாட்
பூங்கடம்பாரம் பொருதமிழ்க்கவிகள் பொழிந்திப்புரிந்ததேன்புகலாய்
மாங்கனிபாகற் கனிச்சுனைமுதல வானரமெறிதவினமாழ்கிப்
பாங்கரெங்கனும்பல் பறவையோலிடுஞ்சீர்ப் பழனிமாமலைக்குருபரனே. ( )

வீராதந்தலைவ னானின்றிணையும் விரல்கெழுவினை நூல்வல்ல
நாரத முனியு மறியரீயெனக்கா நவின்றசொற்பிழைபடுங்கொல்லோ
வாரணக்கிழவன் மனையவளாகி யலர்ந்தவெண்கமலமீதமரும்
பாரதிம்கிழப் பலமுனா லுரைப்பாய் பழனிமாமலைக்குருபரனே. (௨௭)

அனியமோடநனி யமுமுனதாட லாகுமென்றறிந்துநானகிலத்
தினிபொய்ப்போகம் விழைந்துமிக்கேங்க வேன்செய்கின்றயிதுமறமோ
தனியுடுக்கையினற் சங்கரனுதவு தமிழொடுவடமொழிபுரையும்
பனிமலர்க்கடம்புஞ் செச்சையுப்புனைவாய் பழனிமாமலைக்குருபரனே. (௨௮)

காணியு முனது திருவருட்பெருமை கருதிடாக்கடையர் தம்பிடம்போ
யாணிமுத்தொடுபொன் னுதவுவாரெனவேட் டலமராதருட்செயலருள்வாய்
ஓவணிவித்தகனார்க்கருளுமெப்பொருளாயின்றமிழ்முனிக்குமீர்த்ததுபோற்
பாணினி முனிக்கு முரைசெய்ச்சலித்தாய் பழனிமாமலைக்குருபரனே. (௨௯)

கீட்டமுதடைய மகளிப்பற்பலரைக் காண்டொறுமயங்குறுங்கடையே
னட்டமாசித்து மமலமெய்விடு மடைதல்வேட்டயர்வதுமறிவாய்
விட்டவெம்பகழி பழுதுபட்டொழியா விறற்சிலைவேடருக்கொல்கிப்
பட்டவர்த்தனர்க ணடுங்குறும்பெருமைப் பழனிமாமலைக்குருபரனே. (௩௦)

ஆடலம்பிகைதன் கரங்களிற்றாங்கி யலர்விழிக்கணிந்துமுத்திடலாற்
பீட்டினர்தவிர்தின் பதங்கனென்றலைமேற் பிறங்கியசுசம்பிழைபடுமோ
வாடலின்றுதிர்ப்புஞ் செருந்திசெங்கடம்பு மருக்குராமல்விகைமுல்லை
பாடலம்பொலிந் தனம்பலசூழும் பழனிமாமலைக்குருபரனே. (௩௧)

கயமுனியனைய காண்முனைத்திரளிற் கலந்துநான்றிரிதருகால
மியல்வனைந்திறைஞ்சுப் புரிந்தரீயின்ன மிரங்கிடாதிருப்பதெனியம்பா
யுயரெழுத்தாறு முரைத்துனதுருவ முன்னியபுண்ணியர்க்கெல்லாம்
பயன்முழுதடையக் கொடுத்தனிகூறும் பழனிமாமலைக்குருபரனே. (௩௨)

கெண்டையங்கண்ணார் கிளிமொழிச்சுவையாற்கேடுபட்டயர்பவர்கிளர்பொற்
றண்டையந்திருத்தாள் விழையினும்வழங்குஞ் சாதனீயெனுமொழிதவறே
மண்டையம்புனைவார் மாதவத்துதித்து வழுவைமாழுகவனோடிகன்ற
பண்டைநாண்முதற்றொட்டாடிடச்சுவியாய் பழனிமாமலைக்குருபரனே. (௩௩)

தாமரைப்பனவ னெழுதியவிதிநின் சரணபங்கயங்களாற்கெடுமென்
றியாமறிவருமாண்புடையநின்கிளிவாயிசைத்தசோனிசங்கொல்பொய்யேயோ
மாம்கிதலத்தா லயமுழுதொருவி மனங்ககிந்துருகும்பினராய்ப்
பாமார்வரினும் பழுதில்பாவலராம் பழனிமாமலைக்குருபரனே. (௩௪)

சிற்பழம்புராணங் களும்பகர்கில்லாத் திருவுருவனந்த முங்கொள்ளு
நிற்பழிச்சியவென் கவிக்கொருபயனு நீதராவிடிலெனுய்வேன்
கற்புமண்டையர்ந்த சித்தரும்பிறருங் காண்பரிதாய்த்தின்னஞ்சூழ்வார்
பிற்பலனோயுந் தணந்தசஞ்சிவிப் பழனிமாமலைக்குருபரனே. (௩௫)

கொன்றிரையருந்துங்குணங்கராமவரைக் குலத்தொடுகெடுக்கமாதவஞ்செய்
துன்றிருவருளால் வென்றிபெற்றுய்ந்தா ரொருவருமின்றுகொலுரையாய்
கன்றினைக்கனிமீ தெறிந்தவன்றோழன் கைச்சிலையடிவிழைந்தொருநாள்தான்
பின்பிபின்றொடர்ந்த வேட்டுவன்மதலாய் பழனிமாமலைக்குருபரனே. (௩௬)

கணிகையர்மனைதோ றலைந்தயர்ந்தானைக் கைக்கிளியாக்கியகருணை
துணிவொடுமலைத்துருண்டெழுமொருவன் றெழும்புவந்தருள்கலாததுவோ
மணியுறழ்மனத்தார் நால்வர்கல்லார்கீழ் வாழ்வுறப்புரந்தருள்வான்மன்
பணிவலார்செவியிற் றுரகம்பகர்த்தாய் பழனிமாமலைக்குருபரனே. (௩௭)

பொதியமாமுனிவ னுதியபெரியோர் போற்றுநின்புனிதநாண்மலர்த்தாள்
ததியெனக்கருது மனக்கணுற்கண்ட காட்சிகண்முழுதுமவி ண்போமோ
மதியணிசடிலத் திறையுரானமுகனும் வகுதததுறசமரசத்தினாக்குப
பதிப்சபாச முழுமையுமாவாய் பழனிமாமலைக்குருபரனே. (௩௮)

கழங்கொடம்மனைதொட் டாமெங்கையர்தங் கண்களாற்றரும்பெருங்காம
முழங்கலைக்கடற்போல்வனைந்ததென்செய்வேன்முதிராட்டிலவையொன்றன்வாய்
கிழங்கெனச்சதுர்மா மறைத்தலைநாளுங் கிளர்பிரணவப்பொருள்விழைவார்
பழங்கண்முற்றொழிக்கத் தகுமருந்தானாய் பழனிமாமலைக்குருபரனே. (௩௯)

சிலமாதவத்தோ ரகம்பாவாதச் செருக்கராற்றியக்குறுமிந்நாண்
மாலயன்முதலோர்பெறத்தகும்பேற்றின்வாஞ்சையான்கொளச்செயல்வழக்கோ
நீலமார்களத்து நிருமலன்விண்ணோர் நிரப்பறநீக்குதனிமித்தம்
பாலலோசனத்தாற் பயந்தருள்புதல்வா பழனிமாமலைக்குருபரனே. (௪௦)

கூர்ப்பனுளவவு மருவிளர்தம்பாற் குறுகினொந்தலமருங்கொடியேன்
கார்ப்பருவத்து மறைபெனக்கொடுக்குங் கரத்தனும்படிகடைக்கனிப்பாய்
நீர்ப்புனிச்சடிலச் சிவன்மனங்கவரு நிறையுடைநீலவேனெடுங்கட்
பார்ப்புதிமுலைப்பான் மணங்கமழ்வார்பா பழனிமாமலைக்குருபரனே. (௪௧)

வெறிகமழ்கடப்ப மாலிகைப்புயத்தின் மிளிர் தருவேலொடென்விழிமூழ்
பொறிமயிற்பரிமே னன்னிவ்வந்தருளிற் புகழ்க்கடல்வறக்குமோபுகலாய்
மறியணிகரத்தார் மதுரையூர்க்கோயில் வாழ்வுறவழுதியுண்மகிழ்ப்
பறிதலைச்சுமணர் குடிக்கொர்க்கற்றாளுப் பழனிமாமலைக்குருபரனே. (௪௨)

அறம்வளர்த்தவடன் கார்த்தனுமலயத் தகத்தியமுனிவனாதிபரும்
பெறமுனாளுரைத்த தாரகப்பொருளைப் பேசெனவிரப்பதென்செயலோ
குறமகன்கொழுநா குஞ்சரிகனாவா குறிச்சிதோறாபுயகுழகா
பறவைமுன்றுடையாய் பலமலைக்கிழவா பழனிமாமலைக்குருபரனே. (௪௩)

நற்கணைகாட்டிப் புனலருத்தியமா னென்குறவாணையொன்றழைத்துப்
பொற்சுணங்ககிர்மென் முலைபுணர்ந்தனையான் புரிதவப்பயனைவளவுதியா
விற்குகமனித்தான் றலையினைக்கனலிட் டிகமகரனசிவுறத்தேய்த்துப்
பற்சுடரிழப்பத் தகர்த்தவர்பாலா பழனிமாமலைக்குருபரனே. (௪௪)

கேவலசகல மிரண்டினுந்திகழ்நீ கிருபைவாரிதிப்பெருக்கருளா
தாவலாயிரந்தந் தழுங்கவிட்டனைபீ தறமெனத்தருங்கொலோவறையாய்
சீவரவாழிடமா முடற்றசையனந்தந் தினந்தினமருந்துபுகிரியும்
பாவலோய்ப்பதித ரணுகருமகிமைப் பழனிமாமலைக்குருபரனே. (௪௫)

திண்ணியநிலையில் குறுமனக்குரங்கு செலும்வழிதொறுந்தினந்தினம்போய்ப்
புண்ணியமெனுஞ்சொற் கேள்வியுமிலராற் புழுங்குபாழ்ந்துயரறப்போக்காய்
மண்ணியன்மனித்த உகனிரேயெனினும் வயங்குபேரொழிலொவொய்ந்த
பண்ணியன்மொழியா ரெனிற்கவர்ந்தனைவாய் பழனிமாமலைக்குருபரனே. (௪௬)

நாகருநெங்கத் தரும்பலதிமை நடத்துவாரொதிர்யனநாணிச்
சோகநோய்மவிவுற் றடிமையிவ்வாறு சுழல்வதென்றொழித்தருங்காப்பாய்
போகநாட்டுறுமைந்தருக்களின்னிகைமேற்போயுள்பொறையிலவாநாநங்கள்
பாகலஞ்சனைவிட் டெறிபொழிநுடுத்த பழனிமாமலைக்குருபரனே. (௪௭)

புகைவழிப்போக பூமியிற்புகலே புனிதவிடென்றுணர்பொல்லார்
இகைதொறுமதுவு மிறைச்சியுங்கொடுசெய் திமகந்திருத்துமாண்பருள்வாய்
மிகைபடுதவநல் கருப்பெருஞ்செயலால் வேல்விவரதியவிற்படையார்
பகையடல்குறிப்பார்திரண் முழுநிறைஞ்சும்பழனிமாமலைக்குருபரனே. (௪௮)

எவ்வகைத்தேவு நீயெனத்தெரியா தேனமாடெருமையாதிபகொன்
றில்வழிபாடே ஸமெனப்பகர்வா ரெவரையுமடவலானெவனோ
செவ்வரிக்க நங்கட்சிறுமியாயொருக்காற்செழுந்தமிழ்க்கவிச்சுவைதருட்டும்
பெளவரீராடைப் பார்செய்மாதவம்போல் பழனிமாமலைக்குருபரனே. (௪௯)

மொதுநிலைநின் றுசமையமோராறும்பொருவினின்முகங்களைன்றுணர்ந்தேற்
கிதுவரையருள்செய் கிலைபிறர்க்கநா ளெவன்கிருப்புனித்தனையியம்பாய்
சுதுமறைப்பனவன் மாயவன்முதலோர் தமையெலாந்துயர்செய்ச்சிவாய்
புதுமகோமனைநா யகற்செகுத்துவந்தாய் பழனிமாமலைக்குருபரனே. (௫௦)

செழிப்புறம்தூத் தமிழளித்ததுபோற் நிருவருட்சித்தியும்வழங்கி
யொழிப்பரிதாமெய்விட்டினின்சொருபத்துடனெனக்கலப்பதுன்கடன்காண்
விழிப்பொழிபாரூச் சிவன்றருமகவே மெய்ப்பொருளாமெனுந்துணிவோர்
பழிப்பொடுபுகழார் தனதெனக்கொள்வாய் பழனிமாமலைக்குருபரனே. (௫௧)

முற்றிற்று.

ஆக - கவி - ௧௦௨.

வேலுமயிலுந்துணை.

பதிறுப்பத்தந்தாகதி.

~*~*~

கவிவிருத்தங்கள்.

மணிகுலாம்பணத் திரளுடைச்சேடனும் வாழ்த்தத்
திணிகுலாம்புய விரொடென்னையுஞ் சேர்த்தா
ளணிகுலாம்பொழிற் பழனியங்கிரியிசை யமர்ந்து
கணிகுலாம்புனற் தொறுந்தினமுலவுகா வலனே. (௧)

காவல்செய்தனைக் கலந்தருள்கடமையொன் நிருந்தும்
பாவமானிட ரிடமிரந்திடவிடப் படுமோ
தேவநூர்புகழ் சேவகமிருந்துமா முனிபோன்
முவநீர்தரு பழனிவெற்பமர்ந்தமுன் னவனே. (௨)

முன்னரீயெனுண் மொழிந்தசொன்முழுமையும் பிழையே
லென்னவாப்பெருங் கடலினையெங்ஙனீந் திடுவேன்
மன்னர்சேகரர் வழிபடும்பழனிமா மலைமேற்
கன்னல்வேண்மன நாணுறக்கவின்றகாங் கெயனே. (௩)

காங்குவன்னவெஞ் குருடற்கீன்றநின் கதிர்வேற்
கிங்குநாடொறும் பூசனைசெயுமெனக் கிரங்காய்
தீங்குறத்திருப் பழனிமாமலையிசை தினநின்
றோங்குவாய்கிறற் றண்டமொன்றுன்றுமுத் தமனே. (௪)

தமருமூரவர் தாமூநற்றுணையெனத் தயங்கு
மெமதுபுன்மைமுற் றீர்ந்துமெய்யருட்பெருக் கீந்தாள்
பமாமார்த்தபைம் பொழிலுடைப்பழனிமா மலையிற்
குமாரநாயக னேமுதற்பிரணவக் குருவே. (௫)

குருவுந்தெய்வமு நீயலதிலையெனக் குறித்து
முருவவாதிக ளாமெனத்தளரவிட்டனையே
ப்ருவதந்தொறுங் குகைதொறுந்தினநடம் பயிலு
மொருவனேதிரு வாலினன்குடியிலுற் றேனே. (௬)

உற்றமாற்றமோ ராயிரமுரைத்தனை யுணர்ந்துங்
 குற்றமுஞ்செயுந் துணிவினேற்கருள்செயாய் கொல்லோ
 நெற்றடம்பனைப் பழனியிற்சந்தநின்று
 கொற்றமார்வினை யாடல்செய்கோமளக் குகனே.

(எ)

குகனெண்டோளுடைச் சிவன்விழிப்பொறியெனக் குலவு
 மகன்விண்டோய்பொழிற் பழனிமாமலைத்தனி வள்ள
 லகமொன்றார்வமெய் தார்களுக்கிந்திரா தியர்தஞ்
 சுகநன்றுமெனத் தோற்றுமற்றையர்க்கதோர் துகளே.

(அ)

துகளில்வான்வழி போய்வருகித்தர்காள் சுடர்வேற்
 குகனைத்தென்பழ னுபுரிக்குன்றினிற் கும்பிட்
 டகலவார்புலிக் கொலையறத்தொடைப்பதற் கரசித்
 திகழ்வுற்றேனையேன் விழைகிலீரென்செய்கின்றீரே.

(க)

ஈரநெஞ்சிடை சிறிதுமில்லையவருக் கினைத்து
 வீரவேற்குகன் பழனியிற்சென்றருள் விழைவே
 னுரணன்புரை சீர்பெறுவேன்கொலோ நமன்செய்
 கோரவாதனைப் படுவனோவறிகிலேன் குறித்தே.

(க0)

வேறு.

குறியுரைக்குங் குறத்திதன்கொண்கனை
 யறிஞர்வாழ்பழ னுபுரியையனைப்
 பொறியுளார்மிகப் போற்றியுய்ந்தார்பொலா
 வெறிஞர்நிந்தை விளம்பினொந்தாரரோ.

(கக)

தாரணிக்கட் சமர்த்தர்தண்டாயுத
 வீரவீரன் வியன்பழனிக்கிரிச்
 சாரலெய்தித் தவம்புரிவாரெனப்
 பாரகத்திற் பலர்பகர்வார்களே.

(கஉ)

வாரணிந்த வனமுலைமங்கையர்
 கோரணிக்கட் குலைகுலைந்தாலுமெய்ச்
 சீரணிந்தவிர் தென்பழனிக்குகன்
 பேரணிந்திடப் பெற்றிடினமுத்தரே.

(கஉ)

முத்தராய்வினை யாடுதன்முன்னுயிர்
 பித்தரென்னப் பிதற்றுதலவிட்டருட்
 சித்தர்நம்புந் திருப்பழனிப்பிரான்
 பத்தராய்த்துதி பாடுமினாடியே.

(கச)

நாடனைத்து நலம்பெறநாமெய்ப்
 பிடனைந்த பெருந்தகைபெற்றுளார்
 மாடகூட் மலிபழனுபுரி
 யாடல்வேல னடித்தொழும்பாளரே.

(கசி)

தொழுதகைப்பல தோண்டொட்டேகியே
வழுதிழுற்சமண் வாதுவென்றானையும்
பழுதில்சீர்ப்பழ னிக்குகனென்பவ
ரெழுதொணுமறை யீடுணர்ந்தோர்களே.

(கச)

ஓரயின்றி பொருவாநல்கெயென்
ரைவார மலிர் தரச்செய்குவாய்
பூரவாகனி போல்பவர்போற்றுமென்
சீரதாம்பழ னிக்கிரித்தெய்வமே.

(கௌ)

தெய்வநான்முத னைச்சிறைசெய்தருள்
கைவலான்பழ னிப்பதிக்காவலன்
சைவமாதிய சட்சமயந்தொழு
மெய்வரோதய னென்பதுமெய்ம்மையே.

(கஅ)

மெய்யினீறு விளங்கவும்பூசிடார்
பொய்யிலென்றவம் போகவுஞ்செய்திடேன்
மையிலூர்வய லூர்முருகாமலர்
கையிலேந்திரு கன்னியர்நாதனே.

(கக)

நாததத்துவத் தப்புறநண்ணுநின்
பாதபங்கய மேபரமென்றுளே
னேதழும்றொழித் தாவினப்பங்கொலோ
சீதநீர்ப்பழ னிப்பதிச்செல்வனே.

(உ0)

வேறு.

செல்வர்வாயில்க டோறுமுற்றதுநின்று சீரழிந்திடறீர்த்துத்
கல்வரைக்குகை தோறுநின்புகழ்பகர் கவிஞரோடெனைச்சேர்ப்பாய்
பல்வகைத்திரு மலிதருபழனியம் பதியினிற்பணிவார்க்கு
நல்லறங்கொளல் லாமனித்தருள்சிவ ஞானதேசிகவேளே.

(உக)

தேசிகப்பதம் விழைதருமெனைப்பலர் திருட்டுவஞ்சுகனென்னப்
பேசிடச்செய்தா யிதுவுநின்றிருவருட் பெருந்தகைக்கழகேயோ
நாசியிற்றிரி தருவளிக்குழைப்பவர் நவிலரும்புகழெந்தாய்
வர்கியரமென மயினடத்திடுங்குக வளவயலூர்வாழ்வே.

(உஉ)

வாழ்வினாவிறு மாப்பதம்புனையிழைமகளிருநகச்சுழற்
தாழ்விதைச்சலிப் பதந்தவின்பொதுநிலை தந்துநான் றளர்வேனே
வாழ்வினாலுய ரறிவுடைத்தொண்டர்பே ரவைதொறும்புகவுய்த்தா
நீழ்வினவிடை யருள்செய்வாய்பழனிவெற் பினிற்றிகழிதையோனே. (உஉ)

இறைப்பவன்புரி தவப்பயனாகிவர் தெந்தமர்க்கொருதாயாய்
மறையவன்சிறைப் படச்செய்தாய்பழனிமா மலையில்வந்துணைப்போற்றிக்
குறையெலர்ந்தவிர்த் தருளெனக்கெஞ்சனைக் கொதிப்புறப்படுத்தென்
றிறையும்பிலான் துதியுமேற்றொருமலை யிடித்திசைபுனைந்தாயே. (உச)

புனையுமுத்தமிழ்க் குறுமுனிக்குதவுமெய்ப் பொருளாருனொனநாளு
நினையுமென்னையிப் புனியில்வள்ளுரநாகர் நீசருநகலாமோ
வனையேவெலுரு வாச்சமைத்தணிந்துள வசலமெங்கனுமாடித்
தனையுலாவினை தவிப்பழைபுரித் தடங்குவட்டுறைவானே. (௨௫)

வானநாட்டமர் கம்மியர்பணியுமீம் மண்ணுலகினிற்காண்டற்
கானசீர்பெறக் கருதுமென்றனையிவ ணலக்களித்திடலாமோ
தேனளாயிய பசுந்தினைமாநாகர் குறுமிதன்னிடம்போய்க்கட்
ப்ரன்னோக்கடை சுழன்றவாபழனியம் பதிக்குருபரதேவே. (௨௬)

தேவையாவையும் வழங்குதுமென்னமுன் செப்புநின்றிருவார்த்தை
யேவைநீர்விழிக் கொடியவர்மயலிடை பெண்ணிடன்முறைதானே
கோவைவாய்க்கனிக் குஞ்சரப்பிடியும்வன் குறவர்தங்குலமாதந்
துவைவேலுமாஞ் சத்திகளுடையவா தொல்வயலூரானே. (௨௭)

ஊர்கடோறுமுற் றிமந்துழலொருவனை யுத்தியிற்றுயில்வானு
நீர்கவின்றரு சடையவன்றானுமா நிலவவுஞ்செய்வல்லான்
சீர்களாயிரஞ் செடியுமாவின்னகுடிச் சிலம்பினிற்றினமேவிக்
கூர்கன்போற்கொடை வழங்கவல்லார்வனை கவித்தொடையணிவானே. (௨௮)

அணியிழைக்குபி லனையவர்பயல்வலை யகப்படுமடியேனைப்
பிணிமுகப்பரி மிசையுனைக்கருதுசீர் பெறும்படிசெயல்வினே
கணியுருக்கொடோர் புனத்திடையின்மமை கருதுவார்க்கருள்செய்து
பணியவார்வயற் பழனிபிற்றி ருநடம் பயின்றவிர்பழையோனே. (௨௯)

பழையநாட்கதை பலபகர்ந்தனைமனப் பதைப்பில்பேருவப்புற்றேன்
கழைவனைத்தமர் வினைப்பவற்கஞ்சுறக் களிப்புமீகுவதென்றே
மழைமுகிற்றிரள் வருந்தொறுநடஞ்செயு மயிற்பரியுகைப்பாய்மென்
தழையுமிப்பவட் கினியவாபழனிபூர் தழைக்கவந்தமர்ந்தோனே. (௩௦)

வேறு.

அமரர்படுஞ் சிறைத்துன்ப மத்தனையுந் தீர்க்கவொரு
குமரனுருக் கொடுசென்றான் குருவடிவங் கொடிதோன்றிச்
சமரசமெஞ் ஞானநிலை தாவிரும்புந் தவத்தோர்க்குப்
பமரமுலா மலர்ச்சோலைப் பழனியொக்கும் பதியின்றே. (௩௧)

இன்றேநின் னடிமையென வெனைமுழுது முனக்கீந்த
வன்றேமுன் னின்றிலையா லயர்கின்றே னருள்செய்வாய்
பொன்றேடு வாருணராப் புகழனந்தங் கோடிபுணர்
நன்றேற்ற முறுபழனி நகர்க்குமா நாயகனே. (௩௨)

நாயனைய நெஞ்சமொடு நானலைந்து நலிவுற்றே
னீயறியாத் திருட்டுளவோ நினைத்தபயன் முழுதீந்தா
ளேயுநின்பாற் பெறுபயனு மிலங்காமைக் கென்செய்வேன்
சேயும்லர்த் தின்கடம்பார் திருப்பழனி முருகேரனே. (௩௩)

முருகார்பொற் கொன்றையணி மொய்ப்புடையான் முதலோர்க்கும்
பெருகர்வ மீந்தாயெற் பேணலொரு பெரிதேயோ
வருகார்கண் டொல்குபெரு வனப்பொழியா மாலுவக்கு
முருகரபல் வளமோங்கும் வயலுர்க்குன் றுடையானே. (௩௪)

உடையரீ யெனியிவ்வா றுணரார்போன் றுற்றக்காற்
கடையரா மவரேதிக் கரங்குலையா திருப்பாரோ
விடையறா துணைநாடு மியற்கையுமீர் திலையந்தோ
ம்டையிலவா னைகர்பாயும் வயலுர்வேல் வலத்தானே. (௩௫)

வேல்வலத்தான் நென்பழனி மேயபிரான் வென்றிமவி
வால்வளைக்கைத் திருநெடுமான் மகிழ்நலஞ்செய் திடச்சோம்பான்
கால்வலத்திற் சாய்த்தாடுங் காரணன்றன் கண்மணியென்
பால்வருநா ளொன்றுண்டேற் பதிதர்குலம் பாழ்படுமே. (௩௬)

பாழாகா தருட்கடலின் பருந்துளியொன் நெனக்கீந்தா
லாழாழி சூழ்புவியி லறமிகவோங் கிடச்செய்வேன்
வாழாதார் வாழவுஞ்செய் வலியானே வழிபடுவார்க்
கேழார்வந் தினங்கொடுத்தா வினன்குடிவா ழெம்மானே. (௩௭)

மானைய கண்ணாரான் மனமாழ்கி வழிதவறிப்
போனவெனை யாளாமற் புறம்போக்கற் கிசைவாயோ
வேனருணைக் கிளியென்றன் றிறுமாப்பெய் திடச்செய்தாய்
ஞ்ஞன்குரு பசுநாதா ளளிர்வழனி நகர்க்கோவே. (௩௮)

நகவலியாற் பொருசேவ னலமெழுதுங் கேதனத்தைப்
புகழறியாச் சிலருமகிழ் பொற்புறுமிப் பூதலத்தி
லிகழ்வொருங்குற் றடியேன்மிக் கேங்குறச்செய் திடலாமோ
ம்சபுதிபேரற் றியவயலுர் வாழ்வாய மயிலோனே. (௩௯)

மயிலொடுவேற் படைபையிக வாழ்த்திசைக்கத் தருநாயேன்
வெயிலவனேர் புழுப்போலு மெலிவுறரீ விடலாமோ
சூயிலொடனம் போலுமிரு கோதையர்தம் மணவாளா
பயிலரிய நலங்காட்டிம் பழனிவளம் பதியானே. (௪௦)

வேறு.

பதியுனையல் லதுவேறின் நெனத்தெளிந்துமியானிவ்ணம் பதைக்கலாமோ,
துதிவிழுந்தாண்டதும்பொய்யோதுரிசறுபேரருட்கடலின் றுளிரல்காயோ,
விதிமறையா தியவொதுங்க் மெய்தவிர்நுல்செயம்பெறலான் மெலிந்தேன்க
ண்டாய், கதிர்மதிசூழ்பழனிமலைக் காவலவாகடர்வேற்கைக் கடவுளானே. (1)
கடங்காட்டுங்களிற் றினத்தைக் கண்ணெமொல்காதுபன்றிக் கணமிக்கார்த்து,
விடங்காட்டிவவசபகரந்தாங் குலகினிகழ்தருகொடிதால் வெருண்டேனந்
தோ, நடங்காட்டிமயிற் பரியிற் கணவினில்வந்தாங்கொருக்கா னனவில்வந்தா
ள், படங்காட்டுமெழில்லுற் குறத்திகணவாவினையில் பழனியானே. (௪௨)

பழமறைக்காகமங்கன்பெரும் பகையெனுஞ்சிற்திலுருமுள்படைத்தபாரிற்
 மழல்விழிபோற்பொதுவாகித் தயங்குமறிவுடைப்பெரியோர் தூக்கலாமோ
 மழவிடைப்பண்ணவன்சமய முதலறிவள்ளவரும் வந்துபோற்றும்
 விழவுடைத்தென்பழனிப்பாவிண்ணவருர்க்காவல்செய்யும்வேற்கைவேளே.
 வேளையறிந்துதவிசெய்ய வல்லாயல்லாயெனவும் வெருள்கின்றேன்முன், ன
 னையெனச்சொன்னசொல்லும் பிழைத்துள்ளாயறிவாரார் நானென்செய்வே
 ன், பாளைமலர்க்குமுன்மடவா நிருவரொமையிலேறிப் பழனிபூரிற், கோளை
 வென்றமுனிவரார தியர்கூழப்பவனிவரும் குமரவேளே. (சச)

குமரகுருபரமுருகப் பெருமானைத்தானவர்க்கோர் கூற்றானை
 யமரகுலசேகரனை யணிகளராவின்ன்குடியி லார்கண்டா லுஞ்
 சடிபிரபலவீரத் தன்மையினர்புகழருமைத் தவத்தோராகித்
 தமரவர்க்கும்வேண்டுவன தந்துபிறவாதமுத்தித் தலங்கொள்வாரே. (சரு)
 வாரணகேதனம்பிடித்த வள்ளலைத்தென்பழனிவெற்பில் வாழ்கின்றானைக்
 காரணகாரியமிரண்டுந் தானானகுருபரனைக் கமலவேத

னானன்கண்டறியானகண் மணியுருவாவருங்குதினை நம்பாவம்பர்
 பாரணங்குக்கொருபார மெனத்தெளிவாரிருட்கடலிற் படிந்திடாரே. (சக)

படியளந்துவானளந்த பதமலர்க்கார்முகிலிளையார் பலர்கொண்டாடுங்கொடி
 விளங்காவின்குடிப்பொற் கோயிலுளோர்க்கிப்பரிமேற் குலவுவானைத், து
 டிமுழங்குங்கரத்தான்சரீ குருவெனச்சொல்வார்க்குமென்றுந் தொலையாநா
 ற்றச், செடிமலிந்தவேட்டுவருர்த் திருடென்கின்றார்க்குமின்பஞ் செனிக்குமன்றே.

செனியாதமுத்திபதங் குறித்தரியதவம்பெரிது செய்திட்டென்றுந்
 தனியாகித்திரிபவர்க ளானாலும்பழனிமலைத் தலையிலன்றோர்
 கனியால்வந்தவனடியா ரலராயினமக்காகார் கழறுமற்றை
 யநியாயத்தினரேனு மவனருள்வேட்டவரெனிலெம் மடிகடாமே. (சஅ)

அடிமுடியுநடுவுமிலா வகண்டபரம்பொருளுளதென் றறிந்திட்டாலுங்
 கடிமழ்மென்மலர்ப்பூசைக்கருள்செயும்பண்பதற்கிலையார்கருதமாட்டேன்
 பொடியதனுள்முழுக்காடிக் கிளொடுவெண்கோவணமும் புனைந்துகையிற்
 மடிபிடித்துப்பழனிவெற்பிற் குலவுமவன்றனைமறவேன் சரதமாமே. (சக)
 சரவணத்துற்பனித்தபெருங் கோலம்வெருநார்கருதித் தவஞ்செய்தப்பாற்
 குரவனுருக்கொடுபழனித் குவட்டினிற்குந்திருவுருவங் குறிக்கப்பெற்றே
 னிரவலொடொருவெனத் திகழ்கின்றேனவனருள்சற் றெய்துமாகிற்
 புரவலர்கோவாயதிலர் கண்ணொல்குஞ்சித்தியொடு பொலிகுவேளே. (ரு0)

வேறு.

பொலிவிழந்த நெஞ்சகப் புலர்ச்சிமுற்று மாறியே
 மலியுமன்ப ணைந்துவாழ வைக்கவல்லி யல்லியோ
 குலிசவேல்வ லாரிவந்து கும்பிடக்கு லாவுசர்ப்
 பனிதமுற்ற பழனியிற் பரத்துவஞ்செய் பாலனே.

பாலலோச னங்களாற் பரன்பயந்த பாலகா
வேலினைந்த மார்பவா வினன்குடிக்கண் மேயவா
ஞாலமாயை யிந்தவா நலங்குலைத்த நீரமுன்
ஞேலமென் றளித்தவஞ்ச ளுண்மைபாதல் செய்தியே. (௫௨)

செய்யதாம ரைக்கண்மால் செயங்குறித்த தேவர்பா
லையின்று ரைத்தவண்மை யாயிரங்கொள் சேவகா
வுய்பவாவி னன்குடிக்க ளுண்மைத்து தித்துளேன்
மையலான வாரியூடு மாழ்குராத ளித்திடே. (௫௩)

அளிமலிந்த செங்கடம்ப ணிந்துலாவு மையனே
யெளியன்வந்து பழனியின்க ணேன்றதொண்டு செய்துளேன்
கனிபோன்றி கன்றுளார் களைக்கனற்க ணுளிபோற்
றுளிவிழ்ச்செ குக்கவல்ல துங்கமுடி தோய்த்திடே. (௫௪)

தோயம்வெளவி யன்றொர்கற் றொடச்சொனாய ளித்திலாய்
மாயமாந்தர் சொல்பவாம் வசைப்பெருக்கின் மரீழ்கினே
னீயறிந் தருட்செயாத வீதியன்று பழனிபூர்
மேயதேசி காலினோர் விரும்பநின்ற வீரனே. (௫௫)

வீரவாகு வந்தெனோடு விண்டசொற்கண் மெய்பெயிற்
பூரவாக னத்திதந்த போதமுங்க சப்பதே
னாதாதி போர்பராவு நல்லவாவி னன்குடிக்க
காரனா சிவோகையோக கண்டனஞ்செய் கந்தனே. (௫௬)

கந்தனைக் கடம்பணிந்த காவலன் றனைப்பொலார்
வந்தனைக்கும் வேண்பேறு வலிதனிக்கும் வரதனைப்
பந்தமற் றமுனிவர்வெளவு பழனியிற் பராவுவார்க்
கந்தமன்னு மந்தவிண்ணு மேற்றதொண்டு செய்யவே. (௫௭)

பவமறக்கெ டிக்கவல்ல பாதபங்க யங்களேன்
றவபலன்கொ டிக்குமுற் றலைக்கண்வைத்த சத்தியஞ்
சிவனனாரு-மறிகிலார்கொல் செப்புனப்ப னுணையோர்
குவடமைந்த பழனியிற் குலாவுசெங் குமாரனே. (௫௮)

மாரவேள் கனைக்குளஞ்சி வந்ததோர்ந்து மாநிலத்
துரவார்க் கியைந்ததுன் பொருங்கனித்த தென்கொலோ
நாரணன் பராவுமாவி னன்குடிக்க னென்றுமுற்
றாரணத்தொ டாகமங்க ளாளுமாண்மை யாளனே. (௫௯)

ஆனெனப் புகுந்துளா ரறைந்தது லனந்தமுற்
தோனெனச்சொல் வெற்பினஞ் சுமக்கநின்ற தூயவன்
வானெனக்கண் வெட்டுமாதர் மலியுமாவி னன்குடி
வேனெனச்சொ ளுறுமார்வ மிக்கிரங்கும் வேலனே. (௬௦)

வேறு.

வேலனார்கலி விடமுண்டார்விழிப்
பாலனீடில்சீர்ப் பழனிபூர்க்குக்
னீலமாமயிற் பரியினேர்வரிற்
காலனாதிபர் கலகமாறுமே.

(௧௧)

மாறுபட்டிகல் சமயவாதர்முற்
றுபட்டிக் கறுவுமொள்ளியோர்.
பாறுபட்டவேற் பழனிப்பண்ணவ
னீறுபட்டமெய்ந் நிறைவுள்ளார்களே.

(௧௨)

உள்ளநாடுதம் குரியவொண்பொருள்
வெள்ளவாரிகுழ் புலியில்வேறிலை
பள்ளவார்வயற் பழனிபூர்க்குக்
கள்ளறாமலர்க் கழல்களன்றியே.

(௧௩)

அன்றுவந்தெனை யாண்டதேதிக
னன்றுளார்மகி ழாவினன்குடிக்
குன்றுகொண்டமா கோலநாடுவார்க்
கென்றுமையுற வில்லையிலையே.

(௧௪)

இல்லையேநல மெனக்கொள்வார்புரை
தொல்லைவல்லினீத் துயர்ப்பட்டேன்மலர்
குல்லைமொய்த்தவிர் பழனிக்குன்றுளாய்
கல்லைநெருமென் மனமுங்கைக்கொளே.

(௧௫)

கொள்ளைவண்டமிழ்க் கவிகள்கூறியும்
வெள்ளைநெஞ்சரு மிகழுவெம்பினேன்
பிள்ளையாபெனைப் பேணிக்கோடியால்
வள்ளைகூர்நிருப் பழனிவள்ளலே.

(௧௬)

வள்ளமென்முலை மகளிர்போகமுங்
கள்ளஞானமுங் கசக்குநாளேதோ
வுள்ளமோர்ந்தநின் னுரையெல்லாம்பொயோ
வெள்ளறீர்வய னூரிலெந்தையே.

(௧௭)

எந்தவேளையு முன்னையெண்ணுநா
னிந்தவாதனைப் படச்செய்திட்டதே
னந்தணுளர்வா ழாவினன்குடிக்
கந்தநாயகா கருணைமூர்த்தியே.

(௧௮)

மூர்த்தமியாவையு முருகனென்றெனுந்
தீர்த்தநெஞ்சடைத் தீர்க்கேற்றது
கார்த்தவிரியன் கனகங்கொண்ணொ
பார்த்தலத்துயர் பழனிக்குன்றமே.

(௧௯)

குன்றுறுப்புக் கழி கொடுகொண்டின்
மென்றுநம்புவார்க் கினியசெய்குவ
தன்றுசூர்முத லவுணர்மாய்வுற
வென்றுமீண்டவன் பழனிவெற்பதே.

(௭௦)

வேறு.

தத்தத்ததன தத்தத்தன.

வெற்பினக்குகைதொ றுற்றுத்திகழ்சேய்-விட்டுணுக்கடவுள்செப்பற்புதவே
ள், விற்பிடித்தகைமு சுக்கொற்றவன்வான் - மெச்சுமெய்ப்புகழ் படைக்கச்
செய்துளா, னம்பினிற் பெரிய ரைப்பற்றிவிடா--னத்திபிற்றுணைவ னத்தித்தி
னம்வாழ், பொற்பியற்பழனியிற் புகக்கவரே-புத்திமுற்றியபொறைக்கற்பினரே

தனனதந்தன தனதனதன.

இனனிதங்குடிகொள் பவனெனநினைவே - னியல்வனைந்துனடி மலர்களில
னிவே, னனயிவார்ந்தவய னெனதொருதலை -- தமையவன்மெழுதும் விதி
யினைமதியே, னுனதுதொண்டாது குழுவருகுறவா -- புலகைவென்றுமகிழ்
வுறுபவனருள்வாய், பனகபண்டிமத கரிசிறுதுணைவா - பழனியங்கிரியில் வ
திதருகுகே.

(௭௨)

தனனதானதன தானனதன.

சுகன்வினோரெவரு மாசுறுதகைசால் -- குரவார்யாவர்களு நாடியபெருமா
ளகரமேமுதலெ னூனலமுணர்வா -- ரறிவினூட்கல்கி லாதவிர்முருகோன்
மகரவாரிபுனை பார்மகடவனேர் -- மலைநிலாவும்வய னூர்புகுமடியே
னிகழ்வுறுதுகளி கூர்வதுசெயினே -- யிருள்பொலாமதமெ லாமழிவுருமே.

தனனதந்தன தத்தனதன.

உறுதிகொண்டமன முற்றமெயடியா -- ரொடுகிகண்டிமுது கிற்றிரிதருசேய்,
பெறுசிலம்பளவில் பற்பலவுளவே - பிரபலம்பொலிவ தொற்றையதெதெது,
மறுகுமன்புடைய பத்தர்கள்வமினே -- வழியில்கொங்கணி துதற்றிலகமதா
ம், வெறுமைபொன்றவருள் வைப்பதவயலார் - விழையநின்றது மிகப்பெரியதுவே.

தனனதானந் தனதனதன.

பெரியதேசிகன் பணிசூருபரவேள் -- பிரசமார்கடம் பணிபுயமலிசேய்,
பொரியெண்மோதகங் கனிவகைதுகரோர் -- புனிதயானையின் றுணையென
வருகோ, வரியாரநடுங் குறவகவுவதா -- மயிலிலேறியெங் கணுமுலவிடுவா,
னெரியுநா னுறும் படிதிகழொளியா - னிணையிலாவினன் குடியிறையவனே.

தனனதந்தனத் தந்தனதன.

இனையுநெஞ்சகத் தன்பறுகொடியோ - ரிடமிரந்தினைத் தொஞ்சியதமியே,
னதைதருங்கவிப் பொங்கமதணியா - வடியர்தந்திருக் கும்பலுள்ளிடுவாய்
மறையவன்றுடித் தஞ்சறமுனிவாய் -- வனையணிந்தகைக் கொண்டல்சொல்
புகழோய், பறைகொளுங்குறப் பெண்களொல்கொருவா - பழனியம்பதிக்
குன்றுறைபவனே.

(௭௬)

தனன தானன த்தானன தனனா.

பவளமேனிமுற் றுர்தருபொடிசால் -- பழனிமாமலைத் தேசிகனீவடிவே
சிவனுமாலுமற் றோர்களுமெனவே -- தினமுநாடெனைத் தீவினைதொடுமோ
புவுன்கோடியிற் றோய்பலமலைவாழ் -- புனிதராயசித் தேசரின்முதல்வீ
ரிவண்ணாதகிற் றுளரொடுறநா -- ளியையுமார்வமிப் போதுறவிலையே. (எஎ)

தனதன தந்தத் தய்யனதானா.

இலையெனும்வெஞ்சொற் சொல்லிடநாணா -- ிடமலையுந்துர்ச் செய்கையரானா
ர், கலைமலிபண்புற் றுள்ளவர்போல்வாழ் -- கதைகொடெனஞ்சிற் கல்லல்செ
யாதே, மலைமகள்செங்கைச் செல்வகுமாரர் -- வழுவைமுகன்பிற் செல்கிற
தோழா, முலைதிகழ்மின்கட் கொள்வயலூர்வாழ் -- முருகதிகந்தத் தொல்சி
கியோனே. (எஅ)

தனதன தன்னந் தாந்தனதானா.

சிகியிவர்மன்னன் தீந்தமிழோர்வார் -- தினநினையெண்ணம் போன்றருள்குர்
சேய், பகிரதனண்ணும் பாங்குசெய்வேல்வேள் -- பழனியிலென்னன் பேன்
றுகொளானே, லகியுறழ்வெந்நெஞ் சோங்கினர்வாழ்வா -- ரருண்மலிதன்ம
ந்தாங்கினர்தாழ்வார், மகிமகளின்னந் திங்குகடோய்வாண் -- மறைபகர்கன்
மம் போம்பிழையாயே. (எக)

தனதன தாத்தந் தத்தனதானா.

பிழைவிதிநாட்டம் பற்றியதீயோர் -- பெரிதிகழ்முர்க்கந் துய்த்தயர்வேனே,
வுழைமகள்வாக்கும் பொய்ப்படலாமோ--வுனதடிசூட்டும் பொற்பவமேயோ
தழைதுகராட்டின் குட்டியுமீர்வார் -- தமையடுமாக்கம் பெற்றுயவாள்வாய்,
பழையவினோர்க்கஞ் சற்றரும்வாயா-பழனியில்வாழ்த்துமபத்தர்தம்வாழ்வே
வேறு.

*வேய்சூழ்வனத்தன் மெனக்கெய்துமதுபூதி மெய்யன்மெனந்
பேய்சூழ்மயானத்தொர் தொண்டற்புரந்திட்டபேர்பொய்க்குமா
லாய்குன்முகிற்போலு நெடியோனுமலரோனு மச்சுற்றழக்
காய்குர்வதைத்தாய்தன் வயலூர்புரக்கின்ற கதிர்வேலனே. (அக)

கதியாமதெளிதெண் வகைச்சித்தியரிதென்று கருதும்பலோ
ரதிராளியென்னக் குதிக்கும்பெருந்தீமை யழியச்செய்வாய்
பதினாறுகோலத்தொர் குருவென்றுணர்ந்தோர்கள் பாடுந்தமிழ்த்
துதிசுவாயீடில் பழனிப்பதித்தொண்டர் தொழும்ண்ணலே. (அஉ)

அண்ணற்றவஞ்செய்து னருள்பெற்றவொருநாத னவீர்கின்றநான்
வண்ணத்தமிழ்ப்பாவொ டெனையிங்குவாவிட்டு வாழ்வித்திலா,
பெண்ணத்திலொருகோடி பேராசையுந்தந் திரங்கச்செய்தாய்,
விண்ணட்டபழனிப் பொருப்பிற்றினந்தோறு மிளிர்ந்தெய்வமே. (அங)

மிளிர்குங்குமக்கொங்கை யுறுதெய்வயானைக்கும் வேடக்குலத்
தொளிருங்கருங்கோ கிலப்பேடையணையாட்கு மொருகொண்கன
மளிகொண்டளாயந்தன் மலயத்தனுடனென்னை யாளாய்கொலோ
தளிர்விஞ்சுசோலைமவி பழனிக்கிரிக்கண்வளர் தண்டத்தனே. (அச)

தண்டத்தகோரப் பெருஞ்சேவகாசருவ சங்கரானுங்
கண்டத்தம்வாயிற் புதைக்கத்தகுஞ்சீர்செய் கருணாகரா
வெண்டத்தகற்றா நெழுத்தாளநல்லா வினன்குடியிலோர்
துண்டத்தராவைத்த தோகைப்பரிக்கட் டெலங்கென்முனே. (அடி)

முன்னந்தரங்கங்கள் சொன்னுயிராளொன்று மொழிகின்றிலா
யின்னந்தவிக்கச்செ யாதேயுனக்கிதொ ரிசையாகுமோ
கன்னன் நன்வடிவங்கொ டொருபோதவிர்ந்திட்ட கனவும்பொயோ
தன்னந்தனித்தன்மெ கொண்டாய்தென்வயலுர்த் தடங்குன்றனே. (அக)

குன்றுதஞானக்கொழுந்தாயவேலா குறப்பேதைதன்
முன்றமுநாணய் முதற்றாகந்தேறி மொழியுங்குரா
வன்றாயிரந்தொண்டர் வாழச்செய்தாயென்னை யாளிற்றையே
பொன்றாதுகித்தர்ப் புரக்கின்றபழனிப் பொருப்பின்கணே. (அஎ)

பொருளென்றுபொன்னைப் புரந்துள்ளபொல்லார் புரந்தோறுமுற்
றருள்வென்றிபொய்த்துப் பிதற்றுங்குணத்தென்னை யாள்வாய்கொலோ
விருள்கின்றசோலைப் பெருக்காவின்ன்குடி யிடத்தன்பர்சொற்
நெருள்சந்தமாலிக் கிரங்குங்குகேசா சிவன்பாலனே. (அஅ)

பாலத்துறுங்கண்க ளாறுங்கரந்தார் பலர்க்குஞ்சிலிசீர்
ஞாலத்திலெய்தச் செய்தாயென்னையாளாதன் ஞாயங்கொலோ
சிலத்தமிழ்ப்பைங் கிளிப்பாவலன்சொற் றிருப்பாடலே
சாலத்துகிப்பார்க ளினமேயபழனித் தலத்தையனே. (அக)

ஐயன்பிடாரிக் கெனச்சொல்லிணமுண்ணு மாபாசரும்
வையந்தனிற்சுத்த ராகச்செய்வானென்னை வாழ்வித்திடாய்
மெய்யன்பர்நெஞ்சந் தனைப்போலும்வயலுர் ஐயன்குன்றினிற்
கையன்றெடுத்தோர்சொ லென்பாலுரைக்குங் களிக்கந்தனே. (க0)

வேறு.

கந்தநான் மலர்ச்செங்குலலை கவின்றதோட் கந்தநாதன்
சொந்தமார் தலமநேகந் தொல்புவி யிடத்துற்றாறு
மந்தரத் தமார்போற்று மாவின்ன குடியூர்போன்மென்
நெந்தம ரிசைவதொன்றின் றிதுபெருந் துணிவாமன்றே. (கக)

ஆமன மறுக்கொன்றுண் டசத்தியம் பலவுஞ்செய்யுந்
திமனச் சிதடர்தம்மைச் செகுத்திட முயலாச்சித்தர்
காமனை வென்றேரேனுங் கடையரென் றுணர்த்தியாண்டான்
சேமரீப் பழனிக்குன்றிற் றினமுநா டகஞ்செய்வோனே. (கஉ)

செய்யவ ளகலாமார்பன் நின்மபுகழ் திருக்கைவேற்சேய்
வையமுற் றுய்யக்காத்து மருவுதென் பழனிக்குன்றிற்
பொய்யர்வந் திறைஞ்சினாலும் புரைமுழு தொழிப்பதாய
மெய்ப்புருள் பெறுவாரென்ன விளம்புமே லவர்பல்லோரே. (௯௩)

பல்லவஞ் சொரிவார்க்கீயும் பாகதி யதனைப்பாழ்த்த
கல்லதா லெறிந்திட்டாற்குங் கடிதருள்கருணைவள்ளன்
மல்லலங் கல்லாற்கீழ்ச்செய் மாதவப் பயனானைச்
செல்லவாம் பழனிக்குன்றச் சிரத்தினின் றிடக்கண்டேனே. (௯௪)

கண்ணோர் மொழியாரின்பக் கலவியே கருதுமென்பொய்த்
தொண்டமேற் றருள்வாயாகிற் றொடர்ந்துணைத் தடுப்பாருண்டோ
வண்டிலாம் பொழிற்றண்சாரன் மலைப்பழ னியில்வாழெந்தாய்
விண்வொழ் வருள்வதாமுன்னிளம்புசொன் மறந்திடேலே. (௯௫)

மறமக ளொருபால்விண்ணோர் மகளுொரு பாங்கர்வைகத்
திமிகும் வடிவேலேந்திச் சிடிப்பரி மிசைவந்தாள்வாய்
சிறகடித் கொண்டுஊவுஞ் சேவலங் கொடிக்கையாய்நல்
லறமுயன் றுவப்பார்போற்று மாவின்ன குடிக்கோமானே. (௯௬)

மானமோ ரணுவுயில்லார் மகிழ்ச்சிகண் டயர்கின்றேற்குன்
ஞானமுஞ் சித்துமின்னே லங்கிடற் கிசைவாய்கொல்லோ
தேனறாக் கடுக்கைமாலச் சிவன்செய்மா தவத்திறுஞ்நெறிப்
பானல்வார் வயலூர்க்குன்றிற் பலநலம் ப்யில்கின்றேனே. (௯௭)

பயிரினைக் களைமேய்ந்தாங்கிப் படியினிற்பாவமிஞ்சிச்
செயிர்செய வறங்களுெல்லாந் தியங்குமா றுணர்ந்திலாயோ
வயிரவேல் வயவர்போற்று மலைத்திரு வயலூர்வள்ளா
லயிருடை யொருவற்கிந்நா ளதன்பொருட் டருள்செய்வாயே. (௯௮)

வாயச வடிவுமெய்தி மகபதிக் கருள்செய்தான்பிற்
சேயவ னென்னத்தோன்றித் திருப்பழ னியில்வாழ்செல்வா
நீயறி யாதென்னெஞ்ச நினைப்பதொன் றுளதோவெல்லா
மாயமெய்ச் சொருபஞானத் தறுபவ மளித்தாளின்னே. (௯௯)

தாளினை தலையுங்கண்ணுந் தரிக்கவன் றளித்தாய்நாளிந்
நாளிவ ணலியலாமோ நலமுழு தருளிச்செய்வாய்
வாளினர் காக்குங்கோயில் வயங்கெழிற் பழனிக்குன்றிற்
றேளிரண் டொடுகின்றொடுஞ் சுப்பிரமணியவேளே. (௧௦௦)

முற்றிற்று.

௧௦௧ - கவி - கா ௨.

தெய்வமேதனை.

பிள்ளைக்கவி.

காப்புப்பருவம்.

திருமால்.

ஆனைமுகமுன்னவற் கிளவெனமதிசூடி யழல்விழியில்வந்துவிண்ணோ
 றுநூற்றுபடுமின்னலுட னவுணருறுமார்வமு மழித்துத்தழித்தபூத்
 சேனையொடுலாவுபெரு வடிவங்கார்த்தெமது சிறுமனமுநாடுதற்கார்
 தேசிகவுருக்கொண்டு பழனிமலைமிசைநிலவு செவ்வேடனைப்புரக்கச்
 சோனைமுகிலேயனை தனதுருமறைத்தலைக ளென்றும்வெண்பாற்கடலின்வாய்
 சுரகணமொடசுரகண மிடுமலைசுமந்தெழு சுதைத்திரள்பகிர்ந்திடற்கா
 மானைநிகருருவுஞ்சமைந்துதருவர்க்கிறுதி வருவித்தரன் னுள்ள
 மருளுற மயக்கியொருமதலையுமளித்தவரி மலரடிவழுத்துதுமரோ. (க)

பரமசிவன்.

குழிப்பு.

தன்ன தானத்தத்தன - தானத்தனத்தன.

அசிபதாதிமுப்பதமு - நினைகுவார்தமக்குதவி யவிக்லாலடிக்கணுறை -
 வாரைப்பிறப்புறு, தளவில்கோடிசத்திகளு - மருவுசீர்பொறுத்தவனை யம
 லஞானசித்தர்மற - வாமற்குறிக்குமீ, - ரடியுளாரையித்தரையி னடுவினிடு
 பொற்சிலையி வரவநாணியிட்டிகல்வெல் - விரத்தரைப்பொணா, ரமர்சேனை
 சுட்டபொடி - நிறையுமேனியிற்பகுதி யறமெலாம்வளர்த்தவள்கொளார்வத்
 தரைக்கெடா, - விசிகநாடிமெய்த்தவசு - புரிகிரீடியைப்புகையும் விரதசீல
 ர்முற்செயும்வி - னோதத்தரைக்கையால், விசிறும்வார்வலைச்சமனு - மதனு
 நான்முகத்தயனும் வெருளுமாறுறுக்கியெழு - கோபத்தரைத்தெனீர், -
 விதுவராவெருக்கலரி - யிதழியார்முதற்சொல்பல மினிர்சடாடவிக்கிழவ -
 னுரைத்தமிழ்ச்சொலான், மிகவுநாளுமெச்சுமொரு - சதுரர்மாமனத்துலவு
 ம் விடைவலாரைவிப்பிரக - டேவைப்பழிச்சுவாம், - வசியமோகனக்கரு
 னை - கொடுமினாற்பலர்க்கவரும் வளமையாளனைச்சகல - லோகர்க்குநட்பன,
 வருகுமாரனைப்பொருவின - முருகநாதனைக்கலப மயில்விசாகனைச்சமர்செய்
 - சேவற்கரத்தன, - வளர்க்குகேசனைப்பராணி - லுறையுமானளித்தமயன்
 மலிவதான்மரத்தருவு - மாமுத்தனைச்செவெல், வலதுதோளில்வைத்தவு
 ணர் - குலமெலாமறக்கறுவும் வயவனுனசற்குருவை - வானத்தர்வெட்கவே
 - பசியினோடுமக்கமறு - முனிவர்பாவருக்குமறை பகர்கிலாமுதற்பொருள்
 சொல் - வாளைக்கனற்கேனார், பருவதாகரத்திலவரு - தகர்கடாவிவெற்றிபெ
 று புலமுளானையத்திமகள் - கோணப்பல்பத்தர்க்கும், - பவளமேருவிற்பெ
 ரிய - சலதடாகமத்திவரு பரமசீலசற்குணவி-லாசத்தனைப்பொனீர், பது
 மகோமனைக்கினிய - னுயிர்கொல்வானமுத்தருணர் பழனிமாமலைக்குமா -
 வேளைப்புரக்கவே. (உ)

அம்பிகை.

தன தனத்தன - தந்தனத்தாத்தன.

அருவமதத்தினர் கிறுமனமத்தியி
 லமரும்விருப்பறு சுந்தரப்பார்ப்பதி
 யழகியலட்சுமி சரசுவதிக்கொடி
 யது தினமெச்சிவ ணங்குபொற்றாட்பிடி
 யருணவரைக்கரு கொருகனவிற்றமி
 யனையவணச்சிய விரந்தகிற்றாக்கையா
 யசலவினத்திறை புரிதவகிற்றெரு
 ககமகிழ்வுற்றொரு குஞ்செனத்தே தாற்றினாய்

சருவமதத்தரு மிகழிடவெய்ப்பறு
 சகளவுருப்பல தந்தகித்தாட்டுளாய்
 சரதநினைப்பொடுவழிபடுமுத்தமர்
 தமரவருக்கும்வ ரங்கண்மிக்காற்றுவாய்
 தமிழ்கொடுசெப்பிய புலவனுணப்பல
 ஷாஸ்ருவைத்தமு துஞ்சமைத்தாட்டினாய்
 தனதுயிரிற்றிகழ் தருதிரியக்கர
 சவுரியநச்சிநின் முன்கைகட்குப்புவேன்

மருவலருக்கெம னெனநிகழ்சத்திர
 வயவர்வழுத்திய செஞ்சொன்மிக்கேற்றசேய்
 மரகதரத்தினமெலியுநிறத்தனி
 மயிலைநடத்துது ரங்கமொப்பாக்கொள்வான்
 மறவர்குறிச்சியி லொருகுடிவற்றமுன்
 வளர்சிறுமிக்குந யங்கள்செப்பாற்றலான்
 மகபதிமுற்றமல் கியகரிபுத்திரி
 வனமுலைமுட்டிய விங்கிதப்போர்ச்செவேள்

பருவதமுற்றுமொர் குடையினுள்வைத்துள
 பழையவன்மொய்த்தக டம்பலர்த்தார்க்கொள்கோ
 பறிதலையிற்புழு நெளிதருதுட்டர்கள்
 பதரியழப்பதி கங்கள்சொற்றார்த்தேதார்
 பனவனுமுக்கர வழுதியுமுற்படு
 பலரையிழுத்துவி முங்கருட்குத்தன்மால்
 பகர்பெருமைக்குகன் வளமவிவுற்றயர்
 பழனிமலைக்கும ரன்றனைக்காத்திடே.

பழனித்திருவாயிரம்.

விநாயகர்.

தனதானதத்தன - தானனத்தாத்தன.
 கனியாதிமிக்கசுவை யுணவான்மகிழ்ச்சியுறு
 கடமாழகக்கடவு ளானைநட்டார்க்கொரேழ்
 கடனேர்பிறப்பொழிய நினைவானையொப்பிப்பர
 கதிஞானவித்தனைய தாரகக்கோட்டுளே
 தனியானதத்துவனை யொரு*மூவருக்குவகை
 தருகேள்வனைத்தண்வய லூர்முகப்பாச்சொல்சீர்
 தஞ்சாவலிற்சுலவு கணநாதனைப்பெரியர்
 தணவாதுமுற்றொழுமொர் தேவினைப்போற்றுவா
 மநியாயமுற்றுபல தருவேசர்சுற்றமுட
 னழிவாகிடப்பொரும்வை வேலனைத்தோட்கண்மீ
 தணிசாருவைப்பரவு புலவேர்கவித் தொடையி
 லதியாசையுற்றகும ரேசனைத்தூர்த்தர்நேர்
 பனியாதுறுக்கவல கவுமாராருக்கினிய
 பயன்யாவுநித்தமருள் வாளைமைச்சுற்றொண்மு
 படர்சோலைசுற்றுக்கவி னுலவாதுயர்ச்சிபெறு
 பழனாபுரிக்கிரிவி சாகனைக்காக்கவே. (ச)

திருமகள்.

தனதானதத்தன தனனதனதத்தன.
 பவளாசலம்புரையும் வடிவொமெலர்க்கண்மால்
 பதையாதெஞ்சிலுறு மனைவியையிமைப்பிலார்
 தவயோகர்முன்பகர்பு ணியர்பலருநச்சவே
 சலசாதனந்தனில்வை கியகொடியைமெச்சுவா
 முவமானமின்றியசண் முகவர தனைப்பனா
 லுணர்வார்புகழ்ந்தரு வனைவிடையுகைத்துவாழ்
 சிவனார்பயந்தசிறு மதலையினைமுத்தார்குழ்
 திருவாவினன்குடியின் முருகனையறிக்கவே. (ரு)

சரகவதி.

தனதனதத்தன - தானனத்தாத்தன.
 அலர்கமலத்தவி சுறைதருவிப்பிர
 னகமுருகப்புண ரோதிமச்சீர்ப்பெணை
 ளலிகடலுட்கொளு முனிவன்வசிட்டன்மு
 னவிர் தருமக்கள்பல்கோடிபெற்றாட்கொள்வா
 டலமுமுதிற்றிக முயிர்கள்சிறுட்டிசெய்
 தருமமதற்கொர்ச காயசித்தாட்டுளா

டவளநிறப்பிடி யனையவள்சத்திய
சரசவதிக் கொடி தாஸ்கோப்போற்றுவா
மலகில்படைப்போலி வுறுதருவர்க்கெதி
ரயிலைவிடுத்துவெல் வாகுவிற்பூத்தபூ
வவளவுமிட்டுள குமரன்மயிற்பரி
யழகனெமக்கொரு தாயெனத்தோற்றுசேய்
பலபலவெற்பினில் வளரெயினத்திரள்
பணியுழுவப்பவன் வானவர்க்காத்தகோ
பரசணியத்தரும் வழிபடுபொற்புறு
பழனிமலைக்குரு நாதனைக்காக்கவே.

(சு)

நவக்கிரகங்கள்.

தனத்தனநான்தன - தான்தனத்தன.
வருக்கர்மனநாணமுற வாழ்துருவனங்கையால்
வளைத்துவிடுநெய்புனை மாமணியிலொன்றியே
நருக்கெனவெநாளும்வட மேருவைவலஞ்செய்சீர்
நவக்கிரகதேவர்களை நான்மிகவணங்குவேன்
மருக்கமழூரீபமலர் மாலைபுனைகந்தவேள்
வலக்கையகலாதவிர கோரசெய்தண்டுளா
னிருக்குமுதலாயமீறை கோடிபுகழ்தம்பிரா
னெழிற்பழனிமேவுமுரு கோனலம்விரும்பியே.

(எ)

நல்லதெய்வங்கள்.

நாயுநரியா தியபிறவு நச்சியருந்தத் தருமுனு
நரிற்கடையா மவர்பருகநாறுமாக்கு நவைக்கள்ளுந்
தோயுங்கொடும்பூ சையின்விரும்புநதுகொன்றளவா யினும்பொருந்தாத்
தூயகடவு ளினமுழுதுந் துதித்தேநாளுந் தொழுதெழுவார்
தேயும்பிறைவா னுதற்கவுரி செங்கைக்குருந்தைச் சிவபெருமான்
செவியிற்பரம ரகசியஞ்சொல் சிறுவாய்க்குமர குருபரனைப்
பாயுந்தகரு மயிலேபோற் படியிற்க்கனத் துறச்செலுத்தும்
பனைத்தோண்முருகப்பெருமானைப் பழனிப்பதியிற் புரப்பதற்கே. (அ)

மெய்யடியார்.

சத்தசுரநான்மறைச் சமயங்களாறினுந் தரணிமண்டலமாதியாச்
சாற்றுபுவனங்களினு மென்றென்றுமுற்றபல தாமாயதொண்டர்கட்கும்
புத்தமுதமனையதுதி சொற்றவர்பதாம்புயப் பூந்துகண்முடிக்கணிந்து
புலையுடைக்கயவார்மனை புருதாதவிரதமொடு போதவஞ்சனிசெய்குவா
மத்தமறுகாத்திகொக் கிரகாதியணிசுடில வள்ளல்விழியுதவுமகவை
மயிலேறியண்டபகி ரண்டமெங்கனுமுலவும் வரதனைச்சரதமிகழாப்
பத்தர்மனபங்கையத் திற்றனியனாநிலவு பரமதேசிகனையந்தன்
பழனியங்கிரியில்வளர் குமாபுங்கவனைநனி பாதுகாத்தருளவென்றே. (ஆ)

பழனித்திருவாயிரம்.

பொதுத்தெய்வம்.

தனதனத்தந்த - தானனத்தாத்தன.

அகிலமனைத்துந்தன் வசமிலகக்கொண்டு
 மமைவருநிர்ந்தொந்த மானதைச்சூட்டுவா
 லனமிவர்பொற்கஞ்ச னுதநிநித்தஞ்ச
 மரியொரெழிற்கொங்கை பாநியிற்காட்டுவா
 னனையர்வழுத்துஞ்சொல் வனைவதனைப்பொங்க
 மவிரகருணைச்சிந்தை மோனவித்தாப்பலோ
 ரறிபெருமைக்குன்றை வெளிநிறையத்துன்று
 மதிசயமுற்றெஞ்ச ருததைத்தீய்க்குநேர்
 திகிலொழியச்சந்த தமுமுணர்கற்பன்பர்
 செபதவமுற்றுங்கொ டாள்வதைக்காக்கைபோல்
 சிலந்தெரியக்கொஞ்ச மினிர் பொருளைக்கண்கள்
 செறியுடலத்தும்பர் கோனிசைக்கேக்கரூர்
 திரண்முழுகுத்துங்க மருவியதைப்பண்ணெய்
 திருமறைகட்கந்த மாமுதற்பேற்றையூர்
 தினகரசற்சங்க முழுமையும்வெட்கொண்கொள்
 சிவபரவத்தென்ற தேவையிக்கேத்துவாம்
 வகிர்வழிவிற்கண்கொள் குறமகளைக்கெஞ்ச
 மகிமையுடைக்கந்த வேடனைக்கோட்டுமா
 மகபதிதற்சொந்தவரண்மனையிற்கொண்டு
 வரவளர்பொற்கொம்ப னுண்முலைப்போர்க்கவா
 மலிகுனைக்கும்ப முனிவன்முதற்றொண்டர்
 மலையமலைக்கண்ப ராவுசொற்பாக்களான்
 மகிழ்பவனைக்கங்கை யருள்சுதனைச்சிங்கன்
 மடியவத்டிங்கு ரூனைத்தே தாற்றதோர்
 பகிரதனுக்கம்பு வியினரசைத்தந்து
 பகையுமறுக்குங்கை வேலனைப்பூக்கெழீந்தே
 பதமலிற்சிந்து தொழிலினர்முற்பொங்கு
 பதிதர்குலச்சங்க நாசனைக்கோட்டினால்
 பலமதுவைச்சிந்து பொழிலினிடத்தண்டர்
 பழகும்வியப்புந்து சாரலிற்சேற்கொணீர்
 பரவையெனக்கண்ட வளமலியக்கொண்ட
 பழனிமலைத்தண்ட பாணியைக்காக்கவே.

(௧0)

காப்புப்பருவமுற்றிற்று.

செங்கீரைப்பருவம்.

திங்கள்வெண்குழவிதவழ் சடிவச்சிவன்றனது தேவியையுரீத்துநெநொ
 டெக்கணமுதத்தனாக் கல்லாலீழலிற் செய்தவமுதிர்ந்திட்டதாற்
 பங்கழம்பொருதழல் விழிப்பொளிகளாவந்து பைம்புனற்சரவணத்திற்
 பாலகனுருச்சமைந் தாரன்மின்னொறுவர் பால்குடித்தும்பசித்துச்
 சங்கலம்புறுமென்கை யுமையவளெடுத்தமுது தரவுண்டெவந்துரீதத்
 தருவரையழித்தமரர் பிசிறைதவிர்ந்தருட் சற்குரவனுகியப்பாற்
 செங்கரும்பினனானும் வினையாடல்பலசெய்வாய் செங்கீரையாடியருளே
 திருவாவினன்குடியின் மருவுமுருகேசனே செங்கீரையாடியருளே. (க)

சைவமாதியவருட் சமயங்களுக்குந் தடஞ்சிலையனைத்தினுக்குஞ்
 சலதியுண்டவன்முதற் றவசிகளெவர்க்குந் தமிழ்ச்சங்கம்பாவினுக்கு
 மெய்வரோதயஞான தேசிகரெவர்க்கும்விறல் வீரரொடுசாரதர்க்கும்
 விண்ணவர் திரட்குமகன்மண்ணவர் தமக்கும்வளமிஞ்சுபல்புனங்களுக்குங்
 கைவழா தமர்முடுகு சேனாதிபர்க்கும் கலாபமயில்சேவலுக்குங்
 கனலுதவுதகருக்கும் வெள்ளிவெற்பெனமிளிர் களிற்றினுக்குங்கருங்கட்
 டெய்வயானைக்குமற் வள்ளிக்குராயகா செங்கீரையாடியருளே
 திருவாவினன்குடியின் மருவுமுருகேசனே செங்கீரையாடியருளே. (உ)

பொய்வேதனைத்தொழிற் கிரவுஞ்சுவெற்பினும் புலைவெங்களிற்றின்மீதும்
 பூதவெடுவீரரைக் கொடுபெரும்புணரியிற் போமாயவாளியினிலுந்
 தெய்வேந்திராதியர்க ளாறுதுயரனைத்தினுந் தீயவெஞ்சுர்மாவிலுந்
 சிலையிறைதருங்கவுரி யுறுபெருந்தாகத் தியக்கத்தினும்பல்பொருடோய்
 மைவேலையுழ்ப்பனுவ னுவல்கீரனடைபட்ட வரையினுநிறங்கறுத்த
 வடவைபுரையலகையினுமற்றுமிவையன்னபல்வயிற்றொறும்வலம்புதத்துச்
 செவ்வேல்விடுத்துச் செயம்பெற்றசேவகா செங்கீரையாடியருளே
 திருவாவினன்குடியின் மருவுமுருகேசனே செங்கீரையாடியருளே. (ஈ)

மின்படுநெடுஞ்சடைச் சிவனிகரகத்தியனும் வினைவலநாரதனுநல்
 விரதமுசுருந்தனுந் கங்கைவருமாறுதவ மிகமுயல்பகீரதனுமோர்
 வன்பனைமணந்துற்ற வணிகமகளும்புலமை வலிபெறுதமிழ்க்கீரனு
 மாரில்பொய்யாமொழியு மருணைநகரின்கிகரி வடவருகிலுயர்நுளானுங்
 கொன்பரவையீந்திப் பிழைத்தசிவஞானியுந் கோவலுர்வந்துதொண்டன்
 குறைதவிர்சிற்புதவு முனிவனும்போரூர் குலாவவருவானுநிகர்பே
 ரன்பரெதிர்மயிலேறி யாடியவருமழகனே யாடியருள்செங்கீரையே
 யணிபொழிப்பமுனிமலையாளுமுருகையனே யாடியருள்செங்கீரையே. (ச)

கொம்புடைக்கரியுரிவை போர்த்தவனுரத்தினுந் குன்றமகண்மடியீதினுந்
 கும்பமுனியாகியர் சிரத்தினுங்குஞ்சரி குறக்கோதையங்கைகளினும்
 பைம்புனற்சாரற் குறிச்சிகளினும்பல பருப்பதச்சென்னிகளினும்
 பாவலவர்கித்தர்மன் னவர்முதலினோர்களவை பலவற்றினும்பனைக்கைச்

செம்புகர்க்களிற்று மயிலிடபழுதுகினுந் திருவருணையூர்ப்புலவனேர்
சீரியவர்கவியேழுது சுவடிகினுந்தினந் தினமணங்கமழ்வதாய
வம்புயப்புதுமல ரெனக்குலவுபாதனே யாடியருள்செங்கீரையே
யணிபொழிற்பழனிமலையாளுமுருகையனே யாடியருள்செங்கீரையே. (ஞ்)

வேறு.

செம்பொற்பணிக ளவிர்தாடத் திருவாய்மலரி னகையாடச்
சீராந்துதலில் வெயர்வாடச் செழுமாமலர்ச்சி றடியாடக்
கொம்பொற்றையுளா னுடனாடக் கோலாகலமா மயிலாடக்
கூவுஞ்சேவற் கொடியாடக் குழுவுமமரர் குலமாடப்
பைம்பொற்கவுரி களியாடப் பழமாமறையி னிசையாடப்
பலதானவருட் பயமாடப் பாம்பும்புலியும் பார்த்தாட
வம்பொற்சிலையோன் கூத்தாட வாடியருளாய் செங்கீரை
யருள்கூர்பழனிக் குருபரனே யாடியருளாய் செங்கீரை.

கணியார்புனங்காப் பிதண்மடவார் கவணுங்களமுந் தருமொலியுங்
காடியுலியா தியபிறமுங் காணற்றொலியுங் கணைசொரிவிற்
நீணியார்புயவேட் டெவரொலியுஞ் சிகியாதியபுட் டிரொலியுந்
தெய்வத்தகைசா லாமகளிர் தினமாடியதாட் சிலம்பொலியும்
பணியாமகிழ்மா தவரொலியும் பறையாதியபல் லியத்தொலியும்.
பைங்காரொலியு மெதிரொலியும் பரவிப்பசும்பொன் னகர்வியக்கு
மணியார்குறிஞ்சிக் கிறையவனே யாடியருளாய் செங்கீரை
யருள்கூர்பழனிக் குருபரனே யாடியருளாய் செங்கீரை.

வேறு.

தனதனதனதனதனதனதனதன - தானனதந்தான.
மறியணிகரதலன் முதலியகடவுளர் வாடலொழிந்தார்கண்
மகபதியுடனுள புலவர்களைவரும் வாழிமொழிந்தார்கள்
செறிதருகடவினு மிகைபடுமவுணர்க டிரமிழந்தார்கள்
செபதவநெறியினிட வருவறுமுனிவார் தீவினைவிண்டார்கள்
பறிதலையமணரு மவரதுபிறகுசெல் பாவருநொந்தார்கள்
பதிதர்கள்குடைநிழ னலமெனுமியிழினர் பாறினர்கடாய்மெ
யறிவினையறிபவர் வழிபடுமிறையவ வாடுகசெங்கீரை
யழகியபழனியி லமர்சுவகுருபர வாடுகசெங்கீரை. (அ)

தத்தனதத்தனதத்தனதத்தன - தானனதந்தான.
பத்திரெறிக்கண்மி கத்துணிவுற்றவர் பாழின்மயங்காது
பற்பலசித்திகள் பெற்றிலகத்துதி பாடினமுன்போதி
முத்திவிருப்பின்று முக்குறுசற்சனர் முட்டிடம்போய்வேண்
முத்தொடுபொற்பண நெற்குவையிச்சைகொண் மோகமழிந்தேக

சித்திரையொக்குமி ருட்கணுவப்புறு நீசரகங்கார
நெட்டுரமற்றிட மற்றையர்கட்டம னேகமும்விண்டோடீ
வத்திழுகக்கட வுட்கொருபிறறுணை யாடுகசெங்கீரை
யற்புதமிக்கதி ருப்பழனிக்குக னுடுகசெங்கீரை. (க)

தானன தானன தானன தானன - தந்தானந்தான.

பார்வையின்வாழ்பல லூரவர்கூடிய பந்தானஞ்சோலை
பாகுறழ்பாடல்வ லாரிசைவாலுயர் பண்பாடுஞ்சில
நார்வழுவாதசி வோகமெனானியர் நண்பார்ச்சந்தோட
நாரியரோடுவி ணோர்கள்சதாவர னந்தாவண்சாரல்
போர்வயவிரர னேகர்களுக்குத்தகை புண்பாடொன்றாத
பூசுரர்சேகர நீர்வளமாதிய பொங்கேர்குன்றாத
சீர்வயலூர்மலை மேல்வளர்தேசிக செங்கோசெங்கீரை
சேவனிலாவிய கேதனமாரத செங்கோசெங்கீரை. (க0)
செங்கீரைப்பருவமுற்றிற்று.

தாலப்பருவம்.

சீரார்குறிச்சி தொறுநடித்துச் சிறுமென்முலையார் பலபேரைத்
திருடிப்புணர்ந்து தீழிழ்ப்புலவர் சிந்தைகவர்ந்து கிழிதேனும்
பாராதியின்மால் னுகரிய பரமானந்தத் தவசிகளுட்
பதுமம்புரையு மனத்தவிரந்து பங்கேருகனைச் சிறைப்படுத்திக்
காரார்வடிவத் திருநெடுமால் களிக்கத்தகுவர் களைத்தடிந்து
கண்முன்றுடையாற் குபதேசங் கழறியிருமா தரைக்கலந்து
தாரார்கடம்பு புனைந்தருகா தாலோதாலோ தாலேலோ
தண்டேந்தியகைப் பழனியப்பாதாலோதாலோ தாலேலோ. (க)

முன்னம்பனுவற் றெகைவகுத்த முனிக்கோன்விதிக்கா வருவிப்ப
மொழிகின்றனனீ யிதுதானே முற்றுநலமா மெனுந்துணிவா
வின்னந்துயிலக் கருதாதே யிந்நாட்டுயிலு மறல்வேண்டு
மோராசுற் றுகியாக்கொண் டனர்குடைத்திங் கொழித்தெமையாள்
கன்னங்கரிய விழிமடவார் கலவிப்போது மெய்யடியார்
கருதும்போது முபநிடதக் காட்டின்முடிவற் கவின்றற்கு
தன்னந்தனியாத் திகழ்முருகா தாலோதாலோ தாலேலோ
தண்டேந்தியகைப் பழனியப்பா தாலோதாலோ தாலேலோ. (2)

அருவுமுருவு மருவுருவு மாமோர்முன்றுந் தனவேபென்
றறிவார்தமக்குமொருபடித்தேயாவாயெனப்போற்றிசைப்பார்க்கும்
கெருவச்சமண தியர்பலருங் கெடுமாரியற்றத் தவம்புரியுங்
களர்ச்சியினர்க்குங்கொடுங்கோன்மைக்கீழார்மருமங் கிழிப்பார்க்கும்

பருவமதிநேர் முகமடவார் பரவும்பெருமை படைத்தோர்க்கும்
 புகரும்பிறர்க்கு மவரவர்தம் பான்மையளவி ளறன்புரியுஞ்
 சருவருருதே சிகமுருகா தாலோதாலோ தாலேலோ
 தண்டேந்நியகைப் பழனியப்பா தாலோதாலோ தாலேலே. (௩)
 கண்ணாயிரத்தான் மகள்கணவா கானக்குறத்தி பணிபுரிவாய்
 கதிர்வேற்படைக்கைக் காவலவா கயிலைக்கிரியார் விழிப்புதல்வா
 வெண்ணார்குடிக்கோர் நெருப்பாவா யீரேழுலகுந் தகருகைப்பா
 யெல்லாமுணர்ந்த முழுப்புலவா விரங்காமனத்தார்க் குணர்வரியாய்
 மண்ணாட்டினிற்சிற் சிலமனித வடிவுஞ்சமைவாய் மாகதமா
 மயிலூர்ந்துவப்பா யுலகனிக் குமாயோன்மருகா மழைமலிவாற்
 மண்ணாப்பொழில்சூழ்ப்பழனிமலைத் தலைவாதாலோதாலேலோ
 தவத்தோர்பலர்க்கு மொருருருவாஞ் சரத்தாலோ தாலேலோ. (௪)
 அகரமுதலே யெனக்குலவு மைம்பத்தொன்றா மக்கரமு
 மவற்றற்றொளிக்கு நான்மறையு மாகமாதிப் பலநூலும்
 பகலுமிரவுங் கதிர்மதியும் பகுத்தோதரும்பற் பலகோளும்
 பாராதியவைம் பூதமுமப் பரப்பானிகழ்பல் பவுதிகமு
 மிகழவும்புகழவும் பொலிந்துளவா மெண்ணில்சமயப் பெருங்காடு
 மேகபரவா தமுமொன்றென்றிரண்டென்றுரையாப்பொதுநிலையுஞ்
 சுகளமொடுநிட் களமுமொரு தானமுருகா தாலேலோ
 தண்டமொடுவேல் கொடுபழனி தனில்வாழ்குமரா தாலேலோ. (௫)

வேறு.

பண்டைநான்மறையினது முடிதொறுமவிந்துளபருப்பதந்தொறுநடித்துப்
 பரமனுஞ்சிவையுமவர்விழிகளிலணிந்துமுகர் பங்கேருகங்களாகித்
 தொண்டைபங்கனிவாய்மடந்நைதயர்கன்வாழ்மனைதொறுந்தொறுநடந்தமெய்மைத்
 தொண்டர்களேனகரைத் துய்த்துமிழ்கலாதொர் சுதந்தரசபாவமெய்திக்
 கண்டையுஞ்சங்கமுங் காகளமுமாதியன கல்லென்றொலிப்பநாளுங்
 கமன்சித்தேசரும் பூசனைசெயும்படி கவின்றந்துகழல்சிலம்பு
 தண்டைபுனைசெஞ்சரணென் முடிமிசைதரித்தவா தாலேலதாலேலவே
 தண்டொன்றுபழனிமலை தனிலுன்றுகுருபரா தாலேலதாலேலவே. (௬)
 கவளமென்றமுதமுண் டெண்டுதுயிலாதலவு கனகநகர்வேழமொன்றுங்
 கமலாதனத்தில்வளர் பிரமாவிருப்பமுறு கவினாந்தவன்னமொன்றுங்
 குவலயமனித்துண் மிழ்ந்தநெடுமாலுவகை கூரவருமுவணமொன்றுங்
 கொற்றமுத்தலைவேலுடைச்சிவனைமுதுகினிற்கொண்டெலுமிடமொன்றுங்
 பிளமால்வரையனைப கணபதிதனாகுப் பதாகையொன்றுங்கவுரிதன்
 பங்கிலுளளிக்கே தனமொன்றுமற்றுமுள பலவுநாணிப்பராவர்
 தவளவன்சேவற் கொடிக்கந்தநாயகா தாலேலதாலேலவே
 தண்டொன்றுபழனிமலை தனிலுன்றுகுருபரா தாலேலதாலேலவே. (௭)

வேறு.

தத்தன தத்தன தத்தன தத்தன - தானுதானு.
மெய்த்தவமுற்றவர் கற்பருமைக்குணம் வீணேபோகாமே
விட்டுணுமுற்புகு முத்தகுனிச்சைகொண் மேலோர் தாழாமே
கைத்தசுவைக்கவி நச்சிவசைப்படு காதார்வாழாமே
கற்பம்வரைக்குமி றப்பறுசித்தர் த காரீர்தோயாமே
பைத்தலையுற்றபு விக்கிடரைப்புரி பாழாராளாமே
பக்குவமெட்டிரை யக்கொடுநிற்கலர் பாய்மாரேராமே
சத்தகரச்சுரு திப்பொருள்வித்தக தாலோதாலேலோ
தக்கதிருப்பழ னிக்கிரியிற்குக் தாலோதாலேலோ.

(அ)

தானன தானன தானன தானன - தானுதானு.
சேவெலாடோர்கினி மேவியே தாள்பெறு சீர்மாறுவேடா
சீகரநீர்முத லாவனசூடியார்சேவூர்வார்பாலா
காவனாசம தேவிழைவார்கள்வி காதாமாபேர்தா
காரணகாரிய மாகிநிலாவும் காராவோகாரா
மாவடுசேவக மோதியபாவலர் வாழ்வாவாய்மாயா
வாசனைதீர்பர ஞானியர்சேகர மாலீடார்பாதா
தாவறநீடுக லாபசிகரவள தாலோதாலேலோ
சாதனர்சூழ்பழ னுபுரிவேலவ தாலோதாலேலோ.

(க)

தன தன தன தன தன தன தன தன தன - தனதுதானு.
பனிமலர்முழுமையு மணிதருசரவண பவனேதாலேலோ
பகலுடனிரவறு வெளியிடைநிலவிய பழையோய்தாலேலோ
தனிபெனவுணர்பவர் விழைதருபயனருள் சரதாதாலேலோ
தமிழ்நயம்பவர் பலர்பரவியவொரு தலைவாதாலேலோ
குனிதருசிலைவலி வயவர்கள்பலர்பணி குழகாதாலேலோ
குமரியிருவரொ டொருமயின்மிசையிவர் குரவாதாலேலோ
முனிவர் தமரசுட னொருபொருணுவலிய முதல்வாதாலேலோ
முருடரும்வழிபடு பழனிமலையில்வளர் முருகாதாலேலோ.

(க0)

தாவப்பருவமுற்றிற்று.

சப்பாணிப்பருவம்.

மந்திரசடாக்கரம் பகருமெய்யடியவர் தம் வல்வினையனைத்துமோட
மரகதகலாபமயி லொடுவேலைநினையுமவர் வந்துவந்தினிதுகூடத்
தந்திரகலைப்பிரியர் தாமுமவருக்குரிய தருமத்தமைந்துவாழத்
தருவருஞ்சமணருஞ் சாக்கியருமாதியர் தருக்ககயிழந்துதாழ
விந்திரனுடன்றேவர் தாமுமறுசமயத் திபைந்தோருமுவகைபொங்க
விஞ்சையுங்கொழைபுலியு மருவியவர்பாவர்களுயிரவிமுற்பனியின்மங்கச்
சந்திரசட்டாவிக்கிழுவர்தருபாலகர சப்பாணிகொட்டியருளே
தமிழ்வளம்பெரி துவளர் உழனியங்கிரிமுருக சப்பாணிகொட்டியருளே(க)

அண்டபோண்டங்க ளிடமுற்றபாம்பின மனைத்தும்வசமாவகவுற்
றரிதாயநாதத் துவம்வரைகலாபத்தி னன்கிளர்ந்திடமிரித்துக்
கோண்டல்குழுவரைக டவிடெனப்பொடிபடக் குதுகலநடனமாடித்
கோரமிகுதானவர்கள் பைசாசர்முதலினர்க் கொத்திக்கிழித்தருந்தி
யெண்டகுதிசைப்பால னத்தர்முதலியதேவர் யாவரையுமாதரித்திட்
டிணையில்குழைச்சத்தி யென்றுணருமறிஞருக் கினியவறுபுதியுதவுஞ்
சண்டவேகத்தனிம யிற்பரியுகைப்பவா சப்பாணிகொட்டியருளே
தமிழ்வளம்பெரி துவளர்பழனியங்கிரிமுருக சப்பாணிகொட்டியருளே (உ)

மகமுயன்றிரார தாதிமுனிவோரெலா மனநடுங்கியோட
வானத்துமேடமுங் குசனும்க்கனிதன் மைப்பரியும்வெட்கியுட்க
மிகமுழங்கிக்கரிய கோடிாண்டொடு திலவு மேருவரையெனவுதித்து
விண்ணிப்புருந்திந்தி ரன்றனகிற்மேவர் வெருளுறவெருண்டுமுட்டி
நிகரில்கமலாதனத் துற்றபிரமன்றனகர் நெளிரெளிதரக்கலககி
நெடுமாயனகரினும் புக்களவிவின்னல்க ணிறைத்துலாவித்திகழ்ந்த
தகரினைபடக்கியொரு பரிபெனக்கொண்டவா சப்பாணிகொட்டியருளே
தமிழ்வளம்பெரி துவளர்பழனியங்கிரிமுருக சப்பாணிகொட்டியருளே. (.)

கங்குலின்றிப்பொன் னகர்க்கடவுள்யாணைதரு கன்னிமனநொந்துவாடக்
ககனமுனிமொழிவழி கடுக்கென்றெ யூந்தொரு க நங்கானகம்புருந்து
வெங்குறவரேனலரு கிற்சிறுமியைக்கண்டுவேடம்பெவ்வேறுகொண்டு
வேங்கைமரமென்றுதின் றவடருதினைப்பிண்டி மிகவுண்டுமேலுமேலும்
பொங்குமயல்வாரசிச் சுழிப்பட்டலைந்தொரு புக்கர்க்கரிசெயுதவியதறா
போதப்புணர்ந்தவன்சொல்குற்றேவன்முற்றம்புரிந்துகைபொலியுந்தொன்
குங்குமத்தோள்கொட்டியாடுமதிகாழுகாகொட்டியருள்சப்பாணியே
குளிர்ப்பொழிற்பழனியினில்வளர்குமரகுருபராகொட்டியருள்சப்பாணியே.

சிலத்தபோதனர்க ளானந்தமீறித் திருக்கணீர நுவிக்கொட்டக்
தேவர்கின்னரர்கருடர் கந்தருவராதியோர் செங்கைமலர்மாரிகொட்டப்
பாலத்தினுட்டம் படைத்தவனெனுமையும் பழிங்கநுலுவகைகொட்டப்
பருவதாநாரப் பெரும்பூதகணநாதர் பல்லியங்கொட்டமுற்று
மாலத்தெழுந்தருவர் நெஞ்சகம்பறைகொட்டவரமகளிர்வினைகொட்ட
வறநீதிமன்னர்மனை தோறுமுரசங்கொட்ட வசலந்தொறுங்கலிப்பாற்
கோலக்குறச்சிறுவர் தொண்டகங்கொட்டநீ கொட்டியருள்சப்பாணியே
குளிர்ப்பொழிற்பழனியினில்வளர்குமரகுருபராகொட்டியருள்சப்பாணியே.
வேறு.

பலபன்மடவார் விளையாட்டும் பங்கேருகமுங் குவலயமும்
பவளச்சிறுகா லோதிமமும் பருவால்வளையுங் கயற்றிராளு
மலகிப்பரிமா வெனப்பாயு மலையின்குழுவு நவமணியு
.. மறிவிற்பெரியா ருட்குடன மனத்தம்விதமாச் செய்யுமது

முலவுங்கவரி சிலபுனல்புக் குழப்பும்வனப்பு மிவையனைய
வோராயிரஞ்சீ ருள்ளனவு மொழியாதென்றுத் தடந்தோறுங்
குலவும்பழனிப் பதிமுருகா கொட்டியருளாய் சப்பாணி
கொல்லாவிரதர்க் கருள்குமரா கொட்டியருளாய் சப்பாணி. (க)

நாறுமலர்ப்புங் கவன்சொன்மறை நான்குங்கயிலைக் கிரிக்கடவு
ணவிலுமெழுநான் காகமமு நளிர் தென்பொதிய மலைக்குவட்டி
லேறுங்குதுமா முனிபகர்தூ லெண்ணில்பலவுந் தனி நாவா
யிடத்திற்பிறந்தான் காவியங்க ளீரொன்பதுநற் கீரணுவ
லாறுபகுதிப் பனுவலொன்று மருணைப்புலவோன் நிருப்புகழு
மணிப்போரூரன் முதலினர்சொ லருமைக்கவிக ளளவிலவுந்
கூறுந்திருவா வினன்குடியாய் கொட்டியருளாய் சப்பாணி
கொல்லாவிரதர்க் கருள்குமரா கொட்டியருளாய் சப்பாணி. (எ)

வேறு.

தன தன தன தன தன தன தன தன - தத்தன தத்தான.
நிறைபெறுமகளிரும் வயமலிபுருடரு நெய்த்தமலர்ச்சோலை
நிலவியவமரரு முனிவருமனமிக நெக்குருகிப்பாடு
மறையவர்களுமர சினர்களும்வணிகரு மற்பணையிற்சாலும்
வகைபடுபயிரிடு தொழிலினர்களுதுவன் மற்றைநலத்தோரு
முறைவழிவழுவற வெழுக்கலினருணெறி முற்றுதலுற்றசு
முழுமையுமிரிதர மகபதிரகரமு தற்சொல்வனப்பேர்வெல்
குறைவறுவளமுறு பழனியினிறையவ கொட்டுகசப்பாணி
குறுமுனிபரவிய சரவணபவகுக கொட்டுகசப்பாணி. (அ)

தனனா தனனா தனனா தனனா - தத்தன தத்தான.

படவாளரவா யிரகோடியுமா பத்தடையக்கவு
பசுமாமயில்வா கனமேறியவா பற்பன்மலைக்கோயி
லிடமேகதியா விழைவாரெதிர்போ யிச்சையளித்தாளு
மினையாய்குறமான் மகிழ்காவலவா வெற்றுமுரற்கால்கொள்
கடமாமகவான் மகன்சேர்கணவா கட்கவலித்திரர்
கணநாடியதோர் துணைவாவினைதீர் கட்டமுஞ்கார
குடவால்வனையூர் வயலூர்முருகா கொட்டுகசப்பாணி
குமராகுழகா குரவாகுகனே கொட்டுகசப்பாணி. (ஆ)

தத்தன தத்தன தத்தன தத்தன - தத்தான தத்தான.

நற்றவமுற்றவ ரைப்பழிசெப்புத னட்டார்கெட்டேக
நக்கணையச்சுத னைக்கமலத்தனை நத்தார்கட்குறு
முற்றவிரக்கமி லர்க்கிடர்மிக்குற மொப்த்தாரின்பாடு
முத்தமிழ்விற்பனர் முற்கவியச்சுற முத்தேயொப்பாய்

பற்றகைபெற்றவ ரிட்டமயக்கிடை பட்டேனுக்காசில்
 பத்தியளித்தது மெய்ப்படமிக்கசெ பத்தார்கட்குழ்பல்
 குற்றமறுக்குமு முக்கருணைக்குக கொட்டாய்சப்பாணி
 கொற்றமுடைப்பழ னிக்கிரிவித்தக கொட்டாய்சப்பாணி. (க0)
 சப்பாணிப்பருவமுற்றிற்று.

முத்தப்பருவம்.

சித்தர்பலர்க்கோ ராசாகித் திகழ்வெண்கயிலைக் கிரிமிசைவாழ்
 சிவனார்தாமு மவரிடபாற் சிறிதும்பிரியா வுமையாளுஞ்
 சுத்தமலிபா கீரதியுஞ் சுடர்நேருடுக்கனோராறுந்
 தும்பிமுகத்தோர் துணைவோனுஞ் சுரார்ப்பிடியுந் குறக்கொடியு
 மித்தரையின்கா ழியிற்கூட விடத்திலிருதம் பதிமாரு
 மிணையிலருணைக் கிளிதானு மெய்தப்பெறலால் யான்விழைந்தேன்
 முத்தர்வருசீர்ப் பழனிமலை முதல்வாமுத்தந் தருகவே
 மூவாவமரர் நகர்க்காவன் முருகாமுத்தந் தருகவே. (க)

அந்நாளெனது கனவில்வலி தளித்தமுத்தம் பலவுளவீண்
 டவற்றின்மகிமை சிறிதேனு மவர்கின்றிலதா லயர்கின்றே
 னிந்நாணனவிற் றருதல்பெரி திலங்கிற்றெனினு 'நலமாநின்
 னிதயத்தருட்பண் பெநனுளதோ வெணைநீமகவென் றதும்படினோ
 பொய்ந்நானுரையே னெனுநிசமிப் புவியோருணரப் போகாதோ
 புகழ்சால்வீர வாகுமுதற் புத்தேனிரினு நரர்மேலோ
 முந்நானெறியு மகிழ்வயனார் முதல்வாமுத்தந் தருகவே
 மூவாவமரர் நகர்க்காவன் முருகாமுத்தந் தருகவே. (உ)

கோங்கையனைய முலைமடவார் குளிர்சேல்விழிப்பார் வையினருமை
 குறியாவிளமைப் பருவத்தாட் கொண்டிதமிழ்ச்சீர் கொடுத்ததுவுந்
 திங்கையடுபே ராசையினுற் றிருமாமலைமேற் சென்றுருள்காற்
 செத்துத்தொலையா தளித்ததுவுஞ் செப்பாதனயிக் குரைத்ததுவும்
 வேங்கையனுடன் முதற்சொலவ மிருத்தாயிரமுன் விலக்கியதும்
 விணைமறையத் தருங்கொல்லோ வியன்கூடலிலோர் வணிகன்மனை
 மூங்கைமகவு மாம்பழனி முதல்வாமுத்தந் தருகவே
 மூவாவமரர் நகர்க்காவன் முருகாமுத்தந் தருகவே. (ங)

கருமம்பரமென் பலருணராக் கருணைக்கடற்பே ரமுதாய
 கந்தாவுமையான் மனத்தொடுகண் களிக்கவருசீர்க் காண்முனையே
 பெருமந்தரனார் முலைபாரற் பெயர்மங்கையரோ ரறுவர்களும்
 பெருகாதாத்தால் வளர்க்கவளர் பிள்ளாய்வள்ளற் பெருந்தகையாய்
 குருவென்றவிரவா ரனைவருக்குங் கொடுக்குங்கலையா யிரம்பொருந்துங்
 குழகாசீசவற் கொடிக்குமரா குலவுமறையா கமங்குறிக்ஞர்

தருமம்பொலிதென் பழனிநகர்த் தலைவாமுத்தந் தருகவே
தமிழ்மாமுனியா தியருணர்மெய்த் தையபாய்முத்தந் தருகவே.(ச)

குவிசாயுதத்தோ னகர்ப்பிடியுங் குறிச்சிக்குறவ ரிளங்குயிலுங்
கொஞ்சியுணையும்பொ துக்கணவாகோலாகலப்போகனுங்கொலைவெம்
புலிவாகனா தியபலரும் புரிபூசனையேற் றருள்செய்தாய்
பொல்லாவசுரர் குலகாலா புலேவோறுப்பார்க் கெனியானே
பலியேற்பவர்போ லுருச்சமைந்து பலமங்கையர்கற் பழித்தார்தம்
பாலாவேலா வலயநெடும் பாம்பிற்றுயின்மா யவன்மருகா
சலியாக்கொடையோர் வளர்பழனித் தலைவாமுத்தந் தருகவே
தமிழ்மாமுனியா தியருணர்மெய்த் தையபாய்முத்தந் தருகவே.(இ)

வேறு.

இருக்கின்முடிவைச்சிவனு மலையமலையாதிபனு மெளிதுணர்ந் திடவிசைத்தா
யிபுமுகடுடைமர்செய்து மாயவனொருக்கா விழந்தசக்கரமளித்தாய்
முருக்கிளர்ச்சோருகப் பிரமனதகங்கார மாய்வுறச்சிறையிலிட்டாய்
மலையினஞ்சலியா தடக்கும்வச்சிரபாணி வன்றுயரறக்கனைந்தாய்
செருக்கியல்பெரும்புலமை யுற்றநற்கீரன்முன் செய்தகவிமால்கொண்டாய்
சிறியனேன்மனமறியுமாடல்பலகனவினிற்செய்துநனவினின்மறைந்தாய்
முருக்கிதழ்கடுக்குஞ்செ வாய்கொண்டிவேனையொரு முத்தங்கொடுத்தருள்வையே
முகில்பொதிந்திபெழனி மலையினின்றருள்குமரமுத்தங்கொடுத்தருள்வையே.

பொழில்வளம்பெறுநெல்லைநகரினுமடுத்தொழுகு பொருளைமாநநிடுவினும்
புணரியொலிகுன்றாதசெந்திலம்பதியினும்புதுவையொடுசென்னையினிலுங்
கழிநலம்பொலிகோ ளத்திலும்கியன்குலவு கனல்வரைச்சாரலதினுங்
கழறுமியவையனைப பிடங்கினுநீவந்து கனவினிற்சொன்னசொற்கள்
பழிபடினுமேகுகவி வடிவாரமெய்தினின் படிவங்குறித்திருந்த
பலவேனாயிற்றமிய னெஞ்சகமுமும்பரும் பரமயோகியருமறிய
மொழிபவாயினுமெய்ப்படும்படிநின்வாய்கொண்டொர்முத்தங்கொடுத்தருள்வையே
முகில்பொதிந்திபெழனிமலையினின்றருள்குமர முத்தங்கொடுத்தருள்வையே.

வேறு.

தனதனதானன - தனதனதானன - தத்தனதத்தனனா.
அருகனையேவழி படுமவராணவ மற்றொழியச்செயும்வீ
றறைபவர்பாவரு நலமுறுமாறுசெ யற்புதசற்குருவே
யொருகவியாசைகொ டழல்படுபாலையி லுற்றுமதற்குயர்பா
வுரைசெயுநாவல மயிலுடனாடுமு கைப்பதனுக்கிசைவாய்
மிருகசுபாவமெய் தியகொடியோர்கள்வெ றுக்கும்வனப்புடையரீப்
விலைமகளார்தனை தொறுமலைவானையு மெய்க்கினியிற்புனைவாய்
முருகவிழ்தாதகி யணிசடைபார்க்கத முத்தமனித்தருளே
முதிரருள்சேர்க்குப் பழனியில்பானுய முத்தமனித்தருளே. (அ)

தானன தானன தானன தானன - தத்தன தத்தனனா.
 பாவமனேகமெ நாளும்விடாதுசெய் பற்பலரைப்புகழ்வார்
 பால்புரைநீற்றி வாருணுமாறுமொர் பற்றுமிடத்துணியார்
 சேவனிலாவிய கேதனமானுவல் சிட்டர்களைப்பணியார்
 சீதைமனான ஞாரசாள்வகை சித்தமதிற்கருதார்
 பூவலமாகுத னேர்தவநாடுநர் புத்தியைமிக்கிகழ்வார்
 போல்பவரோடுச தாவகலாதுபு ணர்ப்புறுமக்கினிபோன்
 மூவகையேடனை தீர்தராயொரு முத்தமளித்தருளே
 மூதறிவார்பழ னுபுரிவாழ்குக முத்தமளித்தருளே. (க)

தத்தன தத்தன தத்தன தத்தன - தத்தன தத்தனனா.
 கற்றுணர்வித்தக நுற்றதமிழ்ச்சபை கற்பினுயர்ச்சியதார்
 கட்டழகுக்கொடி யொப்பவருப்பொடு கட்டுணர்மிக்கலர்கா
 மற்றுவமைப்பொரு ளற்றதவத்தின்ம னத்தைநிறுத்தவலார்
 மற்சரமற்றுவ சிக்குமடத்தொகை மட்டில்கொடைத்தொழிலோ
 நுற்றுயர்மச்சும னைத்திரள்சத்திர முக்கிரமற்பயில்வா
 ருட்டினமற்றம ணிக்கழகத்தணி யொத்தனபற்பலசீர்
 மூற்றுதிருப்பழ னிப்பதியிற்குக முத்தமளித்தருளே
 முப்புரமட்டந கைப்பரர்கடசுத முத்தடிளித்தருளே. (க0)
 முத்தப்பருவமுற்றிற்று.

வாராணைப்பருவம்.

அயில்வேற்படையுந் திருத்தண்டு மகலத்தொடுதிண் கையிற்றாங்கி
 யங்கைமலரொன் றிடபாகத் தவிருங்கடிமீ தமைதரவைத்
 தெயில்வேவுறநக் கவர்மகவென் றியாருமறியும் படிமுழுநீர்
 றியக்கங்காட்டிக் கண்டுகையு மேற்றவயின்றோ றினிதணிந்து
 கயிலைக்கிரியி னிரசிதம்போல் கவின்கோவணங்கீ ளொடுதரித்துக்
 கழற்றாட்கருட்பா துகைசாத்திக் கனிவாய்முறுவ லொடுதின்றாய்
 மயில்வாகனத்தி லொருக்கான்முன் வருகவருகவருகவே
 வளந்தோய்பழனி மலைக்குரவா வருகவருக வருகவே. (க)

சந்தாசலத்துப் பனவரெனத் தவவேடத்துப் பெரியரெனத்
 தமிழ்தேர்புலமைப்பழையரெனத்தனிவேல்புனைதோள்வயவரெனக்
 கொந்தார்மருமத் தாசரெனக் கொடுஞ்செட்டொழியா வணிகரெனக்
 குவளைத்தொடைநீர்க்குலத்தரெனக்குறிச்சியிடவாழ்குறவரெனப்
 பந்தாடியகைச் சிறுவரெனப் பலநாட்கனவில் வந்ததன்றிப்
 பசும்பொற்கலப மயின்மீதும் பரணிற்கலந்தா ளொடுஞ்சிலகால்
 வந்தாய்நனவி னிலுமொருக்கால் வருகவருக வருகவே
 வளந்தோய்பழனி மலைக்குரவா வருகவருக வருகவே. (உ)

அந்தன்பொதியைக் குறுமுனியை யமரருவி ஞாதனை
 யறுங்கைபெறும்பொன் னையாளை பலகைத்துயர்தீர்த்தவிர்தாளை
 வெந்தகரத்தை வியந்தாளை விண்ணார்வரைபோய் மீண்டாளை
 மிளிர் பொற்பணிபெற் றளித்தாளை வேலாவலயங் கடந்தாளைப்
 பந்தமறுநூ லுரைத்திறமைப் பாவலனைமற் றிவர்போலும்
 பலரைக்கருதித் தினந்தோறும் பரவச்சலியாப் பத்திசெயு
 மைந்தரெனையுஞ் சொலும்படிமுன் வருகவருக வருகவே
 வளந்தோய்பழனி மலைக்குரவா வருகவருக வருகவே. (௩)

களை யாமெனப்பங் கயம்பொலி தண் கழனித்தொகையி லையெறியுங்
 கவினாத்தருபற் பலதடத்திற் கணக்கின்மனைமுன் றிலின்சாலி
 வினையாருருகச் செயும்பார்வை யெழின்மங்கையர்யாழ் புரைகரத்தி
 லிடுப்பிண்குடத்திற்பலபணிக ளிடும்பொற்கழுத்தி னெடும்பொழிவி
 லையால்வகவர்துண் டவன்றானே யனையார்பலர் தம் மணிவாயி
 லரம்பைகழுமுகா தியின்குருத்தி லலங்கமதிள்கோ புரமறுகில்
 வளையோலிடுந்தென் பழனிநகர் வாழ்வாமுருகா வருகவே
 மழமால்விடைப்பண் ணவனுதற்கண் மணியாமதலாய் வருகவே.(௪)

எடுக்கவருக மலர்க்கரத்தி லேந்தவருக தளிர்மடியி
 திருத்தவருக வுச்சிமுகந் திணையிலுவகை யுறவருக
 வடுக்கண்களிக்கும் படிவருக வனசமுனைமென் முலைத்தீம்பால்
 வழியவருக பலபணியு மலரும்புணைய வருகவென
 நடுக்கந்தவிர்த்தாண்டருள்கருணை நனுகுமுமையான்சொ லுந்தொழும்போய்
 நந்தாமகிழ்ச்சி யுறுங்குமரா ஞானப்புலவா நலியுதிச்சொன்
 மடுக்குஞ்செவியாய் பழனிநகர் வாழ்வாமுருகா வருகவே
 மழமால்விடைப்பண் ணவனுதற்கண் மணியாமதலாய் வருகவே(௫)

வேறு.

கரவுபடுநெஞ்சருறு பலமதவிகா தமுங் கதிரெதிர்ப்பனியதாகக்
 காலியொடுகன் றினம் வதைத்துண்டுவக்குமவர் கனலில்விழுபூனையாகப்
 பிரமன்மிசைபழிசொல்லி யங்கிமுனசக்கொலைசெய் பேயருந்தாயாகப்
 பெத்தமதையேழுத்த மென்றுமகிழ்வற்றலவு பித்தருஞ்சத்தராகத்
 தரமதரமறியார் தமைப்பரவுபாவலவர் தாமுமதிநேமராகச்
 சந்ததங்கருதியுனை வந்தனைசெய்கின்றேன் மலித்துச்சலித்திடாதோர்
 வாழுதலுதற்குறித் திக்கணமயிற்பரியில் வருகநனிவருகவருகே
 வயலூர்மலைத்தலையில் வாழும்வடிவேலவா வருகநனிவருகவருகே. (௬)

சங்கையறுமெஞ்ஞான சாரமறிவார்களுஞ் சகலதேவருநெருங்கத்
 தபனனிகலவனுயிர்கொள்பவன்முதலினோர்தொழத்தக்கபல்லியமுழங்கத்

பிள்ளைக்கவி, அம்புலிப்பருவம்.

அங்

பகடனைய வடிவுகொடு வருதமைய னுதவிக்கொடோர்
 பரணருகின் மகிழ்கடவுள் வருகவே
 யமரர்படு சிறைதவிர வசரர்களை யடுதலினெய்
 தரிவைமண மகன்வருக வருகவே
 யருள்வளமை பொளிபழனி மலையினில வியவொருவ
 னது தினமெ னெதிர்வருக வருகவே. (க0)
 வாரானப்பருவமுற்றிற்று.

அம்புலிப்பருவம்.

சாமம்.

கயிலைப்பெருங்கடவுள் விழியிற்பிறந்தலைக் கயரீர்முழுக்காடினாய்
 கற்பகநிழற்புலவ ரவுணரான்மடியாது கனவுதவிசெய்தனித்தாய்
 வெயிலைத்தரும்பரிதி யுட லுட்புகுந்தற்று மீண்டுங்குளிர்ச்சிசுன்றாய்
 மேடத்திவார்த்திணையி லிடபத்துமேறியேயிதுனத்திலாசைகொண்டாய்
 சயிலத்தலைத்தொந்தமொருநாளுமொழிகிலாய் தாரகைக்கூட்டம்விழைவாய்
 தாமோதரன்றனக சம்பந்தமெய்தலாற் றுளவர்க்கூறுசெய்தா
 யயிலைப்பொருந்துமுரு கையனுணையினயனு லம்புலியாடவாவே
 யன்பர்மலிதென்பழனி யின்கண்வளர்கந்தனுட னம்புலியாடவாவே. (க)

மாநிலத்துற்றபல மக்கட்கும்விளையாடும் வாஞ்சைவருவித்தலாலும்
 வானுலகுடைக்காம தேனுவின்பாலணைய வாலொளிபரப்பலாலும்
 கானிடத்திற்குடிகொள் வார்களுங்கண்ணிளங் கனிகூரவருவதாலும்
 கயிரவம்விழைந்திடுத லாலுஞ்சின்மாதரைக் கவலாதுமகிழவைத்து
 வேனின்மதனாற்சிலம டந்தையர்துயர்ப்பட விடுத்திடுதலாலுமொருமால்
 வேழத்திலேறிமீளிர வதனாலுமீசன்றன் வேணிமணம்விசலாலு
 மானியிலுனகும ரோசனைநிகர்த்தியா லம்புலியாடவாவே
 யன்பர்மலிதென்பழனி யின்கண்வளர்கந்தனுட னம்புலியாடவாவே. (உ)

கொங்கைமயிலேயணைய மங்கையரனேகர்மயல் கொண்டவலிதணையுமழகுங்
 கூறுமொருபதினாறு கோலத்தனெனமறைக் குலமிசைக்குஞ்சிறப்பும்
 பங்கயமலர்த்திரளெ லாமொல்குபேரெழில் படைத்தவானனமுமுள்ள
 பன்னிருநெறிக்கொண்டு மேகுதிறமும்பிறர் பழிக்கரியமானமும்பாழங்
 கங்கைநரிநாயையனை யார்புரிபுலைப்பூசை கருதாமையுங்கழைக்கைக்
 காமனைக்கீழ்ப்பிடுத் துங்கனமுமெய்தலாற் ககனம்விழைதருமெம்பிரா
 னங்கைமலராலுனை யழைப்பதறிவாடுயன்னி லம்புலியாடவாவே
 யன்பர்மலிதென்பழனி யின்கண்வளர்கந்தனுட னம்புலியாடவாவே. (ஈ)

பேதம்.

வையகத்துள்ளவர்க ளுங்கூணாநோதும் வருமெளியைரியிவன்றான்
 மலநிகளமுறிவுபடு சிவயோக சாதனர்த மனவெளியிலுலவவல்லான்

சையமொரிரண்டன் றி வேறுபயிலாயிவன் சகலமலையினும் வாழ்பிரான்
 நகைகுன்றி நீடிவெகு வாறுநீயிவன் நனைவருமொரே தன்மையான்
 பையரவினச்சம் படைத்துளாய்நீயிவன் பரியுமையுண்வெக்கும்
 பட்சியொன்றொவ்வொர்கா லுனையணையுமிவன் முப்பறவைதொட்டு மறகண்டா
 யையகோவிவனுன்னை விழைவதுன் றவமாகு மம்புலீயாடவாவே
 யன்பர்மலிதென்பழனி யின்கண்வளர்கந்தனுட னம்புலீயாடவாவே. (ச)

இந்திரன் றனதேவ லாளனீயிவனவற் கினியவரசரிமைபீந்தோ
 னிகலவு னரைக்காணி லஞ்சவாய்நீயிவ னெடுத்தவேல்கூறுசெய்யு
 மந்திரசடாக்கர செபஞ்செய்குவார்திரு மனத்தினிடையன் றிறுழையான்
 வானில்வருமேகங்க டோறுறுழைவுற்றொளி மழுங்கிமிளிர் தரநாணிதாய்
 தந்திரகலைப்புலவ ருக்கிவனடங்கிடான் நக்கன்மகவருகினொந்தாய்
 சலனமிவனுக்கில்லை யுன்றனக்கோடலே தருமமாகியதுகண்டா
 யந்திபகன்மாறிடவும் வல்லசிறுபெருமாளொ டம்புலீயாடவாவே
 யன்பர்மலிதென்பழனி யின்கண்வளர்கந்தனுட னம்புலீயாடவாவே. (சு)

வேறு.

தானம்.

இழைத்தமணிப்பொற்பணிக்கரத்தாலிவனுன்றனையீண்டழைப்பதனுக்
 கென்ன தவமுற் செய்துனையோ வெய்தா திருக்கை முறைதானே
 குழைத்தவ முதே தநிகர்மொழியார்கூ றும்வசைத்தீக்கொஞ்செவிக்கென்
 கோலாகலச்செந்தமிழ்ச்சந்தக்கொழும்பாட்டொ லிகைத்துளதேயோ
 தழைத்தகலேதயந் திடும்பாவந் தவிரப்பெறலா மரவுன்பேர்
 சாற்றிடினுமச் சுறுபேறுந் தலைமேற்கொளலாந் தாமதியா
 தழைத்தவுடனே வரனலங்கா னுடவாரா யம்புலியே
 யழகார்பழனிக் குமானுட னுடவாரா யம்புலியே. (க)

வடியாப்பிறவிப் பெருங்கடலும் வடியப்பெறலாம் பலகோடி
 மறைக்குமுதலாம்பிரணவத்தின்வண்மைப்பொருளுந் தெரிதரலாந்
 கொடியார்பலர்க்கோர் நமனாகுந் கொற்றந்தானுந் கொளலாகுந்
 குன்றுதொறும்போய்த் தமிழ்ப்பாடல் கொழிக்கும்புகழுங்கைகூடும்
 விடியாமாயைநுழிவிடியும் விளங்குமொளிச்சீர் மறையாது
 வீணே தருக்கி மெலிவடையேல் வெளிமன்றகத்தின் மிகநடிக்கு
 மடியார்க்கெனியான் நருமகவோ டாடவாரா யம்புலியே
 யழகார்பழனிக் குமானுட னுடவாராயம்புலியே. (எ)

வேறு.

தண்டம்.

தன தன தனனா தன தன தனனா தானாதந்தனனா.
 அவளவறுமுனிவோர் வெருளுறவருபே ராஜீர்கின்றிலனே
 வமரர்குன்பலரோர் நொடியிடைபிணமே யுரநீர்கண்டிலையோ

பங்கேருகப்பூந் தடம்பரப்பிற் பலபன்மடவார் விழிக்கடையிற்
பாசமறுமா தவருடையிற் பழமையுணர்பா வலர்மனத்திற்
கொங்கேயத் தருமென்றுணர்ப்பொழிவிற்கோழிக்கொடியின்கொழுஞ்சூட்டிற்
குலையாவீர நிலவேலிற் கோரமலியுந் தகர்ப்பரியிற்
பொங்கேர்பெறுமோ திமத்தாளிற் பொலிநெற்கதிரிற் புனைகடம்பிற்
போதக்கொடுப்பார்பொதுக்காத் திற்பொன்னுர்தின்கோபுரப்பெருக்கிற்
செங்கேழ்பிறங்கும் பழனிநகர்ச் சேந்தாசுற்றிற் சிதையேலே
சிலம்புபுலம்புந் துணைச்சிறுதாட் செல்வாசுற்றிற் சிதையேலே. (உ)

உண்ணப்பொருளா மெனக்கருதா தொருங்கியாங்குடிக்களிக்குதுமா
வொருவனுன்னில் வலியானீண் மள்ளனெனும்பொய்யுரைத்தேமா
வண்ணக்குயர்பே ரருள்கொளுநீ யாடவருமா நெண்ணிலமா
வயித்தவுடனிற் கடங்கார்போன் றதட்டிச்சிலசொல் லறைந்தேமா
மிண்ணப்பொருபே தையரிடைநீ வேண்மெவரை மணந்துகொள
வேண்டாமென்ன த்தித்தேமாவெறுப்புன்னுளத்தேனுதித்ததுவோ
தெண்ணப்பொழிவ்குழ் பழனிநகர்ச் சேந்தாசுற்றிற் சிதையேலே
சிலம்புபுலம்புந் துணைச்சிறுதாட் செல்வாசுற்றிற் சிதையேலே. (ங)

பவளம்புரையுந் திருமேனிப் பாங்கும்பலபொற் பணித்திரளும்
பட்டாடையும்பங் கயத்தாளும் பாரிற்புழுதி ப்டலாமோ
சிவனுமுமையு மலர்வழியிற் சேர்ப்பதுளது பதமன்றோ
தெருணன்மறையின் சிரத்தவிருஞ்சீர்த்திக்கிண்தோர்கிறுமைகண்டாய்
கவளக்கரிமா முகங்கிளைபாய் கவினார்குறிஞ்சிக் காவலவா
கந்தாமுருகா வெனப்போற்றிக் கரங்குப்பிடுநீர் கடவேமா
லவலந்தணந்தாண் டருள்செயுநீ யணியார்கின்றி லழியேலே
யமருமைத்திருவா வினன்குடியா யடியேஞ்சுற்றி லழியேலே. (ச)

சந்தோடத்தான் மணற்கொழித்துச் சமைத்தவருத்த மரியாயோ
தமிழ்மாமுனிவன் புனைந்துயிரின் ருட்டாமரைக்கித் தகைதருமோ
பைந்தோகையபுட் பரிநீத்துப் பாரின்மிதிக்கை முறைதாழ்னா
பல்வீழ்ந்தறியாச்சிறுவர்களைப்பகைத்திட்டொறுக்கப்படுங்கொல்லோ
திந்தோமெனநா டகம்புரியுஞ் சிவனுமவன்ற னிடம்பிரியாச்
சுவையுமுனைத்தான் நேடாரோ செயுமுற்றவத்தாற் நிகழ்தருநீ
யந்தோவுடனுந் ருடாம லணியார்கின்றி லழியேலே
யருமைத்திருவா வினன்குடியா யடியேஞ்சுற்றி லழியேலே. (ஊ)

வேறு.

அண்டமிசையுற்றவர்கள் வாழ்வையுமதித்திடா தாறெழுத்தோதியோதி
யஞ்சுகத்துடவினுட் புக்குமீண்டவனைய ரரியதமிழாற்றுதித்துக்
கண்டதத்துவவாதி கட்டுமதனேனைய கணத்தோர்க்குடவினின்னு
கூனிசிக்கிடச்செயுங் கயவர்குலவேரறக் கடிவதேகருதிநொந்து

தொண்டரதுபாதபங் கயமலருக்குமென் றுகண்முடியினுக்கணிந்து
சுத்தவுணவல்லா தசுத்தவுணவுண்ணுர் தொடர்ச்சியேகொண்டுவந்து
தெண்டனிட்டுனையே விரும்புமடியேஞ்செய்த சிற்றிற்சிகைத்திட்டேலே
திருவாவினன்குடியின் மருவுமுருகாவெமது சிற்றிற்சிகைத்திட்டேலே. ( )

மாகநகரிற்புலவ ரின்புறச்சூரன்முதல் வல்லவுணரைத்தடிந்தாய்
மரகதகலரபச் சிகிப்பரியின்மிசையேறி மாநிலஞ்சுற்றிவந்தாய்
சோகமலிவெய்துமோ ராயிரந்தவருபச் சூழ்வரைக்குகையடித்தாய்
தொடுவகைமுதற்சொல்லிபணிகளுடனங்கையொருதோகைகல்களின்தாய்
சாகத்துணிந்துகி ரியிலேறிவீழ்ந்தான் றனைக்களியெனப்புணந்தாய்
சாற்றுமிவையனைப்பல விரையாடலின்னமுந் தரையினுஞ்செயவல்லீ
தேகமுதன்முன்றுங் கொடுக்குமடியேஞ்செய்த சிற்றிற்சிகைத்திட்டேலே
திருவாவினன்குடியின் மருவுமுருகாவெமது சிற்றிற்சிகைத்திட்டேலே. ( )

வேறு.

தத்தத்தனதன தத்தத்தனதன தத்தத்தனதானு.
அத்தர்க்கொருபொரு னைச்சொற்றருள்சுக வத்திக்கிளையானே
யற்பிற்பணிபுரி பத்தர்க்கெளியவ வக்கத்திரடோய்வாய்
சத்தக்கடலினி புத்துத்தருவர்க டத்துப்பட்டுநர்வாய்
சுட்டச்சதுமறை விற்பத்தியனெதிர் தக்கித்துயர்சீலா
புத்தர்க்கமணர்த மக்குப்புலைமலி பொக்கர்க்கெமனாவாய்
புற்றுட்பணிகளு மட்குற்றிடமுரல் பொற்புச்சிகிபூர்வாய்
சித்தர்க்குயிர்நிலை யொத்துத்திகழ்குக சிற்றிற்சிகையேலே
செப்பொப்பறுபழ னிச்சற்குருபா சிற்றிற்சிகையேலே. (அ)

தானனதானன தானனதானன தத்தத்தனதானு.
மாதவர்சேகர நான்மறையோர்குழு மச்சக்கொடியோனேர்
வாழ்வுறுகாவலர் பேரவைவாணிப மற்பெற்றுயர்சீரார்
பூதலமேதுனை யாமெனவேருழு பொற்புத்தொழிலோவார்
போல்பவர்பாவரும் வாழ்மறுகடுபு மைக்கைக்கரிதேர்மா
வேதமிலோதையு மாதர்களுடியி டத்தக்கனபூணு
லேர் தருபேரொளி மாலையின்வாசமு மெய்ப்பற்றுறுமானார்
சீதளநீர்வய னூர்முருகாவெமர் சிற்றிற்சிகையேலே
தேவர்தமுாழி யாதருள்வேலவ சிற்றிற்சிகையேலே. (ஆ)

தத்ததன தத்ததன தத்ததனதானு.
முக்கணவீர் பொற்பறுமு கத்தினுமு ளானே
முப்புரமெ ரித்தபரன் முத்தமிபோலா
சக்கரமெ டத்தவரி தத்தறவெல் வானே
சட்டிவிர தத்தினர்தீ மக்கெளிய வேலா

பழனித்திருவாயிரம்.

மக்களுந் வத்தொடும்வ ரத்தகுசெ வேளே

மத்திலை பெற்றதவர் மட்டுமறி பாதா

செக்கர்நிற முற்றகுசெ சிற்றிலழி யேலே

தெட்டுபழ னிக்குமா சிற்றிலழி யேலே.

(க0)

சிற்றிற் பருவமுற்றிற்று.

சிறுபறைப்பருவம்.

திகழ்சித்திமுத்தியெனு மிருபேறுமாதவச் செல்வமேயாகுமென்றுஞ்

செந்தமிழ்ச்சந்தக் கவிச்சுவைறுகர்ந்திடார் செவிடரேபோல்வரென்று

மகவெனவுயிர் த்திர ளனைத்தையும்விழைந்திடா மன்னர்புலியனையரென்று

வட்டிக்கும்வட்டிகள் வகுக்கின்றதிவணிகர் மறவேடர்புரைவரென்று

நிகரிலுழவுத்தொழி னடத்தியுயிரப்பவர்த நெஞ்சமெரிதருலோபமே .

நித்தமுஞ்செய்யுமவர் நீசரிக்கடையரே நிச்சயமிதென்றுமென்றுஞ்

செகமெங்கணுஞ்சென்று சென்றுசலியாமனின் சிறுபறைமுழக்கியருளே

திருவாவினன்குடியி லொருவாவினரந்துனது சிறுபறைமுழக்கியருளே.

உயிரொன்றினுக்குமிடர் சிந்துஞ்செயாமையே யுயர்வாயதருமமென்று

மொருதிவினைத்தொடர்புமின்றிமுயல்கின்றதேயோங்குபொருளாகுமென்று

மயில்போலுமங்கையரு மாடவருமொருமைபடன்மாசற்றவின்பமென்று

மறைமுடிப்பொருளன்றிமற்றொன்றுமவெஃகாமமன்னுபாழுத்தியென்றுங்

குயில்போலுமவடிவமுட னிசையுங்கொள்கானக் குறத்திக்குழுத்தநங்கை

குலையழும்படியொர் வெண்பாவினன்கன்று கூறிவைத்துள்ளபடியே

செயிர்பாவுநீக்கவல பன்னிருகரங்களாற் சிறுபறைமுழக்கியருளே

திருவாவினன்குடியி லொருவாவினரந்துனது சிறுபறைமுழக்கியருளே.()

மார்க்கண்டமுனியனைய மனவலியுளார்களே மாண்பிரமசரியரென்று

மறையினைத்தமிழ்செய்திருவ ள்ருவனையனையர்புகழ்மருவுகிரைத்தொன்றும்

பேர்க்கரியசீர்பெறும் வசிட்டனிகர்வானப் பிரத்தரேபெரியரென்றும்

பிறர்தொழில்வசப்படா வல்லமனையனையரே பிரமபதமுத்தரென்று

நீர்க்கடலுத்தளவி லாதமலையாநிய நெடுஞ்சமைபொறுத்துமாய

னிமைமகிழ்வுறப்புணர்ந் துள்ளபார்முதலாநிலாவுலகமெங்கணும்போய்ச்

சீர்க்கமலமலரனைய செங்கையின்குணில்கொண்டு சிறுபறைமுழக்கியருளே

திருவாவினன்குடியி லொருவாவினரந்துனது சிறுபறைமுழக்கியருளே.

தேவதுந்துமியொலியி லைராவதிப்புலவர் சிந்தைமகிழ்வெய்திவாழச்

செங்கட்பெரும்புலியை நிகர்தானவக்கொடியர் தீநெஞ்சுபறையடிப்பப்

பூவகத்துற்றசதுர் முகன்மறைகண்குநுவல் பொதுநெரிகளாறுமோங்கப்

புகைகொலைக்கஞ்சாத புன்சமயமெல்லாம் புகைந்துநீருகியொழியச்

பழனியங்கிரியின்மிசை வளருங்குமரசிற் பறைமிகமுழக்கியருளே. (ச)

சருவசித் துஞ்செய்ய வலனுமுனக்குமுன் றனைநம்பெனக்குமென்னைச்
சார்ந்தொழுகுமொருதொண்டனுக்குமெய்தியமூன்றுதாமாயமூன்றுகிணறும்
பொருவில்பெருநீரூற்றுதித்துலகமெங்கணும் புகழ்நலம்பெறவுமின்ப
பூசனைகொளும்புலைத் தேவதைகளும்பெரும் புனிதமுற்றிடவும்பொலாக்
கெருவுமுற்றியசமய வா தருங்கவிஞரும் கேடுபட்டிடவு நல்லோர்
கேளிரொடுவாழவுந் கவுமாரநெறியோர் கிளர்ச்சியுறவுக்குறித்துப்
பருவதகுலந்தோறு முலவுமுருகையசிறு பறைமிகமுழக்கியருளே
பழனியங்கிரியின்மிசை வளநுநங்குமரசிறு பறைமிகமுழக்கியருளே. (௫)

வேறு.

காவாள்பவர்க்கோ ருயிர்த்துணையாங் கந்தாகதிர்வேற் படையேந்திக்
கலமயிலூர் துலகையொரு கணத்திலவோயும் கதியுடையாய்
சேவார்கொடிப்புந் கவனெனெநாள் செயுமாதவத்தின் பயனாய்
சிலம்புக்கிறமுன் றருகவுரி செங்கைக்கணியாஞ் சிறுகுருந்தே
நாவீணியும்போற் றிடப்பலநா னவிலும்புகழு முழுப்புலமை
ஞானக்கடலும் புணர்கூரவா நநியமலர்த்தார்பல புனைவாய்
மூலாப்பழனிப் பதிமுருகா முழக்கியருளாய் சிறுபறையே
முந்நீர்ப்புவியுண் டவன்மருகா முழக்கியருளாய் சிறுபறையே. (க)
கழங்கொன்றியகைச் சிறுமடவார்கனிவாய்க்குரவைத் தொனியுள்ளம்
காணையனையார் பலர்பயிலுங் கழகத்தொனியுங் கனிமலர்த்தேன்
வழங்கும்பொழிலிற் ககத்தொனியு மாறுற்றிகல்வா னாத்தொனியும்
வானோர்தொனியும்பசுத்தொனியும்வாவிக்கரையின்வளைத்தொனியும்
பழங்கன்றினுக்குஞ் சொரிதருவெண் பாலார்கவரிப்படைத்தொனியும்
பரியுங்கரியுந் தேருமுதற் பலவற்றுதித்துப் படர்தொனியு
முழங்கும்பழனிப் பதிமுருகா முழக்கியருளாய் சிறுபறையே
முந்நீர்ப்புவியுண் டவன்மருகா முழக்கியருளாய் சிறுபறையே. (எ)

வேறு.

[illegible]

பழனித்திருவாயிரம்.

கவிச்சொனயமறி கிலர்க்கொரிடியுறழ் கணைப்பொடுதிரிவாய்
முரட்டுமதகரி முகற்கொரினையவ முழக்குசிறுபறையே
முனைத்தபழனியில் வசிக்குமிறையவ முழக்குசிறுபறையே. (அ)

தத்ததன தத்ததன தத்ததன தனனா.

சத்திரமெடுத்தவர்த மக்குளொரு பெரியாய்
சத்தியொரு பக்கமுறு சற்காவன் மதலாய்
நத்தியவை முற்றுமரு ணற்கருணை முருகா
நச்சரவி னுச்சியின டிக்குமயி விவர்வாய்
பத்தியைவெ றுத்திகழ்ப டிற்றறிஞர் பகைவா
பற்பலம லைத்தலைப தக்கமல மணிவாய்
முத்திருவு டைக்குகமு முக்குசிறு பறையே
முற்பழனி வித்தகமு முக்குசிறு பறையே. (ஆ)

தனனதன தத்ததன தனனதன தத்ததன

தனனதன தத்ததனனா.

தவமலதெ மக்கொர்துணை யிலையென வுணைப்பரவு
தகவினர்த யக்கமறவோர்
தகர்விதி ரத்தையறு தினறுவல்க விப்புலவர்
தமையெதிர்து டுக்கர்கெடவேல்
குவெறெழ்பு யத்தின்மிசை யணிதருசி ரப்பையுணர்
குறியிடைநி லைத்தமுனிவோர்
குக்குகுவுவெ னத்தொனிசெய் பறவையைய மைத்தெழுது
கொடிபுவன முற்றும்வெலரீ
யவனவள தற்குளும்வை கியநிசயி கத்தெரியு
மவர்பிறவி யற்றெழியநா
னலைகடன்மு தற்சொல்பல புனலொடுக னற்குளிடு
மரியதமிழ் கைக்குவரவே
கிவசதர்க ளிற்சிறுவ னெனின்மகிழ்த கைக்குமர
சிறுபறைமு முக்கியருளே
செயமவிதி ருப்பழனி மலைமுடியி லுற்றருக
சிறுபறைமு முக்கியருளே. (க0)

சிறுபறைப்பருவமுற்றிற்று.

சிறுதேர்ப்பருவம்.

காரினமழுக்கா ரடைந்திடவொராயிரங் கண்ணினிவர்ந்தேதருங்
கமலாதனப்பிரம் னிவர்ந்தேருமாயன் கவின்றேருடன்கலிக்கைத்
தாரிறைவனேறிய பெருந்தேருமோராழி தனமிரவியின்றேருமோர்
சற்றுமெலிவடையாம லதன தன்செலவினிற்சஞ்சரித்திடவும்வெங்கோற்

சூரினதுதேருமவ னினமானதானவர் தொடுத்தேறுகோடிதேருஞ்

குடேயொர்வடிவாத் துலங்குபேய்த்தேருந்தொலைத்திடநினைந்துசத்தச்
சரியவர்வாழ்பழனி மாநகர்த்தேருவிவொரு சிறுதேருருட்டியருளே

சேவலொலிநீடுந் திருக்கைவடிவேலவா சிறுதேருருட்டியருளே. (க)

மருவார்குடிக்கொரு நெருப்பாயகவுமாரர் மனதினிடைவீரம்வளர

வண்டமிழ்ச்சந்தக் கவிப்புலவர்சங்கத்தின் மாறுதலுவகைவளரப்

பொருவாதசத்துவ குணத்தேவராலைப் பொலிவுதொறுமலிழவுவளரப்

புலியாடுதற்குரிய பேய்ப்பீடமெங்கணும் புற்றினெடெருக்கும்வளரக்

குருவார்த்தையேமறை யெனக்கொள்ளுமாதவர்சுழாத்திலருளாடல்வளரக்

குகர்த்தொனிப்பறவை யெழுதியபதாகையிற் குன்றதெவன்றிவளரத்

திருவாவினன்குடியில் வளர்குமரகுருபரா சிறுதேருருட்டியருளே.

சேவலொலிநீடுந் திருக்கைவடிவேலவா சிறுதேருருட்டியருளே. (உ)

வருமந்தவிர்ந்தமன மாதவர்வலக்கைதொறு மன்னுசெபமாலையுருள

வாதவூர்முனியணைய புனிதர்விழிகளிலன்பு மலிகணீர்மணியிலுருளத்

தேருமந்துல்லோர் வருந்தமுயல்பாதகர் சிரம்பகளைத்திலுருளத்

தெய்வமங்கையரவுண மகளிர்பணிநீத்தாடல் செய்மெழிற்பந்துமுருளக்

கருமம்பரம்பொரு ளெனுஞ்சிறுவருளாடல் கண்டெயர்மிஞ்சியுருளக்

கன்மலைத்தலையுருணீ மெய்தசிலகவுமாரர் கவிபுறங்காட்டிலுருளத்

தெருவெங்கும்வால்வளைக ளுருள்பழனியாதிபா சிறுதேருருட்டியருளே

சேவலொலிநீடுந் திருக்கைவடிவேலவா சிறுதேருருட்டியருளே. (ங)

அட்டமாசித்தியொடு முத்தியும்பெறுவதற் காகியதவஞ்செய்யவு

மருமறையுமாகமபு ராணவிதிகாசமு மறைந்தபொருளாராயவும்

பட்டவர்த்தனர்மகுட வர்த்தனர்களாதியவர் பகைளசெயந்தோயவும்

பருமணிக்குவையுமம் பொற்பணக்குவியலும் படமுதலியவுமெய்தவஞ்

சூட்டகுன்மங்கண்முத லானபலநோய்களுங் குடியோடுநிலமேவவுங்

கூறுமற்றையபயன தொவ்வொன்றுநெஞ்சிற் குறித்தபடிபெற்றுய்யவுஞ்

சுட்டர்ப்பல்நாளும் வருபழனிநாயகா சிறுதேருருட்டியருளே

சிவஞானதேசிகத் தலைமைபெறுபாலகா சிறுதேருருட்டியருளே. (ச)

மாதர்மொய்க்கும்படியொர் பைங்கிளிப்பரியில்வருமதனவேள்வெட்குமழகு

மரகதமணிக்கிரியெ னக்கடனெடுத்துயிலு மாயவன்புகழ்வீரமும்

போதகத்திற்குடிகொள் பிரமாவும்வாணியும் போற்றிடத்தகுகல்லியும்.

புற்றினரவப்பணி புனைந்தவன்பரவுபரி பூராணந்தநிலையு

மாதவனுமம்புலியு மங்கியுங்கருதுதற் கமைவருபெருஞ்சோதியு

மணியநலமுள்ளன வெல்லாணைந்தென்றென்று மாறெழுத்தோதுமன்பர்

திதறுக்குந்தொழில் செய்யும்பழனிநாயகா சிறுதேருருட்டியருளே

சிவஞானதேசிகத் தலைமைபெறுபாலகா சிறுதேருருட்டியருளே. (ஊ)

வேறு.

நாதக்கழற்றாட் குகவேளே நனினப்பிரமா வழப்புடைத்தாய்
 நயனமறுமூன் றுடையானே நறும்பூங்கடம்பு புனைமாப்பா
 சீதக்களபக் குரும்பைமுலைத் தெய்வானையுங்கா எனத்திலிளந்
 தினகாப்பவளும் புணர்கணவா செங்கேழப்பவளக் கிரிபோல்வாய்
 வேதக்கலைமேற் பொருளானாய் விண்ணோர்குடிக்கோர் காவலவா
 விரர்பலநர் தொழுமொருவா வெற்பாயிரத்து மிளிர்ந்தேவே
 யோதக்கடலுண் டவன்குரவா வருட்டியருளாய் சிறுதேரே
 யுலகோர்புகழ்சீர் வயலூரா வருட்டியருளாய் சிறுதேரே. (க)

நீச்சுக்கடங்காக் ககனவெளி நிறையவெயிலு நிலவுமுமிழ்
 நீர்மைச்சுடர்க ளுருளாக நிகமத்தொகைவாம் பரியாக
 விச்சுக்கசைதா ரகமாக வெற்புச்சிலையும் பணிநாணும்
 விழியாக்கணையுங் கொளும்பித்தன் வென்றிவிழையு மிறையாகப்
 பேச்சுத்தொழிலோ வருமணையும் பிரசமலர்ப்பி டமுந்தவத்தோர்
 பெருங்கூட்டமுந்தோய் கிழப்பனவன் பிழைதீர்தருசா ரதியாகி
 யோச்சும்புவியாம் பெருந்தேர்மீ துருட்டியருளாய் சிறுதேரே
 யுலகோர்புகழ்சீர் வயலூரா வருட்டியருளாய்சிறுதேரே. (எ)

வேறு.

தனத்தனதன தனத்தனதன தனத்தனதன தனத்தனதனதானு.
 கலப்பில்பிழைமுய நிருட்டுநினைவினர் கருத்தினுழையாதாய்
 கதிக்கொர்விதைபென வுரைத்தகிரியமர் கனத்ததிரடோளா
 வலப்புமலியவெ னுளத்திலவெகுவித வவிர்ச்சிதருகோலா
 வகத்தியனைநிகர் சிலர்க்கொர்பிரணவ வருத்தறுவல்வாயா
 நலப்பணிருநெறி யினர்க்குமொருபொது நடக்கைபரு ள்பாதா
 நரைத்தமழ்விடை முகத்தொர்பெரியனு நடுக்கமுறுகோபா
 வுலப்பில்பழனியில் வசிக்குமிறையவ வருட்டுசிறுதேரே
 வுனமப்பெண்முலைதுகர் சிவத்தநிறமக வருட்டுசிறுதேரே. (அ)

தத்தன தத்தன தத்தனதானு.

மைக்கிரிநடத்தியொர்ம் யிற்பரியுழர்வாய்
 மத்தகயமொற்றையுண்ம திக்கவிவர்வானே
 சுக்கிரனடிப்பணிசெய் துட்டர்குலகாலா
 சத்தபரதத்துவசு கத்தர்குருநாதா
 வெக்கியுமதிற்றகரி றைச்சிறுகர்தியோ
 ரிட்டமுமொர்சற்றருளி றைக்கினியசேயே
 யுக்கிரனுளற்றவவு ருட்டுசிறுதேரே
 யொப்பில்பழனிக்குகவு ருட்டுசிறுதேரே. (ஆ)

தனனாதனத் தனனாதனத் தனனாதனத் தனனா.
 அயனாதிழம் பிரிவாகியெட் டரிதாருமெய்ப் பொருளே
 யருணசலத் துறுகோபுரத் தவிர்சாருவிற் கெனியாய்
 சுவமாவிழற் கிசையாமுழுத் தவர்மாமனத் தனைவாய்
 தமிழ்மாரிகொட் டிடுமேகமொத் தவர்மாலதத் தொடர்வாய்
 கவளாசலத் தொருதோழமைக் கருணாகரக் குமார
 கடலேழும்த் தவள்வாழ்வுறக் கருதாருயக் குறியாய்
 சிவனார்விழிப் புதல்வாவெழிற் சிறுதேருருட் கெவே
 திருவாழ்தகைப் பழனுபரிச் சிறுதேருருட் கெவே.

(க0)

சிறுதேர்ப்பருவமுற்றிற்று.

ஆக - பருவம், க0, க்கு கவி - ஈ.

—கவி - எாஉ.

வேலுமயிலுந்துணை.

௨.

கலம்பகம்.

மயங்கிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா.

சீர்பூத்த நெடுங்கயிலைச் சிகரிமிசை தினம்வாழு
 நீர்பூத்த சடைப்பெருமா நெற்றியங்கட் பொறியாறு
 வந்ததிரு வீருக்கோல மாங்களியொன் றின்பொருட்டா
 லந்தார்கண் கண்டேங்க வரைக்கணத்தின் மறைத்தருளிக்
 கவுமாரத் தவவேடங் காட்டுபுவே லொடுதண்டும்
 பவுராணி கரும்பாவும் படிபரித்துப் பார்முகம்போல்
 கொங்குவள நாட்டிலியல் குளிர்வழனி மலைக்கோயிற்
 மற்குதகை யொருக்காலுந் தவறாந் குகவேளே

இவைளாங்குந்தாவுகள்.

மூவருக்குங் குறுமுனிக்கு முறைப்படிநல் லருள்செய்து
 சிவகொலை மகத்தூன்கொ டேவருக்குஞ் சிறைமீட்டா
 யிந்திரன்மன் மகளந்நா ளெய்துபெருங் கலவிரலம்
 வெந்திறற்கா னவர்வளர்த்த மெல்லியலும் பெறச்சேர்ந்தாய்
 பத்தமலி நாரதனேர் பலர்வாழப் புரந்தப்பாற்
 சித்தர்களிற் சிலர்செய்யுந் திருட்டினுக்கு மிசைவுற்றாய்
 செங்கிரியா மெனத்தேதான் றுஞ் செருச்சேவல் பெறுஞ்சீர்த்தி
 பைங்கினியும் பெறுமாறோர் பணைத்தோளிற் பரிக்கின்றாய்

இவை ஈன்குங் கொச்சகங்கள்.

சசிமுதலியபல தரவரமகளிரும்
 விசிகமென்விழிவழி விடுமறலொருவினை
 கலைமகளிணையபல் கவிஞர்கள்பெறுபுகழ்
 நிலையுறவவரவை சிறைவிடைமருவினை

பழனித்திருவாயிரம்.

யமணரையறுதின மரசடிவிழைதரு
பிமரரையனையவர் பிறரொடுகறுவினை
கலபமென்மயிலது கடவியெணறுபல
குலவரைதொறுமொரு கொடியினைநிறுவினை

இவை நான்கு மராகங்கள்.

யளவில்கவிப்புல வார்க்கருவிட்டனை
களவெனனச்சொல் கனற்சொலுநட்டனை
தளமலிபொற்சல சற்குகைவிட்டனை
துளவுமலர்க்குர வத்தொடுதொட்டனை

இவைநான்கு நூற்சீரோரடியம்போதாங்கங்கள்.

கங்கையார்வம் வினைத்தனை
யங்கைவிறு கினைத்தனை
வெங்கைமேரு துனைத்தனை
கொங்கைகோடி தினைத்தனை

இவைநான்கு முச்சீரோரடியம்போதாங்கங்கள்.

தகருகைத்தனை
நிகரொழித்தனை
புகழ்பொறுத்தனை
யிகழ்வறுத்தனை

இவைநான்கு மிருச்சீரோரடியம்போதாங்கங்கள்.

(அவைபோன்று)

இதுதனிச்சொல்.

நாடொறுந்தமியே னுமொறு
நீடொளிக்கலாப நீழலின்கண்
மயின்முதுகிவர்ந்து வடிவேற்படையுஞ்
செயிரறுஞானத் திருமுத்திரையு
மிருகரத்தேந்தி யென்முற்றேன்றிப்
பெருகவாவறமெய்ப் பேறநுள்செய்தென்
னுறவினர்தாமு முவப்புறக்காட்டி
மறமலிபகைஞர் வாழ்வறமுருக்கி
வானுலகிடத்து மன்னுலகிடத்து
மியானுலாஅப்பிற் கினியார்பலரொடுன்
றண்டையந்தாள்புகத் தாங்கிப்
பண்டைநாட்கதைபெனப் பகர்புகழ்ருளே.

இஃதானியச்சரிதகம். ௧

நேரிசைவெண்பா.

புகழருளி நிர்தைமுற்றும் போயொழிய நீக்கித் *
திகழ்பதங்க ளென்றலையிற் சேர்த்தா - ணிகழ்வளமை
கோடாறுகோடி குலவும்பழனிமலைத்
தாடூண்மைச் சற்குருநா தா.

(௨)

கட்டளைக்கலித்துறை.

நாதங்கடந்தநின் பாதாரவிந்தங்க ணுடுமென்னை
வேதங்கடந்தவன் கிட்டிசெய்யாத விதம்புரப்பாய்
சூதங்கடந்தங்கு கொங்கைக்குறத்தி தொழும்பமத
வாதங்கடந்தனர் சூழ்பழனாபுரி வாழ்குகனே.

(௩)

கொச்சகக்கலிப்பா.

வாழையதன் மரபேபோல் வருமடியார் பெருங்கூட்டத்
தூழைமதி யாச்சினை டொருவனென வெணையாள்வாய்
பேழைவயிற் றுணைதுணைப் பிள்ளையொண் பிறைச்சடிலத்
தேழைபங்கன் விழிப்பாலா வெழிற்பழனி முருகோனே. (ச)

கலிவிருத்தம்.

முருகமுமலர்வ் பூசையிலழுத்தனா முதிர்சொற்
பருவமுத்தமிழ் பொழிதருகாரெனப் படரு
மொருதவத்தினை யன்றிமற்றொன்றறி கில்லேன்
சருவதேசிகப் பழனிமாமலைச்சர வணனே.

(௫)

எழுசீர் விருத்தம்.

சரவணத்தடத் துருவமாயினும்பல சயிலமுமனநாணு
முரனுடைப்பழ னித்திருமலைமுகட் டொளிர் திருவுருவேனுங்
கரவிசீசனுமுமையுமால்விடைமிசைகாரண்டொறுநித்தோற்றும்
வரதநல்லுரு வாயினுங்கருதுநர் மகத்துவத்துயர்ந்தோரே.

(௬)

எண்சீர்விருத்தம்.

தவம்.

உயர்ந்தமா தவமியாதென் றலைய வேண்டா
முலகத்தி ருணர்ந்தவுண்மை யுரைக்கக் கேண்மோ
நயந்துயிரகட் கிடர்செய்யா விரதி யாகி
ஞானமொடு கல்விநல நணுகப் பெற்று
வயந்தழைக்குந் திருக்கைவேற் சேந்தன் வாழு
மலைப்பழனி யடிவாரம் வந்து தங்கிப்
பயந்தவிர்க்குந் தியானசெபம் பூசை செய்து
பைந்தமிழாற்பலபாடல் பகர்வ தொன்றே.

(௭)

நேரிசைவென்பா.

பக்லவனைப் பல்லுக்குத்தார் பண்டைத் தவத்தாற்
றிகழ்தருசே யாவனெனத் தேரி - நிகரில்பல
மன்றத் தவிர்புலமை வாய்ந்து வயலூர்ப்பொற்
குன்றத்தில் வாழுங் குரு.

(அ)

குருவென்றெங்கெங்கவிர் கின்றரெவருங் குளிர்பழனி
மருவுங்குருபரன் மன்னருட்சீர்த்துளி வாய்ந்தவுண்மை
தெருளும்புலமைக் கவுமாரரெண்வகைச் சித்திகளும்
பொருவின்றியமுதன் முத்தியுநாடிய போதத்தே.

(ஆ)

வெண்டனைக்கலிப்பா.

போதன்கதறப் புடைத்தாண்ட புண்ணியவேள்
கீதம் பயில்வார் கிளர்தென் பழனிமலை
நாத நவனே நமக்கோர் துணையெனுஞ்சொ
லோதன்பர் பாதத் துருதுளொன் சென்னியவே

(இ)

குறுந்தாழிசை.

சென்னியாறுடைச் சிவகுருப்பிரான் செங்கைவேல்வலிந் தீரவேள்குறக்
கன்னிதாடொழத் துணியுமோகனக் காவனம்பெருங் கடவுளென்றறிந்
தென்னினைப்பெலா முற்றநாடியே யெழில்குலாவுதென் பழனிவெற்பினிற்
யன்னிடுந்துதிப் பரிசுதெய்திடிற் படியும்வானமும் பரிவுதீருமே.

(கக)

புயவகுப்பு.

தானனந்தன்னதன் தன்னதன் தானன.

தீரமொன் றியபலபல் வீரரும் புகழுவளர்
சேயகுங் குமமலைக ளெனமிகநிலாவுமே
சீதளம் பொலிமதியி னூர்வமிஞ்சிடமருவு
திநிறங் கொளுமகளி ரறுவார்முலைநாறுமே
சேவினம் புரைவிழிக ளாலரன் றனைவிலைகொள்
சிலவந் தரிகளப முலைமணமும்வீசமே
தீதொழிந் துயர்துருவ னேமியின் றிரிவொழிவில்
சேணலம் பெரிதுபிறழ் தாவும்வினையாடுமே
சேதமின் றியமலைகள் போய்வருஞ் சலனமறு
சீர்பெறும் படிசெயரி யமைபுருவமோவுமே
சேலையும் பணியுமணி தோகையென் றிலகுசசி
தேவிமங் கலியமது நிலைபெறுதல் காணுமே
தீர்வருந் துயருததி வீழ்சயந் தனையெளிது
தேறிமும் படிசெய்திட வொருகனவின்னருமே

தேனினுங் சொடியருண் மேவுதிண் டிறலவுணர்

தேவர்தங் கழலிலிடி தனிகளறமோதுமே

(ஹ)

தேனிலின் சுவைசெயிசை நாரதன் றொழுபொழுது

சேணமங் கவடியில தொருதகர்கடர்வுமே

தேசிகள் பிரணவவி னோதனென் றுணருமதி

திவிரங் கொளுமுனிவர் தலைகடொறுமேறுமே

தேசினம் பொருவுதொகை யாயகுண்டலமுநிகர்

தேய்விவங் கதமுநிரை படவணையரீடுமே

தேசமென் பனமுழுது மீயுமந் தணன்வெருவு

திமைகோண்டொருகுகையி லலறநனிசாடுமே

சிறும்வன் குணமருவு தாரகன் சமரினிடை

சீதரன் செலவிடுமொர் படையைவலிதியுமே

சேடனும் புனலுமதி யார்க்கரங் கையமுதல

சேர்நெடுஞ் சடையடவி தனிலளவளாவுமே

சேவைகண் டலதுமகி ழாதமுந் துறுதிகொடு

தேமென் புறுமடியர் பகைமுழுதுமீருமே

தேரேனும் படிசிறிய காலிவர்ந் தவனளவில்

சேனையும் பொரிதுண முருகுமெழில்வாயுமே,

(வ)

மாரன்வந் திரவுபக லாமணங் கமமுமலர்

வாளிசந் தவினனுவு மெலிவிலதுமீறுமே

மாறுமொண் பரசுமணி தோள்பெறும் பதினொருவர்

வாகைவெய் படைகளென மருவுதகைசாலுமே

மாய்விடசங் கரனதொரு பாதிக்கொண் டவளுமதி

மாணுறுங் கதிரயில தெனநெடிதுசாருமே

வானிலம் புனியிலுயி ரியாவையுந் துயிலொருவு

வாரணங் குகரவொலி கொடுபெரிதுகூவுமே

மாசறுங் கனல்வரைகொள் சாரலின் சிகரிமிசை

வாழ்பசங் கிரியினிய தமிழுடனுலாவுமே

வாசமிஞ் சியசூரவு ரீபமுங் குவளையும

தாணியும் பணிபிறவு மிடையிடையிராவுமே

மாதர்கண் கருமுனிவர் வீரர்நெஞ் சமுமிலகு

மாதெமென் சிறையமது காமநனிசேருமே

மாதிரங் கனிநிறைவ ராதியன் டர்களறிய

மாயன்வெங் களநடுவி னுவல்புகழ்சலாவுமே

(வஹ)

மாரதங் கடவன்முத லானதொன் டினிதுசெயும்

வாயுயின் பலமொரணு வெணும்வலிமையேயுமே

மாரிதர் தளவில்பல வர்யசெந் தினமுமுய்
 மாறுமண் டிடவகல்விண் முழுமையினுமாயுமே
 வானிறம் பெறுதடவி-னுடெழுந் தமுதொடவிர்
 வானமங் கையர்வதுவை மலியுமறுகூலமே
 வாயிகம் பலருமறி காயிகஞ் சரதமவி
 மானதஞ் செயுமவர்கள் பலரையினிதாளுமே
 வாடைவந் துலவின்மலர் தாழையின் புதுமலரென்
 வாண்முனிந் திடினுமகிழ் வறுகுணவிசாலமே
 மாமனென் றவனவுணர் சேனையின் சுமர்முடுகி
 மாழ்குறுந் தொறுமவரை யெனிதடுசகாயமே
 வாய்மையொன் றறிகிலவ ராகியங் கியினெதிரின்
 மாமிசந் தினுமவுர்க ளுணர்வரியகோலமே
 வாதுளம் பொருவுசில வாகமங் கனிநுவலும்
 வாழ்வெனுஞ் சரதகதி விழைபவருண்முழ்குமே;

(9)

சாரமின் றியகவிகள் கூறிடும் புலவர்கள்வி
 சாரமுங் கெடவுதவி செயுமதியுதாரமே
 தானவெண் கனிமமா ருரின்துன் கொணருமக
 டாளமென் றவிர்காப முலைபுணருநேயமே
 சாகரம் பொருவிழிகொள் வேடமின் கலவியொரு
 சாரவின் றலைநகர வவடனெதிர்கூடுமே
 தாலமென் றதனிதுள தேவமங் கையரணையர்
 தாழமின் புறமருவு மொருபெருமைகுடுமே
 தாரகன் சடமுமொரு மாயவெங் கிரியுமுள
 தானையும் பொடியவென் வடியயிலையேவுமே
 தாழ்வறும் புயவலிகொ ணரசிங் கமதனைய
 தானவன் றனதுயிறை நுகரும்வகையோருமே
 சாகையெண் டவிரவளர் மாமரங் குருதிவெகு
 தாரைகொண் டிகவலறி விழுவெளிதுகூறுமே
 தானதந் தன்னவென நாடகஞ்செயுமகரிர்
 சாயுமிந் திரசபையை நிறுவியளிகூருமே
 தாகமிஞ் சியகவுரி நீருணும் படியெழுவர்
 தாழமங் கவர்மருவு மெழுகிரியுநாறுமே
 தாரிழந் தலமருப கீரதன் பழையபடி
 தானிலங் கிடவவன திகலடுகுநாரமே
 சாதனம் பெருகுமுச மாழுகன் ககனம்வரை
 தாவுவிமான் புகழ்புனைய வருளுமதிகாரமே
 தாரகம் பெறுமலய் மாதவன் றனதடியர்

(9ஊ)

சாவொழிந் துலகுதொறு முலவவிந்மவாரமே
சாலதந் திரமுமுணர் போகனம் பிடுமுபய
தாள்விழைந் தவர்தமிடர் முழுதடர்குடாரமே
சால்கொடுந் தகையபுலி வாகனங் கொளுமுனிவி
தாயகந் தெரிபவர்கள் சிலர்பெறுகினேகமே
சாருவென் றொருபெயரை யேமொழிந் தவள்கைதரு
சாயியென் றுருகுமவர் துயரடுசுபாவமே
சாபமுந் கணையுமொரு வாதுகொண் டலையெயினர்
சாறயர்ந் திடல்பகரு மகவலுமவாவுமே,

(த)

யாரணன் றனதுமனை யாளெனுஞ் சரசவதி
யார்வமிஞ் சிடமிளிரு மபிரயசொருபமே
யாகமங் களுமுளபு ராணசங் கமுநிசமெ
னாவிலந் கிடவழிவி லொருசுவடிபோடுமே
யாலமுண் டவர்தமது கூடலம் பதியினரு
காறுசெந் தமிழருமை யறியவிமொனமே
யாகுலம் பெறும்வழுதி கூணும்வெஞ் சரமுமொழி
வாகவெண் பொடியமணர் விழியினெதிர்பூசமே
யாசொழிந் தனவுமது சேரநின் றனவுமென
லீமதந் தொறுநிகழு மதுபவசமுகமே
யாழிவென் றசலமுறு பாஸியன் பலரனுவ
லாரமங் கணியவொரு கவிஞனுள்லேகுமே
யாஸியின் சுவைகுலவு பாடல்விண் டவர்கள்பொது
வாதனந் தனிலவர்கெய் கலகமறவாறுமே
யாயிரந் தவரையொரு பேய்துகர்ந் திடுகணம்வ
ராமுனந் குகையினது கதவடுமுபாயமே

(தது)

யாடலஞ் சிகியினது சோர்வொழிந் திடவிவரு
மாணவம் பியவினதன் மிசையிடியில்வீழும்
யாணவர் தவிருமுது வேதியன் சினவுதது
மாவியின் கரையிலொரு சிவனெதிரினீளுமே
யாவிலந் தணமுனிவர் நால்வருய்ந் திடல்செய்குரு
வாதிபுந் கவரும்விழை தருகுறியின் மூலமே
யாதரஞ் சிறிதுமில ராமுரண் புரிதருவ
ராண்மைகுன் றபுநசிய வெகுளிசெய்விரோதமே
யாழமிஞ் சியகடலை வானமன் றனைமுதிரு
மடகங் குலவுகிரி யினவெலிசைகோலுமே
யாகநொந் துலையமலை மீதுருண் டெழுசிறுவ
னாசவன் கட்டல்சவீற வெனமுயலுமோகமே

யானைகொண் டெயர்பெரிய மாசணம் பலபலுக
மாரவின் டிடினுமமை வருபுகழபாரமே
யாதியந் தமுநடுவு மேகமென் றுணரவரு
ளாவின்ன குடிமுருக னடல்குலவுதோள் களே. (௧௨)

நேரிசைவெண்பா.

தோளா றிரண்டானைத் துங்கவடி வேலானை
யாளாவார் சூழ்பழனி யாதிபனைத் -- தேளாம்
வினைப்பெய்செய் நோய்க்கஞ்சி வேண்டுகின்றே னன்ன
னெனைப்பேணிக் கொள்ளுவதென் றே. (௧௩)

கட்டளைக்கலித்துறை.

என்றுங்கவலைப் படாதார்தங்கூட்டத்தொ டென்விழி முன்
னின்றுங்கவலை நினைத்தூற்றுகுத்து நிரப்பொழித்தாள்
வன்றுங்கவலைப் பொருழுலமாதர் மலிவயலூர்க்
குன்றுங்கவலையச் சித்தேசுர்நெஞ்சங் கொளுங்கத்தனே. (௧௪)

மடக்குக்கொச்சக்கலிப்பா.

கந்தமலி குரவோனே கருணைமலி குரவோனே
யந்தரநுக் குடையானே யதிதரநுக் குடையானே
பைந்தசைய மயிலோனே பரித்தகைய மயிலோனே
வெந்தவய லூரானே விபன்கொள்வய லூரானே (௧௫)

ஊர்.

கட்டளைக்கலிப்பா.

ஊர்கண்மாத் திர மோபழனிக்குக னுற்றுவாழ்தல மொண்கிரிபரபல
சீர்கலின்ற தினைப்புனம்பற்பல செம்பொன்வாய்ந்த சிகரிகன்பற்பல
நீர்கலிக்குங் கடற்கரைபற்பல நீக்கொணாத நிசமறைபற்பல
வர்கலந்த சடைச்சிவன்கும்பனே ரன்பர்நெஞ்சமு மங்ஙனமாகுமே. (௧௬)

இரங்கற்றாழிசை.

ஆகுவேறி யண்டபிண்ட மெங்கணுப்பு குந்தமீ
ளண்ணல்பின் னுதித்தபால னுவினன்கு டிப்பிரான்
பாகுவன்ன சொற்குறத்தி தாடெர்முத் துணிந்தவேள்
பச்சைமா மயிற்கண்வந்த பவனிகண்ட பாவைமார்
வாகுயிற் கரும்புவைத்த வேள்பவுஞ்ச தல்லோ
மற்றவன் சமர்க்குடைந்து வாடுகின்ற தென்கொலோ
யோகுமுன் புரிந்தவிச னைப்பிரித்த வாவியோ
டொன்றிரண்டு முன்றுதொட்டு முயிர்பிழைப்ப தருமையே. (௧௭)

நேரிசையாசிரியப்பா.

அருணேறித்தவத்தே தா ரஞ்சிநொந்து
தெருமராவண்ணஞ் செந்தகருகைத்தும்

பாவமன்ன பரோனவராற்
 தேவரியாருஞ் சிறைப்படறவிர்த்துங்
 காயிகமுயன்று கருத்துநெக்குருகு
 மாயிரங்கண்ணு னமையுருவொழித்தும்
 பொன்றயங்குருவப் போதனுவங்
 குன்றவோர்குன்றக் குகையிடையடைத்துந்
 தீயதாரகன்மேற் செலவிடுத்திழந்த
 சேயவாழி திருமாற்களித்தும்
 பையராவணிந்த பரமனுள்ளத்
 தையந்திர்தர வரும்பொருளாற்றைந்துந்
 தேடுஞ்சீர்த்தித் திறஞ்சிறிதேததி
 நாடுந்தமியே னவிவுறத்தகுமோ
 மூலன்மரபின் மூன்றாந்தலைமுறைப்
 பாலனாகியரைப் பரிந்தன்றாண்ட
 வருட்டிறமிந்நா ளகன்றதேயோ
 மருட்டிறத்தினத்தொடு மாயச்செய்யேல்
 வந்தன்றென்னுள் வகுத்துரைத்துளவா
 மந்தவுண்ணு யவிர்தாக்காட்டாய்
 அபந்துணர்ச்சோலைப் பழனிவெற்பிற
 செந்துவர்க்குன்றெனத் திருக்கைத்தண்டொடு
 வேற்றிருமார்பமும் விளக்கிநாளு
 மேற்றிசைநோக்குபு மேயவித்தகனே.

(௧௮)

நேரிசைவெண்பா.

வித்தகனைத் தென்பழனி வேலவனை மெஞ்ஞானத்
 துத்தமச்சீர்ச் சற்குருவென் றோராதா -- ரெத்தகவோ
 ரானாலு மன்னோ ரகம்புறமென் னுள்ளவையம்
 போனான் நென்றுநிந்திப் போம்.

(௧௯)

கட்டளைக்கலித்துறை.

நிந்திப்புக்கஞ்சி நெடுநாண்மெலிந்துனனை நேடியிந்த
 வந்திப்புச்செய்யத் துணிந்தேனெந்நாள்வந்து வாழ்விப்பையோ
 சிந்திப்புக்கொண்டொளர் தேறிப்பழனிச் சிலம்பில்வருஞ்
 சந்திப்புக்காரர் விருப்பமெல்லாமுந் தருங்குகனே.

(௨௦)

கலிவிருத்தம்.

தருவையன்ன விகையுந் தவப்பெருக்கு மெய்தினார்
 மருவுபேர வைக்கணியானும் வைகும்வாழ் வளிப்பையோ
 பொருவினாவி னன்குடிப் பொருப்பினிற் பொலிந்துவாழ்
 திருவருட்கு கேசனுஞ் சிவோகஞான சித்தனே.

(௨௧)

என் சீர்வண்ணவிருத்தம்.

தத்ததானதன தானதன தானனா.

சித்தகோடிகளெ லாநினைய நீடுமோர்
 செக்கர்மேனிமுரு கேசனுமை கேள்வனார்
 பத்தரோடுவழி பாடுசெயு ஞானவேள்
 பட்சிவாகனவி சாணவ னானீர்
 சுத்தமாமுணவு மீடில்வய னூரையே
 சொற்றபாடலுணர் விற்றுமரு ளாசையா
 லெய்த்தேதேகமுமு ளாரறிவ ரேனையோ
 ரிக்குமாரனது சேனையிடை மாய்வரே

(௨௨)

அம்மானை.

மாயன் புகழ் மலைப்பழனி வாழ்முருகோன்
 ஞாயன் குரவன் றொழுகடவுளம்மானை
 தூயன் குரவன் றொழுகடவு ளாமாகில்
 வேயன்ன தோளாரை வேட்பானே னம்மானை
 வேட்டவித மெண்ணில் வினையங்கா ணம்மானை.

(௨௩)

நேரிசைவெண்பா.

காணங் கருதிக் கடைத்தலைதோ றுந்திரிந்து
 நாணபடு ருக்குமென்னை நத்தியே -- வேண
 பயணளிப்பான் கொல்லோ பழனிக்கிரிமேல்
 வியன்வடிவே லேந்திநின்ற வேள்.

(௨௪)

கட்டளைக்கலித்துறை.

வேளைக்குதவுங் கருணைநிகில்லைகொன் மெய்யறிய
 நானைக்கெனச் சொன்ன தின்னெஞ்சஞ்சற்று நகனில்லையோ
 பாளைக்கமுகிற் புகழங்கில்குழ்தென் பழனிமலைக்
 காளைப்பருவ முருகாகுன்றத கனிப்பருளே.

(௨௫)

கலிநிலத்துறை.

கலிகொண்ட மதவேழ முடனாடி மூர்நின் கழற்சேவடி
 பெரலிகொண்டவுணர்வாளர்பலரைத்தொடர்ந்தா ண் டவயர்வுன் றியே
 யிரிகொண்ட வென்னைத் ததித்தாள நானுங்கொ லெந்நேரகீர்,த்
 துளிகொண்ட முகின்முக பழனிக்கிரியின்மேய சுடர்வேலனே. (௨௬)

அறுசீர்விருத்தம்.

சுடர்நெடுவேற் படையேந்தித் தோகைமயிற் பரிமீது தோன்றபென்ற
 னிடர்முழுதுங்களைந்தாண்டா வியாவருன்னைத்தடைசெய்வா ரிரக்கமின்றோ
 வடர்பொழில்சூழ் பழனிமலை யதிபாபொன் னகர்ப்பலவோ ரார்வமெய்தத்
 திடர்ப்பிவா ரிதிநிப்பியைத் தீயவெஞ்சூர்ச்செகுத்தபுகழ்ச்சீ ருள்ளானே. (௨௭)

எழுசீர்விருத்தம்.

உள்ளமொத்துனையே யுணர்சிலாதவர்போன் றுலகருடுமுலேவன்னித்தா
யெள்ளளவருட்டி ரீகுதியாயி னிகபரமுயச்செய்வேன்கண்டாய்
கள்ளநெஞ்சகத்துத் தானவர்தமக்குங் கருறியபேறளித்தருளும்
வள்ளலந்தகையார் மலர்விழிப்புதல்வா மலைத்திருப்பழனிவானவனே. (௨௮)

மடக்குக்கட்டளைக்கலிப்பா.

வானகத்தரை யாண்டலையாதவா வானகத்தரை யாண்டலையாதவா
ஞானதேசிகச் சற்குருநாதனே ஞானதேசிகச் சற்குருநாதனே
மானளித்த மகண்மணவாளனே மானளித்த மகண்மணவாளனே
பானலம்பழ னிப்பதிக்கண்ணியே பானலம்பழனிப்பதிக்கண்ணியே. (௨௯)

எண்சீர்த்தழிசை.

கண்ணும்புகழ் பெரிதுற்றது கவிஞர்க்கிடி யேறாக்
காணத்தரு சந்திக்கவி கவினுற்றது கடல்குழ்
மண்ணுங்கக னமும்வாழ்வுற வைக்கத்தரு மாண்மை
வருமாறுத வஞ்செய்திடும் வலியுற்றது வயலுர்
நண்ணுங்குரு பரநாயக னனவிற்கன விடைபண்
ஞாயற்சொன் மனச்சாட்ச்சியு நன்குற்றது நரர்சொற்
புண்ணும்வறு மையுமீவேரொடு போகப்பெறு கில்லேன்
புத்தேனிஞஞ் சித்தேசரும் புரையுற்றன ரன்றே. (௩0)

வெண்டளைக்கல்ப்பா.

அன்றுதொட்ட நின்கிணற்றுக் காற்றாற்றென் றுண்டாக்கி
யின்றுதொட்ட வென்கிணற்றுக் கே ற்றுற் றீதிகண்டாய்
குன்றுதொட்ட வேலா குளிர்பழன் க் கோயினடுத்
தொன்றுதொட்டு நின்ற துணைத்தோட் சுரேசரனே. (௩௧)

கட்டளைக்கலித்தறை.

சுரேசுரீன்றானும் புலவர்தம்மீசனுந் துங்கவைவேல்
வரேசுரமுர்த்தியு மின்னாற்பலரை வலிதுபற்றுங்
கரேசுரக்கர்வனுந் தென்பழனிக்கிரி காண்பவரை
நரேசுரராக்கு முருகோனென்றேசொல்லு நான்மறையே. (௩௨)

எண்சீர்விருத்தம்.

மறம்.

மறவர்குடிலிற்பெண்கேட்டல்.

நானாக வந்துநின்பாற் பெண்கேட் டிங்கு
நற்குசெய்கின் றேனெனநீ நவில வேண்டா
முனாறு ம் வாய்ப்புனின்று குலக்கோ மானே
யுன்னுணை யென்னைமன்ன னுன்பால் விட்டான்

சேனாதி பதிவரினுந் தாங்க மாட்டாய்

தினகீகூழி நெல்லமுது தீதாங் கொல்லோ

மேனாளெம் பழனிமன்றோர் பெண்கொண் டேகில்

விரைந்துபிற்போப் தும்மினத்தார் வென்றதென்னே.

(௩௩)

மறவர்புறத்துக்கூற்றற்றூழிசை.

வென் றிதுன்று பழனியிற்செ வேடனைத் தெரிந்திலார்

வேதமுற்று ணர்ந்ததோர் வியாசனூல் விளம்புமுன்

பன்றியாலொர் மன்னைவென்ற வேடர்தம் பிரானுடன்

பக்கின்ற வெயினமங்கை பாலனைப்ப தார்சொலா

ரன்றியெங்க டெய்வமென்கை சங்கமுற்ற கீரன்வா

யகவல்சொல்லும் புலினர்வேறி னத்தரிற் கலப்பரோ

சென் றிறைக் கியம்பிடஞ் செ டாதெதிர்க்கொ ணுதெனத்

தேவரென்று ணர்ந்தொல்காது தேடிவந்த தூதனே.

(௩௪)

இதுவுமது எண்சீர்வருத்தம்.

தூதகேண்மறமென்றசொற்பொருணீ துணியிலித்தனைதொலைநடந்த னுநாப்

மாதாசையி னுலுயிரிழந்த மன்னரெண்ணிலர் மாநிலத்தந்தேநா

சீதநாண்மலர்ப்பொழில்சுலாம்பழனிச்சேந்தனையாஞ்செருச்செயிலவர்

காதன்மங்கையர்குறிச்சிதேறமைவார்கடலுஞ்செக்கரிநீகாண்டருமன்

நேரிசைவெண்பா.

காண்டமொரு மூன்றுங் கடந்துன் கழல்புகுஞ்சீ

ரீண்டடைய நாமென்னை யெள்ளாதேநீ ண்டவனும்

போற்றப் பழனிப் பொருப்பில்வளர் புண்ணியனே

யாற்றன்முழு தின்னே யருள்.

(௩௫)

கட்டளைக்கலித்துறை.

அருளந்தரங்கத்திற் சுற்றுமின்றாயினன் றுண்டுசொன்ன

பொருளந்தரங்கண்ட பொய்யாமெவ்வாறுய்ந்து போதுவனியா

னிருளந்தரங்கக் கடன்மாவட்டாய்நல் லெழிற்பழனித்

தெருளந்தரங்கன் மருகாவன்சோதனை செய்திடலே.

(௩௬)

கலிலைத்துறை.

செய்யாறழைக் குங்கதிர்வேல்புனை செங்கைநாத

னையானனத் தார்தருபாலக னுமென்றோர்ந்து

மையார்பழ னிக்கிரியிற்றினம் வாழ்த்துநாயே

னுய்யாதொழிந் தாற்புவிமாதழ லோய்வுறாளே.

(௩௭)

களி - தாழிசை.

ஓய்வுறதருட் பேறுவேட்பவ ருள்ளமாங்கம லத்தையே

பொத்தசீர்த்திரு வாவின்ன்குடி யூரில்வேள்புகழ்க் களியரியா

மாய்வுறாது பிதற்றிடேமதற்கானசாட்சிகள் கேண்மினே
வத்தனுக்கிறை செம்பொனாகு மரிக்குநாயக னெல்லதே
காய்வுறாவிதி வாழ்தலஞ்சுமி காடதேயட லேமனே
காசினிக்குயர் செல்வனார்வக் கடலனிக்கவும் வல்லவன்
றேய்வுறாவிதி யெண்ணிலாதன. தெய்வமேழுமு மோசனந்
தேகமேபல கோடியாலய சீலமார்வது தேறினே.

(௩௯)

இதுவுமது எண்சீர்விருத்தம்.

தேறினெக்ட் குடியருக்கே யடிமையென நின்றோர்
தீராத கஞ்சாவைத் தினந்தினமும் வேட்பார்
நாறியநீர் மேன்மேலும் வழிதரவே கொள்வார்
நளிர்பழனி மலைக்குகை நம்புதலு மாட்டா
ராரிறண்டு சமயமுந்தநீர் சம்மதமென் றேற்பா
ரறங்கள்வகை செய்வாரை யடியோடு கெடுப்பார்
பாறினத்தீம் பண்டமுண்டு பார்முழுது மலைவார்
பாவலவர்க் கிதனிரண்டு பட்சமுந்தோன் றிடமே.

(௪0)

கண்ணி.

தோன்றுவதுந் தோன்றச் சொருபமுமா நின்றபொரு
ளியான்றுதிக்குஞ் சீர்ப்பழனி யிற்குலவு சற்குருவே.

(௪௧)

வேற்றெலிவெண்ணெற.

சற்குருவா மவர்பலரிற் றலைமைபெறு பழனிமலைத்தண்டாபாணி
நிற்குநிலை யுணர்ந்தவன்ற னெழுத்தாறுஞ் சந்ததமு நிகழ்த்தவல்லார்
கற்குநாவலர்பெருங் கருணைமாதவர்
விற்குனித்தமர்செயும் விற்கைவீரரே.

(௪௨)

மடக்குத்தாழிசை.

வீரராயவரிற் பெரியவாண்மையனே மிகுக்கும்வெப் பெரியவாண்மையனே
விண்ணவர்சேனைக் காவலுள்ளானே விகற்பர்வெஃ காவலுள்ளானே
சாரதர்கூட்டம் பரவுதேசிகனே தமிழ்முனி பரவுதேசிகனே
சண்டன்மேற்கழற்றாக் குமரநாயகனே சரவணக் குமரநாயகனே
நாரதாதியர்க்கோர் தாரகமானாய் நளிர்புனத் தாரகமானாய்
நறைமலிகடப்ப மாலிகையானே நவீல்சொலா மாலிகையானே
பாரதிமகிழக் கலையருள்வானே பதுமம்வாழ் கலையருள்வானே
பாதுகாத்திலையி தென்னையாண்டருளே பழனியி லென்னையாண்டருளே. ()

சேரிசைவெண்பா.

ஆண்டாணத் தென்பழனி யானை யலர்கடம்பு
பூண்டாணக் கோடி பொருப்பாண -- வேண்டாத
நாள்கழிந்த துன்பமுற்றோர் நன்மொழியாற் றீர்க்கவல்லான்
வாள்கவின்ற கைவீர வாகு.

(௪௪)

கிள்ளிவிட்டிரங்கல் - கட்டளைக்கலித்துறை.

வாகுபிற்கிள்ளையொன் றேந்தும்பழனி மலைக்குகன்பாற்
போகுமென்கிள்ளைய பாங்கதுபற்றிப் புணர்ந்ததுவோ
வேகுமிக்காமவெந் தீயாறியானின்ப மேவென்றோ
யோகுடையார்க்கு மயலுட்டுந்தோழியொ ருண்மைசொல்லே. (சுடு)

எழுசேர்விருத்தம்- இரங்கல்.

சொல்லுந்தாதினுக் காவனவெனமுனா ரெருகுத்துரைத் தவையெல்லாஞ்
செல்லும்போதுமோ ரணுவாவிரங்கிலான் றிருப்பழ னியிற்செவ்வீ வர்
கல்லுநாணுறுங் கருத்தனையவன்றரு காமநோய்க் கடல்வீழ்ந்தே
னல்லுமங்கசன் வில்லுமெற்செயுந்துய ராறுமா றறியேனே. (சுக)

என்சேர்வண்ணவிருத்தம்.

தன்ன தந்தன தானனதனனா.

அறிவறிந்தபரி பூரணனலையோ
வடிமைநின்சரண நாதெல்படியோ
குறிபகர்ந்தகுண வேடமினுடனேர்
குலவியென்றுயரெ லாமடவிசைவாய்
மற்பணிந்தகர நாதனுமுகிறோய்
மலயநன்பனுமு னாளுயவருள்வாய்
பறிபடுந்தலைகொள் சாரணர்கலகா
பழனியங்கிரியில் வாழ்குருபரனே

(சுஎ)

பத்துசேர்வண்ணவிருத்தம்.

தன்ன தந்தன தந்தன தந்தன தந்ததானா.

பரம தத்தியிர முற்றறவொ றுத்தசிறு சிங்கமேனேர்
பனவ புத்திரனை யொத்தபுகழ் பெற்றுயமு யன்றநாயே
னிரவ லத்திரளி னுக்குளுநி னோத்திவண முங்கலாமோ
வினிய சற்குருவெ னத்திருவு ருக்கெட்டெநிர் வந்துகாவாய்
கரத லத்திலொரு சுத்தியொட டற்றடிபு னைந்தவீரா
ககன முற்றவிரு பத்தினிக ளுக்கிடம கிழ்ந்தகேள்வா
மரக தக்கிரியெ னத்தகும யிற்பரியி வர்த்தவேளே
வளமி குத்தபழ னிக்கிறையெ னத்தினர டஞ்செய்வானே. (சுஅ)

கைக்கிளை - மருட்பா.

வானமங்கை யல்லளிவர் வர்குமுற்பூ வாடுகின்ற
தேனையை மைக்கண் சிமிட்டுகின்ற - ஞான
குருவெனப் பழனிக் குவட்டின் மேய
வொருவனை யேதின முன்னு
முருடர்தங் குலத்து முகிழ்முலை மகளே,

(சுக)

இதவுமது - கட்டளைக்கலிப்பா.

மகரவாரிதி யன்னகட்பார்வையான் மாழ்சி நெந்துமறுகுமென் வன்மனஞ்
சிகரமால்வரையேநிகர்கொங்கைமேற்சென்றுலாவித்திருதியென்றெய்தமே
தகரவார்குழ லாரிடந் தூதம்போஞ் சங்க ரன்றரு சாய்பைச்சந்தந்
சுகரமாகுங்கொடிப்பழனிக்கிரிக் கோயி லிற்கண்டு கொள்வார்கள் போலவே.

தாழிசை.

போல்வதொன்றில்சீர்ப்பழனிவேலனைப் பொறிகளாறுடைப்புனிதநாதனைக்
கோல்வலிக்கொடுஞ் சூரர்காலனைக் கும்பி ந்தொழிற் கொண்டதொண்டர்கா
ணல்வர்பெற்றபேற் றிச்சையின்றியே நரரொடங்கனே நலிவுறேன்மினே
வால்வயிற்றுனைக் கடவுளானும் றவனைநம்பியுயர் ததுமெயாகுமே. (௫௧)

நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா.

மெய்யறிவினரே விரும்பும்விறுடைச்
செய்யமேனிச் சிவகுருபரனைப்
பல்வயிற்கருதிப் பரதவியாமற்
செல்வநீடுந் திருவாவினன்குழக்
குன்றிற்கருதுங் கூர்ப்புறப்பெற்றும்
வென்றிப்பேறே விழைந்தயர்கின்றேன்
முன்னைவினைநேய் முழுதறமுன்க்கி
யென்னையன்னு னேற்றுக்கொளினே
யொருபெயரன்றிமற் றென்றநிகில்லாள்
பருவரல்களைந்த தாதிபலபல
காதையுமெய்யாக் கவின்றருங்களிசால்
பேதைமார்தர் பிணக்கமுற்றழியும்
பதுமப்பொகுட்டுப் பண்ணவன்பகர்ந்த
சதுமறைச்சமயந் தழைக்குமேனைப்
புன்னெறியாவையும் புறம்பா
மன்னெறிவழுவா மாண்புலகுறுமே.

(௫௨)

இன்னிசைவெண்பா.

உலகமுற்றுந் தன்குடைக்கி மோவாது கொண்டு
கலகமறக் காக்குங் களிப்புடையா ரேனுந்
திலகததற் குஞ்சரிகோன் ரென்பழனி போற்றும்
புலவரொப்பக் கொள்ளார் புகழ்.

(௫௩)

கட்டளைக்கலித்தறை.

புகழ்துன்றுதென்பழ னுபுரிக்கோயிற் புனிதனைப்
ரிகழ்வொன்றினுலுமஞ் சாருடலாதிய வென்றுதம்பா
னிகழ்சின்றயாவு மவன்றன்னவேயென நிச்சயித்துத்
நிழிற்சிந்தையாள ரவரேபிறவித் தியக்கிலரே.

(௫௪)

சித்து. எண்கீர்விருத்தம்.

தியக்கூறு முணர்வளிக்கும் பழனிச் செவ்வே
 .. டிருவருட்பேற் றிச்சைகொள்ளுஞ் சித்த ரேமியா
 மயக்குகையிற் பொன்னுருக்கும் விபரந் தேர்வே
 மணிமாவும் பிறவுமெளி யனவாக் காண்பே
 மயக்குளிகை யிட்டுநெடுங் ககனத் தேகும்
 வகையறிவேங் குருச்செயலே வலிதென் றோர்வேம்
 பயக்குழம்புந் தயிருநெய்யு மமுதம் வேட்டுப்
 பரிசுழிகின் றேங்கடைத் தாற் பசிதீர் வோமே.

(௫௫)

இதுவுமது - தாழிசை.

பசியினுன்மிக வாடுநோன்பது பற்றுமாண்புடைச் சித்தரேம்
 பழனிவேலனைப் பாடியாடிப் பணிந்துகெஞ்சிடச் சோம்பிடே
 மசியனந்தம் பொறுத்துளேம்வெளிற் றுணையுங்கண்முற் காட்டுவே
 மாரணத்துட னாகமத்துயி ரஞ்சமாலும் விளம்புவேங்
 கசியுமன்பதை யும்பர்வாழ்வு கடைப்பட்டுப்படி நாட்டுவேங்
 காரசாரல வணமருந்தயங் கம்பலத்திற் குலாவுவேங்
 சசியிலாதன யாவர்சொல்லினுந் துய்த்திடேமிது சத்தியஞ்
 சோறுபால்கனி காய்கிழங்கிலை தொக்குநல்குமின் றெண்டரே

(௫௬)

குறள்வெண்பா.

தொண்டர்சொற் றுந் தானேன் சுதன்பழனி மாமலைமேற்
 றண்டணிந்து நின்றகுகன் றான்.

(௫௭)

கட்டளைக்கலித்துறை.

தானன்றுநானன்றென் றன்றுநின்கைக்கள்ளை சாற்றியபே
 ரானந்தமென்றனக் கென்றருள்வாய்ப்பண் டகத்தியற்கு
 மோனந்தருஞ்சற் குரவாபழனி முதுகிரிமேல்
 வானந்தழைப்ப நிலம்வாழநின்ற மகத்துவனே.

(௫௮)

கலிலிலத்துறை.

கத்துந்திரைத்தண் கடற்பாலுறங்குங் கவின்கெங்கண்மா
 லொத்துன்பெருஞ்ச ருரைக்குந்திறந்தந் துயக்கைக்கொள்வாய்
 முத்துந்துவர்க்குப்பை யும்பொன்னுமணியுங்கொண் முதுவீ திபிற்
 றத்தும்பல்வனையோலும் வயலூர்புரத்தற்ற தனிவேலனே.

(௫௯)

கலிவிருத்தம்.

தனியனுவொரு தண்டுக்கைக்கொடு
 பனியறப்பொழிற் பழனிக்குன் றின்மேன்
 மனிதமாதவன் போன்றுவாழ்ப்பா
 னினியன்மற்றெமக் கியாருமில்லரே.

(௬௦)

ஊசல் - ண்டீர்விருத்தம்.

இல்லறமுந் துறவறமுந் தூண்களாக விகபரசா தனப்பொதுச்சீர்விட்டமாக
நல்லுறமா திபநான்கும் வடங்க ளாக நழுவ நஞ்சத் தியமதுவே பலகையாக
வல்லசத்தி யோராறும் போற்றி யாட்ட மாயன்மக்க னிருவருட னுமி ஁சல்
பல்லவச்செஞ்சடைச்சிவனார் தவப்பேறுனபழனிநகர் குழகர்மகிழ்தாமருசல்.

அறுசீர்விருத்தம்.

ஊசலெனச்சுழல்வுறுமென்னொருமனத்திற் பலவாறேனொளிர்கின்றாய்நீ
பேசுநமைச் சொன்முழுதும் பிழையாமோவென்றுமொத்தேன்பேணிக்கொள்வாய்
நாசயில்சீர்ச் சிவபெருமா னயனமணி யாழ்நகர நலமிக்கோங்கி
யாசுறுதென் பழனிமலை யதிபாவின் னவர்சூழக்கோ ராணுவானே. (௬௨)

எழுசீர்விருத்தம்.

வானநாட்டினர்க்குமரியின்னருட்சீர் வாஞ்சைகொண்டுழைக்குமென்றனை
யினனோய்வினைக்குந் காலகன்மத்தா விடர்படப்படுத்தலேனியம்பாய்
தானமால்கனிற்றுக் கிளையபாலகஞ்ச் சரவணத்துதித்தசண்முகவா
ஞானதேசிகனுப்பழனிமாமலைமே னனுசியகுமரநாயகனே. (௬௩)

எண்சீர்த் தாழ்சை

நாயாதிபவே துகரத்தகுமு னல்மொறையில்கின் றவறிற்சிலரு
மாய்ரீரசமென் றவிர்சித்திகளான் மகிழவுற்றிடுமீம் மகியிற்றமியே
னீயாதுவலப் பெறுகின்மொழியா னின்கின் றனவினெனமாய்தரினின்
வாயான தன்வண்மையெனுமுணர்வாய்வபுனார்மலைவாழ்மயில்வானே

குறளடிவஞ்சிப்பா.

கனரிவர்தகை யினர்முதலினர் புலகொலைமகத் தலைபுறலறத்
தூவி ஈரருட் டிறமிகழ்தரு பிழையொடுகதி விழைமருள்கெட
வேதியர்மறை யோதிடலொழித் திழிகலைபயில் பழிவிடுபட
மன்னவர்பலர் பொன்னசைவழி யுலகழப்புரி கலகமற்றிடச்
செட்டினர்பொரு வட்டியினவா நழுவுறநிலத் துழுதொழிவினர்
தடைபடாதருள் கொடைநலம்பெற வனையனபிற வெனையவுயிக
நீறெத்தின நாமென்றனை பாள்கிலையெனில் வாள்கிளர்தரு
குக்குடக்கரு யிக்குடைத்துடைத் தப்புனற்கொடு செப்புருக்குநர்
சித்தராயருண் முத்தராகவுஞ் செய்தநீரென மெய்தவாவிதத் - துணர்மதி
வண்புகழ்ச்சற்குரு வடிவாத் தண்புனற்பழனிச் சயிலமுற்றவனே. (௬௪)

சுவலவெண்பா.

அவயிருத்தோ ராயிரநீத் தாண்டுகொண்ட தன்றிச்
சிவன்விழிநீ பென்றுமுறை செய்தாய்
பவமொழியச் சற்றருட்கண் பாராய் பழனித்
தவகுலவே டக்குருநா தா.

(௬௬)

தழை - கட்டளைக்கலித்தழை.

தாதார்த்துட்புங் குரவமுஞ்செச்சையுந் தண்குவளைப்
போதாதிபவு மிருக்கநல்காதொரு பொற்றழையென்
சீதாரவிநதத் திருவன்னபேதைகை சேரவுடத்தான்
மாதாளும்புகர் மகவாம்பழனி மலைவள்ளலே.

(461)

இதுவுமது - தாழிசை.

வள்ளமென் முலைப் பாவையாடைபோய் மயலுழப்பவென் வளைகவர்த்தேநர்
கள்ளவேடனைப் பழனியூருளார் காணமென்றழைக் காப்புவிட்டபன்
மெள்ளலஞ்சிலா ளன்னதன்னொடு மெதிருரைக்கின்ற ளேங்குகின்றிலர்
புள்ளலம்புபொன் னீபநல்கிலென் புதுமைசெய்யுமோ புளகமிஞ்சியிய. (462)

என் சீர்வண்ணஞத்தம்

தன்னதானதத் தனதனதனதன.

புளகபூடணப்புதுமுலைவனிதையர் புருவவாள்பொரப்பொறிபிறழ்தருமெனை
யளவுருவருட் கடனடுவிழிதுயி லரிபெனாவுவப் புறவிடநினைவைகொல்
பளபளிரெனக் குலையவயிலொடு பழனிமாமலைத் தலைமசைநினைபவர்
களவெலாமறக் கருணைசெய்திடவொரு கலபமாமயிற் பரியிவர்கடவுளே. ( )

வஞ்சிவிருத்தம்.

கடவுளர்க் கிறைதொழக் காத்தருள்
சுடரயிற் சேவகன் றெண்டர்கூழ்
தடவரைப் பழனியைச் சார்ந்தவர்க்
கிடர்வினைப் பந்தமுற் றில்கையே.

(610)

கலிவிருத்தம்.

இல்லையென் றிரப்பவ ரெவரு மேங்கவச்
சொல்லையான் பகர்கலாச் சுகந்தந் தாட்கொள்வா
யல்லையென் றயிர்திரு வாயி னன்குடிச்
குல்லையான் மலர்த்தொடைக் குமர நாதனே.

(611)

சம்பிரதம். இரட்டையாசிரியவிருத்தம்.

நாதத்தருஞ்சத்தி பேதமொருநான்கினையு நரரொலாமறிபறவல்லோ
நாயகமெனத்திரியு மலர்களெல்லம்பொதுவி னடுகடுகடுக்கவிடுவோம்
வேதந்தடந்தவர்க ளாணவமறக்கறவும் வேளைவருமாறுமுயல்வோம்
வேலாவலயமறக் கொண்டமுனிவோர்பலர் விரும்பவிடையிற் குலவுவோம்
போதம்பயந்தபல வாயிகள்கிளங்கப் புரிந்தபொருளைக்காட்டுவோம்
புலமைத்தொழிற்பெரியரிவைபனைத்துஞ்சொற்பொருட்சம்பிரதமென்பரா
னீதம்பொலிந்தவய லூர்மலைத்தலையினித நின்றமுருகேசனருளே
நிசஞானவதமுதி பெறுஞாபமறிசிலர் நெறிபேணிமகிழ்வாமரோ. (612)

இதுவுமது. ஓரிசைவெண்பா

மகிழ்மலர் வேளபுகழ வாழ்பழனிச செவவேள்
விசுழ முறப பெற்றசில மேலோர் - சிகிரிகழ்வார்
பொன்னைப் புகழ்வார் புலையாட்டைப் போன்மதிப்பா
ரெண்ணப்போற் கண்டுசொன்மி னே.

(௭௩)

கட்டளைக்கலிதஹை.

சொன்மிஞ்சுமாதர்க்கு மால்கொ ள்கின்றாரைத் துதித் துக்கெஞ்சி
யன்மிஞ்சுநிறைப் புலவிரிததித்தொழி லாலுமகங்
கென்மிஞ்சுமென்றுழைக் கின்றீரநதோவரம்பின்புறத்து
நென்மிஞ்சுசீர்வய லூர்க்குக்கன்கீர்த்தி நிகழ்துமினே.

(௭௪)

எண்ணீர்வருத்தம்.

நிகளமிடப் பட்டுமன்ற நான்முகன்கைப் படைப்பு
நின்னருளா லாழிபெற்ற நெடுமால்கைத் திதியு
ம்களபர ஞானநின்ன லுற்றசுவன் றுடைப்பு
மடியேனை யணுகாவா றுண்டுகொள்ள வேண்டுஞ்
சுளமொடு லிடுகளமுந் தானுன தலைவா
சச்சிதா னந்தூபர தத்துவசற் குருவா
யுடனபதஞ் சூட்டியமெய் பொளிர் தரச்செய் கில்லா
யுயர்திருவா வினன்குடிவா மொள்ளியவேற் குகனே.

(௭௫)

எண்ணீர்வண்ணவருத்தம்.

தாத்தநானதன தானதன தத்தன.

வேற்கைவீறுறுமலி சாகனைநினைத்துளார்
வேட்கையாவுமருள் வாணவிபு தர்க்கொர்தாய்
போற்குலாவும்வய லூரனைவெ ளிற்றுலாள்
பூத்தவேழமிவர் சாயியைவ முத்துவீர்
சேற்கிலாலமுது வாரிதிநி கர்த்தமால்
சீர்த்திதோயநெடு நாளுலகி லுற்றுமே
லாற்கண்மேவுபெரு மாணெனவி னிற்றுலா
வாக்கமாவதி பாசையெனை மொப்த்ததே.

(௭௬)

பதினான்குசீர்வண்ணவருத்தம்.

தத்ததத்ததன தந்தத்ததனதன - தத்தநான.

மொப்த்த லிக்குலா கர்த்தித் திகைப்பில்
பொற்பு மிக்குலா லங்கற் குழலியர்
முத்த மிட்டனைத ரும்பொய்க் கலியி - விச்சையானே
யத்த நத்திமுய லுந்துர்த் தகையினர்
பற்ப லர்க்கொரிமை பென்றுற் றுழலெனே

டத்தி னத்த நனை யின்கட் பகர்வது - பொய்ச்சொலையோ
 த்த மிப்படிவ ருத்த ந் றெரிசில
 ரொத்தி ருப்பெதன்னி ரைந்தெற் கெதிரவிர்
 சிக்க மிக்கமயி லொன்றிற் குலவுமலி - ருப்பிலாயோ
 த்தர் பற்பலர்வ னங்கப் பழனிம
 லைத்த லத்திலொ ரு தண்டக் கரமொடு
 பற்ப முற்றிலும் னிந்திட்டறுதின - நிற்கும்வேனோ. (எஎ)

இரங்கற்றழிசை.

வேன வென்றசெவ் வேளென்மான்மிகும் வேளை கண்டிவண் மேவிலான்
 வெள்ளவேணியர் பாலனென்னிழி வெள்ளமோடல்வி லக்கிலான்
 காளை ரொழிற் கந்தனென்மனக் காளை நீக்கல்க ணிக்கிலான்
 கைத்தலத்தவிர் வேலெருய்தமர் கைத்தெளாநலங் காட்டிலான்
 கோரியாவவும் வல்லசேந்தனென் கோலமுற்றும்பொ றுக்கிலான்
 கொல்லும்வேழமு கைத்தசேய்முனைக் கொல்லுமாடல்கு றிக்கிலான்
 வாளைபாய்வப லுரன்மாரன்கை வாளைவெல்வனி நல்கிலான்
 மையேனாப்சகிக் கின்றிலேன்வரு மையலும்பெரு குற்றதே. (எஅ)

கட்டுவிருத்தம்.

உற்றமனத் தானும் பெற்றகனத் தானு மோர்மறியானும்பாடிநி யானுந்
 சொற்றபொருளானுமற்றமருளானுந் தோகையிலானும்வாகையிலானுங்
 கொற்றநிலையானுந் கற்றகையானுந் கூதளநட்டானும் வாதளவிட் டானுந்
 துற்றயிருக்கானுந் சுற்றமருக்கானுந் துழையுல்லையானும் பழனிமலையானே.

மதங்கி - கோரிசைவெண்பா

ஆனமுதந் தேனமுது மண்டரின முண்டுவக்கும்
 வானமுது காண வயங்கியதே - ஞானகுரு
 வாழும் வயலுர் மலைமதங்கி வாய்ப்பாட்டி
 லாமுமிசை யேழி னமுது. (அ0)

இதுவுமது - கட்டளைக்கலித்துறை.

அமுதுன்னொர்தொழுஞ் செவ்வேள்பழனி யணிமதங்கி
 குமுதம்பொருங்கனி வாய்க்கிருதானவர்க் கொல்லவந்தான்
 கமுகொன்றுகண்டமும் வினையுந்தோற்றன காண்கமலச்
 சுமுக்கங்குபஞ்செய்யும் வென்றியிவ்வாறெனச் சொல்லரிதே. (அக)

கொச்சக்கலிப்பா.

சொல்லிறந்த மெஞ்ஞானச் சுகக்கடலிற் றேய்வதனுக்
 கல்லிழந்த வதபூதி பணுவளவு மருளாயோ
 மல்லியைந்த சர்ப்பழனி மைக்கோயி விடைமேலி
 வில்லிருந்த கைவேடர் யிருப்புகனித் தருள்வானே. (அஉ)

கவிவிருத்தம்.

வானத்தினர்வாழ் வுறவைத்துளவா
நீனத்தனமற் றுயுமாறெமையான்
மீனத்துவசன் சமர்வென்றிதரும்
பானற்புனல்குழ் பழனிக்குகனே.

(அ௩)

குறம் - சிறுசிந்து.

குகவேளைத் தென்பழனிக் கோயிலிற்கண்டேத்திக்
குறியுரைக்குங் குறவர்பெருங் குலக்கோதை நானே
மகராச ராசகுல மங்காய்நீ வீணே
வாட்டமுற்றுப் பலவாறு மனம்வருந்த வேண்டாஞ்
சுகமோடு நாகணைவாய்ப் புள்ளுமன்னந் தானுந்
துதுசென்ற காரியத்திற் சோர்வுவராதம்மே
யிகலோகம் பரலோகம் போற்றுமிசை பெறுவா
பேழுநெற்கை யொன்றியதா விதுசகுன நன்றே.

(அ௪)

இதுவுமது - குறந்தாழிசை.

நன்றாமென்குறி கேளாய் நானைப்பழனி நகர்க்கோன்
றன்றார்நீபெறத் தருவான் சரதமெண்ணெயு நெல்லுங்
குன்றநன்னிறக் கலையுங் குடுவைநிரம்பக் கூழு
மின்றார்வத்தொடு நல்கா யிமயக்குறத்தி யானே.

(அ௫)

இன்னிசைப்பஃரெடைவெண்பா.

யானே பரமென் றிறுமாக்கின் றார்பலர்க்குந்
தானேயென் றேங்கித் தவம்புரியுந் தக்கோர்க்கு
மொவ்வோர் சமயத் துடன்பா டெடையார்க்கும்
வெவ்வேள் கணையான் மெலிகின்ற வீணர்க்குஞ்
சொந்தமென நின்றுந் தொடர்ந்தென் றணையாள
வந்தவித மெல்லா மனமறிதல் வம்பாமோ
சாக்கிரத்தி லோர்காற் றவளக் களிற்றில்வந்து
நோக்கி யருளாட்சி றுண்மைநல்கக் கூடாதோ
மானக் கருணை வழக்கறிய மாட்டாத
வீனக் கவிஞ ரிகழ்ச்சியுநான் றுய்ப்பதென்னோ
வெத்தனையோ பல்கா லெனைக்கிளியென் றோதியசொல்
லத்தனையும் பொய்யானு லாணங்கண் மெய்யாமோ
நீயுரையா மாற்ற நெடுநீர்ப் புனியறிய
வாயுரைக்கு மாகின் மலிநிரையம் வெளவாவோ
வன்ன கருணை யகமறியக் காட்டியபின்
னின்னம்வம்பிற் சோதனைசெய் தீடழிக்கை நீதிகொலோ
வொல்லு நலந்தா னொருவனுற வேண்டலினும்

பல்லுயிர்க்கு மின்பம் பயப்பதத்தல் பாவமதோ
வுண்ணையலதிக் கொருதுணையு மின்றினைவேன்
றன்னை விழையுஞ் சகாவொன்று நல்காயோ
வென்னை யுனதென்றே யீந்திட்டு மேதேதோ
பின்னையுஞ்சின் மாற்றம் பிதற்றும் பிழைபொறுப்பாய்
தேக்குந் தமிழ்ச்சீர்ச் சிறுமுனிவ னாதியரைக்
காக்கும் பழனிமுந் கா.

(அக)

கட்டளைக்கலித்துறை.

காவேரியாறளித் துப்பர்தங்கோணுயக் காத்தருளு
மாவேழத்தின்பிற் றுணைவாபழனி மலைக்குமரா
பாவேறச்சூட்டுந் தமிழேற்கிரங்கப் படாதெனிற்ப
லாவேசத்தொண்டர்க்கும் வேண்டியசீர்நன் கருளலென்னே. (அஎ)

பாண்-அறுசீர்விருத்தம்.

என்னைத்திருவா வினன்குடிக்கோ னிசையப்பகர்தானெனச்சொன்னு
யுண்ணப்போலுந் தொழிற்பாண ருலகிற்பலபே ருள்ளாரோ
மின்னைப்புரையு மிடையார்பால் விடுத்துதெனப்போய் வரும்பான்மை
தன்னைப்புருட ரிகழ்பாங்குஞ் சகத்தாடறிந்தொல் கிலையே. (அஅ)

இதழமுது - தாழிசை.

ரீயுரைத்த ஞாயநன்று நன்றுபாண வென்றன்மே
னீடுமாவி னன்குடிக்க ணின்றவேலர் நெஞ்சமா
லாயுனைச்சொ லும்படிக்க னுப்பலுண்மை யாகுமே
லன்றுசெய்த வென்றவத்த முக்கிலாமை யங்ஙனே
சேயுடைக்க ரத்தளென்றி கழந்தரீர்மை கெட்டதோ
செம்பொன்வேண்டு மாதரார்தி ருட்டறிந்து ளார்கொலோ
பாயுமுத்த ரீயமுங்க மழந்திடச்சொ ரிந்தபாற்
பருமுலைச்ச மர்க்கிளைத்த பண்பால்லர் போலுமே. (அக)

மடக்கு - கட்டளைக்கலிப்பா.

போல்வ தொன்றுமில்செந்தக ரத்தனே புரைப டாதுயர் செந்தக ரத்தனே
யேல்வைகண்டரு ளம்பிகை மைந்தனே பெயின னுரற்கம்பிகைமைந்தனே
பால்வனப்பொடிபேர்த்தவி சாகனே பலபன்மா லிகைப்போர்த்தவிசாகனே
கால்வ லிக்க மூர்முரு கையனே கலின்கு லாம்வய லூர்முருகையனே. (க0)

பன்னுத்தாழிசை.

ஃயியின்றிய ஞானவாசக மறையுங்கருணைக் குமாவே
ளாவின்ன்குடி வயலின்கைக் காகவிறங்குங் கடைசியீர்
பையநாற்றை பெடுக்கிறீருமும் பருவப்பள்ளரைப் பார்க்கிறீர்
பகட்டுஞ்சிமிட்டும் வாப்வக்கணையும் பியின்றுநாழிகை போக்குறீர்

செய்யவருத்த கூறுபட்டன்றிச் சேரிக்கேருதன் முடியுமோ

செய்யாளென்கின்ற கிழட்டுப்பள்ளிகைச் சீர்கண்டாயினுந் தேறுவீர்
ஸுமயனாடக மாடுதற்கிடம் வயலன்றென்பது மறிகிலீர்

வளைந்தமுதுகு நிமிர்ந்துபாராமல் வழக்கம்போனும் பள்ளிரே. (1)

வண்டிவிடு துது.

கேரிசைவெண்பா.

பள்ள வயற்பழனிப் பண்ணவன்றன் பாற்பறந்தென்
னுள்ளமயன் முற்று முரைத்திட- ரொள்ளரிய
விண்போன் மறையுமிடை மெல்லியனல் லார்வியன்மைக்
கண்போற் குலவும்வண்டு காள்.

(கஉ)

கட்டளைக்கலித்தறை.

காளியைக்குத்திக் கதிரோன்பகைவற் கடிந்தபெரு
மீளியைப்போலும் விறலீந்துகாத்தருள் வெண்ணிறத்தோ
ராளியைச்செற்றபுள் ளானார்குமார வணிக்ருமத்தி
கேளியைவேட்ட முருகாபழனிக் கிரித்தெய்வமே.

(கஉ)

கழிக்கைப்புலம்பல், நற்றயிரங்கல்.

என்சீர்டக்கு விருத்தம்.

கிரியனை மூலைமடவா ரினமறையு மலரே
கிளர்மதனன் செயுமடவாரினமறையு மலரே
கரியதிறக் கடலையே கறங்கியநா வாயே
காதலின்னல் காணலையே கறங்கியநா வாயே
சரியணிகைக் குஞ்சரியாள் கார்தன்மய லாலே
சாதமுங்கைக் குஞ்சரியாள் கார்தன்மய லாலே
பரியபகைத் துகளார்வம் படைக்குநா ளென்றே
பழனியிலென் மகளார்வம் படைக்குநா ளென்றே.

(கச)

இதுவுமது - தலைவியாங்கற்றழிசை.

என்றுமதியுங் கனலும்விழி பெனக்காண்டவீர்வார் தரும்புதல்வ

னெழிலார்திருவா வினன்குடியி லியலும்பவனித் திறங்கண்ட

வன்றுதுவக்கி யுனையேபோ லல்லும்பசுலா மலைவதன்றி

யாரந்துவர்பூந் துணரெறிந்திட் டுத்தார்வெருளக் கிடக்கின்றேன்

பொன்றுமதன்செய் பெரும்போரும் புலியேபோலுஞ் சிறுகாலும்

புறத்தார்வசையுங் குயிலன்றிற் புள்ளிநெலியும் புலர்த்துகின்ற

நன்றுபொலியத் தருமாற்ற நவிலற்கிரங்காய் புலிமான

நாளுங்காக்குங் கலைபெனவே நாற்றிக்கினும்வாழ் நளிர்வடலே.(கடு)

காலம் - எண்ணிவிருத்தம்.

கடலும்வற்றக் காயுமொரு காலம் வின்னுங்
காசினிமண் டோயுமொரு காலங் காமர்த்
தடவரைகண் மறையுமொரு காலஞ்சீதத்
தாமரையுங் கருகுமொரு காலமெல்லா
நடனமயிற் பரியுரு முருக வேளை
நான்முகனைப் புடைத்தருந் நாதன் றன்னை
யிடர்க்கோயும் பழனிமூர்த்த தலைகாண் கின்றார்க்
கினியனவே யாகுமென வியப்ப லாமே.

(க௯)

இதுவுமது - பதினான்குசீர்விருத்தம்.

இயம்பியவண்ண முடித்திடத்தக்க வியல்வலிப்புலவர்கடாழு
மெவ்வகையுயிர்க்கு மிரங்குநெஞ்சினரா யேனையர்ச்செறுமுனிவாரு
மயன்றனூல்சொலினு நெறிபிழைத்தொழுகா வரசருமவிர்தனற்கால
மருள்வலிகுறியாக் கவிஞருமுலகிற் காலஞ்செயலில்புன்றவரும்
வியன்கொண்முமாரிவறப்பினுங்குடிசுள்வெருளுற்பொருள் கவரவேந்து
மேவறுர்க்காலம் வேனிலுங்குளிரு மாதியமிகப்பிறிழ்தலுமாஞ்
செயங்கமழ்வுடிவேற் படைகொடுமயினூர், சேவசனுவின்னகுடியூர்
தேவர் தம்முமிற் சிறந்ததென்றமைவேந் தெரிதருகாலநூட்டமிதே.

கலிவிருத்தம்.

காலகன்மங் கடந்தமெஞ்ஞானமே
சாலவேண்டுந் தமியனைத்தள்ளிடேல்
சீலநீடுந் திருப்பழனிக்கிரி
வேலவாவருள் வித்தகவீரனே.

(க௯)

எழுசீர்வண்ணவிருத்தம்.

தானதத்ததன தானதத்ததன தானதத்ததன தத்தனா.
விரமிக்கவரு ஞானசற்குணரும் வேதவிற்பனரு நத்துமோர்
காரணக்குரவ னாகிநிற்குமதி காரமுற்றகரு ணைப்பிரான்
வாரணக்கொடிவ லாரிமுற்றிகழும் வானவர்க்கிடர்த விர்த்தவேல்
சேரடற்புயவி சாகனத்தனருள் சேப்திருப்பழனி யப்பனே.

(க௯)

நேரிசைப்பஃருடைவெண்பா.

அப்பணியுஞ் செஞ்சடைபா னுழியுண்ட மாமுனிவ
'கொப்பவரே தேறு மொருபொருளு - மெய்ப்பதிக
மெய்நுரைத்துச்சுட்டவெள்ளென்பொள்ளிழைப்பெண்ணாசல்கண்டோன்
யுன்று பெருங்கல்வித் தோற்றமதுங் - குன்று
முழுதுஞ் சிறையறுத்தோன் மொய்ப்பழிய வென்ற

வழுதி பெறுதோள் வலியு - மெழுதரிய
வேதநூற் சிக்கறுத்த வித்தகனை யொத்தசிலர்
போதப் புணையும் புகழ்ப்பேறு - மாதவனைத்
தியோர் கெடற்காத் திகிரியத னுன்மறைத்த
மாயோன் முதற்சிலர்கொண் மான்மியமும் - வேயோ
நெழ்புயத்தாட் கன்னடநாட் டொல்கவென்று பல்லோர்
பிறவியறுத் திட்டமுனி பெப்பு - மறமழிந்த
போதபரா னந்தப் புணரியினிற் போய்முழுதும்
வாதஞ் சண்ணலுற்ற மாவீடும் - வேதனழக்
குட்டித் தனையிட்டோர் குன்றிலடைத் திட்டசிறு
செட்டி பதமே தினநாடி - மட்டில்
புகழார் பழனிப் பொருப்பினிசை போற்றித்
திகழார்வத் தோர்விழையுஞ்சர்.

(௭)

முற்றிற்று ஆகலி - ௮௮௨.

வேலுமயிலுந்துணை.

உ

ஒருபாவொருபஃது.

மணிதிகழ் பஃறலை மாசுணஞ் சமந்த
வணிகிளர் நிலமக ளயர்வொழிந் துவப்ப
வறக்குமாரி வரன்முறைபொழிதரக்
கறக்குமானினங் கனிமலிந்துலவத்
தெய்வத்தலந்தொறுஞ் சீர்நனிபொலியச்
சைவப்பனவருஞ் சதுமறைமுனிவரு
மாதியர்மகிழ்வுற வறுதினங்கருதித்
திதின்மாதவஞ் செய்குநர்ச்சேர்ந்து
நின்னருளெய்தி நெறிப்பிழைக்கொடுங்கோன்
மன்னராதியர்க்கோர் மறவியில்வயங்கி
விழுமியபகவப் பெயர்த்தனிவேதிய
னெழுதுருவியக்கு மெழிலாராதிப்
பெயர்மகர்வயற்றிற் பெய்தமக்க
ளியன்மொழித்துணைக்கொண் டிமையாநாட்டித்
தவர்மகப்புலையு மறும்படிகளைந்து
சிவமகமியாண்டுந் திகழ்தரவிளக்கிக்
கற்குடைப்பிடித்துந் ளாலிகாத்தோ
னற்குணம்பலவு நன்குதாங்கிப்

பால்வனநீற்றைப் பரப்பும்பான்மை
நால்வரேய்ப்ப நறுந்தமிழ்பொழிந்து
முத்திவாஞ்சை முதிர்ந்தார்பலரொடு
பத்திவாய்ந்த பண்பினர்பழிச்ச
நின்கழற்புகலே நேடுமென்னை
வன்கணர்வசைத்தீ வாட்டத்தகுமோ
கொங்குநாட்டின் குளிர்முகம்புரைய
மங்குல்வாய்ந்த மலைத்திருப்பழனிக்
கோயினாபட்ட குருமணிக்குவட்டின்
மேயிசைபரப்பும் விகிர் தலித்தகனே,

(க)

வித்துழ்சிவத்தின் விபன்குறுமுனையே
யொத்துறுமொருவ னொள்ளிழைக்கவுரி
பால்குடித்தான்ற பண்டிக்கனிநே
போல்குடிப்பெருமான் புயங்கப்பூண்புனை
பைந்தகைத்தோகைப் பரியிவர்த்துலவுஞ்
சுந்தரச்செவ்வோர் சுடர்வேற்றடக்கைக்
குமரநாயகன் கோழிக்கொடியோ
னமர்ச்சேகர னாவினன்குடிக்கோ
வென்னத்தினமேத் தெடுக்கச்சோம்பா
நன்னலத்தோரே நந்தமராவார்
நான்முகக்கிழவ னவின்றவாய
நான்முகப்பிணக்கா னுடங்கிவாடார்
சமரசுனந்தத் தண்கடற்படிந்திட்
டமரராகிபொல் கார்வமயில்வார்
சித்தியின்பஞ் சிறிதுஞ்சேரப்
பத்தியுஞானமும் பாடுநென்பகர்வார்
கொலையும்புலையு மாநியகொடுந்தொழின்
மலையெனத்திகழ்தல் வானெனமறையு
முன்னரெய்தினு முத்தியிற்புகாஅர்
தன்னதுடலந் தரையினில்விழாஅப்
பேறலதொன்றைப் பெரிதெனமதியார்
நூறவாவுறினு நோற்றுமெல்குநரே.

(உ)

வெல்கொடிச்சேவன் மினிர் தருபுயத்திற்
புல்கொழுமுனைமும் புரிதவமேலோ
மாத்தடிந்துயர்ந்த வடிவேற்படைச்சீ
ரேத்தணிநாமுன் னியறவம்வழிதோ

வாசறுகிரிதோ ருமெம்புயத்தாண்
மாசறக்கருது மனத்துமாண்புயர்வோ
முன்றுஞ்சரியோ முருக்கலர்குமுதம்
வான்றுவரேய்க்கும் வாய்திறந்துரையா
யிமையாப்பிடிக்கு மேனற்குயிற்கு
முமையாள்பயந்தன் றுதவுமொருவனைக்
கொள்ளைமுதருள் குலாந்திருவருனைக்
கிள்ளையாதியர் கிளத்திசையோனைக்
கடல்குடித்துதவுங் கலசனாதியர்
திடமுறவுணருஞ் சீர்க்குருபரனைக்
காளுறொழுகுங் கவின் நிகழ்சாரற்
றேனாசோலைத் திருவாவினன்குடிக்க
குன்றிற்பாவுங் கூர்ப்பினர்குறிப்பி
னின் நிணிதாடு நிமலவெண்கொடியே.

(௩)

கொடியமரமில்லாக் கோயிறோறமைத்துக்
கடிமதிள்கிகரி யாதியுங்காட்டி
விழவுஞ்சிறப்பு மேன்மேலுயர்த்திப்
பீழமறையாகமப் பண்பெலாம்விளக்கி
மாதவர்கூட்டம் வாரியென்னக்
கோதறுபண்பிற் குலவப்பெருக்கி
யிருபிறப்பாள ரீனமெய்தாப்
பெருமைசான்று பிறங்கப்பேணிப்
பொற்பதுமப்பேர்ப் புனிதவாவி
நற்பலகையினு னாவலர்ச்சிறப்பித்
திரக்கமின்றி யிகத்தினர்த்துயர்செ
யாக்கவேந்த ரகமுழுதழித்து
வேண்டியவாறே வியன்சித்தாடி
யீண்டியவடியா ரீட்டத்தொடுநின்
பெய்கழற்றிருத்தாட் பெயராதடைந்துற்
றுய்கதிவேட்ட வுளத்தினேன்பாற்
கனவினுநனவினுங் காட்டுங்கருனை
தினகரனொளியிற் நிகழாதாயிற்
கிள்ளையென்றெற் கிளத்துமாற்றமும்
வெள்ளைவாணியும் விரும்பியற்பெருஞ்சீ
ராதரத்திருவ ருதியவந்நா
ணீதரலாக நிகழ்த்தியதுணிவு
மன்னார்கோவில் வயினைவப்பனவ

ரினனுவொழிவா னியன்றகூத்து
மன்னபிறவு மடியனென்மனப்
பின்னபாவனையெனும் பெப்பினருயர்வார்
நின்செயலன்றி நெடுநீர்ப்பாரி
லென்செயலுளவென் நிறுமார்த்தழிவேன்
கண்டாய்பழனிக் கனமலைக்காவற்
றண்டாயுதக்கைச் சகுணதேசிகனே.

(ச)

தேசிக்கனியோ செம்பொற்கிம்மோ
வாசிக்கினியோன் மகுடமோமலையோ
வென்னப்பலவா நிளங்கைமடவார்
வன்னத்துணைமுலை வனப்பெடுத்தோதி
மற்றையவுறுப்பின் வளனும்பழிச்சிப்
பொற்றையிலுடலம் பொலியவுண்டுத்த
ல்லதுபயனின் ருமெனச்செருக்குங்
கல்லவெம்புலவர் கணத்தெனைச்சேரே
லருள்வீனாயாட லாயிரமுஞ்நிறி
யிருண்மலமறநீத் தின்னும்பிறவா
வீடுபுக்கு மெய்ப்புகழ்பொறுக்கும்
பீசொன்முனிவருட் பிறங்கச்சேர்ப்பாய்
கொம்புடைக்களிறுங் குளிறொலிப்பிடியு
மொய்ப்புறுகலவி முறைமுறையிலுஞ்
சாரற்குமிஞ்சித் தடவரைப்பழனியில்
வீரவேலும் விறற்பெருந்தண்டு
மண்டுவெண்ணீறும் வான்கீளுடையுங்
கொண்டுநின்றெடுங் குருபரக்குகனே.

(கு)

குருவேபரமெனக் கூறத்தேறுந்
திருவார்சமரசச் சீலர்தமையுஞ்
சேவல்கூலிற் றினந்தினமுதித்துத்
தாவறய்ளிருந் தபனச்சோதி
யலதொருதுணையின் ருமெனுமவரையு
நிலவணிவேணி நெடுங்கிரித்தடக்கைக்
கயிலைநாதற் கருதுவாரையு
மயிலுறழ்சாயன் மலைகன்பதமே
நந்துணையென்னுஞ் சாத்தேயரையு
மைந்துறுதடந்தோண் மாயனன்பரையு
முண்டியிக்கமைப்பா ருழ்வினைகையுந்

திண்டிற்றற்களிற்றின் சீர்பகர்வாரையு
நின்னடித்தொழும்ப ரென்றேநினைந்திட்
டின்னலோருயிர்க்கு மியற்றுகில்லா
ரெம்மதத்தேதார்க ளெனினுமவர்சொற்
சம்மதமென்னுந் தகையுமெய்தி
யாரெழுத்துரைக்கு மடியேன்விநையும
பேறெளிதுதவாப் பெட்டினக்கழகோ
குன்றுதோறுங் கூத்துமிக்காற்றி
யென்றும்பழனி யெழின்மலைத்தலைநின்
றாயிழைவனிதைய ரன்புங்கைக்கொடு
பாயிரப்புலவர் பலர்துகிருடிச்
சித்தர்பற்பலர்க்கோர் தேசிகனாகிச்
சுத்ததத்துவத்தோர்த் தேய்தருசேயே.

(க)

சேயபவளத் திருவுருத்திகழ
மாயனன்ன மயிற்பரிமுதுகிற்
சத்திவேல்வலன் றயங்கத்தாங்கி
முத்திவேட்கை முனிவர்பலரொடு
கனவிற்றேன்றிடி னன்றிப்பன்னுள்
கனவிற்பகர்தரு காதைமெய்ப்பறிமோ
சமையவாதத் தறுகட்பாழ்ங்குணத்
தமையுநாள்செயு மாடலளவு
மிந்நாள்செய்கிலை யெங்ஙனமகிழ்வேன்
முன்னுனெறியுநின் மொய்ம்பெணல்படினோ
வாயின்மற்றோ ரடற்பெருங்கடவு
ணீயிவண்டளர நிறுத்துகின்றானோ
வல்லதென்வினைப்பேய்க் கஞ்சுகின்றயோ
மல்லலம் பழனி மலைத்திருக்கோயி
னிலையகோல நினைவார்நெஞ்சத்
தலைவினாயாடுந் தண்டபாணியனே.

(எ)

பாணியின்மாரொடு பாசமேந்தி
வேணியிற்புனலொடு விதுவணிபெருமான்
முதலியபற்பல மூர்த்தியுருவு
மிதமுறுமென்மனத் தியங்கச்செயுநீ
புற்கறித்துண்பவும் பொன்றக்கொன்றுண்
டற்கடல்புரையு மகத்துடனலைவார்
நால்வகைப்படைகீகு நமனாநலமீவ்

வேல்வகண்டுதவா திருக்கத்தகுமோ
 வீரர்ப்பற்பலரும் வியக்கும்விதிர்வேற்
 காரனென்றுனைக் கழறல்பொப்புக்கோ
 வென்மனத்துன்போ விபங்கி யெண்ணி
 னன்மொழிபகர்ந்த நாதன்வேறுளவே
 வலைகடலுடுத்தா ளமுதமுதலமந்
 துலைதருபெருந்திங் குணர்கிலகொல்லோ
 வேனமாய் மிரும்புவிபுரந்தோன்
 மானமின்றி வரர்கடற்றுயிற்
 கொழிக்கவல்லா நொருவனிலவே
 வழிக்குநாள்வந் தனைந்ததுகொல்லோ
 வேதாகமங்கள் விதித்தவண்ண
 மியாதாயினுமீண் டியைதரக்காட்டாய்
 கருணைப்பெருஞ்சீர் கருதியறியா
 மருண்முற்றியபுன் மனத்துமாந்தர்
 சிலர்க்கும்வேண்டிய சீரநுஞ்செய்து
 நிலத்துவிண்ணூர் நேரிழையனையார்
 கலவியும்வேட்டுக் கருங்கட்குறத்தி
 புலவியிலயர்தற் போற்றும்புலவோர்
 வேண்டுவயாலும் விரைந்தருஞ்செய்து
 கூண்டுளதொண்டர் குழாந்தொறுங்குருவாய்த்
 தொன்மைப்பழனித் துகடர்பொருப்பில்
 வன்மைசான்ற வான்றடிபூன்றி
 யெழுபரித்தேர்போ மெல்லிலே காக்கு
 முழுதுணர்புலமை முருகபுங்கவனே.

(அ)

முருகார்கடம்பு மொய்ம்மலிகுரவு
 மருகாச்செம்மை யமைதருகுல்லியும்
 போல்வவென்றென் புன்சொற்புகழ்ந்தா
 யால்வயிற்றுவந் கருள்பொருள்வேட்டேன்
 கொள்ளாவண்டமிழ்ச்சீர் குலாந்திருவருனைக்
 கிள்ளாநீயென்றாய் கெடாவிசைவிழைந்தேன்
 வானினின்றிழிந்தோர் மாற்றஞ்சொற்றா
 யானியன்முதல்வி டடைதலுக்குறித்தே
 னென்மேற்பிழையோ வெனையுமீண்டசைக்கு
 நின்மேற்பிழையோ ளெடிதுணர்ந்துரைப்பா
 யாலிக்கண்மலித டுணிமுகின்பொழிதலின்
 வாலிக்குறந்தும் வான்ரம்னந்தங்
 குளிர்நனியெய்திக் குருகெக்கோடுந்

தளிர்மலிசோலைத் தடங்குவடெங்கும்
வெள்ளிவண்கிலம்பன் மேயமனையும்
வள்ளியுமோகினி மாதும்புரையுங்
கலபம்பிலினங் கனிநடம்பயிற்சீர்
குலவுதென்பழனிக் குன்றுடைக்கோவே.

(க)

கோவைவாயிதழ்த் குறமகளதுவோ
காவையாள்வான் கன்னிகைதனதோ
விசைபனெடம்புரி வேட்டுவன்றவமோ
திசைமுழுதருளுமை செங்கைச்சிறப்போ
மாயன்றனதேர் வழுவையாமுகத்
தூயன்றனதோ சுரகணத்தினதோ
வாழ்கடற்குடித்திட்டன்றுவிட்டான்முதற்
சூழ்கனமுனிலோர் சொந்தப்பொருளோ
வாறெழுத்துரைப்பா ரனைவர்தம்பொதுவோ
வேறெழுத்துரைப்பார் விருப்புமாவதுவோ
பாமலிதொல்சீர்ப் பழனிமாமலைமேற்
நேமறவிமைக்குஞ் சுப்பிரமணியே.

(க0)

முற்றிற்று.

ஆகவி - ௮௧௨.

வேறுபயிலுந்துணை.

தவமணிமாலை.

வெண்பா.

குருமணியோ வுள்ளனவாங் குன்றமுற்றுங் கொண்ட
திருமணியோ மாதேவன் செங்கண் - டருமணியோ
விழ்சுப் பிரமாவை வென்றமணி யோபழனி
வாழ்சுப் பிரமா மணி.

(க)

கட்டளைக்கலித்தறை.

மணிகொண்ட பாம்பினை மேற்றயின்மாலு மறைப்பெருநுற்
றிணிகொண்டநான்முகப் புத்தேளுமெச்சுந் திறமருள்வாய்
பணிகொண்டபச்சை மயிற்பரியூர்ந்து பழனிமலை
யணிகொண்டநாவினர் பார்சென்றுநாளு மவிரண்ணலே.

(உ)

வெண்டளைக்கலிப்பா.

அண்ண னிடமோ ரருமாங் கனிநிமித்தம்
விண்ணவர்க ளஞ்சும் வினைவினைத்தாய் வேடமகள்
கண்ணமுல் வேட்டவந்நாள் கெஞ்சியதைத் திட்டதென்றோ
பண்ணளித்தனீ சோலைப் பழனிமலைப் பாவலானே.

(ஈ)

கொச்சக்கலிப்பா.

டாவலவர்க் கெனியாணைப் பன்னிருதோள் படைத்தாணைச்
சேவலங்கே தனத்தாணைச் சிதப்பரியூர் சேவகனை
மூவலிச்சேப் பழனிமலை முருகோணைப் பரவாதார்
யாவர்களை யானாது மெமக்கினிய ராகாரே.

(ச)

கலிநிலத்தறை.

ஆகாரமின்றித் தவஞ்செய்யுமுனிவீ ரணிப்பாவைமார்
போகார்தகாரப் புணர்ப்பெய்தினாலும் புரக்கும்பிரான்
சோகார்வமெய்தப் பொருஞ்சத்திவையே நெடுந்தோளான
மாகாதிபகர்க்கின்ப முதவுநென்யயலூர் மலைக்காரனே.

(ரு)

கட்டளைக்கலிப்பா.

காரணக்குரு வாவருபேரருட் கந்தராதன் கடற்றுகூர்திரு
நாரணற்கினி போன்பழனுபுரி நாகமீது நடஞ்செயுநாயகன்
வாரணக்கொடி பேசெயமென்பவர் மாரணக்குமறவிக்கும்வாரிசத்
தாரணற்குமஞ்சாதரிப்பானென்றைகத்தாமுகத்தானொருசாட்சியே.

எழுதேர்விருத்தம்.

சாட்சியாம்பர தத்துவப்பொருளதே தண்டொருகாததேந்தி
மாட்சியார்தரு பழனிமாமலைத்தலை வயங்குமாறுணராதாந்
காட்சியா பிரம் பெறினுமெண்ணுபல கனிரலம்படைத்தாலு
நீட்சிதோய்பவ சாகாங்கடந்த நெடுங்கரைசேராரே.

(எ)

ஆசிரியப்பா.

சேரமான்செய் திருப்பணிக்கோயிற்
சேவிர்தொன்மைத் திருவாலின்னருடிச்
குன்றிலொருவன் குருவடிவாகி
யன்றினிதாண்ட வதிசயமிகவுள
வன்னவனுள்ள மறியுமவற்றி
லென்னதுநெஞ்ச மேன்றமட்டறியும்
போகசாதனத்தா லுலகமுற்றுணருஞ்
சேகாமுனிவோர் சிந்தையுந்தெரியும்
பூவஸ்யத்தோர் புகல்வசையொழிவான்
யாவருமுணர்ந்தேத் திகைசுவிழந்துளனே.

(அ)

சத்தவிருத்தம்.

தனனதந்தன தனதன தனது.

உளமுணர்ந்தபடி யதபவமின்னு.

வுளடிஞ்சுழந்து மெனியொருபொருளே.

வுளனனுப்பொருளில் வழுதிழந்திப்பார்.

வழிபடு மடுபருமை வரவ நுப்புரிவா
யிளகுசெந்தினைபல் பறவைகள் கவரா
திதணிடங்கலெறி கவனுடனுறைவாள்
களவென்னிறிது மகிழ்வுறுமுநகா
கவின்குப்பதனி மலைவளர்குகனே.

(௯)

வெண்பா.

வளங்கொண்ட தென்பழனி மாமலையோடன்ப
ருளங்கொண்டு வாழு மொருவன் -- களங்கொண்ட
நஞ்சத்தார் மைந்தனவ னல்லநுட்பே றுற்றாரே
யஞ்சத்தான் கைத்தலத்தெய்தார்.

(௧௦)

கட்டளைக்கலித்துறை.

ஆர்பூத்தசென்னிப் பிரான்றந்தபால னருவியந்தெண்
ணீர்பூத்தகுன்றுடைத் தென்பழனுபுரி நின்றசெவ்வேள்
கூர்பூத்தவேற்படைக் கேமலாதுவிக்கை கூப்புமென்னைப்
பார்பூத்தவாழ்வுடை யாரிந்தைகூறப் படுத்தலென்னே.

(௧௧)

வெண்டளைக்கலிப்பா.

என்னேய் நின்மீ திருக்கு மளவறிந்து
மின்னேயோர் சற்று மிரங்குகிலா யென்செய்வேன்
பொன்னேரு நல்லார் புகழ்ந்தாடும் பூம்பழனி
மன்னே கலாப மயில்வா கனத்தானே.

(௧௨)

சொச்சக்கலிப்பா.

கனங்குழையார் மயனோயார் கடைப்பட்டுக் கழிவேனைத்
தினங்கருணைக் கடலாட்டத் திருவுளஞ்சற் நிசையாயோ
மனங்களிப்பார் பலர்குழ மலைப்பழனித் தலைமேவி
யனங்கவேள் புகழ்ந்தேங்கு மாடல்செயு மயில்வேளே.

(௧௩)

கலிநிலத்துறை.

அயில்வேலெடுத்தம்பொன் மயிலேறியென்னெஞ் சகத்தெய்தியே
வெயின்மேயமுழிற் றுடிக்கச்செய்வினைநோயின் வேர்கெல்லுவாய்
கயிலாயமலைநாதர் புதல்வாநல்லவலூர்க் கருஞ்சோலைகுழ்
சயிலாதிபாகிரன் முதலோர்தொடுக்குந் தமிழ்ச்செல்வனே.

(௧௪)

கட்டளைக்கலிப்பா.

செல்வர்வாயிற் கடைப்படிதோறுநான் சென்றலைந்து தியங்காதவாறெரு
நல்வரங்கொடுத் தாண்டுனைநாடுபாறு நம்புமன்பர் நடுப்பெறச்சேர்த்திடாய்
கல்வரைக்குறிஞ் சிப்பழனுபுரிக்க நந்தநாயக னேகருணாகரச்
சொல்வரோதயச் சற்குருதேசிகா துங்கவேற்படைத் தோளலங்காரனே.

எழுசீர்விருத்தம்.

காரவாவுதன் பொழிலுடைப்பழனியூர்க் கனகிரித்தலைநாளும்
வீரவேலோடு தண்டுகொண்டாடிய விமலவித்தகவேளே
மாரவேள்படைச் சமரும்வெந்தானவர் வலியசேனையின்போருந்
தீரவெல்புகழ் வேட்டுளேற்குணதருட் சித்திமுற்றருள்வாயே. (க௬)

ஆசிரியப்பா.

வாயசமுடைத்த வன்கோட்பகையு
மாயபுள்ளாயர்த்தா ளளிக்கும்வெந்துயருங்
கொன்றலதருந்தாக் கொடுங்கோன்மன்னர்
புன்றகைக்கருங்குடைப் பொல்லாவெப்பமு
மாகியதீங்குமுற் றழியமாற்றித்
தீதில்விண்டலத்தார் தேசிகளேக்குஞ்
செந்தகைக்கமலத் திருமகளுறவு
மைந்தனைத்தே தர்க்கால் வயினிமமவனேர்
வேந்தன்மன்னது வெண்குடைநிழன்முத
லார்தகைபிறவு மமைத்தெமைப்புரப்பாய்
சூரனாகியர் துணிவறத்துணித்து
நாரணன்முதலோர் நலம்பெறப்புரந்து
தென்பழனுபரிச் சிகரித்தலைநின்
றன்பர்வேட்டுளவா ருமெற்புதனே. (க௭)

சுந்தவிருத்தம்.

தத்ததத்ததன தந்தத்தனனா.

அற்புதக்கருணை பொங்கித்தினமா
டத்தனுக்கருள்செ யுங்கட்புதல்வா
நற்புதற்புரையு மின்சொற்புலவோர்
நத்தெழிற்பழனி யின்கட்டிகழ்வாய்
புற்புதத்தனிகர் கொங்கைக்கொடியார்
பொற்பைநித்தமுநி னைந்திட்டயர்வேன்
விற்புதக்கமுடன் வெண்பொற்பொடிதோய்
வித்தகத்தனாவி ரும்பப்பரியே. (க௮)

வெண்பா.

விரும்பப் பனுவல்பகர் வீரப்பற் றுர்க்கும்
வெரும்பக் குவமருமைப் பேரே - கரும்பு
மலிபழனிச் செவ்வேன் வரத்தா லொருவன்
புளியுகைத்துந் தோய்ந்தான் புகழ். (க௯)

கட்டளைக்கலித்துறை.

புகல்பக்குவங்க ளனைத்தினுமென்மை யுகழ்ப்பழனி
யிகல்வடிவேலனைப் போற்றிசைத்தோர்சிற் நெறுப்புங்கொல்லா
தகல்கருணைய ராய்க்கொலைத்தியர்க்கொ லார்வநச்சிப்
பகவிரவாயெழுத் தோராறுமன்பிற் பகர்தன்மையே. (௨௦)

வெண்டளைக்கலிப்பா.

தன்மஞ் செயலுந் தவமென் றுணராமற்
கன்மமெனும் பொல்லார் கருத்தழியக் காணேனோ
வென்மனத்து ளந்நா ளியம்பியபே றீந்தருள்வாய்
சென்ம மொழிக்குந் திருப்பழனித் தேசிகனே. (௨௧)

கொச்சக்கலிப்பா.

தேசிகர்க்கெல் லாந்தனருட் டிவலையிடு மரசாயும்
பாசியணி குறப்பேதை பதந்தொழவு நாணதான்
வாசியென மயிலூர்ந்து மலைதொறும்போய் நடமாடி
மாசில்பெரி யோர்பரவ வயலூர்க்குன் றமர்வானே. (௨௨)

கலிநிலத்துறை.

வானுடர்மெச்சுந்தென் லுயலூர்மலைக்கோயில் வளர்வேலனை
நானாகநம்பித் தொழப்பெற்றிலேன்வந்து நானாகிதத்
தானாதவினையாடல் செய்திட்டிழுத்துத்த னருகுய்த்துநற்
றேனாத்தமிழ்ப்பாடல் வனையச்செய்கின்றன்மெய் சிவனானே.(௨௩)

கட்டளைக்கலிப்பா.

சிவனுமாயனு நான்முகவேதனுந் தேவர்பாவருஞ் சேருட்டேசிக
ரெவருநீயெனநம்புமென் றன்னைநன்கேற்றுக்கொள்ளிவிளப்பமுண்டாகுமோ
தவளநீறுடன் முற்றணிவார்மனச் சஞ்சலப்பிணி யுந்தவிராய்கொலோ
ருவனாரீர்வயற் றென்பமுதுபுரிக் குன்றிலாடுங் குமாரகெம்பிரனே. (௨௪)

எழுசேர்விருத்தம்.

பிரமங்குமை தரதுகர்ந்தருந்தமிழ் பெயுமுனியினஞ்சேர்த்த
வீரநல்கினை யருட்செயலனுத்துனை விளக்குகின்றிலையந்தோ
பாரணங்கழும் பெருந்துயர்ச்சிக்கிலென் பழனியம்பதிக்குன்றில்
வாரணக்கொடி நிறுவியகுருபரா மரகதமயிலோனே. (௨௫)

ஆசிரியப்பா.

மயின்மிசையொருக்கால் வடிவேலேந்திக்
குயில்புரைகானக் குறத்திதன்னொடு
கனவிறோன்றுபு கார்த்தசொற்பகர்த்தாய்
நனவிறோன்றென னனிபிரக்கின்றேன்

மிடிபொடுநீ பு ம வெருட்டு ஈழ்த்துய
 ரடிபொடுநீமா ற குவுல்கலை
 பென்செயலனுவு மின்னியாண்டு
 நின்செயலோன்றே நிறைந்தமையுணர்ந்து
 மானைப்பெருவலை யகப்படுமென்னை
 யோசைக்கடல்கு முலகுயப்புரப்பாய்
 மங்கலம்பொலியும் வயனுர்மலையிற்
 செங்கண்மால்பரவத் திகழ்தருதேவே.

(௨௬)

சத்தவிருத்தம்.

தானதத்தன தத்தன தத்தன.
 தேவருற்றநக ரத்தழல்கொளுத்துமோர்
 தீயனைச்செறும டற்புயனெனக்கநா
 ணீவகுத்தனவெ னச்சொலியசொற்களா
 னேயமிக்குவகை பெற்றதுபிழைக்குமோ
 வாயசத்தியம திற்றவறடுக்குமே
 லாரணத்தொகைவி தித்தவிதிநிற்குமோ
 பாயடற்புலியு கைத்தவனிந்துதுசீர்
 பாவுநற்பழனி வெற்பின்முருகப்பனே.

(௨௭)

வெண்பா.

அப்பன் பணிய வருண்ஞான வார்த்தையொன்று
 செப்பருமைப் பாலன்வளர் சீர்வயலார் - முப்பழச்சா
 றன்ன தமிழா லரிய கனியனந்தம்
 பன்னவல்லார் வேண்டும் பதி.

(௨௮)

கட்டளைக்கலித்துறை.

பதிதருமெள்ளப் பாதவித்தே தங்கனைப் பாருலகி
 லதிரதமாரத ரும்புகழ்பேறனித் தாண்டருள்வாய்
 ததியறியாரொத் திருந்தாய்நொந்தேன்முதற் ருரகத்தால்
 விதியழக்குட்டுமென். தாய்ப்பழனுபுரி வேலவனே.

(௨௯)

வெண்டளைக்கலிப்பா.

வேலனைக்குந் தின்டோள் விசாகா விமலர்விழிப்
 பாலனென வந்தாய் பழனிமலைப் பண்ணவனே
 ஞாலமுய்கை வேட்டு நலியுமென்னை யாளாயேற்
 சாலவித்தைச்சித்தர் தமக்கருள லென்னாமே.

(௩௦)

கொச்சக்கலிப்பா.

ஆமென்று மல்லவென்று மறைபாதார் மனைதோறும்
 போமென்னை யாண்டானின் புகழ்க்கடற்கோ ரிழிவாமோ

தேமென்சொல் லியராடுந் திருப்பூழனி முருகாமுன்
வேமென்பிற் பெண்ணழைத்தோன் மிஸ்தகலை யுடையானே.

கவிதைத்தலை.

ஆனேறுமையற்கு மலையாசலத்தற்கு மன்றோதுசொற்
றானேயிழைந்தேனி வாழிக்குவாடத் தகாதபயகோ
வானேறெனத்தக்க சிறையோதையொடுகவும் வல்வாணக்
கோனேதன்வயலூர் மலக்கோயிலிடமேவு குமரேசனே. (௧௨)

கட்டளைக்கலிப்பா.

குமரநாயகன் நென்பழஞபுரிக் குன்றினின்ற ருருபாங்கோதில்
சமரர்சேனைக் கொருபெருங்காவல னுடல்வேட்டவ ளாரேனுமன்னவர்
நமரவர்க்கென்றுமென்வகைச்சித்தியுஞ் சுவாழ்க்கையுண்மையிற்
சமரவாட்டபடை வீதர்க்குமஞ்சபுதம்மைநாடித் தயங்குயிற்றோர்களை.

எழுதிவிருத்தம்.

ஒழுந்துளத் துள்ளவாறுணர்ந்தன னுடனுயப்பெறல்வேட்ட
கோனாதிபர்ப் புரந்தனைசுதுமறை னெத்தியநெறிபாறு
பாரசத்தினிற் றிகழ்தரவிழையுநான் பரதவித்திடக்கண்டாய்
திரர்குழப்பழ னுபுரிக்குருபரா சிறிதருள்புரிவாயே. (௧௩)

ஆசிரியப்பா.

புரிதருகோட்டுப் பொருப்பேபெனமுன்
னெரிதருதகரினு மென்மனங்கொடிதன்
துனவாவொன்று மொருவுகில்லாக்
கானவருரினுங் கடையதுமன்று
செல்லினம்பொதிந்து திசைதொறுமலிருங்
கல்லினத்தினிலுங் கடிதுமன்று
லின்னேவந்தென் னிதயமத்தியிற்
பொன்னேர்மயிலிற் பொலிந்துதோன்றி
வேண்டியவாறே லிளைபாட்டருளிப்
பாண்டிநன்னுடும் பரவுசீரூட்டா
பெல்லாவுயிரு மியன்மகாரெனக்கொடு
கொல்லாவிரதங் குறிக்கொன்பேருருந்
மாயிரத்தென்மாற் றவித்தருகனகமு
மாயிருஞ்ஞால வயிற்செய்வல்லபமுங்
கொழுநனைபலதுக்க உப்புநரெவருந்
தழுவுறவிழைதாத் தக்கன்களிப்பு
மின்னுமோர் தாய்க்கிழிற் றிளங்குருகாத்
துன்னுருதாச் சூழ்ப்புலகிழிந்

பழனித்திருவாயிரம்.

தொண்டர்ப்பறலர்க்குந் தொகுத்தருள்பழனித்
தண்டபாணியுந் தனிப்புலவோனே.

(௩௫)

சந்தவிருத்தம்.

தன்னதந்தனை தனதனதனனா.

புலவனென்றபெயர் மொழிதருகனிவாய்

பொலிதருங்குமர குருபரமுருகா

கல்சபுங்கவனொ டரனுணர்பொருளே

கழறியம்பர மயிலவுமுன்விவாய்

தலமனந்தமுமொல் கியபழனியிலே

தறியல்வெந்தகயல் கருமுயவருள்வாய்

திலகசுந்தரமெ லியர்படைவலியே

செயமெனுஞ்சிலரை வெலும்வகைதவலே.

(௩௬)

வெண்பா.

துவலரிய பேரின்ப நோக்கரிய போதஞ்

சிவனடைந்த மெஞ்ஞானச் செல்வந் - தவமுனிவர்

கூட்ட மலிபழனிக்குன்றமிசை நின்றவிரு

தோட்டலைவன் ஸூந்தாட்டுகள்.

(௩௭)

கட்டளைக்கலித்துறை.

மீர்நல்லுண்டிக ளாயிரத்தேரென்புந் தோலுந்துய்க்கு

உர்பழனிக் குகவேளைநாடி யருளினராய்த்

உயென்பார்க்கன்றி நல்காருறவைத் தணந்துவெள்ளைப்

உனமெய்தவென் றுனைச்செற்றாளைப் பழிச்சுமீனே.

(௩௮)

வெண்டளைக்கலிப்பா.

மின்னையார் மாலால் வெதும்பும் கிளையேனை

நின்னடித்தொண்டாளர் நெறியிலுய்க்க வல்லையன்றே

மன்னறிஞர் போற்றும் வயலார் மலையாண்டு

பன்னகந்துய்த் தாடும் பசியமயி னூர்வானே.

(௩௯)

கொச்சைக்கலிப்பா.

ஊரனந்தம் போனந்த முறவனந்த மெனல்கேட்டுஞ்

சீரனந்தம் விழைந்தேங்கித் தியங்குமெனைத் திருத்தாயோ

மாரனந்தஞ் செய்யும்பெம்மான் மகவாய்த்தென் பழனிவெற்பி

னீரனந்தம் புணர்ந்தப்பா னிரக்குணமு மாவானே.

(௪௦)

தலிணைத்துறை.

ஆவாகனத்தாலு னைப்புகைசெய்திட் டணிச்செந்தமிழ்ப்

பாவால்வழுத்தித் தவிக்கின்றவுள்ளைப் பரிந்தாட்கிலாய்

பூவாளியானுங் களிக்குந்தென்வயனுர்ப் பொருப்புற்றவேழ்
றேவாமுனான்போகன் முதலோரையாட்கொண்ட திறமென்னையே. (1)

கட்டளைக்கலிப்பா.

என்னையின்னடித்தொண்டனென்றியாவரு மேத்துசீர்விழைந்தேங்குகின்றே
னெனக், கன்னையாய்த்தந்தையாய்க்குருவாய்த்தொடர்ந்தாண்டமெய்யுமசத்
தியமாகுமோ, பொன்னையார்பிற்புனைந்தவனுமப்பாற்போற்றுநின்புகழ்போற்
பொலிந்தோக்கெழிற், மென்னையுழம்புநுபுரிக்குன்றில்வாழ்தெய்வமானகிவருருள்தனே

எழுசேர்வருத்தம்.

நாததத்துவக் கழல்புனைந்துளபல நகந்தொறுநடமாடும்
பாதமென்விழிக் கணிந்தபின்றலைமிசை பரித்தமெய்திகழாதோ
போதன்வாய்விடப் புடைத்தடித்தருந்தனை பூட்டியபுகழ்போற்றுஞ்
சூதன்னவார் பலர்வளர்ப்பழனிபூர் சுகமுறப்புரப்பானே. (சக)

ஆசிரியப்பா.

புரந்தரன்மகளும் புனத்துப்பூவையு
நிரந்தரம்புணரு நிமலவேனோப்
பற்பலதலத்தொழும் பாடிப்பணிந்து
மற்புழமெய்யரு ளடைந்திலனந்தோ
வத்தவமிகையா லாவினன்குடியிற்
சித்தர்தங்கோவாத் திகழ்தருகோலங்
கருதுமாண்புற்றேன் கனவிற்பலகால்
விருதுநல்குதுமென விளம்பியுமுள்ளா
னாயினுமுள்ளத் தருந்துயர்தவிர்ந்து
மாயிருங்கனிச்சீர் வரக்காண்கில்லே
னனவிலன்னா னடம்புரிமயிலிற்
நினகரனாகியர் தெரிதாவரினுஞ்
சித்தியுமுத்தியுந் தெண்டனிட்டென்பாற்
பத்திசெய்குநர்க்கியான் பரிந்தருள்பான்மை
யளவுமெய்திடி னன்றிமகிழேன்
றளவமென்முரற் றவளவோகிமமே. (சக)

சந்தவருத்தம்.

தானதத்ததன தத்ததனதானது.

நுதிமப்பரியு டைப்பிரமதேவனு

ஹபட்டவிதி யுற்றதலைத்திலே

நீதிருச்சரணம் வைக்கிலதுபோமென

ஹையமிக்கெளி டெப்பப்படிருகுமோ

வாதிமத்திமுடி வற்றபொருளோதும்வா
யாறுடைக்குருப ரக்குமரநாயகா
சோதிமுற்றுமயி ரெட்டபுயவேவொ
சோலைசுற்றுபழ னிக்கிரிவிசாகனே.

(சௌ)

வெண்பா.

சாகங்கொன் றுண்டு தழல்வளர்க்குந் தன்மையினர்
மோகங் கொளுங்ககன மொய்குமுலார் -- போகமிர்தப்
பாரிலன்ப ரெய்திடவும் பண்ணும் பழனிவெற்பிற்
சிரியவே லேந்திரிற்ருஞ் செய்.

(சக)

கட்டளைக்கலித்துறை.

சேயாய்ச்சாவண வாலியிற்றேன்றித் தினைப்புனத்தி
லாயாசமீதுங் கிழக்கேரலங்காட்டி யணிக்ருமத்தி
வாயாம்பற்றேனுண வேட்டுக்குமரன் வடிவுக்கொண்டோன்
மாயாந்தகாரந் தவிர்க்கும்பழனி மலைக்கள்வனே.

(சஎ)

வெண்டளைக்கலிப்பா.

கள்வ னெனவிடமுங் காழிநகர்ப் பார்ப்பனச்சே
யுள்வவெலா நல்கு மொருவன்மக னீயன்றோ
புள்வருக்க மார்க்கும் பெர்பூல்குழ பழனிமலை
கொள்வடிவே லப்பா குறித்தேனைக்கைக் கொண்டருளே.

(சஅ)

கொச்சகக்கலிப்பா.

கொண்டல்வரு தென்பழனிக் குவட்டில்வளர் கோமானைப்
புண்டரிகக் கண்ணெடுமாண் புகழ்ந்தோதும் புயத்தானைத்
தண்டமிழாற் றுதிசுறித் தவமுயலத் தருமேலோ
ரண்டர்பிரான் பெருவாழ்வை யனுத்துணையும் விழையாரே.

(சக)

கலிவிவத்தறை.

ஆராதனஞ்செய் தெழுத்தீர் றுமன்பா லறைந்தோர்களைச்
சேராமலினத் தனத்தோருண்மரீழ்சித் திகைத்தேனையோ
பாராதியுலகங்கள் பாவுஞ்சிறப்புற்ற பழனுபுரிக்
காராவைவேல்வேற்றி வீராவெனெதிர்வந்து களிரல்கிடே.

(௫௦)

கட்டளைக்கலிப்பா.

நல்லதெய்வம் பழனுபுரித்திரு நாகயிது நடிப்பதென்றியாவருஞ்
சொல்லல்வேட்டுத்தவிப்பேனுக்குன்பத்தினைப்புகழ்பெருந்தோற்றமென்றிவையோ
வில்லறத்துந் துறவறத்துங் கொண் டே தங்கவிட்டனை யிதுமொருட்டிலோ
மல்லலங்கடம் பாரமுஞ்செச்சுவிழும் வாய்ந்தோள்புகழ்வாரணக்காரனே.

எழுசீர்வருத்தம்.

வாரணசியூர்க் கேகெனப்பகர்த்தசொன் மறுத்தபினென்க்கான
• வீரமார்வர மளித்தனையந்தவா நியக்குநாளெந்நாளோ
காவாம்பொழிற் பழனிமாமலைத்தனிக் காவலெனவாழ்ந்தும்
பூரவாகனத் தணங்குவப்புறுமொழி புகன்முழுப்புலவோனே. (௮௨)

ஆசிரியப்பா.

புலவுணுங்குணங்கர் புன்குடைநீழ
னிலமகர்வருந்த நெடுநாளவெதுப்பற்
கண்டுநோவார் கணத்துறச்சேர்த்தினை
மண்டுபஹயர் வளர்த்தும்வாட்டினை
யுலகையும்றியா வுலகைப்பொய்த்தவர்
குலமுழுதுகூழங் கொடிதுங்காட்டினை
நினையலெதாருதுனை நெஞ்சிற்கொண்டிலன்
வினைவழி நடத்தி வெருட்டவேண்டா
மன்றுல ரத்திட்ட வருண்மொழிப்படியே
யின்றுதொட்டின்னே யியற்றல்வேண்டுங்
காவியநகர்த் தருங்குறமகளிரா
மேவியோலும் வியனிதன்கவின்ற
பைநதினைக்கொல்லை பலநிகழ்சாரன்
மந்தியாடு மரமலிசுழற்
றடவரைப்பழனியிற் சார்ந்ததொண்ட
ரிடரறக்களையு மெஃகவேலிஹையே.

(௮௩)

சந்தவருத்தம்.

தன்னதன தன்னதன தந்ததனநானா.

இறையளவுநின்னுரிமை யின்றியவரேபோ
விடர்படுமெனுண்மைபறி கின்றிலைகொன்மேனா
ளறையுமொழி வண்மைமுழு தும்பழுதுபோமே
லசார் குழுவின்னவரை வென்றுமகிழாதோ
கதைதவிருமெண்ணமுறு தொண்டாதுகலா
கலபமபிலின் முதுகி வந்தகுமரேசா
பறையடிசெய்வின்மறவா கொம்பின்மணவாளா
பழனிமலைமன்னென சின்றபழையோனே.

(௮௪)

உண்பா.

பழையகிளி பென்றெற் பகர்த்ததுண்மை யானால்
விழைவனமுற் றீந்தருள வேண்டுங் - கழைமலிசீர்ச்
சாரற் பழனித் தடங்குவட்டுக் கோமானே
பாரற்பெண் ணூர்கையிற்பா வா.

(௮௫)

கட்டளைக்கலித்துறை.

பாஸாற்றுத்தொண்டைநன் னாட்டினுந்தீந்தமிழ்ப் பாண்டியினுஞ்
சேலாற்றுபொன்னிக் கரையினுமற்றைய தேயத்தினு
மேலாற்றுமுத்தருங் கொண்டாட்சித்துச்செய் வீறருள்வாய்
வேலாற்றுநாத்தொர்குன் றட்டாய்பழனி வியன்வெற்பனே. (௫௬)

வெண்டளைக்கலிப்பா.

வெற்பனந்தத் தாடும் விசாகப் பெருமானைப்
பற்ப மிகப்பூசும் பாண்டரங்கன் பாலகனைக்
கற்பமிகக் கண்ட கவின்பழனிக் கண்ணிறைஞ்சி
நிற்பவருக் கெல்லா நிசஞான முண்டாமே. (௫௭)

கொச்சகக்கலிப்பா.

உண்டாட்டுக் களியும்விரித் துரனழியு மொண்புலவீர்
திண்டாட்டுப் படவேண்டார் திருப்பழனிச் செவ்வேளை
வண்டாட்டுக் கடம்புறழ்சீர் மலிதமிழால் வாழ்த்துமினே
பண்டாட்டும் பொருளாய பரஞ்சோதி யடைவீரே. (௫௮)

கலிநிலத்துறை.

வீராதீவீர்கொர் தலையாயவியோனை வீட்டென்றனக்
காராலும்விழையாத பேராசைவருவித்த தறமாகுமே
ஊராரும்றியச் செயுஞ்சித்தியோரெட்டு முதவாய்கொலோ
சீராரும்வயலூர் மலைக்கோயினடுநின்ற செயவேலனே. (௫௯)

கட்டளைக்கலிப்பா.

செயங்குறித்தெழுத்தோரானஞ்சந்ததஞ்செப்பிராடுஞ்சிறியேற்குத்தீர்வரும்
பயங்கொடுத்தனை நீதியன்றையகோ பசுவும்ற்றைய பல்லுயிர்க்கட்ட முங்
கயங்குறக்கொடுங்கோலோச்சும்பா தகர்கார்நிமக் குடையேனுங் கழித் திடாய்
வயங்கொள்வேலொடுதண்டேந்துஞ்சேவகாமகிருலாவும்வயலூரில் உள்ளவே

எழுசீர்வருத்தம்.

வள்ளலார்களிற் றலைவர்தந்துதல்விழி மணியெனத்தருநீயு
மெள்ளலார்தமி யேன்றுதிக்கலியொன் றீந்திதாதுறலேனே
விள்ளலாப்பொருட் கிள்ளையுமறிதர விளம்புசற்குருவாகித்
தள்ளலாப்புசுழிப் பழனியிற்குலவுதண் டாயுதக்கரத்தானே. (௬௦)

ஆசிரியப்பா.

தானவர்கூட்டந் தகரத்தாக்கி
வானவர்பலரு மகிழ்வுறப்புரந்து
மகத்துயர்பிரம் னலறப்புடைத்துச்
சுகத்துயிர்பலவுந் தருந்தொழிற்பரித்துந்

தாரகன்கவரத் தயங்குபேராழி
வாரணம்புரந்தோன் மாட்டுறவமைத்துங்
கல்லானீழற் கடவுட்குரவற்
சொல்லற்றேற்றித் துணைப்பதஞ்சூட்டியும்
பெற்றபுகழைப் பேதையேன்பாற்
சொற்றசொற்பிழைத்துத் தொலைக்கவேண்டா
மாரன்கணைகளும் வாளுந்தோற்பப்
பாரசுத்துள்ள பைந்தொடியாரினும்
பலர்க்கவர்த்தனைந்து பழனிமலையிற்
சிலர்க்கருள்வழங்குந் தெய்வநாயகனே.

(கஉ)

சந்தவீருத்தம்.

தானதத்தன தந்தனதந்தன.

நாயெனத்திரியு நெஞ்சொடுசுழன்றநா
னூலத்தனைவ ருந்தினம்விளம்புசீர்
தோயெழுச்சிமரு வும்படிசெயன்றலோ
சூர்செகுத்தபுகழ் நன்கொளிரும்வம்பராய்
நீழநிக்கணிலி யென்றவருமன்பர்போ
னீவெப்புறவு ணர்ந்துமிகவெம்புகேன்
வேபெழிற்பழனி பங்கிரியில்வென்றிவாள்
வீரர்சுற்றுபுவ ணங்கவளர்துங்கனே.

(ககஉ)

வெண்பா.

துங்கவேல் வீரன் றுணர்க்கடப்பந் தோட்பெருமாள்
செங்கனக மேருச் சிலையான்சே - யங்கட்
பழனி மலைக்குவட்டிற் பற்பமுற்றும் போர்க்கு
மழனிற்சூன் மென்றுநின்று ளான்.

(ககச)

கட்டளைக்கலித்துறை.

ஆனந்தவாரிக் கரைகாண வேண்டி யடுத்தவென்னை
யினந்தருமிடி யாதியவாற்றுப் பேரென்செய்கின்றாய்
தானந்தழைக்கும் பழனுபுரிக்கொர் தலைவதந்த
மானந்தக்கண்வள்ளி பங்காகலாப மபூர்த்தனே.

(ககக)

வெண்டளைக்கலிப்பா.

அத்த மயலா லலமந் தழலுமென்புன்
சித்த மறியநின்வாய் செப்பியவெல் லாந்தவறோ
வித்தறையி னின்னருட்பே ரெய்தினரோ டென்றமைப்பாய்
பத்தர் மலிதென் பழனிப் பதியானே.

(ககக)

கொச்சகக்கலிப்பா.

பதிகமொவ்வொன் றுஞ்ஞல்வர் பயனனந்தம் பெறச்செய்தான்
 மதியறிந்து நல்கவரு தனையனு கியரீயுந்
 துதியனந்தந் செய்தேனைத் துயர்ப்படுத்தத் தருங்கொல்லோ
 கதிர்மதிஞும் தென்பழனித் கன்மலைக்கோர் காவலனே. (௬௭)

கலிநிலைத்துறை.

வலனஞ்சுசிலைவென்றி முககுந்தனிகர்தொண்டர் மனநம்புசீர்
 பலநின்றெனுளமென்ற மலரின் கண்மினிர்கின்ற படிதந்திடா
 யலகின்றிவளர்குன்ற முழுதுங்கொள்ளுகசெங்க ணரியென்றுளா
 ரிலகும்பழனியின்ப முறவம்பொன்மயிலுந்து மெழின்மைந்தனே. ( )

கட்டளைக்கலிப்பா.

எழில்வலம்புரிச்சங்கேர்த்துகையனெயென்றுபார்முழுதே தத்திடவாழ்ந்துபின்
 விழிகண்முன்றுடையானெனவானிடமேவுமாசைவினைத் ததும்வீண்கொலோ
 வழியின்மெப்புகழ்ச்சாகரத்தென்றனூலாயதுஞ்சிறிதாக்கொ ள்ற்பாவமோ
 பழியெலார்தவிர்க்குந்தவத்தேதார்வரு பழனிவெற்பிற் பரதேசித்தெய்வமே.

எழுசீர்விருத்தம்.

தெய்யெனத்திரு வம்பலத்தாடிய சிவன்முதற்சிலராயு
 மொய்யெனச்சில வாசகம்பகர்ந்தனை யொன்றுமெய்ப்படக்கானேன்
 பொய்யெலாமுமெய் பாக்கவும்வல்லநின் புகழ்க்கீதோழுகேயோ
 மையெலாம்பொதி தருதிருப்பழனிமா மலைமிகைவளர்வானே. (௭௦)

ஆசிரியப்பா.

வளவர்கோன்பயந்த மங்கையர்க்கரசியுங்
 கொளலரும்புகழ்தோய் குலச்சிறைநாயனுங்
 கொல்லாவிரதங் குறிப்பார்நீறிகழ்
 பொல்லாங்கொழியப் புரிதவம்புரந்தா
 யிந்நாள்வள்ளார் மினிதெனவருந்தும்
 வெநநாவினர்பெறும் வென்றிமுற்றொழிப்பான்
 விற்பதெனாரீர் வேலைசூழ்பாரிற்
 பற்பலர்புரிதவம் பாழ்படச்செய்யேல்
 செம்பதுமத்திற் றிகழ்தருபிரமா
 வம்பறநான்கா வருத்துளவாய
 மறைதொறு முகத்தில் வாய்ந்துவயங்குங்
 குறையறுமொருபொறி கொள்வாரறுவரும்
 போறறுசந்தருவாப் பொருவறுபழனியி
 லாற்றுசெங்கோ லணிதனியரசே. (௭௧)

சத்தவிருத்தம்.

தன்னதந்தன தனதனதனனா.

அரசனுங்குருவு மிறைவனுமெனவா
முதுப்புங்கவன்விணவர் துயரமேமோர்
பிரபலன்கவுரி மடிமிசைவளர்சேய்
பிரமனஞ்செவாரு தரமுனிதருகோ
பரமனங்கிவிழி தருமணிவளமார்
பழனிபங்கிரியின் முருகையனவனா
துரமணிந்தவயி லலதொருதுணையர்
னுணர்கிலன்சரத மொழியளவலவே.

(எஉ)

வெண்பா.

அலகையுடனாடு மம்மான் மகனைக்
குலவு பழனிமலைக் கோவைத் -- திலக
முதற்குறத்தி மோகனை நோக்காத நெஞ்சா
செதற்குலகிற் றும்பிறந்தா ரே.

(எஉ)

கட்டளைக்கலித்துறை.

பிறந்தீரிற்சீரியர் யாரென்றுணரிற் பிறங்கருளிற்
சிறந்தாரைச்சேர்ந்து பழனிக்குகேசனைத் தெண்டனிட்டு
மறந்தாயினுங்கொலை செய்யாவிடதம் வலிந்துபற்றி
யிறந்தார்மெய்யம்முத்திபெற் றாரென்னுஞாயநன் கெண்ணுநரே. (எச)

வெண்டளைக்கலிப்பா.

எண்ணு யிரவர்க் கெமனா மெனவுதித்துத்
தண்ணார்மதுரத் தமிழ்மாரி பெய்தபிரா
னுண்ணு மகிழ்ந்த துமைபாலென் பாருணரில்
விண்ணுடர் போற்றும் வியன்பழனி வேளருளே.

(எஇ)

கொச்சகக்கலிப்பா.

வேள்வியிற்செய் கொலைத்தொழிலும் வேண்டாதமெய்யடியார்
தாள்விழையுந் தமிழேன்சொற் நமிழணிதற் கிசையாயோ
வாள்விழிக்குஞ் சரிபாகு மலைப்பழனி வாழ்முருகா
கோள்கிளைக்குந் தீங்கொழிப்பாய் குரவணிதோட் கோமானே. (எஃ)

கலிநிலைத்துறை.

மாறென்றுபெறுமங்கை யுறுமேனவிடைவேறு வடிவத்தனத்
தேனென்றுகினைமா வருந்தித்தொழுஞ்சேய் திருத்தாள்தளிற்
காறென்றுமலர்சிந்தும் வழிபாடுபலநாள் களிற்செய்தபின்
வேனென்றுபழனிச் சிரிச்சீரவிடைவரும் விரகுற்றதே. (எஃ)

கட்டளைக்கலிப்பா

உற்றவர்க்கு முறவோர்க்குமற்றுமிங் குள்ளவர்க்கு மொருபெருந்தஞ்சமா
நற்றவப்பயன் வேட்டயர்கின்றநா னுயினுங்கடை யாவதுஞாயமோ
கற்றவர்க்குந் துறவோர்க்கும்பொன்னகர்க் காரருக்குங் களிப்பாற்றந்தருங்
கொற்றவாபழனித்திருமாமலைக் கோயின்மேவுங் குருபாழாத்தியே. (எஅ)

எழுசீர்விருத்தம்.

மூர்த்தியாயிர பேதமுநீயென முன்னுமென்றனக்கான
கீர்த்திநல்குகின் றிலையினுயர்செய்தாய் கெடுக்கவுந் துணிவாயோ
பார்த்திபக்கட வுளர்க்கிறையய்த்திருப் பழனிமாமலைமேவுங்
கார்த்திகேபவொய யாரகெம்பிரசங் காரகாங்கெயவேளே. (எக)

ஆசிரியப்பா.

காங்கேயன்பெருங் கருணைவாரிதி
திங்கேமுயல்கொடுந் தியோர்க்கியமன்
றவளவாணி தனக்கருள்புலமைப்
பவளமூர்த்தி பழனிவெற்புடையான்
கொல்லாவிரதங் குறிக்கொளுமென்னைப்
பொல்லாரிகழப் புண்ணெயன்முறையோ
முன்னம்வந்த முனிக்கணந்தன்னி
லென்னறிவெவர்க்கு மில்லைபோலும்
பசம்புகற்கறிக்கும் பருவமுமெய்தா
நசம்புக்குருளையு நரர்கொலுங்கொடிதுஞ்
சில்விருகங்கட் செங்குலைபிடுங்கிப்
பல்விசையிலையிற் படைப்பதுங்கேட்டுத்
தியிற்புழுப்போற் சிந்தைநோந்துயர்
நாயிற்கடையே னடுத்தலைக்கேற்றின
ரையவர்செய்தன வறைவதற்கடங்கா
துயவாகாயந் தோய்தருவாணியு
மெழுக்கலுமித்திட் டினைபறுபொறைபுனை
விழுமியபாரிடை மேவியதேவியுஞ்
சத்தியப்பொருளுந் தருமதேவதையு
நத்தியின்னே நன்குற்றுணர்கவே. (எ௦)

சந்தவிருத்தம்.

தன்னதந்தன தனதனதனனா.

உணர்வெனும்பெரிய பொருளினுமுயர்ப்பே
றுளதெனுஞ்சிதட ருடன்கிழ்சிறியே

வினார் சாரிந்துவழி படலதிகிலையோ
விபயிவந்தெனெதிர் வரவுளமிசைவாய்
மணமலிந்தகுர வணிபுயவடிவேல்
வயவபைந்தகைய மறமகன்கணவா
பணமிருந்தபுவி மகளணிமுடிநேர்
பழனியங்கிரியி லவிர்குருமணியே.

(அக)

முற்றிற்று.

ஆ - கவி - அகந.

வேலுமயிலுந்துணை.

நவரசம்.

வீரம்.

சிவனுதற்றழற்கண் மணியெனவுதித்துத் தேவர்தஞ்சிறைவிடுத்ததற்பின்
றவர்பிரான்வடிவஞ் சமைந்தெழிற்பழனித் தடங்கிரியுறைகுசனருளா
னெவனுலகிடத்துக் கொலைபுலையடியோ டிறமுயல்வீரமெய்தினனோ
வவனடித்தொழும்பேவிழையுநல்லிதியெற்கமைத்தநான்முகன்கைவாழியவே.

அருவருப்பு.

பிரம்பணிகர்த்தாற் கயிலைகாத்தருள்சீர் பிறங்கியநந்தியம்பெருமா
னுரம்பயம்பொருந்தச் சினஞ்செயங்குகவேளுறும்பழனியைப்புகழுயர்வா
லரம்பையர்வலிதிற் புணரவந்துறினு மருவருப்புற்றிகழ்வாரோ
பரம்பரைஞானத் தினரெனத்தெளிவார் பக்குவம்பெரிதுபாரிடத்தே. (உ)

பெருகை.

கயிலைவருந்த மாதியும்வெறுத்துக் காண்பமுற்றருளெனக்கணித்துச்
சயிலெமங்கணும்போய் நடம்புரிபழனித் தகைவனெசரனெனச்சார்ந்து
மயிலுறழ்சாயற் சிறுமியர்தமது வனப்பெதிர்காண்டொறுமனப்பேய்
வெயிலிடைமெழுகொத் துருகுதல்போலும் வேறெருபெருகைப்பிலையே.

அச்சம்.

நச்சராவினங்கண் முழுமையுநடுங்க நடம்புரிந்தகவுமாமயிலூர்ச்
தெச்சயில்புகழ்த்தென்பழனியாதியவெற் பிடந்தொறுமுலவும்வேலிறையும்
பொச்சமார்க்கொடுங்கோன்மன்னரைச்செருக்காப்பொறமையுற்றிருப்பதாற்பொலியு
மச்சமேபெரிது மற்றையபயங்க ளனைத்தமோரனுத்துணையாமே. (௪)

கோம்.

பூரவாகனத்தார்கணவனுன்முழுதும் பொருடபவுணர்ந்துமெப்ப்புதழ்சால்
வீரவேற்குமான் பழனிமாமலைப்பால் விரதமாதவஞ்செய்ப்பன் பிலாராய்
மாவேட்குடைந்து வானகம்விழைந்து மகக்கொடுசெயுமவர்மனமே
கோயிக்கதென வுரைப்பவரன்றோ குறைவிப்போருட்குவிப்பினரே. (௫)

கருண்.

மந்திரமுதலாம் பிரணவமுணர்த்தும வாய்க்குதன்பழனிபூர்வாழ்த்தி
யிரதிரபதம்வேட்டவமாமகத்து னினித நுநுநரையுமிகழ்ந்து
சுந்திரவேணி பெரினுமோநயிக்குஞ் சதிசெயற்கிசைவுறார் தாமே
வந்தினிப்பிறவாக் கதிதருங்கருணை வாய்நநெஞ்சகத்துமாதவரே. (௬)

சாந்தம்.

பன்னகவேணிப் பன்றருமகவாப் பழனியம்பதியில்வந்தளவி
ன்னலமவினைக்கு மொருவனையாவு நடத்துகின்றனெனுந்தளிவாற்
றன்னதானேரி விசுழிநும்வெருளாத் தகவுறுசார்தகிந்தையரே
யன்னவாகனத்தோன் மறையுமரகமு மறைநதபேறடையவல்லாரே.

அற்புதம்.

பலகறையொடுபல் குறடணிவாரும் பரவுதென்பழனிவேளருளா
லிலகுசிப்பொதியை முனியவைமுதலா மிடருதொறும்புகுநலமெய்தி
யுலகமுந்நருநன் குடையிலாளுருந மொல்குபுநெஞ்ஞுறத்திழவுற்
றலகிலத்திட லற்புதமென்பா ரறிஞர்வேறிகைப்பரேணியரே. (௮)

சிக்காரம்.

தெவ்வொருங்கிம்வேற் குமரநாயகன்வாழ் திருப்பழனாபுரிசேர்ந்து
செவ்வொளிமணிநிற் நிகழருளெய்திச சீடர்ப்பலருயத்தேற்றி
வொளவொகரப்புக னிர்தரன்போன்மடந்தையுட்கொரேல்வையினி
லொவ்வொருகணவ னுப்புணர்தகையே யுயர்ந்தகிங்காரமாமன்றே. (௯)

முற்றிற்று.

ஆ - ௧வி - ௧0௨.

வேறுயிலுந்துணை.

சித்திமாலை.

— ௦௦௦ —

சந்தம்.

தன்னதனதன - தனதானு.

அமிழ்தமுதலிய கடலேபோ - லகமதறிபமு னருளாலே
தமிழ்சொல்வளமரசல் கியவாரே - சகலகலைஞ மிவொயே
கிமிழ்கணிகரிள முலைமாரா - திரள்கொன்மதனுமொல் கியவாகா
விமிழ்வெளருவிய மலையானீ - டிசைகொள்பழனியின் முருகோனே. (௧)

தனதனத் தந்தன - தனதானு.

பயின்மொழிக் செக்குமுத மலர்வாய்தேடி

பாலைவட்ட பன்றனருண் மிணையாலே

கயிலாயிற் சென்றுளமனெனவான்மா
கழறன்முற் றுந்தெரிய வரமீவா
யயிலுமற் றன்மெணிதருதோளா
வருணையிற் பைங்கிள்சொல் புகழாளா
மயினடத் துங்குமர குருநாதா
மலிவளத் தென்பழனி மலையானே.

(௨)

தாத்தத்தத்தன - தனதான.

காழ்த்துர்ச் சித்தரிசா சரர்வானோர் - காச்செற் கத்தொழுதா லுமெளர்ச்சிர்
வாழ்த்திட்டத்தொருநால் வரையேபோல்-வாக்குச் சித்தியினையருள்வாயே
தாழ்த்தப் பட்டகுண ளரையாளாய் - சாட்சிப் பெட்பொழியா முருகேசா
வாழ்த்தித் தொட்டமுரீ ரடுமீவேலா - வாக்கச் சொற்பழை புரிவேளே. (௩)

தனனதானதத்த - தனதான.

மனிதர்வானவர்க்கு மிடர்தீர்ச்சிர் - மருவுமாறியற்றி யடியாரோ
புனியவாழ்வுபற்றி மகிழ்கூர்வா - னிரசவாதசித்தியருள்வாயே
கனிவுருமனத்த ரியாதாய் - கருடவாகனத்தன் மருகோனே.
பனிகுலாவுச்செச்சை மலர்மாம்பா - பழனிமாமலைக்கண் வளர்தேவே. (4)

தன்னதனதன - தனதான.

மகபதியுமம றரும்வாழார் - வரையும்வலிமிகு முடலோடே
ககனவழிகொடு செலுமாறே - கவனகுளிகையு மருள்வாயே
சுகமுனுவலிய புகழோனே - சுகுணசரவண பவவேளே
யகரமுதலிய பொறியான - யனிகொள்பழனியி லமர்கோவே. (5)

தந்ததானன தனத்ததனதன - தனதான.

அந்தண்மாநில வரைப்பிலுளபல நெறியோர்தா
மன்பிலாணவ முனைத்துவளர்தரு கொடிதாலே
யிந்தவேடமெ பெனக்கொடிகலிய பிழையீர்வா
னெந்தருபமு மிமைப்பினிடையொளும் வலியீவாய்
கந்தநாயக கனற்கண்வருதக ரிவர்வானே
கம்பமாமத களிற்றுமுகனுடன் வருபாலா
பந்தபாசமெய் தினர்க்குமருள்பொழி விழியானே
பைம்பொன்மாமதி னுடுத்தபழனியி லுறைவானே. (6)

தந்ததனதத்ததனதத்ததனதத்ததன - தந்தான.

மந்திரமறைத்திரளு னரத்தபொருளைச்சிறிது நம்பாராய் .
வன்கணரிருக்குடைசி ழற்றலைதவிக்குமென்ம னஞ்சோரா
வெந்திரமெனச்சுழல் விட்டினைப்பிணிச்செய னின்றேவா
னிந்திரனெதிர்ப்பினும்வெ ருக்கொளவடக்கும்வலி தந்தான்வாய்

சந்திரன் முடித்தசடி லத்திறைவாகட் பாரியில் வந்தோனே
சங்கடெட்டுச்சுரமு டைக்கடவுட பெருநவீரு பெண்பாகா
திந்திமிதிமித மிடியெ னச்சிகிடத்திவரு சிங்காரா
தென்பழனிவெற்பின்பிசை சித்தப்பரவத்தினமு நின்றோனே. (எ)

தனதானத்தன - தனதானு.

மாமலேவர்கிழங்கிலை நண் முதலா நூல்-வயினே நுகின்றபொ நுவகைதேடோர்
பிரயாசமின்றியெளி துலக்டே - பிறர்நோய் நுங்குநாயு ந் விதலாய்
சுரலோககுஞ்சரிதன மணவாளா -- கடாரே ல நிரதபல புயவீர
சிரமாதுகாண்டகுரு பரநாதா -- திருவாவினன்குடியில் வளர்ச்சேயே. (அ)

தனதானன தனத்தனதன - தனதானு.

மகியும்வானமும விடப்பலங்கத குலமவாழ்சர்
மருவுலோகமு மெனச்சொல்லுபலபலபல
மகிலமியாவையு முயப்பெறுமபடி வடிவேலா
லசரேசனைக ளறச்செறுநிற மருளாவாயே
சகிக்கோடுறு குறப்பெண்புற முயல்வாகா
சகன்கோடியுள் வனப்புயர்ந்தசன் முகதேவா
பகிரதாதியர் நினைத்துயந்திரு வருளாளா
பழனிமாமலை முகட்டினினைபுனி குரவோனே. (க)

தனத்தனன தனத்தனதன - தனதானு.

முறத்தனேர்செவி யசைதரவருகரி மிசையூவார்
முதற்ப்லோர்களுந் வெருளுறவ ருளவளி பெறுலாலே
யுறத்திலாசையில் கொடியவர்கடைபெறு நுழையாதே
யுறத்தியாநய ரவைகளின்டகிழ்நல ல ருளவளி
திறத்தவேப்புனை சிவகுருபரசர வணலேனே
திருக்கொலாம விழிமலா கொடுசெயும வலியோனே
மறத்திதாள்களில் விழுமவகைபகர்வ வி னளிகூவாய்
வளத்தினுலுயர் பழனியில்வதிநு மாலேனே. (க0)

தனதானத்தன தனத்தனதன - தனதானு.

தரைமாதமுத்தமரு பிரங்குபாதக மிகலாலே
தகராதிவெட்டிதுகர் குணங்குமீக வியநாயே
னாரயால்வெருத்தவுட நிரைநதுவினிநின் மடியாதே
நவநாதசித்தரோடு கலந்துவாழ்வுற வருள்வாயே
கரைதீர்ச்சுக்கடலி லமுந்துமேல்வர் குருநாதா
க்திர்வேலெடுத்தமயி லிவர்துவான்வழி வருவானே
பரைபூண்முலைத்தனைகள் சொரிந்தபானுகர் கனிவாயா
பழனுபரிச்சிகரி மிடங்குலாயி தனியோனே. (கக)

கனதனத் தத்தகா - தனதானு.

மலரிடைக துபுனல்பெய் தகைபேராய்
வந்தியாழித் துத்தவசு புரிவார்குழ்
தல்முழங்குகதுகிசெய் துறாரிசில்
சரிதாத்திக்நகவர மரு வாயே
கலகவிபகதியின ருணர காய்
கனகவிரகையுனிதர் மருபாலா
பலபலவெற்பிறகமழ மிருபாலா
'பழனிபிற்சித்ததாதொழுநிளையோனே.

(கஉ)

தனனாதான தானனதானன -- கனதானு.

தனதானாமல ரோறுமையேடு மருளாலே
தழனேர்வேதிய ராடுகொலா தற வுலகா வாய்
கிளாகேபுரபு யாசலநாணு வருணீர்தேய்
கிரியாராதனை யால்வினையாடிட வரம்பாய்
கனவாலோர்குற மாடுததிர்போபடி பணிவானே
கருணாகர நேருமையான் முலை துகர்மாலா
துளவேளேயென வாழ்கவுடராக நினையாவாய்
தூறீவார்குழ்பழ ஒபுரிபோவிப கிழவோனே.

(கஉ)

தனனாதானதக - தனதானு.

திவாகராதியர்க்கொர் பொதுவாயே--தினாதலோவுபெட்டி முறுமேலோ
ரவாவெலாமுடிக்க வலதேய மபாரபோகசித்தி தருவாயே
தவாதனானசத்தி புனைமாப்பா -- சரோசனாபுட்க முனிவோனே
விவாகரீடுழிறகொள் வயலுமாய் -- விசாகவேடுவச்சி யுறவோனே.

தனனாதானதக - தனதானு.

மகரகேதனத்த நெதிராதே -- மலரினன்வலித்து விதியாதே
பகடுளானுறுக்கி வதைபாதே -- பரமஞானசித்தி தருவாயே
தகர்கடாவுகொற்ற முடையானே -- சருவமோகனச்சகன் முகநாதா
சிகரகோபுரத்தென் வயலுமாய்--சிகழும்வேல்கொள்செக்கர் நிறவேளே.

தனனாதானதக - தனதானு.

பருவதமனேகமுற்ற பொற்போடேழ்
பரவையுடைதோய்புவித்த லத்தேவாழ்
சருவமதவாதருக்கு நட்பாமோர்
சமரசவியோதசித்தி யைத்தாராய்
கெருவமில்லுணலசித்த ருட்சேர்வாய்
கிளிபகர்பல்பரிடலிட்ட மற்றோளார்

வருணலிலார்களைத் தந்தது.

யனிகொடுவாயுலர்மலைக்கனிற்றோனே.

(கக)

தன்னத்தன தந்தத்தன = தானான.

சரமொத்திலும் வென்றிபெற்றமைய வேமால்சூர்

தரியனைச்சிறிய நெஞ்சடைப்பதித ரோசாமே

மரகதக்கலப மொன்றுமற்றெனின் மேனேராய்

வசியலித்தை முழு துங்கொடுத்தினிது காவாயே

குரவப்பறபலர்வ ணங்குமெய்த்தலைமை தோய்வானே

குவினெச்சைசுர வங்கட ப்பலர்கு லாயார்பா

பரவசப்படுதொ மும்பரைப்பிரிவு றுதானே

பழனிவெற்றிப்பிழைச நின்றருட்பொழியும் வேலோனே. (கௌ)

தன்னதானத்தன = தந்ததான.

திமிரசாகர பொருவு சென்சையலே- கன மும்வடிநொர் துமயன்மிஞ்சுநீர்சோய்
தரியனைந்துன்னுந் துவிண்டவாமே--சு வமோகனஞ்செய்வலிதந்தடாயோ
வமிர்சயோகச பவர்வ ணங்குபாதா --வ, நுண்பூர்வ நங்கினர்ய நுந்ததோளா
குமிலபூதசங்க மகிழ் அங்கவீரா --குறைவிலா வினன்குடியி னின்றானே. (1)

தந்தத்தத் தந்ததனதன = தனதான.

நிந்தித்துக்கிடமிசலவர் முதனாயே - நெஞ்சிற்குத்துக்கமிடுவன நிகழாமே
தந்திக்கற்கொத் துநிலைபெறு முணர்வாலே--தம்பக்கத்தக்கசெய்வெளிதருள்வாயே
நிந்தித்துப்பற்றுமடியவர் துணையாய்--சென்னைப்பொற்சத்தியொழியில்வீரவோனே
வந்திப்பர்க்கிட முழுதருங்குவேனே--உண்பொற்புப்பெற்றபழனி. யுதைவானே.

தானதானத்தானதானதான = தய்யான.

மாயவாந்நிழிக் காரிகையார்தரு பொல்லாமால்

வாரி குழ்புலிக் காதலினுல்வினை பல்லோர்போல்

சேயவாடகப் பேயதனல்வரு பொய்யேநீர்

தீயபாவுமுச் சாடனமாம்வகை செய்வாயே

துயசேவல்குக் கூவெனவோலிபி பரோளா

தோகைகுழைக்க கானமினமுலை புல்போகா

செயமாமடற் சேதரன்வாய்கொடு சொல்வீரா

தேவர்குழ்வனப் பார்ப்புறபுரி வல்லோனே. (௨0)

தனத்தனதன தனத்தனதன = தய்யான.

கடற்கொணுதபகை யுடைப்பொலர்குடையி னையாதே

கலிக்குராமதை நினைப்பதானுணர்வு தொய்யாதே

விடப்பனாகபதி முடிக்கண்வாழ்புலியின்மெய்யாயே

விரும்பம்யாவும்வர வதைக்கும்வி றுபெற ல்காயே.

திடத்தசேவரினாரு புயத்தின் துபுண் வல்லீரா
சிவத்தோடமிவா அகழ்ச்சொல்பாவலரை யென்னாளே
கடர்க்கணு சபக வனுக்கநாளொ பொருள் சொல்வாயா
துதிச்சொலார்பழனி மலைக்கணுளும்வளர் செவ்வேளே. (உக)

தத்ததானதனத்த - தனதானு.

சித்தையினமெனும்பருணமேயார் - சித்தநாளுநனிவெடிக முறுமாரே
வித்தையினமிகப்பெரியதாமோர்--வித்துவேடணம்வினைக்க வருள்வாயே
தத்தையாடியதமிழ்ச்சொ லணிதோளா--சற்பமாவனவெருக்கொ ளுமபூரா
முத்ததேநேர்கையுடைக்குறமின்மோகா--முத்தர்சூழ்ப்புனிலெற்புலுறையேவே.

தனனதானதந்ததன - தந்ததானு.

அகரமாதியந்தம்வரை கண்டமேலோ
ரடிகளுறுறுண்பொடிய ணிந்துவாழ்சீர்
சகழும்வானமும்பிழை நம்புமாரே
சருவபேதனஞ்செய்வலி தந்திடாயோ
மகரவேலையு ண்டமுனி நர்ப்புராதா
வனசவேதனஞ்சியழ வென்றநாதா
பகலிராவொழிந்தவெளி யின்கண்மேயாய்
பழனிபூர்விளங்கவரு கந்தவேளே. (உக)

தனனதனதானதந்த - தனதானு.

அசியணியும்வீரச்சங்க நலவேயோ -- ரமகியமபூரமென்ற பரிமேலே
பசியபிணையோ திமங்கொ டெதிராயே--பகைமுழுதுமாரணஞ்செய் திறமீவா
யொசியுமிடைநீலிதந்த வரபாலா -- வுலகளவுமாயனன்பு மருகோனே
யிசியுமுகவானரங்கொள்பொழில்சூழ்சீ--நிலகும்வயலூர்புரந்தலிறையோனே.

தாந்ததானதன - தனதானு.

தாண்டியேறுமயி ரடி கூர்வே -- ருங்குசேவன்முத லியசீர்தோ
யாண்டிவேடமொடெ னெதிராயே -- யாண்பெண்மாரும்வலி யருள்ளயே
பாண்டிநாயமுன் வருபாலா -- பாண்செய்மாமுனிசொல் வழிபோற்றும்
மாண்டிடாவமரர் பணிபாதா -- மாண்புசேர்ப்புனி வரையானே. (உக)

தனதானுதனன - தனதானு.

கிரிவாழ்வார்க்கன வழிபோவார் -- கெடநீர்போகநில பறிவார்தேர்
பெரியோரேயலது மயனோய்தோய் -- பிறர்காணுதுலவு திறமீவாய்
வரிபார்தோ லுடைகொள் பவர்பாலா --மயின்மீதேயுலகை வலமாவாய்
கரியோன்வானவர்மு னுவல்சீலா -- கதிர்வேலாபுனியி னாரானே. (உக)

தனதனத்ததந்த - தனதானு.

மகமதிர்கொல்வம்பூர் தொலையாரான்
மருவுமுத்தியுந்துன் பெறுநாடுஞர்

ககரிமனச் சீசானின்றன் சென்மெயேன்மா

சொருபித்தியுநதந தநுள்வாயே

ககனநட்பர்நம்புஞ் சிறுதாயா

கதிரிற் கொளுஞ்செங் கைவிசாகா

பகரமிக்கடபபஞ் செய்குணலா

பழனிவெறபிடங்கொண்டபிரானே.

(உஎ)

தனதனதானதத்த - தனதானு.

அளிமலிதாததித்தொ டையல்போலே யரனடியார்மதிக்கு மதிசீர்தோய்

நளிர்நிருவாசகப்பு லவனுலே நரிபரியானதுட்ப நலில்வாயே

கிளிபகர்பாடவிட்ட பலதோளா கிளையொடுருரணைக்கொல் வடிவேலா

தளிப்புரைதாண்மறத்தி மணவாளா தமிழ்வயலுர்புரக்கு மிசையோனே. ( )

தத்ததன்னுனதத்த - தத்தானு.

வுன்சொல்லொன்னார்நகைப்புழற்றாழ்வான்வ ள்சுமெண்ணுதபுத்திபொய்த்தேகா

தின்சொலநாளுரைத தவற்காவா லென்புபெண்ணுனவித்தை யைத்தாராய்

மென்சொல்லின்னு னமைக்குயிற்சேர்வாய்மீன்செய்பொன்வேலனை த்தமற்றோளா

தென்சொல்வன்னுபுலிப்பரிக்காரநேர் தெம்பண்ணுடல்வெற்புடைத்தவே.

தனனதத்தன்ன தந்ததானத - தானு.

வெயினட்பின்ம லர்ந்ததாமரைத் தேவுளார்

வெகுசூற்றம்வி ளம்பிமாய்வுறப் போடுநார்

கயிலைப்பண்ண வன்றன்விறுரைத் தானொடே

கடலிற்கன்மி தந்தவாறுரைத் தானையோ

சயிலத்தின்மு னைந்தவானவர்ச் சாடினாய்

தழுவிற்பொன்னில் வந்தவாடுகைத் தாடினாய்

பயில்சொற்கன்னி கொங்கையேனலிற் கூடினாய்

பழனிக்கண்ண மர்ந்தகோமளத் தேவனே.

(௩௦)

தனனதந்தன தந்ததன - தன்னு.

அனைபழுந்துயர்த விரந்துமகிழ் வுறவா

னமரரும்பிறக ணங்களும்வெள் கிடவே

முனைமலிந்தபல வெண்பனிரை நிறைவாய்

முதலையுண்டசிக வந்தவித மொழிவாய்

தினைவனந்தனிபு ரந்தமகள் கணவா

கிகரிபெங்குமுல அம்புலவர் துனைவா

பனைநெடுங்கைமத தந்திமுக னினைவாய்

பழனிபங்கிரியு றங்குமர குருவே.

(௩௧)

தன்னதந்தனத் தாத்தனத்தன.

எழுதுசெந்தமிழ்ப் பாட்டுரைத்ததா விருமார்தழைத் தேற்றமுற்றதோர்
ஆழமுர்தனிற் தீப்பிடிக்கைநோர் கதைகளுங்கண்முற் பார்த்திடச்செய்வாய்
முழுதுணர்ந்தமெய்க்கீர்த்திபெற்றவாமுருடமங்கைசொர்க்கேடுருட்புளாய்
பழுதிலந்தரத் தரூக்கொர்கத்தனே பழனியின்புறக் கிக்குடப்பனே. (௩௨)

தய்யதான தந்தன - தானன.

மெய்வழாத சிந்தையனாரீதினால் விள்ளுவாரை நன்குதவும்விறுதோய்
கைவலாரை வெந்துயர்செய்திமைசால் கள்வர்பாரை யுங்கறுவுசீர்நல்காய்
வைவதாய செந்தமிழ்மோவிடாய் வள்ளிமாது குஞ்சரிமணானே
தெய்வநன்மு கண்கதறமோதினாய் செல்வவாவி னன்குடிவிசாகனே. (௩௩)

தத்ததானதந்தன - தந்தன.

கட்டமீறி நொந்துளம்பெதும்பியே கத்துவேளை யிர்திரர்வியந்துபே
ரிட்டநாட வெண்கடன்முருந்தன னெட்டுமாத ரும்புணர்நலஞ்செய்வாய்
வட்டாராதி லம்பெறுபல்குன்றுளாய் மச்சகேத னன்பாவுடம்பனே
விட்டவேல்செய்வகொடுபுன்மொய்ப்பனே மிக்கவாவி னன்குடிவிடங்கனே.

* தந்தத்தனனதனத் - தனதான.

அந்தத்திருமதுரைப் பதிபூடே யன்றப்புலவர்வசித்ததுபோலே
சந்தக்கிஞரிநுக் கவிநாளோர் சங்கைப்பலகையெனக் கருள்வாயே
பந்தக்கவையொழித் கவலானே பைம்பொற்கலபமயிற் பரிபூர்வாய்
சொந்தக்கலசமுனிக் கருடேவே துங்கப்பழனிமலைக் குரினோனே. (௩௪)

தன்னதனதானதானதந்த - தந்தான.

அமரகுலதிப மானவித்திரன்ரேய்வாழ்
வதுவுமிழிவேயெ னாகிழந்த பண்போர்தேர்
சமரசசுபாவ ஞானசங்க ரண்போலே
சரசவதிபீட மேறும்வென்றி யுந்தாராய்
குமரகுருநாத சேவனின்ற தண்டோளா
குலகிரிகடோறு மாடுகின்ற மென்றாளா
பமரமுரணீப மால்கொண்ட சிங்காரா
பழனிமலைவாழ மீதுவந்த மரந்தோனே. (௩௫)

தனத்தனந்தனன தனதனத்தந்தன - தனதான.

மருட்பொலிந்துபுலை மகமியற்றும்பனவர் மறிகார்மா
வதைத்தருந்தியல கையெய்திக்கும்பதிதரினயார்நோர்
குருட்டுநெஞ்சுட ருடவிரத்தங்கடலில் விழுமாநே
கொலைக்கணங்கண்முழு மையுமிழிக்குந்திறமைதருவாயே

திருட்டுவஞ்சுப்புரி பணிகள், அகிதைமகிழ் வடையானே
 * துணைப்பெருமபுனம் தனிலவசிக்குங்குறமன் பணவாளா
 தெருட்டு செந்தமிழ்சொல் புறு முனிக்கன்றநுனசொர்க்குநாதா
 செழிப் புறப்பழனி யுலையினிறநடை மொடு திகழ்வனே. (1)

தப்பத்த, தனத்த, ததத, தன, ததன - தய்யானு.

தில்வச்சித்த, ரக கன்றங்குறைத்தாய நெய்த தோ
 தெய்வத்தசு பன்ன கொடைந் திபு பணிகளா செப்போ நோ
 மல்ல, ததத, தரப, செங்குன்ற, திறபெறுசில சொவீரண
 வள்ளிச்சித்த, தரப, பெண்கண்டிசைத்தகுறி பொய்யாதா
 வல்லசொசுபு மெழிற் குன்றென்றெழுச்சிகொடு தொய்யாதாய்
 வள்ளிச்செபபைபொக் குவ்வெகவையுத்தமிழகை புலப்பலா
 கல்லபைபாறபதத தொன்றுமப்பபுப் பபென நன்வானே
 கல்வப்பத்தம்மிக் கொன்றுந்தமிழ்ப்பழனி யுளானே. (2அ)

தானத்தனத்த - தானானு.

ஞானக்கருணைவைத்தே நேரேயாய் நாயிக்கமலமுத்தன் வாழ்வியா
 மானக்குறைவெனப்பல் பேர்தேர்மா மாயைக்கவலைமுற்று மீவாயே
 கானக்குறவர்பெற்ற மான்மோகா காமக்கணிகக்கிளாண் மார்பாளா
 தினத்ததரபுருச்செய் தாடாளா சேயப்பழனிவெற்பினீயேலோனே (3)

தன்ன தானந்தத்தன தன - தத்தானு.

பன்னகபூடணன் பொற்புறுபொதியம லைக்கோனேர்
 பன்னுநலோர்கண்முன் பெற்றுளபிரவை கித்தாலே
 தன்னறிவாகலந் துற்றிடவருள்செய்தி கத்தேவாழ்
 சண்மதவாணருஞ் சற்குருவெனுநிலை யெற்கீவா
 யன்னமுநானெவன் நிட்டுொருகுகையில் டைத்தோனே
 யைஞ்ஞிறமாரிசுண் டிப்பரியிவர்பெரு மைக்காரா
 சின்னமதோடுசென் றற்புரைசமணரை யட்டோனே
 தென்னையும்வாழையுஞ் சுற்றியபழனிந கர்த்தேவே. (40)

தானன தானந்தத்தன தானன - தனதானு.

ஆதவனுடுஞ் சந்திரனுடுதி னருடோய்வி
 ருயுணர்வாலென் றுந்தொழுவேனெதிர் மயின்மேலாய்
 வேதவியாசன் சங்கரமாமுனி முதலோர்போன்
 மேதஞ்சீர்தங் கும்பொதுவாழ்வுற விவிராயே
 காதலவோடுங் கண்கொளும்வேடயின் மணவாளா
 காலனைமோதந் தின்கழலார்பெறும் வரபாலா
 சீதானேதுஞ்சிசம்புகழ்கோடிகொள் குகவேனே
 சேவ்வளரீர்மீஞ் சம்பழனுபுரி பிரியானே. (5க)

தன தனத்தன தனத்தனதன - தனதானு.

இதயமொன்றுபட நினைந்துமிகமுய றவசாலே
யிகபரங்கடமை யிகழ்த்துநிசகதியுறுமேலோர்
கதைபனந்தனனி விழைந்தவெனதுகை துண் லாலே
கனலொடம்பினிடை பெறிநீத்தமிழ்முழு தருள் வாயே
வதைபுரிந்துகா குணுங்கர்மனவெளி மருவானே
மற படகைதபர ண றிந்தநரைமலி முதியோனே
விதையெனும்பிரம மொழித்தருபர முருகோனே
வியன்மலித்தபழ னியினகண்வதிதரும் விறலோனே. (சஉ)

தனதனத்தனத்தன - தந்தானு.

தபுதநீர்சிந்தைவலியுற வன்றேரீ தனியனு வந்துறு வன்மொழி வம்பாமோ,
விபுதநீர்மங்கையறையும்விழைந்தாய்வேன்விடையானந்தசையறவென்றூள்வாய்
சிபுகவேர்மிஞ்சுகுறமகண்ணப்பாளாசிவனுமாலும்பொனிறவிதியுந்தோய்வாய்
குபுரவாசஞ்செய்முருடருநம்பார்வாகுறையில்சீர்தங்குபழனியில்வந்தோனே.

தன தனத்தான தனதானன் - தய்யானு.

அழிவில்சண் டேசுரன னார்கணம் புல்லேனோ
வருணையின் சாருவென நீசொலுஞ் சொல்லீனோ
பழிபிறண் டாயுதமும் வேலுமிங் கெய்தாலோ
பலிகொளுந் தேவதைக ளியாவையுங் கொல்லேனோ
கழிமுரண் டானவர்கள் சேனையஞ் சொல்வேலா
கனககும் பாகரத னுசலம் புல்வாகா
விழிமலிந் தானுதவு பாவையன் பொல்வானே
வியன்வளந் தோய்பழனி யூர்வருஞ் செய்யோனே. (சச)

தன தனத்தனத்தன தான தனத்தன - தானானு.

தமனிபநி லம்பெனெனு மேடனைகள் வந்துநனி சூழாதே
சகலசம யங்களுநி னுடலென நர்ப்புமிதி தேபாதே
யிமகரனி ருந்தசடை நாதனெடு கும்பனென நான்வாழ்வா
னெமன்முதனி கழந்தவிக லோரினந றெங்கும்வலி யீவாயே
குமரகுரு புங்கவகு கேசனென விண்டுபணி வார்பாகா
குளிர்மதிபு ணர்ந்தவுடு வாறுதவு கொங்கைதகர் சீர்வாயா
பமரமுரல் பைங்குவளை பாதியபு ணைந்தவிரு மார்பாளா
பழனிமலை யின்றலிவி னோர்குலம்வ ணங்கவினி தான்வானே. (சடு)

தானதானதன தானதனதானதன - தனதானு.

ஆலைநீரைய லேகபர்கொடைநாதவி னயராநே
பாபியேபரமெ னுவிதலுமுடரொடு பழகாதே

மேலையூர்மகளிர் போகவறுராகமிக மெலியாதே
 வேதவாகமபு ராணவிகாசபய னருள்வாயே
 சோலைகுழருணை மேயகிளிபாடல்பல புனைவானே
 சோமசேகரபு ராரிசெவியூடொருசொன் மொழிவானே
 காலைமலைநடு நேரநினைவார்களிடர் கலைவானே
 காவிரீவயல்கு லாவுபழமுபுரியின் மகிழ்வானே. (சக)

தந்ததந்தனத்தன - தனனதானு.

அங்கைமென்றுணர் நித்தமு மிடுதலாலே
 யன்புமிஞ்சிய ருட்செயன் மருவிடாதே
 சங்கைகொண்டுத விப்பது மறிசிலையோ
 சஞ்சலந்தவிர் மெய்ப்புக முதலுவாயோ
 கொங்கைமங்கையர் பற்பலர் விழையுமாற்பா
 குங்குமட்புகர பொற்புறு குமரவேளே
 கங்கைத்தந்த நுள் புத்திர முருகநாதா
 கந்தையம்பொழில் சுற்றிய பழனியானே. (சஎ)

தனத்தாத்தத்தன - தனனதானு.

எனக்காச் செனத்துணி வுறுபொலர்வா
 யிருட்டிச் சொலிற்றளர் வடையுநாயேன்
 வனக்காட் டையொக்குமி வுலகிவாழ்வான்
 மனச்சாட்சி மெய்ப்பட வருள்செய்வாயே
 கனக்கார்த் திகைத்திரண் முலையு ன்வாயா
 களிற்றேற்ற வித்தையி லுயர்செவேளே
 தினக்காட்சி யுத்தமர் பழனியூர்வாய்
 சிலைக்கோட்டி னிற்றிகழ் சிறுபிரானே. (சஅ)

தனதனதந்தனத்தனந்தா - தனதானு.

எரியெதிர் கொன்றுணத்துணிந்தார் பகைதீரா
 வெணையுல கஞ்சொலத்தொடர்ந்தாள் கிலையேனோ
 பரிமுக மைந்தனொக்கும்வண்பே றருளாயோ
 பரிதிய நிர்தசத்தியம்பாழ் படலாமோ
 சரியணி செங்கையத்திமென்றோள் புணர்கேள்வா
 தழலுமிழ் தந்தமுத்தர்தம்பா லகுமாரா
 புரிசைவ னீந்துடுத்தசெஞ்சீர் வயலூரா
 புலவர்கு லந்தொடுத்திம்பா டல்கொள்வானே. (சக)

தனதனதந்தன - தந்தனதானு.

அருமைமிகப்பெறு செந்தமிழ்நாயே னறைதருமத்தின மிஞ்சருளாலே
 திருமலிவுற்றில கும்புலியூர்வாழ் சிவனுவல்சொற்றிக மும்படிபாள்வாய்

கருதலரைக்கறு வுக்குணசீலா கதிநிலையைப்பகர் சம்பிரதாயா
பருவதபுத்திரி தந்தருள்பாலா பழனிமலைத்தலை நின்றசையானே. (௮௦)

தனதனத்தத்தன - தன்னதானு.

சனகன்மு தற்சொல்சற்சனர்கு ரவன்மேனான்
சமர்செய்மு ரட்குணத்திருவ ருயவாமோர்
கனல்வரை யிற்குதித்ததுசெ யருணீர்தோய்
கவுரியு ரைத்தசொற்பயன ருளிடாயோ
தினகரர் வெட்குறத்திகழ யில்விசாகா
சிவசம யத்தருக்கினிய குருநாதா
பனகவ ணைப்படுக்கையன்மகளிர்பாகா
பழனிம லைத்தலத்துறைகு மரவேளே. (௮௧)

தந்தனத்தனன - தானானு.

இந்திற்றிடர்கள் வாரா மே பெண்டிசைப்புவனி தாழாமே
வெந்திற்றற்குவர் வாழாமே விண்டுசொற்பலித மாகாதோ
சந்திரச்சுடில னாற்பாலா தண்டமிழ்ப்புலவர் கோமானே
செந்தினைப்புனமி னான்கேள்வா தெண்புனற்பழனி யூர்வாழ்வே. (௮௨)

தனதனத்தன - தானானு.

குருபரத்ததுவ மோராதார் குலைவுறுசுத்தியல் சீர்வாழ்வே
கருதுமனக்கரி யாநானோர் கணபதிசொற்பய னேராதோ
வருமறைவிப்பிரர்குழ்தேவா வருணகிரிப்புல வோனார்வா
பருமுலைத்திமி னான்பாகா பழனிககர்க்கா சானானே. (௮௩)

தந்ததந்தன - தந்தானு.

தந்தை யுந்தொழும் கிழந்தாரே தண்டை யங்கமுனிந்தந்தார்வாய்
நிந்தை யும்புனைத ருந்தேவா நின்சொ லொன்றுநிச மன்றேயோ
சிந்தை யங்கணறி சிங்காரா தெம்பு மிஞ்சிவரு சந்தோடர்
வெந்தை பென்றிசைவு றுஞ்சேயே பெங்கடம்பழனி யின்கோவே. (௮௪)

தத்தானன தானனதானன - தனதானு.

சித்தேயருள் வாழ்வெனநாடுமெ னுடல்வினே
செத்தாவிழிவான துன்மேன்மையி லமையாதோ
வெத்தேவரு நீயெனநாடுதல் பிழையாமோ
விப்போதடி யேனெதிர்தோகையில் வருவாயே
முத்தேவர்ப ராவியசேவக முடையானே
முற்றமுலை வேடமினானோடு திரிவானே
புத்தேனிரெ லாம்வழிபாடுசெய் சிறுதாளா
பொற்பார்பழ னாழிரிபூரிடை பொலிவானே. (௮௫)

தானதானத் தனதானன் - தப்பாளு.

வேறுகாயப்பிரவேசர்தமெங்கீழேவீழில்வீடெட்டரிதேபெனுமெய்தேர்வே
னாறுபூவிட்டுனதார்களையுள்சீர்தா னாலுபேறுற் றனிகூர்வகைசெய்யாதோ
தாறுமாறுற்றபொய்வாதரையென்வானேதானமால்வெற்பொமொல்வரைகோல்வேலா
சீறுசேவற்கொடிபாடுநர் சொல்விழ்வாய் சிலஞானப் பழனுபுரியையாவே. (1)

தனத்தத்தன தானனத்தனனன் - தனதாளு.

இனித்திட்டசொன் மாதரிச்சைபிடுஞர் துழனாயே
னிகத்துக்கொரு தேவெனத்தருமொய்ம் புறுமாறே
யனித்தத்துவமோருமெய்த்தகவுங் குறிசோரா
வவத்தைப்பிர யோகசித்தியதுந் தருவாயே
பனித்துச்செய தானவப்படைகுன் றிடமேனாள்
பகைத்துப்பொரு துதனுப்பிமகிழ்ந் தவிசாகா
செனித்துத்தவி யாதமுத்திதருங் குருநாதா
திருத்தப்பழ னாபுரிக்கிறையென் றவிர்வானே. (1௭)

தனத்ததான தத்தனதன - தப்பாளு.

அருத்தவாதம் விட்டுனருளினை பெள்ளாடிதே
யனைத்துலோக சித்தர்களுநனி சொல்பேறே
கருத்தினாடி நிற்குமெனதுபி ரொல்காதே
கலைக்கியான சித்திமுழுமையு ளல்காயோ
விருத்தவேடமிட்டொர்கொடியெதிர் செல்வானே
வெருட்டுகோர மிக்கதகரிவர் வல்வீரா
பருத்தமாமு லைப்பெணிமகி மொய்யாரா
பழுத்தசீர்பொ றுத்தபழனியி னல்லோனே. (1௮)

தானான தந்தனதானதனத் - தனதாளு.

தாதார்க டம்புறழ்பாடொருந் தணிவேனோர்
தானேவ வந்துனதாள்பகர்சொற் பழுதாமோ
நீதான்வி ரும்பிலையாயினினிச் சைகொள்வேனோ
நேரார்ந மெகுறுமாண்மைபெறுத் தருவாயே
காதார்க ருங்கண்மனோன்மணிபெற் றகுமாரா
காவேரி தந்தவினாயகனுக் கிளையோனே
திதானர் கண்டறியாதசெயற் பொலிவோனே
சீராவி னன்குடிமேலியசிற் பரவேனே. (1௯)

தந்ததானன தாத்தனதன - தப்பதாளு.

பண்டைநாளொரு திர்க்கதெரிசுனை யுள்ளமுடே
பைம்பொன்மாயின் மேற்கொடருளிய துள்ளதாளு

லின் டைருடிய மூர்த்திதனைநிகர் செய்கையிலே
யெந்தோகரு மேத்துமிசைபெற நல்குவாயே
கெண்டேரோழில் வாய்த்தவிழியுறும் வள்ளிமோகா
கெஞ்சிடாமுழு மூர்க்காறிவரு மொள்ளியோனே
தண்டைவார்கழ லார்த்தபரிபுர மல்குபாதா
சங்கநவலர் போற்றுபழனியில் வைகுலானே.

(௧௦)

தனத்தன தனத்தனன - தார்த்தன.

கலைத்திற மிகக்கொடுமுன் வாழ்ந்தபேர்
கருத்தினு நினைத்திலா தேன்கொலோ
கொலைத்தொழி லறக்கவிழ மாண்பதே
குறித்துள நெனைக்கடிதி லாண்டிடாய்
மலைத்திரு மகட்புணர் பி ராஞ்சுதா
மயிற்பரி நடத்திமகிழ் காங்கெயா
சிலைக்குறவர் பெற்றமகள் பாங்கனே
திருப்பழனிவெற்பிலுறைவேந்தனே.

(௧௧)

தானதான தனதன தத்தந் - தனதான.

பர்வசாகர முழு துமொழிக்குஞ் சிலமேலோர்
பாததாமரை யுருதுகண்மொய்க்குந் தலையாலே
சிவகோடிகண் மகிழவுஞ்ஞற்றுந் தவசாலே
தேவர்தானவர் மனிதம் திக்குந் திறமீவாய்
காவலாரிதன் மகன்முலை முட்டும் புயவேனே
கார்குலாமிட றுடையவந்ததுங் குருநாதா
நாவலோர்பலர் கலக்கொழிக்கும்புலவோனே
ஞானிமார்வரு பழனிபுரக்குந் தொழிலோனே.

(௧௨)

தனனதான தானந்த தந்தனதான.

சிகரமேரு வேயென்ற கொங்கைமினார்குழ்
திருசிலாவு மாரன்கையம்புதொடாமே
சகசஞான சாரம்பொ லிந்திடலாலே
தடையிலாத வானந்த மென்றருள்வாயோ
மகரவாரி நீருண்ட வன்குருநாதா
மயில்கடாவி யேயெங்க ணுந்திரிவானே
பகடுமேட மேனங்கொல் வம்பொழிவார்வாழ்
பழனிபூரு ளாயுந்து தண்டணிவானே.

(௧௩)

தனனதன தானதத்தந்த - தானதன.

அமிர்தகுண சாகரத்துயர்ந்த மாதவரோ
டளவறுப் லாலயத்திறைஞ்ச னுடினனீ

தமியன்மன மாம்பெனிக்கண்வந்த நாளுடனே
சருவபிர சாதசித்திதந்த வாறருள்வாய்
குமிணன்முத லோரும்வெட்குசெங்கை வேன்முருகா
குளிக்கிரியெ னுவெனைப்பகர்ந்த வாயரசே
பயியமுரன் வானரத்தைமந்தி பாய்பொழிலதும்
பழனிமலை மீதினுற்றதண்ட பாணியனே.

(௩௪)

முற்றிற்று.

ஐ - கவி - ௧௬௬.

வேலுமயிலுந்துணை.

— — —

உ

நடுவொலியலந்தாதி.

—, ௦௦௦—

தானான தந்தனதானன - தனதான.

காராழி பென்றெள்ளுமால்வெகு நாளாவு நங்குறுதீவினை
காணாது ளங்குகிர்தவர் மிகலாமோ
காயாச தன்மெடையாரையு நாய்போல்வெ குண்டுகழ்பா வலர்
கூற்ற முண்டகனேர்புக முறலாமோ
காகுவெ னுந்தொனிகே தாய்தரு மாகார முங்கொளுநீசர்ம
காவிர ரென்றுலகிள்வது முறைதானே
காடாள்கொ மிந்தகைவேடரும் வேல்வாணெ மெஞ்சிலைபா லுயிர்
காதாது றும்படியான்முயல் வதுதிதோ,

(ஊ)

காருர்ப சும்பொழிலேகுழ லாரீடு மம்புவிமா துபல்
கான்மாத வஞ்செய்நலோருட னமுலாமோ
காதோடி கன்றலிர்கூர்விழி மாமாதுவஞ்சகலோபர்சி
காபூட ணம்புரைவார்மனை புகலாமோ
காலாயு தம்பு னர்கேதன மேவாழி பென்றுசொன்மேலவர்
காமாரி முன்பெறுதாரக மறியாரோ
காய்வேர்சி முங்கிலையாதிப வேநாளு முன்பவருணுகர்
காசாள ரஞ்சுவெல்பேரிசை மருவாரோ,

(வ)

வாராத னங்கஞ்செயாதுமு னாலேதி னந்தினமோதுந்
ராவேச மந்திரயோகரை யிகழ்வாரோ
பூடாதி கொன்றுசெய்ப்பூசனை பேமேலெ னும்பழிகாரர்க
னாராயி னுஞ்செய்யுளையி னசியாரோ
வாகாய் மென்றதிலேகியு மீள்வார்க ணங்கனெனேர்வளி,
தாயேயி நங்கியுழ்வாய்பொழி, வினவாவோ

வாலாலகந்தரனெயென மேலோர்கு லம்பகர்சீர்திக
முருர வன்றனேரிகை புனையேனோ(வறு)

வாபாச நெஞ்சறுதானவர் வேரோட றும்படிமோதவி
னாள்வாரெடு மெதுயர்தீர்தல்செ யயிலோடே

யானேறு கின்றமயேசுரர்போனீலகண்டமொடாயுய
ராமாலை யுட்புனைவாகுறு மயின்மேலே

யால்வாய ருந்துயில்கூர்விழி மேனாட ருஞ்சிறுபாவைய
ராலும் சிழந்திபுலுமலை கிடநேரே

யாமாழி யுண்டவனாதிபர் குழ்சீர்து லங்கிடநாடொறு
மானும லுந்தருணீர்கொடு வருவாயே (9)

பாராச லங்கெளலாதித ரீயாட ரங்கெனவோர்பவர்
பாலேபொ ழிந்திடுபொருள் விழியானே

பாலாதி நம்பெறுரீர்த னாடெ கின்றவரேபுனை
பாதா விர்தமனோன்மணிணி தருபாலா

பாகாய செந்தமிழாடுனெடு நாளோதி மெத்திறமேயவர்
பாசாப யங்கரதானவர் குலகாலா

பாடேனெ னுந்துணிவானொரு காடேகி மெப்பகல்வேளைய
பாராயு தலைகொண்டவெதிர் வருமவேடா (9ஹ)

பாமாலை யொன்றுசெய்தானாட னோராயி ரந்தவையேர்கியர்
பாமாதல் வின்பெயவேல்விடு தனிவிரா

பாடாணகெந்தகருதமு னாவோதி மெப்பலதேடுமு
பாயாக ரங்கொன்பொய்வாதிக ளறியானே

பாயாளி நொந்திறநாலிரு காலால் றைந்துணும்புரை
பாடார்த ருஞ்செயசேவல்கொள் புயவேளே

பாயாச மும்பலதோசையு மாமோத கங்களுமார்கரி
பாகாப ணிந்தெழுவார்வினை களைவானே (த)

சேராரெடு மெஞ்ஞடர்மாலைபெய் வாள்விரர் கும்பலெலாமறி
திராதி கம்பரஞானியர் சுகபோதா

சேவான்வ தம்புரிவாரகுடி கேடேவி றைந்துழையாருட
நீவாயெ ரிந்தழிவாதல்செ யதிகோபா

சேனாடர் நம்பியவாறிரு காதாச தந்தரலீலைசெய்
தேவாவ கண்டபரபா மகலானே

சேல்போலி லங்குகணர்பலர் சோராசி வந்திமையாதவிர்
சீதா விர்தவிவேசனன் மருகோனே(தஹ)

தீயோரு ணர்ந்துருகாதசொ ருபாமுகந்தொறுமுவிழி
சேர்வாய்சி ரங்களைரீராடுடு திகழ்வானே

சீறாவ நூம்புலிபோலொரு பேயேயெழு அன்றிவாயொளி
 தேயாத வம்புலிநேர்சிலர் மனமோவாய்
 சீறாறு கொங்கையினர்மய லாலேக னங்குலையார்சொல்லி
 வேகாதி னந்தினமாநிலம் வலமாவாய்
 தேனாறு டைந்துபல்கால்வழி போய்வாவி யெங்கனுமார் தரு
 சீராவ னன்குடிமேயிய முருகோனே. (க)

தனனதந்த தத்தத்தந்த - தந்ததானு.

முருகவிழ்ந்த செச்சைத்தொங்க லணையசெந்த மிழ்ச்சொற்கண்டு
 மொழிதருஞ்சி லர்க்குத்துங்கம் வந்திடாதோ
 முருகாகஞ்ச மொத்துச்செம்பொ னணிசுமந்த பொற்புக்கொங்கை
 முகமிகழ்ந்த சித்தத்தன்பர் மிஞ்சிடாரோ
 முறைமறந்த பித்துக்கொண்டு தசையுடன் களிச்சித்துங்கம்
 முரணுவெங்கு ணத்துர்ச்சங்க நைந்திடாதோ
 மொகுமொகென்றி ரைத்துக்கும்பன் மதுகரங்கண் மாய்க்கக்கண்ட
 முளரியந்த ணற்குட்டிங்கை நம்பிடேனோ (ஊ)

முருடர்தங்கு லத்துச்சண்ட னணையருங்கொ லைப்பெட்பஞ்சி
 முழுதுநெஞ்சி ரக்கப்பண்ப மைந்திடாரோ
 முலைதிறந்த ணைத்துக்கொஞ்ச கணிகையின்ப நச்சிக்கெஞ்சி
 முனையிழந்த வர்ச்செப்புமபொய் மங்கிடாதோ
 முதலையங்கி முத்துத்தின்ற மதலைவந்த தொப்பத்தென்சொன்
 முனிவரிங்கி யற்றக்குண்டர் வம்புராதோ
 முசுமுகன்ற னக்கொக்குஞ்சொ லரசன்வெண்கு டைக்கட்டங்கி
 முதிர்வவஞ்செய் சிட்டர்க்கின்ப மொன்றுராதோ (வ)

வருகாமந்தி ரத்தைக்கொன்று வழுவியுபந்தி டத்தொட்டங்க
 ணருள்பொழிந்து முத்திக்கண்பு குந்தசேயோ
 வகிலமுண்ட பச்சைக்கொண்டல் கலைசுமந்து வெற்றிச்சங்க
 மதுகொண்ட லர்ச்செற்றுந்து தெம்புளானோ
 வலிப்பசம்பொன் வெற்பைச்செண்டு கொடுமுனங்க டித்துச்சிந்து
 வலறவென்ற கொற்றத்தின்கை மைந்தனையோ
 வரிவைபங்க னற்றைக்கங்கொர் நெடியபன்றி பிற்புக்கும்ப
 ரறியவெஞ்சுளப்பட்டெஞ்ச வுஞ்செய்தானோ (ஊ)

வலைமுழங்கு சத்தக்கங்கை யுலவுவங்க மச்சக்கந்தி
 யரளிகர்ந்த வற்றொட்டங்கு தந்தகாலோ
 வலித்தஞ்ச தத்துக்கஞ்சன் மறையினம்பு குத்துத்தந்த
 வலித்தநக கொப்புக்கொண்ட வந்தையானோ

வணையதொண்டர் குப்பற்கொண்டுசெயுமுடம்பு டைச் சீதன்கொ
லரியனென்று ணர்ச்சிப்பொங்கர் வின்குசர்வாழ்
வடிமையிங்கு றப்பொற்குன்ற மெனுநெடுஞ்சி கிக்கட்சொந்த
சுணிகெருங்க முற்பட்டின்றோ ரின்சொலோதாய் (௭)

விருகமொன்ற ரற்றத்துங்க மழுவுடன்க ரத்திற்கொண்டு
விடையிவர்த கொற்றச்சங்க ரன்குமாரா
வெளிறுமப்ப ரத்திற்கெங்க ணுரகமொன்றி டத்திறுஞ்சும்
விறன்முருந்த னற்புத்தங்கை யங்கைவாழ்வே
மிகவுமுண்டி மொக்கத்தந்து பரவுமன்பர் நட்பிற்கென்ற
விகடதந்தி யிற்குப்பின்றி ரிந்தநேயா
வெகுசடங்கு கட்டுத்தஞ்சு மெனவிளங்கு மெட்டுச்செங்கை
விதிதளர்ந்து கத்திக்கெஞ்ச வந்தகோபா (௮)

விபுதர்தங்க முற்கட்டுண்ட தனாமுறிந்து துட்டப்பண்பின்
மெலிவில்வண்டர் கெட்டுப்பொன்ற வென்றவேலா
மிளி நுமண்ட முட்டப்பொங்கி வாருமவந்த வெற்பைத்தன்கை
விரல்கொடங்க முத்தக்கும்ப னன்புளாளே
விரிகருந்த லைக்கற்குன்ற மனையவன்கு ணத்தட்கொன்றோர்
விரிகனங்கி யற்றச்செஞ்சொ வின்பமார்வாய்
விழைவுகண்டு மெச்சச்சிந்தை யிசைகிலன்க டத்திற்குன்றி
விழிமருண்டு நிற்கச்சென்ற வஞ்சவேடா (௯)

பருகுவென்றி தழக்கற்கண்டின் மயல்கொடங்கு றத்திக்கிள்சொல்
பலபகர்ந்த மெத்துக்கும்பி நெங்குகேசா
பண்கெடுங்கை யதறிக்கன்பு மகொணும்பெ யர்ப்பெற்றுந்து
பரவையங்கண் வெற்புக்கொங்கை மங்கைகேள்வா
பழிநினங்க ளித்துத்தின்று வளர்கருங்க ளிறறைக்கொன்றோர்
பருவதம்பொ டித்துக்கொண்ட வென்றியாளே
பசுநரம்பு டைப்பொற்கொங்கை யறுவர்தந்தி னத்திற்கண்டு
பணிசெய்கின்ற பத்தர்க்கஞ்ச லென்றுமீவாய் (௧௦)

பழுகொண்கண் வெட்டித்துண்டு செயவிழுந்த வக்கைக்கங்கு
பதில்வழங்க வற்றைக்கங்குல் சென்றதேவா
பறிபெந்த ளைத்துர்ப்பண்பர் மரபனங்கு வெட்கச்சென்ற
பழையவஞ்சு கத்துக்கன்பர் தஞ்சொல்லிழ்வாய்
பதிதர்புன்கு டைக்குட்டுன்ப மலிவறும்ப டிக்குக்கெஞ்சு
பருவர்தஞ்சி ரத்துய்க்குஞ்சி வந்தபாதா
பழமுதும்பொ ழிற்கொப்பண்டர் நகர்மாங்க ளொத்துத்தென்செய்
பழனியின்க ணொற்றைத்தண்டு கொண்டகோவே (௧௧)

தானதானனத் தனதனத் தனதன தானதான.

கோவைவாயிதழ்ச் சிறுமியர்ப்படைநடு வீரவாள்வலிப் புரவலர்களும்வெருள்
கோலநான்மலர்க் கணைபலகொடுவரும் வேளாலே
கோதினான்மறைச்சுருதியினிடையடல் வேனனேர்முரட்டவுணர்நனிவிதிபல
கூடலாவிதைத் திகெகலைமுதலிய தீதாலே,
கோபமேயுருக் கொடுத்ததரலென மேதியேறிபெய் புவனமுமுலிய
கோரவேமன்விட் டிடுதலின்வருசில தூதாலே
கூறுதல்வயித் தியர்களுமுணர்வரும் வாதமோடுபித் தமுமுடிவின்னில்வரு
கோழைதானுமற் றிவைகளில்விளைதரு நோயாலே (ஊ)
கோழிமேடமொப் பனவதைசெயுமதி பாவமானிடப் பதானையவர்க்கில
கோயில்வாயிவற் குருநாயுமரியும்வி ழாவாலே
கோடிகாள்செய்மெய்த் தவப்பனெனமிளிர் பாலராயபத் தரைநனிய்கிழ்தரு
கூலியாரைப் பொருவியகருமிகள் வாதாலே
கோகுலாதிதட் டழிவுறவிடுபயிர் தீவதாவிருட் கலியிகமழைவெருள்
கோல்கொள்பாதகப் புரவலரதுகுடை சூழ்வாலே
கோகிராதிபுத்தமர்பெறுதிருவரு ளாண்மைகூறிடற் பிழையெனவெகுளுறு
கூறுபாடுடைப் பதித்கள்க்கமுறு வாழ்வாலே (வ)
தேவையாவுமும் படுமவர்பெறவரு ளீகையேகுறித் தலமருதகவினர்
திர்கிலாமிடிக் கனலிடைதளர்வுறு சோர்வாலே
சேல்குலாவுகட் கணிகையர்மனைதொறு மேகியேயவர்க் கினியனபுரிபவர்
சேதராதிபர்ப் பொருவுரெனுமவர் போராலே
தேகமேபரப் பிரமமெனிலையின ரோடுகூடியுட் கருமுதலியகொடு
சீவன்வேறெனச் சிறிதுமெனிலர்புலை வாயாலே
திரிராதிபக் குவரிசைவரும்விப் றீதமேபெருக் கியுமுனதடியனர்
சேரும்விடுபெற் றிடுசைசயிலதுயிர் மாய்வேனோ(வஊ)
சேறுமாசணக் குலபதிமுதுகினி லாமொமயிற் பரிமிசையருகிரு
தேவிமாருதச் சிவையெனமறைபகர் வேலோடே
சேண்வலாரிமுற் செயமுறவகைகட னீரொலாமுமுட் கொடுகிடும்வலிதரு
திரயோகுடைக் குறுமுனிமுதலிய பேருடே
சேதநான்மலர்க் கமலமுமதைநிக் ரானமாமனப் பொலிவுறுதவரும்வி
சேடவார்வமுற் றிடவினன்விழிபெதி ருர்போதே
சேவலோலிடத் திசைதொறுமலிபவ் சாலமோடிடக் கனலிலெனுடனுவல்
சேகியாவுமெய்ப் படகைமுகமொடு நேர்வாயே (9)
பூவைபாடமுற் றவிர்தரவிமைபவர் குழமால்விடைப் பரிமிசைவினில்வரு
பூதநாதனமுற் புரிதவபலனென வாழ்பாலா
போயியாமனைத் தலைபுகெயறிதரு பால்கொள்வாரியிற்பருமலர்விழிதுயில்
பூமினென்முற் பெறுமிருவனிகைதப் சேர்மாப்பா

பூரவாகனக் கலைமண்மருவிய நாலுமாழகப் பிரமணைமறைபயில்
 போதன்கொல்செப் பெனவொருதனையிடு மாகோபா
 போர்செய்தானவத் திரடருமிடரிடை மாழ்கிவேயுருக் கொடுதளர்வுறுமரி
 போகநாடதற் கரசெனமருவல்செய் தாளவீரா (ஓனு)

பூசைபாசையிக் கறுதினமுயல்கவு மாரமாதவர்க் குறுபுணையெனநிகழ்
 பூரணதிருப் புகழ்பொழிதருகினி பூர்தோளா
 பூனையேயெனக் கபடமெய்தியகொடி போர்கள்வாழ்வறக் கறுவியமனதின்
 போனபாதையிற் பிறகுசெல்வதிலுள நாணனே
 பூணதாமரக் குறடொடுபலகறை தோயவேனலிற் பரணுறுமவளெநிர்
 பூனோபோனரைக் கிழமுனிவுடவொடு போனனே
 போனகாதியிக் கரிதெனவரிதிதி நாடிடாமனத் தொடுபொருண்மயல்கொடு
 பூரியார்கடைத் தலைகளினுழைபவர் பாலைகாய் (ஐ)

காவைவானகர்த் திருவொடுகனலிடு பானுகோபனுக் கெமனுலகுதயிய
 காமர்வீரனுக் கொருகணவலிதினமு னீவானே
 காவிதோய்கலைப் பொலிவுடனயின்புனை சீர்குலாவிடக் ககனவழியில்வரு
 காரணபெறற் கரியதொர்வரமரு டாராளா
 காணமேயுயிர்க் குய்த்துணையெனுமதி லோபர்ப்பான்மிகக் குழைவுறுசிறியவர்
 காதலால்வழித் தினுமவர்துதிபுனை யாதானே
 காரசாரமுப் பெனுமொருதிரையமு நாடிநாடியெய்த் தகமிகமறுகுநர்
 காலவாதொப் பவர்களவினுமில காராதா (ஐனு)

காடுகாளுறத் தருவெறுமுகமுள முடர்பாழ்மதக் குழுமுழுதழியும்வி
 காதமேவினைப் பவர்மனவெளியக லானேயா
 காணுறாதகட் பிதிருலகதனபி மானமீறிமுட் பொலிவொடு செறிதரு
 காரைமேல்விழத் துணிபவர்களமிக ழாவாரா
 காடுவாவெனக்கவினமனைமகவுறும் விடுபோவெனப்படுமுதுமையினும்வெள்
 காமலாசையிற் சுழல்வுறவிடுமிரு ளீர்வானே
 காகியேமுதற் பகர்தலமுழுமையு நாணுமாறுசித் திகனிகழ்தருபல
 காததேதாய்திருப் பழனியில்வளர்கதிர் வேலோனே. (ஈ)

தானதந்தன தனதனதத்தன - தத்தாலு.

வேலணிந்தவிர் புயசயிலத்திலு லாவுபைங்களி யருணியிளிற் பகர்
 மேதருந்தொளி மருவுதிருப்புகழ் செப்பேனே
 வேனிலங்கசன் மலபமலைச்சிறு காலில்வந்தலர் சொரியவிழிக்கனை
 விசுமங்கையர் கலையினிச்சேவெ றுக்கேனே
 வேலையென்றன வெழுக்கைசுற்றிய பார்மடந்தை நுவகைவினை த்துயர்
 விடைந்தவர் மகிமைமுழுக்கவி ளக்கேனே

வீறுசெஞ்சிலை வளைபிலடற்றகு வேசர் தம்படை முறியும்விற்புய
 வீரர்கும்பிட மிளிர்வலசித்தியி யற்றேனோ (ஊ)
 வேய்தருங்குழலிசைபயில்பொற்புறு வாய்கொளுங்கருமுகில்புரையச்சு தன்
 மேன்மைவந்தனை யனைபவுழைப்பது முற்றுகோ
 வேதமந்திர விதிபிறழ்துர்ச்சன் சேவைவம்பென வெருவியு யப்பெறும்
 வீடணன்றனை யனையர்விருப்பம ளிக்கேனோ
 வேலிதன்பயி ரதனையழிப்பது போல்வம்புசெ யரசர்புலைக்குல
 வேற்றும்படி யமர்செய்திறத்தர்க ளிக்காரோ
 மேகம்வந்தமர் கிரியருகிறற்குழ் சாரவின்றினை வனமதனிற்புணர்
 வேடமங்கையெ னொடுபகர்சொற்காப் லிக்காவோ (வ)
 சாலதந்திர வழிமுயல்பொய்த்தவ ராணவங்களி யொடுகெடமெய்த்தவ
 சாதனம்பெறு முனிவரர்வெற்றிபொ றுக்காரோ
 சாதலும்பிறி துடல்கொள்பிறப்புமெ னாதுகொன்றிரை தினுமவர்ப்பல
 தாழ்வடைந்திட முயல்கருபுத்திரர் தொக்காரோ
 சாகழந்தக ரினமயிடத்திர னேனமுங்கொலை யடையமிகப்புரி
 சாரொழிந்தரு னெறிமலியுற்சவ நிற்காதோ
 சானெனுஞ்சிறு வயிறுபிழைத்திட வேபொய்விண்டிழி தனையின நுக்குப
 சாரமும்பகர் தருதொழில்சுற்றவர் வெட்காரோ (வ)
 சாலியின்குலை வயலின் வரப்பினை மூடுதன்குரு கையிலொருவற்குரு
 தாளிலிவங்கடு தமிழின்விருப்பையொ ழிக்காதே
 தாய்தருந்திரு வழுதுமணத்தபல் வீழுமுன்றமி யனையடிமைக்கொடு
 சால்வங்கன விடைதுவல்சொற்கள்பு ரட்டாதே
 சாகரத்தனை முதலியபற்பல நீரினுங்கன வினுமிடுமுத்தமிழ்
 தால்மவந்திட விழையுதினைப்பைம றைக்காதே
 தீர்தையங்குறு முனியுநிகர்த்தவ லோரறிந்திட முனமொழியப்படு
 தார்கர்த்தனை பெனதுவலச்செவி யிற்கூறாய் (௨)
 லாலசந்தர மரகதரத்தின் கோலமங்கள கவுரிமுலைத்துனை
 வாய்மலிந்துறு மழுதுகுடித்தவிர் கைப்பாலா
 மாழையங்கிரி யதனையுடற்கையி லேடெனும்படி கொடுமுனிசெப்பியு
 வாவரைந்துயர் கணபதிநத்துது ணைச்சேயே
 மாகமொன்றுபொ னகரிபினுக்கணி யாவிளங்கொரு தவளநிறப்பேரு
 வர்ணந்தரு மகளைவிருப்போட ணைப்போனே
 மாமிதன்குல குணநிறமுற்றெழி லேனவின்பர னாதனில்வசித்தபெண்
 மாணியுந்தவ ளருகுசெலப்பனு ருத்தோய்வாய் (௩)
 வாசவன்தொற் றுமணியினிச்செயின் பூழ்க்கிடுத்தரு வுண்பெளித்தட்டணி
 வாகைதங்கிய பனிநுபுயத்தொரு சித்தேசா

மாயிசந்தினல் விதியெனுமற்ப்பு னூலிகழ்ந்துன தநுள்வளிசெப்புகு
 மாரதந்திர முறையுணருத்தம ருட்சார்வாய்
 வாமையும்பல கமுதநெருக்குறு கேரளந்தனின் மனமறியச்சில
 வாசகஞ்சொலி பவையெயல்விட்டகு ணக்காரா
 வாலிவம்பற வெருபதுவத்திர னூலியுண்டிட ரகுசுலமுற்ப்பு
 மாயனன்றிமை யவரொடுரைத்தபு கழத்தேவா (ஐ)
 வாலதன்புடை தவசமுடித்துறு நால்வநயந்திட வெதர்வநசற்குரு
 வாரணங்கன் முடிவுணரப்பக ருற்சாகா
 வாதியந்தமு நடுவுமினிச்சய மேதுவம்பெனு மசடர்களைப்பல
 வாசையென்றதொர் கடலிலமிழ்த்தியெ டெக்கானே
 யாரியந்தமி மெனுமிருந்தலை வாணரும்புகழ் பரமகுருத்துவ
 வட்டரங்கென மலைகளினைத்துமு வட்டோனே
 யாசிலந்தன முனிவரின்மிக்கவ னேர்பெருந்தவர் பெறுபொதுவித்தக
 மாரவங்கழ வினையெனதுச்சியில் வைத்தோனே(ஐஐ)
 வாடலுந்நெடுமுதுகுமிதித்துறு கோலநெஞ்சிடை நினைபவரைச்சம
 னாணினைந்திடி லடுபல்கணத்திரன் சுற்றார்வா
 வானினந்தளர் விலங்குகளிப்புறு சீர்விழைந்தது தினமுமொழிக்கரு
 ராசுலவர்கொளு மறிஞர்நமக்கரு மைக்கோவே
 யாற்றின்னடென நிகழ்சமயத்திர ளியாவையும்புய நிரைகொடலிக்கும
 நாதிபுங்கவ னெனவுணர்விற்பன ரைச்சீரு
 யானைகொண்டப லுலகுமலிப்பவ நீ முங்குர வழமலர்பொற்பத
 வாயினன் குடி நடுவில்வசக்குமெ னப்பாவே. (ச)

தத்ததந்தன - தத்தனதனன.

அப்பாணிந்தசடைநித்தனன்றுபெறுபர்பெரும்பொருளெனக்குருல்குவையோ
 வக்குடன்பொடியு மிக்கணிந்தவர்க ளச்சமின்றியுல கிறற்றிரிசுவரோ
 வநதைகொண்கனெடுகத்துயின்றகுணமற்றெழுந்திடவெழுப்பவும்வலையோ
 வத்திரவ்கொடு சத்திரவ்ககொளு மற்பொருந்தருவ ருக்கிடர்மிகுமோ()
 வட்டவண்புயவ யற்புணர்ந்தவெள னத்தவிர்த்தபுல வர்க்கயர்வறுமோ
 வக்கரங்கனிது றுப்பினுந்தெலிவி லற்பரிங்குறுசெ ருக்கழிவுறுமோ
 வைக்கமென்றபா முத்தியின்கதிர னற்புத்தங்கப்பல பத்தர்செய்குவோர்
 வட்டதுண்டியி லுற்றுமுன்றுடிய லட்சயம்பகர னத்தரொல்குவரோ(வ)
 கைப்பதுங்கியு மொப்பசுண்குணர்க ருத்துயந்தவர்கு ரூப்பெருகிமோ
 கற்பொருங்கொடும னக்குணங்கருலகைச்செயுஞ்சுளமொ ழிப்பவனவனோ
 கற்பகம்புரைகொ டைத்திறம்புயில்க ரத்தர்வெங்கலிய நக்கருதுவையோ
 கக்குமுண்டியுமெடுத்தது னங்கயவர்கைப்பொனின் நியொழிவிப்பதெவிறோ

கற்றுநாந்தவாவி யக்குபின்ககிக னோப்புன்ன துமென்வி ருப்பதவிலையே
 கத்துணைடினாமுதற்பெரும்புனல்கனற்பெப்பவன்டமிழ்தரத் துணிகிலையே
 கச்சபந்தனைநி கர்ப்பவனம்பொறிக ரக்குமொண்டிறல மைப்பவ னுணையே
 கற்றையங்கவழி யிற்றிகழ்ந்திம கத்துவடபொலிதி ருப்புக்கழ டுவாய் (௪)
 செப்பருந்தவச முற்புரிந்தசிவ சித்தர்தங்களை வெ றுக்கருமிறைவா
 சிற்பான்னது நெற் றிபங்கணாருள் செக்கரஞ்சிறும கத்தகவுடையாய்
 செச்சையுக்குரவு மிட்மெங்கையாதி யக்குறும்படியி கத்திகழ்புயனே
 செற்றமிஞ் ஈபுலவர்க்கிதஞ்செயவொர் செட்டிதன்றி நுமணக்கடைவ ருவாய்
 சிட்டர்தங்குலமு முக்கவுங்கவிகொள் சித்தியன்றவர்த மக்கொருதுணைவா
 செத்துவெந்துகுடமுற்றவென்பிலொ ருசித்திரம்பொருடகட்டருமினையோய்
 சிட்டியந்தனைன டெக்குறும்படி தரட்காங்கொடுபு டைத்தபுணியனே
 திக்கடங்கவள விட்டுவென்றிபெறு சிற்பதந்திரம தற்கவைவரியா (௫)
 யுப்பதன்றொடர்பின் மிக்கமைந்தருமு வப்புறுஞ்செயலு டைப்பிரபலனே
 யுட்டினந்தவிசு ணத்தக நந்தவரு யத்தொழும்பதயு கத்தொருமுதல்வா
 வுக்கிரம்பொலி திற்பொலிந்தருவ ருய்த்தமவென்றுயர்பு கழ்ச்சரவண்ணே
 யொக்கல்லிஞ்செயினர்கொட்டறைந்துசெயுமுற்சவந்தகுறுச்சிசொட மர்வா
 யுப்பளந்தனைநி கர்த்தவெந்தகையு னத்தர்த்தய ரெழித்திடல்வா
 யுத்தமந்தனிடை மத்தியபெற்றவு மொப்புகின்றிலுந் தாத்தகச்சகா
 யுற்பலந்தனைநி கர்த்தகன்கொளுமை யுறுபுன்செய்தரு பத்தயல்லலம்
 யொற்றைவண்டி விரத்தனமுன்றொழுது யாச்சிசொண்ட பழனிச்சகிரியரசே. (5)

தனனதானன தத்தனதானன - தனதானு.

அரசுமீழலி லுற்றவனேபா மெனவல்வாதுசெய் புத்தகையாதி
 ரனைவர்தாமுந டெக்குரீடிசை புனையேனே
 வலரினான்முக முற்றொரேசாகத னிழலிலோர்திரை யக்குடையோசிறு
 மருககுதுப தத்தடியார்களை முனியேனே
 வயமுமாடுமு யற்றிரளேனமும் வதைசெய்துனுந ரச்சலியாதவ
 ரலறமோதிய னக்கரில்விசுபு மகிழேனே
 வயன்முனளிலு ரைத்துளநான்மறை விதியையாடிய ருட்டவமேசெயு
 மவேவர்தாமும்கி ருப்புறுமாடல்கள் புரியேனே (ஊ)
 வறுகின்மீதும லச்சலவாதனை கழியுமாறுவி பெப்பதுமீனமே
 னரியவேதிப ரைச்சிவன்மாலென மதியேனே
 வழலினேர்கன கப்பதிவாழ்மட மகளிராசையி குத்திழியுனுந
 ரசுடர்புரவொ னத்தினமுர்தொறு மிகழேனே
 வதிப்பாவியி யற்றுபுன்மானிடர் சமைபொருதுக டற்புனைபார்மக
 னழுதமீரவ டற்றி நுமால்செயல் வினையேனே

வனம்படனத்தியாப்பகர் வனையுபாறச விப்பிலுலாசமொ =
டசலம்பயிவது முற்றுதினதிசை பகரேனோ (வ)

விரசவிநர் தமைத்திருமான்மீதன் வயிரவேல்கொண்ம ருத்துவனாமென
பிக்வே.மா துமிவினைக்கவிவாணரை வெருளேனோ
விறவிரவண நெுத்திசையாமட் மகவிர்சோகமு நத்துயர்கோடிசெய்
விரகதாபமு டைக்கொடியோர்களை யட்ரேனோ
விசையனேர்கெடு விரசமர்விரரு மிவனொர்தேவனெ னத்தகுமாறுசெய்
விரகசீலம கத்துவ வாயிர மடையேனோ
விமலநாணவி ளக்கருவ்சோதியோ டமரந்தாமும் திப்பவலாவிசல்
விரைசெப்பீபம் லர்ச்சரணைய தழையேனோ(வன)

விழிசுளர்பிர மொய்த்துநிலைய கலபியும்வி சித்திரநீழலில்
விடவராவின் மச்சுறவோலி மயின்மேலே
விடகரணபெடுத்தநுற்பாவையும் வனசரேசன்வளர்த்தகுமாரியும்
விழையுமார்வமி குத்திருபாலுமவை கிடவேமால்
விடைவலார்நிமி டத்தமர்பார்வதி டெனமுனூல்கள னைத்தும்விடாதுசொல்
விதிர்வைவேலக லத்தசலாது மெழிலோடே
விதலினேகமு டைப்பெரியோர்குழு நடுவினானும் னைக்குமெவனையும்
வெருளெனையும னத்துயர்வேரற வருவாயே (9)

சரசலீலையினைச்சி ரிபோர்பெற விலைசெய்வேசிய ருக்கயர்வார்பகர்
தமிழும்வாகுவி னிற்புனைபேரரு ளடையாளே
தவசுமர்பல ரச்சமொடோலிட முதியவேன்விழு கத்திலநள்வரு
தகர்கடாவிரி கத்தொடுவானுய வருள்வாளே
சுமரசாதுப வத்தினைடேபுகழ் பலப்பாடலு ரைப்பவராகிய
சகசுனானி ளக்குடையாரொடு திரிவாளே.
தழையினோடி கைப்புனைசேறரை யுடையீலம நக்கொடிதாள்பணி
தகைமைகூறும் வர்க்கிடர்தீர்வதை செயும்வேளே(9ஊ)

சகலலோகமு மெச்சியபிறு கலைமுனாவத னத்தகலாதம்
சலசவேதன ரற்றிடமோதிப புலவோனே
சரபருபெடு த்திமையார்குலம் வெருளவாணவ முற்றதொர்கோளரி.
தனைபொரேயடி யிற்பலகூறுசெய் தவர்பாலா.
சரசவேதம்வி தித்துளமுயிரு நெறிகளும்தவ குத்தனவாமினிர்
சுகனியரவமொ ருப்படுசீர்திகழ் வடிவோனே
சரியையர்கியெனத்திகழீரிருநிலையும்வாழ்வுபெறச்செயுமென்மைகொள்
சருவதாரக சற்றருதேசிக முருகோனே (த)

பாசலேயரு மைத்தவமாமென முணர்வுறுதரி லர்க்குமுனையுப்
பரிசவேணப் டிக்கருள்காதகள் பல்தொய்வாப்

பறமே நம ஊர்கணிலையெனு மவையொடாந்ரு கட்டிநமோகர்
 பனுவலாகும் கெற்றெழுகாணில தணிவோனே
 பவாமேனிமு முக்கவெனீறணி தகைகுலாவடி த்தபராபார்
 பனிலவாரசெயி யிற்சிவதாரக தொழிவோனே
 பகைவர்பேர்செய்க ளத்தடைவானுல களவுநீ நிதி ணப்பெருமாமலை
 பனியின்மையி ழிக்கனலாலெளி தடுவானே (ஆயு)
 பரைபுமுயிநு கிர் த்திகைமாதரு மருமைநீடவ ணை த்தருள் டான்முலை
 பருகிநம்பு டைத்தடையின்மல ரயர்வானே
 பகையிளேன்மைய லுத்துணையாயினு மறிகலா துவதைத்த ததுணுகர்
 பதிதர்ச்செய்வெகு ள்க்கனல்விசுநர் குருநாகா
 பதயலிதொரு வாய்ப்பன்யாதிற யுடையபாதர்ம லர்க்கைககாலிடு
 பவிசுளோட த னிற்றொடுணுதவ ரயர்வானே
 பரமஞானை கக்கடலுட னு தனமுமுழுகியு கப்பவர்குழத்தரு
 பறனிமாமலை யுச்சிடுணுடையும் வளர்தேவே. (க)

தனதன தனதனத்தானன - தந்ததானு.

வளவனும் வழுதியுஞ்சேரனு மனைபவ ரமம்விழைத்தார்கையின்
 மனிதரு ளொருவனென்றிபானிவண் 'வந்திலேனே
 மரைபச முயலுமி பாடுபு ளியனமுத லியனகொன்றுதுகர்
 மடமையெப் தினர்கொடுங்கோல்வலி கண்டுளேனே
 மரகத நிறமுறுப்பார்வதி கிழ்பெதிர் நடமிடுங்காரணன்
 வசனமு மறைவுறுத்திடையி லஞ்சினேனே
 வ்னசரர் குடிவிட்டப்போய்வுரு திருவடி கருதியுங்கார்புரை
 மகனது பாடையெயுத்தாழ்விடை நொந்துளேனே (ஊ)
 வயிரவர் திரள்கருங்கால்க ளலகைகண் மிகுபெரும்பூதர்கண்
 மகிழ்மி ரணகளங்காணலி மைத்ததாரோ
 'மறைதரு புனலுடன்றுயபு னுகர்வனபலியும்பாலிகண்
 மரபடி யொடுகெயிம்போதுவி டிந்திடாதோ
 மன்றவ னிகமசங்கோசமு முமைபுணர் சிவன்விளம்பாகம
 'வகைகரு மழியில்செங்காரம ணைத்திடாவோ
 வரதமு மாயமென்றேயொளிர் தரவொரு கனலில்வந்தாடுமெய்
 மலமறுபிரணவங்குறவி சைத்திடாதோ (வ)
 களவுசெய் கீட்டுனனும்பாடல்கள் பகரினு மவர்கிரும்பாவலொர்
 'கனமுடி வுறவழங்கார்வம ரந்துளாயோ
 கதீரவன்னரிபவன் றிபாநொரு மலையிசை புருளிலங்காயபல்
 சமுருத்தி வுடனோறுங்குதுபு ரந்தினாயோ
 பூசுபூசு பூசுபூசு

கூடல்வகை யுலகிலுண்டாயழி வுறுமவ ரொடுதிரிந்தேனது
கனவினு நனவினுங்கோடிசொல் விண்டேதேன
கயிலைம நெடியவன்பார்வதி பிரவிக னபதியெ ன்றேசிகர்
கவின் முக மெனவியைந்தாபெனல் வம்புதானே(வனு)

கனிதமிழ் மலைதருங்காழையி ரதமென விவர்தருஞ்சீர்பெறு
கருமத நெருகரும்பான்மலர் சிந்திடாதே
கனையொலி மயிடமொன்றேறியெ வுலகினு முலவெமன்றுதுவர்
கரவுலை கொடுவனைந்தாவிக வர்த்திடாதே
கமலம திடைபிறந்தாடக நிறமொடு குலவுமெண்டோள்விதி
கருமவழியிலுழன்றோயுட மந்திடாதே
கலபக னிழறரும்பேரெழின் மயிலது முதுகில்வந்தாசறு
கதிவரை யுளபயன்சேரவ முங்குவாயே (9)

குளமுழு நிலகுசெந்திவிழி யுளையெனு நிசமுணர்ந்தோதலில்
குறைமதி யினர்களுய்த்தாடவு முன்செய்தோனே
குகரவ லொலிசெய்வென்சேவலி னுருவரை தருநெடுந்தான்கொள்
குமரனை யலதுநம்பேமெனு மன்பர்வாழ்வே
குருகையி லேருபெரும்பாவல னுவலிய சிறைவிடந்தாதிக்கொள்
குணநீடனொர் கலிவிடந்தாதியி னுஞ்செய்வோனே
கொலைபுல பெனுமிரண்டாலயர் லுணுவுமி லதர்மசன்டாளர்கள்
குடைநிழ னலமெனுந்தியவர் ளஞ்சபோல்வாய்(9னு)

குலிசமொ டவிரநெடுந்தோளரி யிவர்மத கனிதுதந்தானிரு
குயமொடு பொருகெழுந்தோள்பனி ரன்னொளனே
குவளையொன் மலர்வனந்தாமரை மலரிடை யிடைபெறுஞ்சீரொடு
குளிரரு ளொரிசினந்தோய்பதி னெண்கணுளா
குரைகட விடைவளர்த்தியாவரும் வெருவர வசைதருஞ்சுதமெய்
குலைவுற நொடியில்வென்றேவரு தங்கவேலா
குதிறைகள் கரியினந்தானவர் திரளிலை துணிபடுத்தோறுகு
குருதியின் முழுசும்வெம்பேய்கள்பு கழந்தவிரா (ந)

பளபள வெனவிலங்காழிவி னுலகதிர் தொனிசெய்சங்கோடுகொள்
பசுமுகி லமர்த்தம்பாணுவல் விர்தைபாளே
பாறிதலை யமணர்தென் கூடலி லவசெய முடையயின்பாடல்கள்
பகர்தரு புலவனெஞ்சுருக லந்தேதவா
பாவையி லயிலெறிந்தாயிரம் விழியிறை முடிசுவர்த்தாடக
பருவத மலறவுஞ்சாடிப மொய்ப்பிழீனே
பனிமதி மருவுபெண்பாணுவயர் குழுவினி லறுவர்தம்பாள்முநி
பருகியபிறகான் சேருமை கொண்கையர்வாய்(நனு)

பவளமூதனையசெங்காலன மிவர்தரு பிரமனங்கேயுடல்
 பதறுபு கதறினொந்தாயகி மெஞ்ஞா
 பகலவ னடியில்வந்தேயடி சுனையின் மனைதொறும்போயிடு
 பலிறுகர் தவம்னந்தோறும் விரந்தருபா
 பணிசெயு முனிவருந்தேவரு மாமக ளிருநெருங்கேர்பொலி
 பலபல கிரிதொறுஞ்சாலந டஞ்செய்வானே
 பதிதர்கள் வரினுமஞ்சானன னுணர்பிர ணவமறிந்தேமகிழ்
 பழனியி னிடமுவந்தேவளர் கந்தவேளே. (எ)

தந்தத் தனத்தன - தந்தானு.

கந்தக் கடப்பமல ரென்றெப் புசொற்றொகுதி
 கண்டெய்ப் பொழித்துனிசை விண்டேனே
 கங்கைக் கருட்புதல்வ னென்றுத் குறித்துரைசெய்
 கண்டக் குணத்தரினு ரொந்தேனே
 கஞ்சப் பொருட்டினன்வ ழங்கப் புவிக்கண்மொழி
 கண்டித் துரைத்திகல்வி னைந்தேனே
 கம்பக் கடக்களிறி வரந்திட் டெவப்பவர்கள்
 கன்றச் செய்வெற்றியும்கி னைந்தேனே (ஊ)

கஞ்சிக் கொருப்பு முத வுஞ்சித் தமற்றவர்க
 லங்குற் றழச்செயகி னைந்தேனே
 கண்டைத் தொனிப்பொரு றும்புற் பமிட்டுருகு
 கங்குற் பகற்பணிசு மந்தேனே
 கன்றைப் பசுக்கொடு கொன்றுட் கொட்டார்நர
 கங்கட் புசுச்செயகி ரைந்தேனே
 கம்புச் செவிச்சிவனென் கும்பத் துதித்தவனி
 கரந்தித் தலத்துயகி ரந்தேனே (஁)

சொந்தக் களிப்புலவ னென்றெற் றெடுத்தினிது
 சொன்றிட் டுநட்டையு ம் றந்தாயோ
 தும்பித் தலைக்கடவு ளன்றைக் குறுக்கிவரு
 துன்பைத் தவிர்த்ததுமே யன்றேயோ
 சுங்கப் பொருட்டுவியல் கண்டுட் களிப்பவர்க
 கங்கெட் டுழச்செய்வகி யின்றேயோ
 துண்டத் தடிக்கனெதிர் வந்தப் படிப்பகர்சொ
 துஞ்சொற் பனத்திரளும் வம்பாமோ (வஹ)
 துன்றற்ற பொற்புமுனை வந்துட் கருத்திலநீர்
 தொந்தப் பிணக்கறகி ரங்காயோ

துஞ்சற் கடுத்துயிரி'னந்தத் தனிப்பமழை
சண்டச் செம்பற்கனிம

மூங்காதேர்

தொந்தத் தசிப்பொருளு ணர்ந்திட் டினைக்கருது
தொண்டர்க் குவப்புநனி
தொந்தித் திமித்திமிதெ யென்றொப் பினட்டமிடு
துங்கச் சிகப்பிரியில்

பொங்காதேர்

வந்தாள்வாய் (9)

சந்தக் கவிப்புலமை யின்பக் கடற்புனிதர்

தங்கட் குணமிக்கவர்தொ

மும்பாதர்

சங்கக் குழைப்பரமர் சிந்தைத் தலத்திலெழு

சங்கைக் கொருத்தரம்வி

ளம்பார்வா

தந்தித் திராப்புரையும் வண்டக் குணத்தருவர்

சண்டற் கடக்கமுற

வென்றோடு

தங்கக் கிரிக்குநிகர் கொங்கைக் குறக்குமரி

தந்திட் டசிற்றுணவ

யின்றோனே (9ஊ)

தந்தொத் தசிற்றிடையி லங்குற் றபொற்பிடிநி

தம்பத் தினுக்குருகு

நெஞ்சோனே

தண்டத் தினைக்கொழு ரண்டுற் றவர்க்கடிது

தண்டித் தடக்கியநுண்

மொய்ம்போனே

தண்பொற் சடைச்சரப மன்றித் தனக்கினையில்

சண்டைக் கழற்பறவை

கொண்டோனே

சங்கத் தனிப்பலகை யின்கட் டிறற்புலவர்

தஞ்சத் திலுற்றிகல்க

னாந்தோனே (து)

மந்தக் கருத்தரைபி கழந்திட் டசற்குரவர்

வந்திக் குமெய்க்களமி

குந்தோனே

மக்கைப் படைத்திரள்கொ ளுஞ்சித் தசற்கொளிம

முங்கப் பெருத்திலகு

சிக்காரா

வஞ்சக் குணச்சமணர் பொன்றத் தமிழ்க்கவிவ

னைந்திட் டமெய்ப்புகழ்பு

னைந்தோனே

வண்டொற் றிருப்புநம்பொ ழிந்திட் டகைக்கிவி

ரம்பெற் றுவப்புறவி

யந்தோனே (துஊ)

வண்டைப் பழித்தவிழி கொண்டுற் றபொற்பியர்ம

யங்கச் சில்சித்திசெயும்

வம்பாளா

மந்திப் படைக்கருமு குந்தற் கிணைப்புவ

யம்பெற் றிடக்கருதெ

னவிப்பாளா

மண்டைத் தொடைச்சிவனு வன்றிட் டசொற்கொடுவ

ரும்பத் தனச்சுறமு

னிந்தோனே

வந்த புலிச்சமயர் தெம்பைக் கெடுப்பவர்வ

வந்த திருப்பழனி

வ.தோனே. (அ)

தத்தன தத்தன - தத்தன தத்தன.

வந்தனைபு ரிந்துனை நினைந்துருகு தொண்டொடு

வஞ்சகமி னெஞ்சுகொடி

ணங்கு விலைநின்றிலேன்

வண்டுமுர லுப்பலந றுந்துணர்பு னைந்தகுழன்

மங்கையர் த ருஞ்சகம்மி

ரும்பு தலொழிந்திலேன்

மந்தியுட னென்குபுரை யுங்குணமி யைந்தவர்தம்

வங்கணனெ னுட்படியி

ணங்கு தறவிரந்திலேன்

வம்பயிழக டம்புரூர வங்குவளை யென்றிலகு

மங்களமி யைந்தமொழி

கொண்டு துதிவிண்டிலேன் (ஊ)

மஞ்சுவ மும்பலசி லம்புதொறு நின்சரண்ம

லர்ந்தவிரு நெஞ்சரோட

னந்தாரநடந்திலேன்

மன்றிலொரு கொம்பெதிர டம்புரிப வன்பொதிய

மன்றெரித ரும்பிரண

வம்பெறவிழைந்திலேன்

மந்திர லம்பகர்பெ ருஞ்சருதி யின்றலை

யங்குசம யங்கணின் மு

கங்களை னகம்பிலேன்

மண்டலம மும்படிசொ மித்தயர்செ யும்பதிதர்

வங்குசமு டிந்திதி

னந்தனைநின்றிலே (வ)

னந்தரம டந்தையர்ச கங்கருதி யங்கிமுன

யங்கொ லுத லும்பெ நலம

யன்றெனவு ணர்ந்துளே

னண்டபகி ரண்டமுத லெங்கணுநி றைந்தபொரு

என்பர்.வினை வின்படிவி

ளங்குமெனில்வெம்பிடே

னைம்பொறிய டங்குறபெ ருந்தவமு பன்றவர்க

ளந்தகனு மஞ்சிடவி

ளங்கல்கடெனென்றுளே

னம்பரம தன்கணுட லுங்கரைத ருங்கதிய

டைந்திடில றும்பிறவி

யென்றதெளிவொன்றினே(வஹு)

னம்புயம டந்தைகண வன்றொழிப்பு ரிந்துலக

டங்கவுந லம்பெறுதல்

கண்டிடமுயன்றளே

வஞ்சகிசெய் கின்றவரு றம்பிணியு டன்கலிய

ழிந்திடல்பு ரிந்துனில

விரந்திடவருந்துகே

வூன்றருண் பொண்கிகரி யின்புடையெ னெஞ்சறிய

வன்பொடுப கர்த்தசொன்ம

றைந்தருளிழிந்திடா

தந்திமதி யம்புணர்நெ டஞ்சடி ல புங்கவன்மு

னந்தணு யும்படிப

கர்த்தைவழங்குவாய் (9)

சேதகரி வர்த்துபுல னங்கண் முழு தும்புகுதி
 நம்பகரு மன்பர்க்கஞ்செ யம்பெறவுடன்செய்வாய்
 திண்கிரியி ரண்டுக்கொடு வந்ததொரி மும்பனிநர்
 தின்பனவி கழ்ந்துபுனி தம்பெறுவியிதஞ்செய்தாய்
 செம்மொரான்வரை யின்றலைகு லுங்கவுல குய்ந்திடவொர்
 செண்டுகொட ஹைந்தபுக மும்புணியுமொய்ப்புளாய்
 தென்கிரியி டம்பொருவில் சந்தனமு டன்றயிழ்செ
 றிந்துவரு தென்றலீர தன்கவலிடம்பனே(௩௭)

சந்தனசெய் கின்றாரை நிந்தனைசெ யுப்பதிநர்
 தெம்பறவி ஹைந்துமுனி கின்றகுணபுங்கவா
 சிவமுழு துர்ப் நகியன் றதவு கும்பமுனி
 தியகளணி சங்கரனு மழ்ந்திலகல்கண்டவா
 தென்புனல்வி ஹைந்தொருக ருங்கலின்மு யன்றுபுகழ்
 சிவதமிக நொந்துவிலை யென்றனுக்கெனன்புளாய்
 செம்பிரபன ருந்தவம்வ முங்கிடவ ரும்பிடிதெ
 லிரதெழுதி மீட்டிருமு டங்கல்வழிசென்றனா (௩௮)

கந்தரயி வர்த்துலவு மிந்திரநொர் வெண்களிறு
 கண்டுகொணர் பெண்கொடிபு ணர்ந்தமகிழ்கொண்டனே
 கஞ்சமொரு செங்கையின்ம லந்தகும மங்கையிரு
 கண்டுகொடிபு ணங்குறிய றிந்துசருவுங்குரா
 கஞ்சம ணித்தமுலை கொண்டமர்செய் பெண்படைக
 கின்றரும தன்கண்பெ யுந்தொறுமகிழ்ந்தவா
 கவகுல்பக லென்பனத விந்தலீர கண்டமய
 கம்பித்தமொ ழிந்ததக பொங்கமருளந்தனா(௩௯)

கண்டையொலி தன்யுணன தும்புகைசெ முஞ்சடர்க
 லந்தினிறி ஹைஞ்சுநரி டந்தொறுமிகக்குளாய்
 கந்திமர முங்கதலி யும்பொலிசி யந்திரக
 ரந்தனில வன்சிலசு தந்தரம்வழங்கினாய்
 கன்றியச ளங்கொடுதி னந்தினம்வ ரும்பலர்க
 ணந்தனின லம்பெறவி மெக்கருவியம்பரா
 கம்புலவு பைம்பொழினை ருங்கெழில்பெ றும்பழனி
 கங்கைய ரின்றியில கும்படிசெயெந்தையே. (௪௦)

தத்ததானன தத்தன - தந்தனதனன.

எந்தலோகரு மெச்சிய வென்றிகொடிபொ றுத்திட
 வென்றாடுமு பற்சிபு மென்றனநியல்போ

வித்திராதியர் பெற்றும் கிந்தவாழ்வுந் னாயமெ
 னுஞ்சபாவமெ னக்குள மையத்தமிழிலையோ
 விண்டைருடிய பித்தனு வந்தபாலனெ னப்பக
 ரென்சொனமாலெவ யுத்தவண் வாய்செய்துதியர்
 வெண்புபோலும் னத்தெட்டி கன்றுவாடுமெ னக்குள்
 ருத்தூரீசெயும் வித்தைப நிரதுகைருவனோ (ஐ)
 வென்பிலையொரு பொற்கொடி வந்தகாதெதோ னித்திடி
 லிவகென்மாமனம வெட்கிவ ருத்தூறலபிழையோ
 வெவகுமோர்சரு ணைபார சொன்றுஞாயமி ருக்கவி
 நரதுமேனியெ டுக்குறி டுத்தரலெதுவோ
 வின்புமேனியொ டற்றிதி ஹைதுநா னென கற்றவி
 டம்பெறுமுன முற்றன னென்றிசைசுருவனோ
 வின்கனையுமு னிச்சைப னுந்தபோதனர் சித்தியி
 கத்தரபாதகர் பொக்கி ணைதழன்முறையோ (வ)
 சூதனாசல முற்றவிா செந்தின்மாநக ரத்தொரு
 சண்டையானிடு மற்றை டந்ததுமறமோ
 சங்கிராமலி ருத்தகு முகைதருபமெ டெத்துள
 தங்கமேருவெ னிறகரு தம்பயன்வீசையோ
 தண்டையோ றிடு பொற்பத மென்றனாதுத லைத்தலை
 தங்கலோசன மொற்றமு னந்தரல்படினோ
 சண்டிமானிட னைப்புக மும்பல்பாவல ருற்றம்
 தவகனியாவுமு ருக்கருள் வென்றியெய்துவனோ(வஐ)
 சம்பராரிக லைச்சக மொஞ்சுமீடுபொ றுத்துள
 சந்தமாலெலி லைப்பொரு ளென்றுநல்குவையோ
 சண்பைநாதனை யொத்தவிா தொண்டர்சேனைய ளப்பிற
 லங்கடோறுல வச்செயி னின்புகழ்கெடுமோ
 தங்கைபார்வைய னித்ததி லந்தண்மாயியர் டட்பொடு
 தந்தைபாரித னத்தமு துந்தருகுவையோ
 சந்தைநேருல கத்திலென் முன்புதோகையி னிற்செய
 தண்டமேவெல்கொடு நித்தமி லங்கிடிவழியிலோ (9)
 மந்தமாருத வெற்பமர் கும்பமாமுனி வற்புரை
 மைந்தர்தாரக துட்பமு னார்த்துயமொழிவாய்
 வண்குலாவிய சத்திபு ணைந்ததோள்புணர் தத்தைவ
 ணைந்தபாட்டு னைப்பவர் பின்றிரிபவனே
 மஞ்சபோலுமு ருப்பெறு செங்கண்மாரவ சிற்பெறு
 மைந்தனோடுளம் வெட்கிய சந்தாமருகா

மந்தராசல மொத்ததொர் குன்றுமாவத னத்தொடு
 வந்தபேயுமி றத்தொரு வன்றுதிபுனைவாய்(9௭)
 வன்பொடிய செச்சைக டம்புக. தன மிட்மெ
 னங்குவார்துயர் முற்றுமி ரீந்திடவருள்வாய்
 மங்களாகர சற்குண சிந்துநேர்பர முத்தர்முன்
 வம்புபேசிய துட்டர்கு லங்கெடமுனிவாய்
 வந்திபேனென முற்றமு ரண்டுபேசொரு வற்கெதிர்
 வன்கண்வேடுவ னெத்துவி ளங்கியகுகளே
 வஞ்சிபோலுமொ ருத்தமி கொண்களுவிட ருற்றவ
 ருந்துராளறு பட்டக ரந்தருகுமரா (௧௦)
 வந்தகாசர னைச்செறு சங்கரோசுரர் நெற்றிய
 மைந்ததீழி யிற்பொறி பென்றுகும்தலா
 யண்டலார்நக ரிற்சிறை யின்கண்விழ்விபு தத்திர
 ளம்பொலூராத னிற்பெரி தின்புத்தியோ
 யண்டகோடிய னைத்தும டங்குபேருருவத்தொட
 கங்கொள்கூரன்வி ழிக்கெதிர் நின்றசண்முகளே
 யன்றிலோதைச டச்சுட நொந்துதுதுவி டெக்கும
 ணங்கனார்களுவக்கும்வி தஞ்செயும்பிடளே(௧௧)
 யம்புராசிய டைத்திகன் மிஞ்சிராவண னைப்பொரு
 தங்குவாகைப டைத்தநெ மெப்பயன்மருகா
 வங்கர்கோனிலி லக்கம டங்குதாரமு டைச்சில
 ரன்றியாருநி னைக்கரு மிக்கிதலிகீர்தா
 வங்கதேசுரர் பற்பலர் விண்டபோதுமு டிப்பவொ
 ரந்தமாதியில் சத்தவ கண்டிதசொருபா
 வந்தனாளர்மு தற்றிகழ் கின்றநாலுவ கைக்குல
 வன்பர்குழ்பழ னிக்கிரி நின்றவிர்குருவே.(௧௨)

தனதன தனதன - தனதனதனனா.

குருவலதுயர்பொருளுளதெனநினைபவர்குழுவினிலொருமொடியளவும்வருவதெ
 குவிசமொடிலிய விருபுயமாகத குவடுறழ்மகபதி யுலகுநனுவதெ
 குருதியுரிணமுறுதசையுரலுணவொடுகொருமுழுமடையர்க்குடையின்குவதெ
 கொடைநலமநிலைர்மனைபிடைவிழைவொடுகுழைவுகவிலுர்களுறவுமெய்துவதெ
 குருகுருவெனுமொலிதருககம்வரைதருகொடிதிகழ்புயநிரையதனையெருவதெ
 குலகிரிமுககெ டொறுடமிடுமிரு குரைகழன்மலராடி நினைவொழிகுவதெ
 குறமகளெனதுபல்கனவிடைபுறவனியகுறிமொழிபலிதமெய்திடிண்மெலிசுவதெ
 குறைவறுதிருவருள் வலிகருதாரதுகுளிர்மதமலருகுதுகன்புனைகிலதெ(௧௩)

வருவெனவுருவென் வருவுருவெனநனி யறுதினமிகச்சிறி யவர்களை மதியே
 னடியவர்களைவினி லுளபடி திகழ்தர லருளெனுமறிஞரை யனுவளவகே
 னவனவா துவெனவெருகதைசொலிவெருள சுறுசுமயிகளவையிடைபழகே
 னருணையிலொருபகல்விழி துயில்கனவினிலவ ணுரைசெயிரகசியமதைமறவே
 னரகரகிவகிவவெனுமொழிசொலியுனை யணுநுநர் துபர்முழுதழிதன்மெயலே
 வரிதருது னிபெனமிளகொடுகிரவியுமவிபகய ல்கள்பினுயிர் பெறல்கதைபோ
 வ மருமுனிவரு முதலியகண் முழு தத்சியமொடுவனை தரவெழின்மயின்மே
 லடர்புறு தலபரனிழிடையிருவரொடயில்கொடுத மியன்முன று தினம்வருவாய்

திருமகன் கொழுநன் முன்மார் கருபவ மர்செயுமுதகனமிசை துவல்புகழ்மிகையோய்
 சிவகண் முழுதையின்மு டன்மைகொண்பதி திரங்கனிபெறி லுடன்முனிதரு சிறுவா
 செகமுனிவரிமை யவருடனழிபி திதிமகர்வெருளுற நமனெனநிகழ்வாய்
 திரிகடதிரிகிட வெனநடமிபெருகு சிவமிசையுலகினை வலம்வரும்வல்லா

திரைதல்வருணதொட மவடலயில்விடு செழியனில்வடிவுகொ டெவியகுமார
 சிறைபறை தருமொருபறைவையவரைதரு செய்கொடிமருவிய கரதலவயவா
 திருதிருவெனவழ லுசுமிளகைபுரி திரிபுரதகனர்தம் விழிதருபுதல்வா
 திறன்மிகுமெயினரு முனிவரும்வதிதருசிலைதொ றுமரசெனநீலவியுமுருகா (1)

பருமுலைபுலையரு கருமலையெனவரு பரிமுகவலகையை நொடியிடைதடிவாய்
 பசிபுபுணர்மறி யறுபடவழிபறி பழிமிகமொழிதரு பனுவலுமணிவாய்
 பகைமலிநிசைரர் குலமுழுதையுமகல் பரவையினறவிடை முழுகுறவடுவாய்
 பழுதறுபுலமையின் முதியவர்வதிதரு பலகையிலவர் துயர் களை தரவமர்வாய்

பனிலமதெனமிளிர் களமுறுகுறமகன் பரணருகணுகலு நரைமலிகரவா
 பதிதருளரிமெயொ ட்புபாவினுமுயர் பாகதிவரையெளி தருள்கருபரனே
 பனிமலர்புனை தரு குழலிளவனிதையர் பலர்வசமறமயல் வலையிடுகுழகா
 படர்பொழி லுடைபொடு முகிலு கறகொடுதிகழ்பழனிமலையிலவன்சாவணபவனே.

தன தன தத்தன - தத்தன தானு.

சரமெனத்தகு புலமைபடைத்தவர் தமன்மியிற்றுயர் பட்டுமுலாதே
 தானன்முதற்நிகழ் கிரகபலத்திடர் தவசமுடித்தவ ரைத்தொடராதே
 சகனாதத்திற மடையு முனிர்கள சரிதமுறைப்பவ ருட்களியாதே
 தரு மொடுபெண்ணை செயலும்கிருப்பிலர் தனதெனனத்திரு வுற்றிலகாதே

தன்பொருளிக்கொலைகமுயறுர்ச்சனர் தமதுரையிச்சமெ னத்திகழாதே
 தருமுதலிப்பிர னுவகையிகப்பிரி சரசவதிக்கதி வெட்கமுறாதே
 சதிவிளகித்திறி கயவர்மனைக்கிடை சலசமலர்க்கொடி புக்கமையாதே
 சனகன்முதற்சிலர் வடநிழலிற்பெறு சுமரசநிச்சய நட்பொழியாதே (வ)

நடுவொலியலந்தாதி.

கவுக

கரதலிச்சைகொண் முனிவரைப்பழி கழறியவந்திசை	ளிப்படையாதே
கருணையினைக்கறி களவுமதிக்கிலர் கவலையொழித்தக	கத்தமையாதே
கவிமதுரச்சுவைய யறிகிலர்பொற்புயர் கலசமுனிக்குறி	கத்தவிராதே
காடமதக்களி நனைபவரைச்சில கபடநரிக்குணர்	நக்குமியாதே(வறு)

கணமதிற்றிரண் முகின்முனுவப்புறு கலபமழிப்பரி	யிற்கதிர்வேல்சேர்
கரமுநகைத்தொளிர் பவளமுழுச்சுடர் கதுவியகட்டொகை	கற்புறுமேலோர்
கழறுறுதித்தொனியமறமகள்சொற்புகு கயலணிமற்செவி	ரட்டையுமலீடாள்
கமலமலர்ச்சர ணமுமென்விழிக்கெதிர் கருதுதொறுற்றொளி	ரப்பிரிவாயே()

பிரபலதுட்டர்கள் பலபலர்மொய்த்தவிர் பெரிபமதிட்டக	நக்கவர்பாலா
பிழையறுமுத்தம மகளிரினத்தலை பெறுகவுரிப்பிடி	கைத்தலவாசா
பிருகுமுனிக்கொரு மகவெனுப்பணி பெருகவியற்றுந	ருக்கொருகாலா
பிறர்சமயத்தினு முனதருளுற்றமெப் பிரகடனப்பட	நச்சகுமாரா(?)று)

பெருமைபடைத்தபன்மனைதொறுமுற்றயர்பிழையைமுருக்கும்விழிக்கடையானே	பிர நசுளுக்கொரு கடவுளெனத்திகழ்
பிர நசுளுக்கொரு கடவுளெனத்திகழ் பிரமபதத்தருணர்ச்	சியிலாழ்வாய்
பிகமொழிமைக்குழல்வனமுலையுற்றபல்பிணையனையர்க்கிறைவெட்டுகழிலவேனே	
பிரளப நத்திருநனைப்பதத்தர்கள் பிணிமுதுமைத்துயர்	பித்தெறிவானே

பரமருகுத்துவ முடையனெனத்தெளி பவர்கள்விருப்பம்	ளித்தருள்வானே
பழுதறுசற்சனா மனமுலையப்பழி பகர்பவர்கற்றம்	றச்செறுவானே
படியின் முலைத்தர ளெனயினிர்வொற்புறு பருவதமுற்றந	டிக்கும்விசாகா
பணகணசற்பும வெருளகவற்புரி பசியமயிப்பரி	யிற்றிரிவானே(நூறு)

பறிதலையுற்றவர் புலையிபுத்தர்கள் பசவும்வதைப்பவர்	சொற்சகியானே
பதுமனமுக்கறு வியுமவனைப்புணர் பதிவிரதைக்கருள்	வைத்தருகேசா
பரசமயத்தர ள வெருள்குறித்தடி பணிதருபத்தர்ம	னத்தவிருவாய்
பமரமலர்த்துணர்செறிப்பொழி லசுற்றியபழனிமலை	த்தலையுற்றபிரானே.(கஉ)

தனதனத்தன - தானது.

பிரணவர்பொரு ளுணர்வதற்கதி பிரியமுற்றது	பாவமோ
பிழையிலுத்தமர் பதமலர்ப்பொடி பெறுதலைக்கிடர்	நேருமோ
பெருகுமுத்தமிழ் மொழிகளைக்கொடு பிணையல்கட்டுவ	தினமோ
பிணிஞெலிக்களி நனைபதுட்டர்கள் பிரபலப்படன்	ஞாயமோ(று)

பிரளபத்தினு மடிவில்கித்தர்கள் பெரிதுவெட்டுற	லாகுமோ
பி தர்களைப்புகழ் கருமடப்பொரர் பிடிக்கொள்பத்தரின்	மேல்கோலோ
பிணி முகத்துன துருகினைத்தபீர் பிரமையுற்றவ	ரியாவரோ
பிரமகிட்டையில் வலியர்மற்றையர் பிணமெனச்சொல	மாய்வரோ(ல)

வரகனப்பணி புனை தனத்திய ரகமிருத்திட	ன்தியோ
வகிலமச்சுறு கொடிதிறற்றுபு லரசரைச்செயல்	வாரமோர்
வடவதைப்பவர் குலமுழுக்கவு மழிவுறச்செறு	நானெனோ
வதிரதத்திரர் வழிபடத்திக முருளணிப்பது	பாரமோ(வஜ்ஞ)
வருணையிற்சிக ரியின்முகப்பினி லவணுரைக்கைபொ	யாரமோ
யணிபொடிக்கவின் மலிவுறப்பெறு மடியவர்க்கவி	மீறமோ
யரியெனப்பணி மிசைகடித்திடு மழகுறிக்குறு	தோகைமே
லயிலணைத்தொரு தடிபிடித்தென் மு னவித்தரங்கிசை	வாயினே (9)
மரகதக்கிரி யினாயிற்பரை மடியிலுற்றது	மாரனே
மறிமழுக்கொடு விடையுரைப்பவர் மனமுடப்புறு	பாலகா
வனசமொத்தகண் முகில்வியப்புற வயமிகப்புனை	சேவகா
மலரவற்குறு வியுமிடித்துபிர் வகைபடைத்திடு	நாவலா(9ஜ்ஞ)
மகமுடிப்பவர் வெருளுறக்கனல் வருதகர்ப்பரி	யேறினாய்
வனசரங்கொடி யுறுபுனத்திடை வலிதுடிக்கெதார்	காமுகா
மலிகனற்பொறி யுதுர்வழித்தரு மறவனிற்கா	மேகினாய்
மலையிடித்தல் கைபைவதைத்தயல் வருவில்செழற்றொடை	சூடினாய்(கூ)
பரவசப்பதி முனிவர்கொற்படி பலவியற்றுது	ணலனே
பரிதியைப்பணி மதிநயயக்கனி பகவனைப்பொரு	லோசனா
பழிமதத்தரும வழிபடத்திகழ் பவளவெற்பென	நீடுவாய்
படர்சடைத்தவ முனிவர்கட்கிறை பணிகொள்சற்றொரு	தேசிகா(கூஜ்ஞ)
பதிகைக்கொடி யவர்கெடச்சில பதிகமத்தின	மோதினாய்
பகிரதற்கிக லவனியற்றிய பருவாற்றிர	ளோவினாய்
பதமுழுக்கவு மிகமுணர்ச்சிகொள் பழையமுத்தர்க	ணயகா
பணிலமுத்தெறி கனைமிகப்புனை பழனிவெற்பில்வி	சாகனே.(கூட)

தானனத்தன - தானனதான.

சாருணைக்கொற்பொய் வேர்விலிரும்பிய தாமதரும்புளி	போலெதிராதே
தாழமர்த்தந்தைச கோதாமங்கையர் தாழ்வறுமைந்தர்க	ளானசமிகாதே
சாவிவளம்பதி யூடுவிளம்பிய சாரமிகுஞ்சொலெ	லாமறையாதே
சாருணமின்றிய பாதகலஞ்சகர் சார்பினடர்தப	சாரமுருதே(ஜ்ஞ)
சாருணவனங்கொடு போர்புரிசின்றி சாசார்தங்கா	மேனிகழாதே
சாவறுமிந்திர் னுதியவண்டர்ச தாமனநொந்துவி	காதமெய்தாதே
தாமரைபின்சுனி லாவுமயன்புணர் சாரதித்தந்தமு	ஹல்கள்வழாதே
தாழயர்வொன்றிட வேசிலர்த்திபி சாசமதங்கொள்பு	ஹலயமர்தே(வ)

பாகநயந்தெரி யாதுபுலம்புறு பாவலரும்பெரி தார்வமுறாதே
பாருநிகர்த்தெசா லேபொழியுஞ்சுய பாரதிதங்கிய நாவலோல்காதே
பரவமஷுந்தமு நரசமுறம்படி பாடுபெம்மெரி யோர்தவியாதே
பாரழல்கண்ட,ரி யா நுநிறைந்தசு பாவபந்தம் தாவிபெனாதே(வஹ)

பாழிய நந்திய மாமுனியுந்தெருள் பாணினியும்புரை வர்க்கள்வராரோ
பார்வதிகொங்கையி னுறமுதுண்டெயர் பாலனுறழ்ந்தொரு சேய்நிலவாதோ
பாவணியின்படி வான்வழிவந்தொரு பாசிலைவெண்பொடி யியுமநாணீ
பாவுமெனெஞ்சுமுனதுளமுந்தெரிபான்மையில்விண்டசொல்வாய்மையுறதோ

போகபுரந்தர னுதியவண்டர்கள் பூமியினொந்தலை யாதருள் கூர்வாய்
பூரணசந்திர னுணவிளங்கெழில் போதநிறைந்தலை ராறுமுக்கேசா
போதனமும்படி பாரயிலங்கிட பூர்வனெனும்புல வோர்களை யாள்வாய்
பூசைசெயுங்கவுமாரர்முன்வந்துசெய்போரினர் தங்குலவேறவிர்வாய்(9௩)

பூபரவெந்திர மாதியகொண்டுள போதுமெனெஞ்சினி லாயியவாகா
பூசார்முன்பகர் நால்வர்களும்புனை பூநிகருஞ்சிறு பாதவிசாகா
பூனையெனும்படி ருதுபொருந்திய பூரியர்தங்குல நரசவிநோதா
பூதமொரைந்தம் லாவறியும்புணர் பூதரபுங்கவ ஞானசொருபா(94)

கேகயசந்தர மோகினியின்புறு கேள்வர்தம்பக மீனியபாலா
கீரியும்வெங்குண மாசுணமும்புரை கேதமதங்களை லாமுடையானே
கேழனுடம்புகொ ளாவகிலம்படு கீழ்மைதணந்தவன் மாமருகோனே
கேழ்கிளர்விண்டல மாதர்தினம்பயில் கீதரசங்கொளு மாறிருகாதா(95)

கீறிய நுந்தொரு பேய்வலியஞ்சுபு கீரன்மொழிந்தசொ லாளவுநாணாய்
கீடமெறும்புரை யாதுபுரந்ததி கேவிபெறுஞ்சில ரேயுணர்சீலா
கேள்வியைநம்புல தாலிகல்குண்டகர் கேளிருடன் கீடன் முழ்கவெல்வேலா
கீசகவண்பொழில் குழ்தலின்வெம்புறு கேடறுதென்பது னுபுரியானே.(௯௬)

தானத்தத்தானன - தத்தனதனன.

ஆனினத் துக் கூறுசெய் நீசர்மிக்கிப் பார்முழு னைப்புவனெவனோ
தாளவிட்டுததிமைவி
வாகமத்திற் கூறிய சீலம்விட்டுக் கோழியொ திப்பதுமுறையோ
டாடுவெட்டித் தியர்கு விப்பிரகுலமோ
வாரணச்சொற் றேறினர் பேரலுவப்புற் றேதசை
யாரழங்கட் டார்பவர்
வாசில்சொற்கட் டோர்புலவோரிருக்கைக் காகுமொ
ராதனத்துக் காசைப டைத்ததுபிழையோ(97)
வாணிமுத்துப் போனகை மாதர்மக்தட் சோதி
பாணசயுந்துப் பாரிஹ - னுழிப்பதுமறமோ

வாணைதப்பிக்கோடியி காதமுற்றுத் தீர்வரு
 மாகுலப்பட்ட டாப்தலொ ழிப்பதெவிதமோ
 வானிகட்டுத் தேகமெ னாளுமிட்டிற் றேன்விதி
 யாலினைத்திட் டேனைய ளித்திடலரிதோ
 வாடகப்பித் தாமதன் வேரறுத்துப் பேரரு
 ளார்வமுற்றெக் காலமு னைப்பணிசுவனோ(வ)
 பானிறத்துத் தூளான நீறுடைப்பொற் பாகல்
 பார்மகட்கொத் தாசைசெய் நட்பினரலரோ
 பாணுவைச்சித் தாதுவல் வார்வெறுக்கப் பேசிய
 பாழ்முகத்துர்ச் சேல்வெ ருக்கொளல்பெரிதோ
 பாருவெட்கச் சீரிய தூல்விரித்துப் பாடிய
 பாவலர்க்குத் தியக ரித்திரமுறவோ
 பாலனத்திற் காரெடு மாயெனுப்பத் தோய்தரு
 பான்மையிச்சிப் போர்தவ சிற்குகலுளதோ(வஹ)
 பாரிடத்தைச் சேனையெ னுவகுத்துப் போயதி
 பாதகர்ச்செற் றுயெனன் மெய்க்கதையலவோ
 பாசமுற்றுத் தூறுசொ னுன்மறப்புற் றேடுதொரு
 படானச்சிப் பாலைவ னத்துறல்படினோ
 பானன்னை மக்கட் பாவைய ராசையிற்பட் டேனைய
 பாரவித்தைச் சாருவெ னப்பகர்கிலையோ
 பாதுகைப்பொற் றுண்முடி மீதுவைத்திட் டாள்வது
 பாவனைப்பெட் போநன விற்கடிதவிர்வாய்(?)
 மானிகைப்பற் றுவெழு தோலையொப்பிப் போயமன்
 வாதொழித்துக் கூடன கர்த்துயர்களைவாய்
 வாரணத்துச் சீர்வரை கேதனத்துக் கேதினம்
 வாழிசெப்புற் சாகர்த மக்களுள்புரிவாய்
 மாமறைக்குட் சீரிய வாடுமுழுத்தைக் கூறிடின்
 மொசொழித்துப் பூரன திட்டியில்விடுவாய்
 வானகத்துத் தேவர்க ளோன்மனைக்கட் போய்வளர்
 மாகுகச்சத் தோய்முலை மற்கயர்வடையாய்(ஓஹ)
 மாணனித்திட் டாளுறு மேனலிற்புக் காயிர
 மாயலித்தைச் சாலமி பற்றியவிடனே
 மஹமதுத்துய்த் தேமுற னீபம்வெட்சித் தாரொடு
 வாகிறத்துக் கூதா புட்பமுமணிவாய்
 ிதுபந்திட் டான்வளர் னாடுமுற்றச் சீர்புற
 னைழிவெற்பைச் சாடின னுட்புருமரசே

மாசுண்பப் பாய்தலி னுயிவிட்டிட டாளுடல்
 வாளைவிப்பைப் பாடியெழு ழப்புரிபிலவா(ஐ)
 ஐனிகழ்ச்சிப் பாடல்க ளேமிகச்செப் பாதவ
 னுறுபட்டுக் கோடிபி றப்புறமுனிவாய்
 யோரமற்றுப் பாவலர் போரொழிக்கக் கேள்விகொ
 னுமையொத்துப் போயும்வ ரத்தகுமுருகா
 வோலமிட்டுக் கூவிய பாவைகற்புச் சீருல
 கோரவற்றுப் போனகை யக்கணமிவொ
 யூழ்வினைக்கட் டேபெரி தாமெனச்சொற் றேய்பவ
 னுதையிற்பட் டாய்சரு கொத்திடவிகழ்வா(ஐஐ)
 யோவியுத்தைப் போலுமி னாழ்தறச்செப் பேடனை
 யோடிடச்செற் றார்க்கன விற்குளுமவிர்வா
 யூண்விருப்பக் கேடறு மாறிரக்கைக் காமென
 வோடெடுத்திட் டார்களபி றப்பறநினைவா
 யோடியயச்சொற் குழினு நாணமற்றுச் சேர்பொரு
 னுதியத்துக் கேயுழ லற்பரைவிறையா
 யூநுநத்தைச் சேர்ப்பொருநீர்வளப்பச் சீர்வய
 வார்மலைப்பொற் கோயினு டைப்பிரபலனே.(கஐ)

தனதந்த தானதன - தனதந்ததானன.

பிரபந்த மாவனவெ ணரிதென்று பாடியுமெய்
 பிறர்கண்டு பேசவுன தருள்வென்றியிலாய்
 பிழையென்ப தோர்கிலவர் மிசைவம்பி லேவெருளி
 பெருகுங்கு னாமுழு தறவந்துகுழிலாய்
 பிணையென்று லாவும்விழி மடமங்கை மார்தமது
 பிரியங்கெ டாதுமய லதுமிஞ்சவிகிராய்
 பெரிதென்று நீடரிய சிறிதென்று மோதலிடை
 பிறழும்பல் கோடிகட வுளரென்றுமாகிராய்(ஐ)
 பிரசஞ்ச தாசொரிய மலர்கொன்றை மாலைபுனை
 பிஞ்சுன்ற னுதுகுரு வெனலுங்கொ டாள்கிராய்
 பிறைதங்கு வேணிவிரை கமழ்கஞ்ச நேர்சரணி
 பெறுமைந்த னேயெனினு நிசமென்றுபேசுறாய்
 பிளிதுங்க ராசலமொ டனல்வந்த வாடுமிவர்
 பிசகுஞ்செய் தேயுளபன் மலைபெங்குமாடுளாய்
 பிசிதங்கொள் வேடர்குயி லொசெம்பொ னூரமார்
 பிடியுங்கொள் வாய்நினில் யெதுவென்றுதேறவேன்(வ)

விரதங்க ளாலுலகர் பகர்நிந்தை யான்மலியும்
 விசுனங்க ளாலறவு மனநொந்துவாடினேன்
 விரசங்கொ ளீனமதி யுறுபுன்சொ னுவலரும்
 வெருள்சின்தை தோய்தவரு மிகல்வம்பின்முழ்கினேன்
 வினைநின்று நோயும்வனை தருபந்த வேதனையு
 மிடியும்பொ ருமையுநல் கவினஞ்சிகாணினேன்
 வெகுசந்த மாலைமுத வியவன்சொ னூல்களைமுன்
 விரிதண்கி லாலமொடு கனலின்கண்வீசினேன்(வஹ)
 விடையின்செ நீரரிசி யிடுகுண்டர் பூசனையின்
 விதிவிண்ட காரகவல் புனைபண்புபோயதோ
 விரையிஞ்ச பூவொடற லுனதங்கை மேவுமயின்
 மிசையென்கை நாளுமிடு தலும்வம்பதாருமோ
 விழுமுண்ட நாதரென நடனஞ்செய் மாமயிலில்
 விழையுந்தொ றியான்மகிழ வெதிர்வந்துசோர்வுரு
 விறலுஞ்ச ராசரமுண் மகிழும் பலாடல்களும்
 விருதுந்தி யானசெப முடிவுந்தராய்கொலோ(9)
 பரமொன்று தானெனுமெ யுணர்வின்றி வாதமிடு
 பவர்கின்றை பூடுமவர் நினைவென்றுலாவுவாய்
 பதுமந்த னுதுமனை யெனவம்பொன் மேனியொடு
 பழகந்த னுளன்னல றிடவன்றுமோதினாய்
 பவளங்கு லாவதா முறுவெண்பொன் மேனியினள்
 பணிகொண்டு னூனிலைமை முழுதுஞ்சொல்வாயுளாய்
 பணிதங்கு பாலுததி துயில்கொண்ட லேயனைப
 பக வன்பல் வானவர்க ளுடன்விண்டமான்மியா (9ஹ)
 பணியஞ்ச தாமரைநில் வளர்செம்பொன் வாழ்வின்மகிழ்
 படிநென்று வர்களுணர் வரும்விந்தையாளனே
 பகைநிஞ்ச தானவர்கள் குடியுங்கு ளாரசெய
 பலமுற்பொ யாகிமறை தரவென்றவாகையாய்
 பணிவங்கு லாவுசெவி யினர்தொண்ட ரோடுபல
 பதிகங்கள் பாடியுள தலமெங்குமேகினாய்
 படியும்பொ னூருட்கிதி யுலகுங்கை யாழியரி
 பதியுங்கெ டாதபடி தகரொன்றிலேறினாய்(த)
 மரமொன்று மாகியொரு குறமங்கை போகதுகர்
 லுன்கவிண்ட பாவலவர் செயமொன்றநாடுவாய்
 வயிர்க்கொ பேமன முதுதொண்டர் மேலிகளி
 லுன்கயுஞ்சொ றியர்குடி யொடுபொன்ற னூறுவாய்

மதசங்க மியாவையு மு னுதவுஞ்ச பாவமலர்
 வதனங்க ளாறுடைய னெனிலின்பம்றுவாய்
 வடைகண்ட றேசைமுத வியகொண்டு பேறுதவு
 மதகந்தி மாமுகவ னுடனின்றதோழனே(நனு)
 மலிவிஞ்சை யோர்பாவு குமரன்கு கேசனுமை
 மக்னென்று பேசுமவர் கலிகொன்றவேலையாய்
 மதனன்ற னேடுவரு படைகண்டு மால்பெருதி
 வளைசிந்தி யாடையுலை வொடுகெஞ்சமேர்கொள்வாய்
 வசனங்க ளாலெனைமுன் விலகொண்ட வாகனவில்
 வருகந்த னேருரவர் பலர்நம்பொர்தேசிகா
 வாயிஞ்ச லாலமார் பலர்வந்துகுழ்பமுனி
 மலையின்க னேனினமும் வளர்தண்டபாணியே.(கக)

தானதத்தன தத்தனதத்தன - தத்தானு.

பாணியிற்பசி நித்தமெடுத்தனு மாதவர்க்குவ கைக்கடலுற்றதி
 பாவமுற்றுந் சித்திமெய்ச்சைப டைத்தேனே
 பானிறப்பொடி யைப்பழிசெப்பிய சாரணர்க்கழு விட்டபுதிச்சில
 பாவலர்க்கொரு மப்பலகைப்புகழ் நட்டேனே
 பாரதிக்குவி ரூப்பமிகந்தரு வான்விதித்துள சட்சமயத்தும
 பாரதித்திவி னைத்திடாத்தியு ழைத்தேனே
 பாகமிக்கா யச்சொல்லினக்கழு றுதவற்பெ நிப்புலவர்க்கெம
 பாசமொத்தக வித்தொடைமெத்தவி ழைத்தேனே(ஊ)
 பானலொக்குமவி ழித்துணைபைக்கொடுமோகமிட்டுவெருட்டிமருட்டிய
 பாவையர்க்கிறை தொட்டமலர்க்கனை தைக்காதே
 பாலனத்தொழி லச்சதனொப்பவ னெயெனக்கவி செப்பியிரக்கமில்
 பாதகத்தர்ம னைக்கடையிற்றின நிற்காதே
 பாழியிக்கப கட்டிலடற்கயி றுதிதொட்டில வத்தருதெற்கிறை
 பாதநட்டினர் சுற்றிவதைக்கவி றக்காதே
 பாம்மதத்துறு மற்பரினமற்றொரு தாய்வயிற்றொரு டற்கொடுத்திரு
 பான்மைபெற்றவி னைத்தொடர்கிற்புயர் துயக்காதே(வ)
 வேணியிற்பிறை வைத்திருத்தொடர் நால்வருக்குவ டத்தருவிற்கடி
 மேலியத்தின மிட்டமிழுப்பொருள் கற்கேனே
 வேதநிச்சய மக்கினியிற்பழி யூன்வெதுப்பியு னத்தருதூர்க்குண
 வேள்வியொற்றையெ னச்சொலிருட்டைவி லக்கேனே
 மேதிவெட்டியச த்தையறுத்தடன்மாரி தூர்க்கைகறுப்பனெனச்செனும்
 விணர்சுற்றமொ டற்றொழியச்செய்து வக்கேனே
 மேன்மைமிக்கத வத்தினருக்குண விதன்முற்சொல்வ னப்பயிருத்தவி
 ழூகிறைத்துல கத்திடர்முற்றமொ ழிக்கேனே(வஊ)

மேருவொத்தவ ளப்பொதியைப்புன லாறதற்குப் பெற்றமற்பு
 வீரனைக்கரி வைத்துமுறைத்தது பொய்க்காமே
 மேனிஷைக்கழுதொப்பன துய்ப்பதெனாதர்வெற்பிலுருட்டிஎளித்தது
 விறுவிட்டபுலர் முற்றறிசத்திய மெய்க்காமே
 மேகம்பெட்டுகொடைததற முற்சொல்பல்பெறிருமெனக்குளன்பில்வி
 னேதமிட்டமு ழுக்கருணைத்தலை தப்பாமே
 வேவெடுத்திரு பக்கமுமெற்பெறு வாரிருக்க டிக்குமயிற்பரி
 மீதுவித்தம ழைத்தகணத்திய திப்பாயே(?)
 காணியிற்புள வெரத்தகணக்கது கோடிக்குமெ னத்தெளிவிற்பனர்
 காதன் முற்றும் ளித்தருளத்தது கைக்காரா
 கரமுருத்தம்வட்டிணைலட்சுமி வாணிபத்திசெய் பொற்சரணத்தயர்
 கார்நிறக்குயி லுற்றறிவித்தினர் கட்பாலா
 காலிணமுட்டுகாடி கற்படைகட்செறு சேவலுற்றவ னப்பிரதத்தனி
 காலிவத்திர கத்திகைமத்திபா ரித்தோனே
 காணுதற்கரு மைக்கனவொற்றையி லோர்பலக்கிலு தித்துமுடித்தன
 கர்ணத்தையு றத்தியமெய்க்கரு னத்தேவா(இனு)
 காமன்விற்கணை யிற்றுனைபட்டயர் வேணமிக்கது ருப்புக்கழ்செப்பதி
 காமமுற்றவீர் தத்தையெனச்சொல்பு ரட்டாளா
 காணகத்துக ரித்திரனைப்பரி யாகவிற்பவர் பற்றடிமைப்பிர
 காசன்முத்திவி ருப்பினர்த்தமு வப்போனே
 காலிகட்கிட ருற்றபிழைப்புற வேயுழைப்பவ ருச்சிமுடித்தது
 லாபத்திர சத்திரமுற்றம் யிற்கோவே
 சான்மிகுத்தக டப்பமலர்த்தொடை மோகமுற்றவி னெற்றுவிடுப்பவர்
 காலிமைக்கண்ம னத்தொடுமொய்த்தபு யத்தானே(ஐ)
 பாணியிற்புள மைப்புதற்பெற்றவ னேசைசர்க்கரை முக்கனியொப்பன
 வாரிவித்தமு மொக்குகனிற்பெரு தித்தோனே
 வானகத்தரு விற்றனவிட்டபொ லாணவெட்டிய வெற்றிபொறுத்தன
 வாகுவுற்றவ னுக்கொடற்கணை யிட்டோனே
 மாமிசத்தினிவி ருப்பயிசுத்திழி நாயினிற்கடை பட்டுழைப்பதம்
 வாழ்வொழிப்பவர் சித்தமலர்க்கண்வ சிப்போனே
 வாலியிற்கரு கிறினவற்றபி தாமகிழ்ச்சியு றச்சிவனைத்தமிழ்
 வாய்சைப்பவி ருத்தொடுசட்டின னுட்சாரொ(ஐனு)
 வானகக்கொடியைத்தவிரப்பிதிதோர்கொடிப்புக்கழ்செப்பிடவெரப்பிலர்
 மாசொழிக்கும லர்க்கணைப்பத்து னெட்டோனே
 வாரித்தொகை முற்றமழப்பிர லோகருக்குமி டர்ப்பொலிவிட்டெழு
 வாமரத்தைய யிற்படைவிட்டெழு ரித்தோனே

வாசவந்தரு மைத்தவமொப்பவள் பாலிருக்கவ னத்திதணிற்றின
 மாவளித்தரு நத்திமயற்கட லிற்றழ்வாய்
 மாதவத்தின ருக்கொர்முதற்றனை யாகிநிற்குமெ ழிற்பழனித்திரு
 மர்மலைத்தலை யிற்றடியொற்றையொ டெற்றேனே. (க௭)

தத்தத்ததன - தத்தன.

உற்றவர்க்குமுற வர்க்குநட்பறுமு றுத்தர்கைப்பொருளி ரப்பலே
 மொக்கலைக்கணுறு மக்களுக்கெனவு னைத்துன்மெய்ப்பணிம் றுப்பலே
 வுத்தி பக்கவரை னக்குறித்திகலு மொட்டலர்க்கிதமு ரைப்பலே
 வுக்கிரத்தவமி யற்றல்விட்டருளு ருக்கமற்றவாபி னிற்பலே(ஊ)
 உற்பலத்துணைநி கர்த்தமைக்கணி னருக்கினைத்தரிவ ழிற்பலே
 மொற்றைபட்டவுரு னைச்சகட்டிரவி யுட்குறிப்பதுத விற்பலே
 மொற்றையற்றவிலை யுற்றுகிற்புகழு ரத்தினிற்றவறு தெப்பலே
 வுத்திபக்கடைம தித்தினத்திலகு னுற்சவத்தினைவெ றுப்பலே(வ)
 கற்றவர்க்குவகை யிட்டிமற்றையர்க ளிப்பறச்செயநி னைக்கொய்
 கைக்களிற்றைநிகர் பத்தர்கித்தியொடி கத்தினிற்றலவ வைக்கொய்
 கற்பகத்தருநி கர்த்தமக்கள்பல கட்டமுற்றழவி தெதுளாய்
 கைக்குமெட்டியுறழ் சொற்றுக்கிரதி கப்பொருட்பெறவ மைத்துளாய்()
 கக்கியுட்கொள்கிறு ருக்கலொத்துழல்க ருத்தருட்செயல்பொ றுக்கலே
 கத்துமைக்கடலு தெத்தவிப்புவிக்க லக்கமற்றெளிது வக்கலே
 கட்செவித்தலைக டெக்குட்டமக வற்றொனிப்புறுகி கெக்கனே
 கட்டெழிற்றிருவு ருக்கொற்றெனது கற்றணற்றறல்வ ரச்செய்வாய் (9)
 பற்றனைத்துமற விட்டமுத்தரது பக்கனிற்றமுரு கப்பனே
 பச்சுடற்கவுரி பெற்றெடுக்கவளர் பக்குவத்தொருகி றுக்கனே
 பற்பயிக்கணிவ தற்குவெட்கமறு பத்தரைப்பெரிது நத்துவாய்
 பப்பரப்புளியெ னக்கிடப்பவர்ப ழித்துரைக்கினுமொ றுக்கலாய்(5ஊ)
 பத்திலக்கமுரு முற்செயித்தவர்ப கர்ச்சியிற்பலிதம் வைப்பவா
 பட்டினத்தடிசள் புத்திரற்கருள்ப முத்தமெய்த்திருவு ளத்தனே
 பற்கறைக்குறவர் மெச்சியொப்பமுரல் பட்சியிற்பலிவ ளப்பவா
 பச்சுதட்டினையு மத்தர்பெற்றுமிளிர் பட்டுவத்திரமு பெப்பவா(ஐ)
 செற்றமிக்கவச ரக்குலத்தினர் நி டெக்குறப்பொருச மர்த்தனே
 செத்தனப்பருமுடற்கொளத்தருதி ருட்டுவிற்றனர்நி னைக்கலாய்
 திக்குமுற்றுமுன ரத்தமிழ்க்கவிதி னத்துரைப்பவர்ப னத்தனே
 தெற்கினுக்கெனவ னைப்பழித்தென்கிதி நத்தினைத்தருமொ ருத்தனே()
 சிற்பாத்திடைமு னைத்துமெய்த்தவர்தி பக்கறச்செயுமு யர்ச்சியாய்
 சிக்கறப்புலவ ரைத்திருத்தவொரு செட்டிபெற்றமக லீற்செல்வாய்
 சித்தசற்முமனம் வெட்குறப்பிதிய செக்கரிற்றலவு பொற்புளாய்
 சிட்டர்ப்பவர்பி ருப்புறத்தருதி ருப்புகழ்ப்பழனி வெற்பனே.(க௭)

தத்தத்தன தனதனதனதன - தனனதன.

வெற்றென்றொரு நடவணின்சர வாத்தநம்பியு மணிதரினமீர
 மிக்குமெவன்றியொ ரனு வளவுவெநே மகிழ்க்கிலேன
 வித்தின் நிருமணியிபரன் மவி ரட்டை நயகை பாகளுமெம்பிறழந்
 லக்குபுன்சம விகணமணையின்புலை மருவலாமோ
 வித்தெனுமபர சிவகிளைக னுடவ ரொ கதுவமபுரை பயிப்பவர் தங்க
 விட்டுனன்பிடை முழுசுயரெ டா னுடாடி நெழுசுரேவீன
 வித்தினந்தெறு கணபதியென்கன விற்றிகழ்துள மலையலருந்தவ
 மெத்தமுன்புசெய் துணையெனவி ன்னடது மவலமேயோ (ஊ)

வெட்கமின்றிய கணிகைபர்தங்கல விச்சகந்தனி லம்ழ்பவர்கேதமிழ்
 விற்றினுங்கொடு விலைதருடொ னுடகை தவறினாயோ
 வித்தையின்றி மறிவருபு னபெறு மறபாவதுசெய்கலகமலிற்
 றுக்கைதங்கிய மலையுடொ றுதுண றுழைகுலேவீன
 வெட்டுகண்டொரு மவணிகைபாதி கையு ருக்குநின்றிருவு நவமெழுந்தவி
 டத்தையுண்டவர் விழிகளிலவந்தொரா பிசுருதானோ
 விப்பிரன்மனதுருவொடுவந்தொருசொற்பனந்தனின்முகமலரொன்றவி
 யக்குமென்கிளி பெனமொழியுஞ்சொலு மறதியாமோ (வ)

கற்பினத்தனமொழிபவரவன்குண ருக்கிடைந்துளமறுகிடல்கண்டனை
 கத்திதனவி வினுடையவர்தந்தொடர் புதவொணுதோ
 கக்குகின்றதை மறுபடியு ன்னிட லொததுவன்றுற வுயரியபின்புக
 ளத்திரங்குழ வினொமவநங்கிண பொருணல்காயோ
 கத்திதிங்கடன் முதலிபவமபினை ருப்பிலென்கவி லபலசென்றன
 கைக்குவந்துல கதனிலவழங்கல்செய் வலிலையோ
 கட்டுமடிபுறு வணிகைமடகைகை யற்றிந்கின முதலிடவந்தை
 கைத்தக்கைசெந னடையெனிடஞ்செயில் வசையதாமோ (ஊ)

கற்பெருங்கிரி மிகையெனுடம்பையு ருட்டுமன்றுய லருளியபன்
 லிக்கொடுமபின் முழுதொழியும்பு தயையெயாதோ
 கப்புலிங்கமல் கெடபடர்வந்துயி ரைக்கவந்தள வறுதுயர்தந்துச
 ணக்கிலங்கல் கயன்முன்விபாபடி செயவுராமேல்
 கற்பகம்புரை கருணைசரந்துபன முத்தரண்டர்கன் புலவர்கெருங்கம்
 கத்துவமபெறு மபிலிலிலங்கெழி லயிலினைடே
 கற்புமிஞ்சி நுமணியிப்பங்குற நித்தமுங்கரு திடுதொறென்முன்போர்க
 ணுத்தில்வந்தருள் வலிமுழுதுந்தா விசைகுவாயே (9)

பொற்பியைத்தபல் சகனமுநின்கரு ணைப்பெருந்திற மெனவுணருஞ்சய
 புத்தினத்தவரிதயமெனுங்குளிர் கமல்வாசோ

புத்தநஞ்சம னருமவ்பின்செலு மற்றைவம்பரு மிரியமுயன்றுபு
கற்பெநருங்கடல் விழைதருதொண்டர்சு ளதுசகாயா
பொக்கமிஞ்சிய வசர்பெரும்படை முற்றழிந்திடவம்பொருதன்னொரு
புட்புனைந்தவிர் புயசயிலந்தனின் மலருநீபா
புற்புத்தனை நிகர்முலைமங்கைய ரிச்சைகொண்டொரு கிடுமழகன்சுவை
புத்தரன்குத னெனுமவருய்த்திட வருள்சபாவா(38)

புற்றிடங்குடி கொளுமவங்களை யொத்தவைம்பொறி வழியுழல்கின்றிலர்
பொற்றையின்குடை தொறுகிறையும்புகழ் புனைகுவானே
புற்புநின்புனல்புகைசுடர்கொண்டுமுறைத்தொழுப்புசெய்துணர்சுறியின்றலை
புக்கழுந்துறு நிலையினர்தங்களை யொருகிடானே
புற்கையன்பினர் தரினுமருந்திபி ரக்கமிஞ்சுபு திரியுமருந்தவர்
பொட்டடனுட்படி மகிமைபொருந்தல் கிடும்கிடுதோ
பொற்புணர்வொரு ளலதலைபென்றுமி கத்துணர்ந்துபல்பிழைசெயும்வம்பாபு
முச்சுடங்கெட்டு மலமனையுட்படி சினவுவானே(39)

யற்றில் துண்டரை யசிலமளந்தவன் வெற்றிவெஞ்சிலை விசையனொரைங்களை
யத்தனைன்றுசொல் புலவாளங்கவி யனிகிலானே
யச்சுர வகனி னுயிலை னுழொன்றுனி டத்துஅம்பொரு ளுரைபெனவம்புப
னைச்சினந்திரு கழலில்விலங்குமு னிடவலானே
யத்தியென்றவிா தருமுகமொனொருடே தீர்த்துவெஞ்சமர் புரிதருவன்சுவ
னத்திரந்தனை விடலுமகிழ்ந்தொர்கை யிடைகொளவானே
யச்சுமிஞ்சுபு தருவாந்நிற்குற விட்புலந்தனி மமரர்களின்புறு
மற்புத்தஞ்செய விழைகலந்தாதவ நினைகிலானே(40)

யட்டமங்கல மொடுபல்லணங்கினர் சுற்றவிர்த்திரன் மகளைமணந்தபி
னக்குடன்குற டனிசுறமங்கையை யனையுமார்பா
வத்தைதன்கிறு மகனைனவந்துள சித்தசன்களை சொரிதொறுநெஞ்சில்
யாச்சியொன்றில துவகைபோலிந்திடு மதியுலாசா
வப்பளம்பல பயறுகரும்பவன் முப்பழந்தயி ரடிசிலெருண்டைய
னைத்துமுண்டக மகிழ்சிறுதந்தியொ டெவசேயே
யற்றநன்கறி தருகுணபுங்கவ சத்தியஞ்சம ரசமெனுநன்பாத்
மற்றனந்தவிர் பழனியினின்றிடு மமலவேனே.(41)

* தனதனத்தன-தானது.

அமரர்மொப்த்துள நகரிடத்தவி ரசிருக்கையு னாடிடே
னகிலமுற்றுமொர் குடைநிழற்கொளு மவர்கெருங்கும. வாகிடே
னறல்கொழித்திடு கருமணற்புரை பளகமுற்றவ் ராகைபா
லறிவுதப்பிய பலமுயறசெய்த தருமைகெட்டிட லாகுமோ(42)

வதிரதத்திரள் பரவுசித்தர் த மவையினிற் றுக	நாடுநா
னனுவுனத்தகு தையயுமற்று மசுடர்முற்பட	னீதியோ
வகமயக்கொடு புறமயக்கமு மறமுயற்செய்	நீர்மையே
னருவினைத்தொடர் புறுதலிற்றார் வடையகிட்டிட	லார்கொலோ(வ)
சமரசத்தனி ய ந வவத்தொடு தளர்வுற்று	ஞானமோ
சமபசட்கமும் வழிபடப்படு தகுதியுற்றவி	சேடமோ
சகலமக்களு முரிமைவைத்துரை தவறலற்றனை	நீதியோ
சடைமுடிச்சிவ னலதும்ற்றவர் தலைகுனிக்குமு	தாரமோ(வனு)
தருமநிச்சய மெனவளர்த்தெதிர் சாமொழிக்குமொ	யாரமோ
தரையினுட்கிடை வளிலையைக்கொடு சகலசித்துமெய்	தார்வமோ
சடமொடுற்றது வதுவெனத்திகழ் தருமெய்முத்தியின்	வாசமோ
தமியனுக்கெது தாநினைத்துனா சனமுனுற்றினி	தோதுவாய்(;
குமரவித்தக முருகசுத்துவ குணகுருத்துவ	நாயகா
குருகுருக்குகு வெனவரற்றொரு கொடியபுட்கு	வேடுவா
குதலையுற்றசொ லரனுாத்துறு குறைதவிர்க்கமு	ஜேதினாய்
குணமுடைத்தவர் துயரப்பல குறியுரைப்பவன்	மோகனே(ஐனு)
குலிசமவைத்தகை யினனிகற்றிரள் குலைவுறச்சம	ராடினாய்
குரைகடற்றலை யெழுமரத்தது குருதிதுய்த்தவை	வேலுளாய்
குதிரைவத்திர வலகையட்டொரு குலகயிடித்திய	னால்கொள்வாய்
குடைபிடித்தன கலபசித்திர குலமணிச்சிகி	வாகன(ஐ)
மமனையமிக்கரு ணலமிழப்பவர் மனநினிற்புரு	தாதவா
வருநிசைத்தவன் மொழி துறித்தகல் வனமகிற்றனி	யேகிளப்
மதுரையிற்சம னாரையழித்திட மதுமுத்தமிழ்	பாடினாய்
வகுளமர்ப்பு முடைபசித்தசன் மனமும்வெட்கிய	காமுகா(ஐனு)
மலிகொடைக்கர மலர்கலிற்சுடர் மழுமறிப்பின	வாரச்தா
வரையினத்துய ரிடயவெற்பிறை மகண்மடிக்கணி	லாய்வாய்
மகிதலச்சுமை யரவுகட்டிய வயிறுடைக்கரி	தோழனே
வளமிகப்பெறு பழனிபிற்றின மருவுசத்திய	வாணனே.(உ0)

தானத்தன - தத்தன.

வாணன்முற்பகர் தானவாச்செறு மாயன்வெற்றிபொ	றுத்துநான்
வாழவைக்கிலு னுதமெய்ப்புகழ் வாரிமுற்றும்வ	றக்குமோ
வானகத்துமி னுர்களைச்சிது மானிடர்க்கும	ளிக்குமோர்
மான்மியத்தின னுக்கிடச்செய்வ தாகவொப்பிடல்	பொய்க்குமோ(னு)
மீர்மணிக்குவ டேயெனத்தகுன் வாகுவிற்றமி	ழிட்டதான்
மாதிரித்ததி மேன்மைபுற்றவர் வாய்மைபெற்று	வைப்பையோ
மனமபத்தினி பாலொத்தபன் மாயையிற்றளர்	வுற்றதால்
வாண்மதிக்குடை யான்முனைப்த்தெம வாததறுப்க்கி பெப்பையோ()	

பாணமொத்தகண் மாணவெற்றிகொள் பார்வதிக்கினி யற்குமோர்
பாவெறபிளில் வாரிதுய்த்துறு பாவலற்கும்வ குத்தசீர்
பூனிறப்பொடி யோடளித்தன பாவனத்தில மைப்பையோ
பாசமிக்கவ ரோடிணக்குபு பாவமுற்றவொ டுப்பையோ(வறு)

பாதபத்துரு வாய்மறக்கொடி பாதுமுச்சியில் வைத்தநீர்
பாடுநகர்க்கரு ளார்வமிட்டசு பாவமித்தின மற்றதோ
பானல்வெட்சி கு ராவெனச்சில பாடல்கட்பகர் மெய்ச்சொன்மால்
பாழ்படத்தரு மோவெனக்குப காரமொற்றையி யற்றுவாய்(9)

வேணுகத்தியெ லாமுருட்டுள விரப்பெற்றிட விட்டவா
வேள்விமுற்செய்பொ லாணையுயர் விரபத்திரர் புத்திரா
விதலறறபல் கோடிசித்தாவி ராவுகற்குகை மிக்குளாய்
வேதனைபிணி யோர்வரிற்சுக மேவிடசெசெய்ம ருத்துவா(10)

வேரிமிக்கலா நீபமுற்றவி லாசமற்புய பத்தியாய்
வேதனுக்கடி யேறெனத்தரு மேன்மைதூற்றதொர் வித்தகா
விசொலித்திரை வாரியிற்றரு வேசரைசெசெறு சத்தியாய்
வேடுவச்சிப டியாநாததுணை மேருவிச்சைவெ டுக்கலாய்(11)

காணலிச்சையின் மூழ்கிவெப்புறு கார்மனத்தர்வி ருப்பிலாய்
காதிபெற்றரு மாரனெத்தம காதவததரு ளத்தனே
காலிலெட்டுகண் மாதர்சுற்றிய காமனுக்குயர் பொற்பனே
காணும்விக்கை மியாவுமட்டக ராசலதெதாடு தித்தவா(12)

காருகைத்தவ லாரிபுத்திரி காதன்முற்றும் னைப்பவா
கான்மலாச்சர னாடுநர்க்கவர் காரணத்தையு ரைப்பவா
காணிகுற்றமொ டியாவுமவிட்டடி கார்தவத்தின்வ சத்தனே
காவளப்பழ னாபுரிக்கதி காரசற்குண கத்தனே.(13)

தத்தத்தத்தத் தனதனதானை-தய்யாஹு.

கத் திக்கத்திப்பலகொடியோர்மனைமுற்றத்துற்றுப்பொருணசையான்மிகு
கட்டப்பட்டுத் தளர்வுறுதியினை மல்காதே
கச்சைப்பொற்றிட்டெழு முலையார் தருமிச்சைக்குப்பட்டவர்பிறகேருபு
கைபபற்றிக்குச சிலைமதன்வாள்யி னையாதே
கைப்புப்பச்சப் புடைபுனைபார்க்கை மிக்குச்சற்பக் கொடியுடைபாணரி
காததுத்துட்டப் பெயர்கொடுதீநர தெதல்லாதே
காப்புப்பெப்புத் துறவினாச்சேகா டெனத்தூற்றிச்சைப் பிணியிலாலிரை
கக்கக்கக்கத் தினுமிளநாப்பெறி செல்லாதே(வ)

கச்சிப்பத்தர் கவனாவநாதிப மச்சுக்கெட்டுத் தலைதடுமாறல்
 பூங்குக்கற்சொற் கவிஞ் சிலைகிடல் பொய்யாதே
 கடைப்புத்திப் பிணியு நல்லாமுக னற்றைக்கப் பொற் சிகரியிலேறுக
 ணத்திற்தொற்றச் சிஞ்சுடனேகிசை பெய்யாதே
 கற்றைச்சிங்கத் தெயினைக்கண் மாநிச ரத்தத்திச்சைப் பவிரிபூசைக
 விக்கட்சொற்றிட் டவலுய்யுமாண் டிய மொல்காதே
 கட்டுச்செட்டிச்சினைகபவனா கண வட்டப்பட்டுப்பிறழ்நகையிலேவறநன்
 கத்தத்தொத்தைத் கசுடெல்லாநனி வையாதே(௭)
 யத்திக்கொத் துத்தித்தநே நாக மணத்திற்பத்தர்க்கொருபுணையாநிக
 முத்திக்கத்துக் கணபதிவாய்மொழி மெய்யேயா
 யட்டக்கொற்றச் சிவனவ நுட்புநி சைக்கட்செப்பித் தருபுதுவாசக
 மற்பச்சித்தர் பிரமைபெனுமறை வெய்தாதா
 யற்கட்டுப்பட்டு மறுகுமுண்டாநரி சொற்கட்டுக்கட் கடைபொழிபேறரு
 ளத்துப்புற்பக் குமுதவெல்லவாய்நகை தெளவாலா
 யக்கத்துக்குக் குருமணிநாணிப பொற்புப்பச்சைச் சினைமுகில்போலரி
 யற்பிறொட்டுத் தருமுநியாடக ஸ்காணே (வனு)
 வட்டுக்கற்பத் துலகி மாதவ நெற்குட்சித்தக் ககனமதுமெ
 மெதுறுறுறுத் திகழ்தலிஞர்பய னில்லேயோ
 வற்றைக்கக்கற் கிரிமிசைபோயுந னிற்செத்துக்கெட் டெலழியாமல
 ளித் தத்தொட்டுப் பகர்மொழியாவையு முள்ளாயோ
 வக்கைச் சத்தப்பொடிமுதலாவனவற்றைத்தொட்டுக்கொளுமவரேனைப
 ரச்சொக்கக்கற் பனைசெய்யாதே ககிக னல்லாயோ
 வச்சத்தைச்சுட் டுகிவுலாசம்நீ னைத்துச்சித்தக் கணமொடுசேரவ
 மைத் துச்செச்சைத் திருவடிதோய்வகை செய்வாயே(௯)
 பத்திச்சித்தப் புனிதரைரே றிலே திர்த்துப்பொக்கப் பழிபகர்தீயர்ப
 தைத்துத்துக்கக் கணவிடைமாய்தல்செய் வெய்யோனே
 பைச்சற்பத்துக்கிரபிதே தரையிலெய்த்துக்கட்டப்பினியில்வார்கன்ப
 லர்க்குச்சொற்கச் சுகநிகர்வாழ்வரு னல்லோனே
 பட்டுக்கட்டிக் கொளவிசையாதவி ரக்கச்சித்தத் தவகிணையு
 பட்சத்துக்குத் துணைசெயுமார்வம தொல்வானே
 பற்கட்டப்பச்சைக்கரைபரிமேவட்புனத்திற்கைக்கற்கவனெனிலாழ்கொடி
 பக்கத்திற்கொக் கெணுநரையாதிப கொள்வானே(௧௦)
 பத்துத்திக்கற் நெழுமடியாராழு வக்கக்கட்டுப் பவிர்தருபிளிகொள்
 பட்டுக்கொற்றப் பரிமிசைவான்வழி செல்வானே
 வட்டித்தூர்ப்புத் தியர்பிறகேனியு மிச்சக்கச்சொற் பகர்தருமுடர்ப
 பூழ்ப்பிறிச்சித்தத் தழன்மிடியாரவி தழ்வானே

பற்றி னுச்சுட் பொறியொடுதாரக நத்திச்செப்பித் துயரனுதாப
தத்துக்கிச்சிப் பவரெடுவாய்மைந , வில்வானே
பைக்குட் ரசாக்குப்பொடிகொடுலாவுதி ருட்டுக்குப்பந் கணையுறழ்காவலர்
பப்புக்கொப்பி களிமெனவாடல்செய் பொல்லானே(சு)

சித்திக்கிச்சித் தளவமவாடுமெ னக்குப்புக்குப் பலகனனுடியர்
தித்திப்புச்சொற் பகர்தருமுவிரு செவ்வாயா
திக்கட்டுக்குட் பொலிவனவாயபல் வெற்புச்சிக்கட்பலபடையோடவிர்
செக்கர்க்கொத்துச் சிவகணர்குழமி னிர்வானே
செத்துச்செத்துப் பிறவியில்வீழுமவி னைக்கட்டுப்பட் டலமருபாவிகள்
சித்தத்துக்கெட் டிபைநிகர்பேரிசை புல்வானே
செச்சைக்கொத்துத்திருவருணுபுரிவெற்புத்த ததைக்கவிபகர்பாடல்சொல்
சிட்டர்க்கிச்சைப் பபுவியோடல்செய் வல்லாளா(சுறு)

பொப்புக்கொப்புச்செயமிவீர்பூண் முகையத்திச்சத்திக்குரிமைகொணர்மையசெ
கத்தர்க்குச்சுற் றுகைர்வரிதாம்வகை கள்வோனே
சிட்டிக்கத்தற் கறுவியவாண்மைநி னைத்துப்புட்பத் துணரிடுமேலவர்
திட்டிக்கத்திக் கொளினும்விடாதுபு ணர்வோனே
தெற்கற்குச்சப் படுதலுறாதருள் வெற்றிக்கிச்சைப் படுகவுமாராதி
ரத்தக்கத்திற் கமழ்சிறுதாளுறு செவ்வோனே
சிக்கத்துக்குக் குடம்வரைகேதன மற்பெற்றுப்பொற் புவியினுரிடுகி
றப்புத்தாறுதத் திகழ்பமுனாபுரி யையாவே.(உஉ)

தானதானன - தன்னனா.

ஆவியிடது சேர்வதெபெரி தாமெனாமிக வெண்ணிலே
னாறுமாமுக டாதியாயவ னைக்கோலமு கண்ணிலே
னாரீபம தேயெனாமினி ராசில்பாடல்கள் பன்னிலே
னாசைநோய்கெடு மாறுதாடி யார்களாமவர் பின்னிலே(ஹ)

னாதியினிய பாலர்நான்முறை யாய்குவர்ரொடு துன்னிலே
னாபாடுகொல் பாவமானிட ராண்மைதிர்வகை யுன்னிலே
னாடாமுடி மேயபார்மக ளாவெனாவழல் கண்ணிடே
னாக்ஷணுகர் பேய்கள்வாய்களி லாரவீதியின் மண்ணிடேன்(வ)

வாவியோரம நாளின்மாமலை மாதாபாணக ரண்ணலோ
வாகுமீதவிர் விரேவலினை வாரிமேல்விடு தென்னனோ
மால்கொள்வார்மனை தோறுமேவியு மாயலிசெய் கண்ணனோ
வாணிபிடம தேறிவீற்று மாணஞானிகொ லென்னவே(வறு)

மாரிவீழ்ப்புவி யோருமாடிக வானநாடரு முன்னவே
வாழுமாறதி யுடையாய்மிக வாடினேனிது மெய்முடிமையே

மாட்டென்றின் மேயுத்தாழ்வழி மலையெசய்	மஞ்ஞைபேல்
வாரமோடொரு சேவலகூட மாழைக்கருண்	முனையலாய்(1)
காவிநாண்டலா போதுமேனிகொள் காடர்மாநரி	புண்ணியா
காமவேளுட னீர்தாயவகை காணுவாறு	கண்பணி
காடுகளக லாததீழுகர் காநீயி ஆமல	பண்ணவா
காவிதோய்தரு தாணையாளர்கள் காநியாழப	சண்முகா(ஐ)
காரணாகரு ணாபரமலை காடெலாழநர்	வண்மையாய்
காரெனாமத நீபெய்சீரகொளக ராசலாணனர்	பின்னவா
கானதாமரை நாதேனாபகை கந்தனாது	முன்னவா
காடியுமாறுப் வாயிமாந்தரு காலிலாவமு	துண்ணுவாய்(து)
நாலினுன் முக னுதுபேரிசை நாமுவாநுயர்	பண்ணினாய்
சாசுராதிய னூழும்வாழ்ப்பல சாரநுல்பகர்	வண்மையாய்
சாலில்வானவா பாரிபாபுனை நாலிகாவல	செம்மலே
சாகைகோடிகொள் சூதூரவி காதநாரிய	சின்னவா(ஐஐ)
தானவேசுர ராலியேறுகர் தாரைவேலுறு	திண்ணியா
நாறுமாறுசொல் பாவலோர்சிலர் தாழும்வாழல்செய்	கண்ணியா
தானலாதன வேறினாதமெய சாடையானுவள்	மார்ம்மனே
சாறறாவய லூரிலேகுரு சாயியாவளர்	மன்னனே.(உரு)

தன்தனந் தன்னதன — தனதனந்தனன.

நனவுமங்ககையணுகு கனவுட ன்பிறவுமரு	
ணலமெனுந்தென்வெரணு	வளவுமார்ந்திலனே
நகுதலுந்தகுலர்திரி புரமெரிந்தொழியவடு	
நடப்பங்கரபரம	னுரையும்வின்படுமோ
நனிர்வலப்புத்திரி சிலைபெருங்கதைசரிகை	
நடவுகொண்டலுமென்மிசை	யுரிமைதீர்த்தவனே
நடனவிங்கிதகலப மயிலில்வந்துளகனவி	
னவிலருங்கடபடமொழி	சொலலுமாண்பதுவோ(ஐ)
நறைமலிந்தொழுதவலர் தருகடம்பிலகுபுப	
நடுநிநுந்திசையிலொர்	சினியென்வாஞ்சைபொயோ
நகிலகுங்குமகாப சரசகுஞ்சரியுமயி	
னயனவண்முறமகளு	மெனைமுனீன்றிலனோ
நகைவளர்ந்திமிமெனுநின் மொழியைநம்பவினளவி	
னரர்ப்பிரந்திகழ்கவிலொர்	கிணறுதோண்டிலனே
நகையினின்சருகிரக கிழமுறந்திகழ்கிணறு	
நடைகொளிற்புனறவொர்	தவசகூண்டனையோ(உ)

வனகச்சுத்தரபுனித வனிதைபுங்குழலிகளு

மருளென்றவனினது

வலிமைதேய்த்திடவோ

வடிபர்தம்பணியுநனி புரியவும்பழையநிலை

யதிலடைந்திடுபயனின்

மிருதிவாய்த்திடவோ

வசமுடன்பகடுமிக வதைசெயுங்கொடியர்மதி

யழியுமுன்கதிதரினு

மடையவேன்டுவனோ

வகளமங்களசரத முனிவர் தங்குமுலிலரு

ளகிலமொன்றிடமுபலு

மொருவர்கேர்ந்திலரோ(வறு)

வருணையின்கிரியரு கொருபெருங்குழுவடிவ

மதுகொடன்றினிதுசொலு

நிசமுமாய்த்திடமோ

வலைவளம்பெறுகடலொ டசலமுங்கொடுதிகழு

மரியசெந்திலுதலு

முணர்வுதாழ்த்தவோ

வணிபெறும்பொதியவரை யருகுதந்திருமலையி

லவணிகழ்த்தவுமெனில்

கனவுபோன்றதுவோ

வரவருந்தியகலப மயிலிவந்தெனதுயிரி

னருமையும்பெருமைகளு

மிகவாண்டருள்வாய்(9)

புனல்வளம்பொலிமலயு மலையில்வந்தமருமுனி

புரிதவம்பொருவுதமிழ்

விழைவிலாழ்த்தவனே

பொறிகொண்மென்கிறையமது கரமுரன்றிடுபலபல்

புதியதொங்கலுமயிலு

நிலவுவான்புயனே

புகடவருந்தொறுமுருகி வசமழிந்துடையுருகிழ்

புளகமங்கையர்கலவி

முழுருகாங்கெயனே

புரமெரிந்திடங்கைசெ யானதொண்கலியுமிகழ்

புலவர் தங்கலகமறும்

வகைசெய்முங்கையனே(9ஊ)

புலியிவர்த்தரியபணி செயுமவன்றின்புணையர்

புலியில்வந்திடமுபலு

மறிஞர்பாங்கமர்வாய்

புழைசெடுங்கரதவள மதகயங்கடவுமரி

புலருமன்றிகைடலின்

மாமதீர்த்தவனே

புலனமுண்டுமிழவல பவனமொன்றுடையமுகில்

புகல்பெரும்புகழுததி

பலகுலாங்குகனே

புரையின்புண்புறுபழைய முனிவர்த்தத்திகொடழல்

புரையவங்கதனில்வரு

தகரதூர்த்தவனே(9)

கனககுண்டலவதன மலர்மலர்த்திடவடிபர்

கணமுடன்பலபதிக

டொறுமுலம்புலவா

கரியவன்றருகிறிய புதல்வன்வந்திகலிவெரு

கயிரவந்தொடிநும்பர்

வறுமதரம்பரனே

காடநத்தியும்வெருந வுருமுபன்றிபின்முருகு
 கருணைமிஞ்செயினன்மனை அமையிலாங்கவிரலாய்
 கயிறுவன்றவெனொன்று பலநுமங்குயவலகை
 கனசிலம்பொலிபிளவு படவென்றாங்கருளாய்(ஐந்து)
 கலிவெருண்டயரவென முயல்பெருந்தவராயிகழ்
 கசுடுமிஞ்சியபதித ரதகுலார்த்தகனே
 கலைமடந்தையையனைய புலவர்சந்ததமினிது
 கழறிடும்பனுவல்பல புனையுமாண்டகையே
 கதிரவன்பகைவனைவெல் பவனொடொன்பதின்மர்பத
 கமலசம்பினரும்வய முறுதல்காண்பவனே
 கழனிபெங்கணும்வெணிற மணியுமிழ்ந்துலவும்வனை
 கவினுறுந்தகைகுலவு பழனியாண்டவனே.(உச)

தானத்தன - தாத்தன.

ஆண்மையறற்பல் பேடிமக்களை யாளியொப்பவ ராச்சொல்வே
 னுணம்விட்டகு ருரசித்தர்த மாசெயிற்றுயர் மேற்சொல்வே
 னுண்கெட்டபி சாசமொப்பவ ராடகத்தையும் வேட்டுளே
 னுதலக்கடன் மூழ்கிநிற்கணு வாயபத்தியு நாட்டிலே(ஐ)
 னுருமட்டரி தாம்பெலிக்கணு ளார்மொழிச்சகை வேட்டிலே
 னுசமுற்பகர் நால்வகைக்கவி யாளர்சொற்றுதி கேட்டிலே
 னுரணத்துட னுகமப்பொது வாயநிச்சய மேற்றிலே
 னுசசத்தனை மருவிழிச்சிய ராண்மிகத்துயர் சேர்த்துளேன்(வ)
 வேண்மைவெற்புறம் கோமனத்திரு மேனியைச்சுடு நீற்றர்மா
 வேலைபைச்சிறு மாடமொப்பென் வேகுடித்தவர் பாழ்த்தலுழ்
 வேட்டமுற்சிறி நாதன்முற்படு மேதகுததமர் போற்றுநாள்
 வேதநிச்சய தாரகப்பொருள் விடுறெடுத்தனி சாற்றல்போன்(வனு)
 மீனகத்திகை மாரன்வெற்றியென் வேலைமத்தியி னீச்சினேன்
 மேலருட்டுளி யோகணத்தினில் வீசிமெய்த்ததுயர் மாற்றியே
 மேகமுற்பெரி தாடிவெப்புறு வேனிவிறறளர் வீக்கனே
 வேல்பிடித்துநி லாவிமுத்தியில் வேறறத்தனி யாட்கொள்வாய்(9)
 வாண்மையிட்டக னீவிசித்தமும் வாழிடத்தினர் பாக்கியா
 வானகத்தொடு பாரிடத்தினு மாறில்கிற்பரை சர்க்கையாய்
 வாரணத்தனி மாகுத்திறை வாகுவிறநிக முற்றலாய்
 மால்விழித்துணை யால்வரப்பெறு மாதர்கறபழல் காப்பவா(ஐந்து)
 மானைமங்கொ னுயகமுத்தழி மானிடர்க்கிடர் நீக்கலாய்
 மானகத்திறை கோடிசெப்பினு மாய்வறப்பொலி சீர்த்தியாய்

வாஸ பட்டவர் வாஸெடுப்பினு மாமதற்கமை	யாக்குகா
வாஸுத்தரர் வீழ்தொனிச்சிறை வாரணக்கொடி	பேற்றவா(து)
கேண்மைசற்றுமில் வேசியர்க்கவர் கீழவர்க்குமெய்	தாக்கமே
கீடக்கபு லாபுமுற்றளர் கேலிபட்டவென்	வேட்கையே
கேசுமைக்குயில் போக்குறக்கொடி கேனியற்கனி	மேற்கொள்வாய்
கீயெனச்சில கால்சொல்கைக்கனி கீறுபொற்பிதழ்	வாய்த்தவா(து)
கீழ்புறக்கிண ஹறவுற்றகி லேசர்குப்பலின்	முத்த்வா
கேசுயத்தவீர் தோகைமத்திகி ரீசனிற்பொடி	போர்த்துளாய்
கேனியற்றவு லேரூதுட்டகி ராதகர்க்கெம	ஞச்செவ்வய்
கீர்சொற்பழ னுபுரிக்கழ கேசசற்குரு	முத்தியே.(உரு)

தனந்தானன தானனதானன - தாந்தானு

தியங்கா தகு னுலபமாதவ ருடன் கூடியு நாளுமுனதிகை
 தெளிந்ததுதி பாடியிவார்பணி விண்யோமோ
 செகந்தானுள தாகுமுதாள்கிற பரம்பேரள வேபெனவாதுகள்
 செய்யுப்பாதகரி யாவரும்வேரொடு மாந்தரோ
 தினுங்காய்கனி சோறுறெய்பாறுட னெலும்புனிண மாதியுமார்பவர்
 திண்ணலெவரு ள் தந்தியினி லான்றோ
 செழும்புது றீர்புகைதீபமை யறுஞ்சோதிநி வேதனமியோகிவை
 தினந்தோறுயி டாதுகொள்வார்பய நீங்காதோ(னு)
 திருந்தார்படை வாளரணதிய நினைந்தாலநி சோர்வொடுமித்தவர்
 சிவன்றென வேமணமோதிவெல் பாங்காரோ
 திகரந்தோலிடு சாகரமுடெழு பெருஞ்சுதநி சாகரன்விறிடு
 திறம்பாடிய பாவலரியாவரு மோங்காரோ
 செபந்தாயதி யானம்விடாவண முயன்றோரு ளானுணுலுரை
 தெருண்டோர்களு மேற்பவவாரிதி தாண்டாரோ
 செலும்பேனுரை யானிலேயெரு ணலம்பாருல் கீரெனவேநனி
 திடங் கூறுநர் தாமும்வலோரிகழ் தீங்காரோ(வ)
 மயங்காதுகி வோகமெனமிக மொழிந்தார்களும் விட்டைவாரெனின்
 மனம்பேரறி வாயவர்தோய்தரு மாண்பியாதோ
 வருந்தாழ்வினு மாழ்கலுறுதுணை நிகஞ்சுழ்கவு மாரக்குழாமதின்
 மகிழ்ந்தேமுறி யாவறவாமரு வேன்றோ
 மதங்கோடியி னுடுமுனதருள் புருந்தேருரு வானிகழ்காரணம்
 வழங்காதம ராடுகந்தாமுமெய் சாந்தோரோ
 வணங்காதுனையேசுநர் பிரான்மெலிவடைந்தேனபுழைமுழின்மெலெநிர்
 வயங்காவடி யேனுணர்வான்விடை யிண்டோதாழ்(வனு)

மடிந்தேதவிட ஈடிபொர்மாமலை யிடம்போயுந் னுணையினியவன்

மறைந்தாருயிர் மாய்தலுறாவகை குழந்தாயே

மலந்தீர்குறு மாமுனியாதிவர் பெறுந்தாரக மியாதுகொலோவென

மருண்டேனெரு வரறனிகுருணர் வந்தாயே

மடங்கோலிகள் கோபுரமாமதிர செயுங்காதலி னுனிமையார்புகழ்

மயன்பூமியி லேவரநாடியு மோயந்தேனே

மலங்காதடி யார்குழுவோடுள தலந்தோறுமு லாவரவேபொரு

வரந்தாவரு ளாண்மையிலாய்க் கோம்பாதே(?)

கயங்குவிப வேணையிலேமிக விரைந்தோடுபு வாயியினாடிகல்

கருங்கோரடி ராவலிவானு வ லேண்டோய்வாய்

கரும்பாலம ராடவலானது பவுஞ்சாமவ ரியாவருமால்கொடு

கயங்காமடன் மேல்வரைபேரெழில் வாயந்தோனே

கரஞ்சேர்துட நீர்கொளுமாதவ ரெழும்ந்தோடிட வேயவந்தியிட

கனன்றோர்மலை போல்வருமாடதி னுயர்ந்தோனே

கவின்றோய்கட வாரணமாமக னுரஞ்சேரிரு கோடுமழ்பூண்முலை

கலந்தேவினை யாடிடுமாசையி லாழந்தோனே(ஔ)

கவண்கோல்வனையோலிட விதியொர்புனஞ்சேர்பரண் னுறைவானெதிர்

கதந்தீர்கிழ வேடமதேடுமி போஞ்சாலா

கலன்காய்கின மாசனமவணி தருங்கோலம பேசாளுர்நிலை

கலங்கீதுசெய் மாதவசாலுந் வாய்பாலா

கமந்திவடி வாழும்மாதர்க ளுவந்தேமடி மீதுகொணர்சார

கணங்காணுற வரறுருமாரிஸ் வாழந்தோனே

கமஞ்சுன் முகி னாணுவேபனி மிசுஞ்சாரலி மாசலமாமகள்

கறந்தேதநு பாலமுதாமது மார்ந்தோனே(து)

கிபங்கோண் முடி வாய்சொலோடுவலினந்தோய்தருமோரொருசாரொலி

மிசுஞ்சாரலி யாவிநாவலர் வேண்டாதாய்

கிடம்போலும்வி லோசனமோகினி மகன்போல்கண நாதரனேகரும்

விரும்பார்வலி சாகனாள்வரு காங்கேயா

வெருண்டேபொரு தானவருவினா னுகர்ந்தேபல கோடிபசாகய

வெலும்பூதக்கர் சேணையினாடுகு லாந்திரா

விகங்காதிப தேதனமாயின படர்ந்தேயட லாழிகொடாரகன்

வெறுஞ்சுதுசெய் மால்வரையோடறல் காண்போனே(ஔ)

விதண்டாமதவா தரெலோர்களுநடுங்காண்மையிசுசைகொள்வாரிடை

விளங்கேர்கொடு சாரல்கடோறுமு லாந்தாளா

மிடைந்தேயறி போர்புரிவீரர்கள் களந்தேறுமெ நாளுநிலாவிசை

மிடிந்தேகுச வாடிமுழீழும் வேயந்தோனே

விதந்தேர்வரி தாயகமாயைய பிகழந்தோடதி லூரிடுசோறவை
 மிகைந்தார்திரு வேடம்விடாதுகொள் சேந்தாவோ
 மிபம்போலுமி னுந்நடமாடுப லரங்கார்ப்பழ னுபுரியாதிப
 யிருந்தேய்வரும் விடுடையார்கோ யாண்டானே(௨௧)

தன்னத்தத்தன - தாத்தானு.

களைபத்தக்கன விழைதுர்ப்புத்திசெய் கருமக்கொத்தற நீற்றேனோ
 உதறப்பற்பல வுயிர்கட்டுசெற்றிடு கடினச்சித்தனா வாட்டேனோ
 கடல்குறப்படு முலகிற்புக்குள கலியத்துட்டின போட்டேனோ
 கடலச்சத்தியையுரம்வைத்துத்திகழ் கடவுட்பெட்டினே பேற்கேனோ
 கலிதச்சுக்கில சுகந்திக்குடு கசடற்றுத்தவ சாற்றேனோ
 கருணைப்பொக்கிச நிகர்மெய்ப்பத்தர்கள் கழலுச்சித்தனே சேர்க்கேனோ
 கலிகட்டுசெப்பியெனுதுகித்தித்தொகைகளையிச்சக்கெதிர் பார்த்தேனோ
 கயிற்றிட்டுத்துபா தருதெற்குற்செறு கதைபெற்றுக்கனி நீட்டேனோ(வ)
 லனை துயக்கத்திரு டினனொத்துப்பச வடையக்கற்றி னுக்கேனோ
 வகிலத்தைததுயாசெயுமறபக்குண வரசர்ச்செற்றிசை நாட்டேனோ
 வனவிற்பற்பல புனலிற்புக்குறு மருமைச்சொற்கலி மீட்டேனோ
 வயனெட்டுக்கையு நனிவெட்கக்கதி பதனிற்புக்குண வாழ்த்தேனோ
 வசலத்திறுதுயுருளாற்றத்தின மழியுற்றுக்கெட றீர்த்தாயே
 யருணைக்கற்குகையிருளிற்றுற்றொட வலறிச்செத்திடல் பேர்த்தாயே
 யாவத்தைததொடல்வரைசெப்பததரு மவயிர்த்தத்தனைமாய்த்தாயே
 யனிர்பொற்புச்சிகி முதுகிற்செக்கரி லயில்பற்றிக்கொடு தோற்றையோ
 வினையிற்கட்டிய பரணிற்பச்சையின் விழையிற்கிக்கும்வி டாய்க்காரா
 விரை மிக்முறறலர் கமலத்திற்கிழ் விதிகத்தத்தனை போட்டோனே
 விரசைக்கப்புற நகரத்தச்சுதன விரிகிற்செப்பிசை வாய்த்தோனே
 மினிர்முக்கட்சிவன்மகிழ்த்தக்கதொர் மிலச்சொற்பக ராட்டோனே
 விசனப்பட்டமுதமுதெய்த்துத்தொழும் விபுதர்க்குச்சிறை மாற்றார்வா
 விரகத்திறறளர் வுறுமெய்க்கற்பினர் விடுமொற்றர்க்கருள் பூத்தாரா
 விறல்வெற்றிப்புய னொருவற்குச்சிவன் விசிகத்தைத்தரு தாட்டாளா
 வெருளுற்றுப்பல ரிகழ்சுட்டிப்பெரு விரதத்தர்க்கருள் பூப்போனே
 வளையிட்டுத்திகழ் கரம்வெட்டுப்பெட வணிகச்சிக்கரு லீட்டோனே
 மதியைச்சத்திரமெனவொப்பிக்கொளுமன்னவெட்கத்தருபீட்டோனே
 மலபத்துச்சியி லமர்குட்டைத்தவன் மரபிற்பத்தர்வி டாத்தாளா
 மதுரச்சொற்கவையுணரொற்றைக்கினிவளையப்பட்டபல்பாட்டோனே
 மலிவுற்றுச்சுடு பலவிச்சைக்கிடை மலினப்பட்டவ ரேச்சோனே
 வனசைக்குச்சுகமருள்கொற்றப்புயன்மகளிர்த்தொட்டினதோட்டோனே
 வருமித்துக்கட விடையுற்றுச்சுழன் மரமறப்பொருளும் வேற்றேவா
 வளமெத்தப்பெறுபழனிப்பொற்புதிமையுற்றுத்திகைவாப்போனே.௨௪

தன்னதனதானதந்தந்த - தன்னாறு.

தினசரிநா யாவநஞ்சொல்வென்றி கருதிபுனை நாமென்றினைஞ்சு
 சிரியவர்க ளேசுவெம்செய்தொத்த தென்னேயோ
 திருவநு ள்வினோதமன்றிபொன்று மிலையெனவெ றோ முஞ்சொல்பார்
 திரளிடைகு லாவும்விநைதவந்து துன்னோதோ
 திருகுபநி கோடிநாண்டுநாண்ட தநர்முதுகி லேறியெங்கணுஞ்செல்
 சிறுவனென வார்வமிஞ்சமிஞ்ச வுன்னேனோ
 திறன்மலிரி சாசரன்கனன்று ஈடவிலொரு குதமென்றெழுந்த
 தினமதைதயும் வேறுகண்ட தெமபை யென்னேனோ(ஊ)
 திராமளியும் வாரிவந்தனஞ்செய் மதினாடைகு லாவசெந்தில்வந்து
 செய்மனது கோபவங்குன்ற வின்னேயோ
 சிவெனவெ லேரமும்பகர்ந்த வரீயதிரு நாவுறுந்தொழும்பர்
 செவிரகுரு டோடுநொடொதுங்கல் கண்ணையோ
 திருதிருகன வேழுமங்குமம்பொ டுழ்கவர்பல் பாடலுந்திகழ்ந்து
 செகமுனையே லேடுணர்ந்திறைஞ்சு நண்ணையோ
 திரைமறைவி னால்வருந்துமென்பல் கனவினிடை நீவிளங்கிபன்றொர்
 சிகரிவளர் சாருவென்றியம்பல் ஆம்மாவோ(வ)
 கசைகொடுக டாமிமந்தமிஞ்சு பகட திது லாவுமந்தகன்செய்
 கனசினமெ னாதிகழ்ந்ததொண்டர் புண்ணாரோ
 கமலமலர் வாழுமநதணனகை யெழுதும்திதி யேயுயர்ந்ததென்று
 கருதியதி சோர்வுறும்புனைஞ்சர் தென்னாரோ
 கவினருனை யூரிடம்சிறந்த வெருகவிமு னுழைநின்சிவந்த
 கழல்வெதுமெ னுதிதஞ்சொல்கின்ற சொன்மாரோ
 ககனநிலை பேரவுஞ்செய்தன்று னினைவின்வழி யாடல்கண்டுள்முன்பு
 கயிலைவளர் தாதைவமபிதென்று சொன்னோ(வஊ)
 கனகநக ராளுமித்திரன்ற னுடையபடை யோடுவந்தடர்ந்த
 கணமடிய மோதுமன்றிலின்ற சின்னோனோ
 கசரதப தாதிலெவ்நூங்க நெவமர்செய் வாரினந்தெரிந்து
 களமதிலே லாநிதஞ்சொனின்சொல் பொய்ம்மாவோ
 கனல்நிழியிலெனன்வண்டர்முன்பு நிரைபடுமுவாறுகண்கள்கொண்ட
 கடவுள்குத வேளென்பருண்ப தின்னுவோ
 கதைகதர்பல் வாகவிந்நெசம்பொ னடியமுடி மீதணிந்தவிர்ந்த
 கனவுகிழ் மாகவிந்நெனங்கண் முன்வாரா(9)
 யகையில்லு பூதிகன்நெகாண்டு சமாசச புரவமொன்றின்று
 வடியவசெ லோரையும்புரந்த கண்ணாரா

உமர நம்ப வ ள் றியு ள் பணிந்து செய்செய்வெ னுநெருங்கவம்பொ
 ன்ணிகரி லேகியன்றயர்ந்த விண்ணாள்வா
 யதிரதர்கு நூநடுங்கும்வென்றி மருவுதரு வேசர் தங்குலங்க
 ள் றியவினா யாடியங்கைவந்த பொன்வேலா
 வசரசா சாலைமும்பரந்த பலபலபல் கோடிபுண்டமுந்த
 னவைபவமெ னுவெழுந்துநின்ற மெஞ்ஞாளு(20)
 வமலசிவயோகதந்திரஞ்செய் தவமுனிவ ரோடிநொந்திரங்க
 வழலிலிரு கோடுன்பிறந்த செம்மேடா
 வரவாசு தாலுமஞ்சிறொஞ்சி வெலவெலென வேடுங்கிடும்ப
 லகவலுட னாடிமஞ்சிகண்டி பென்மாவா
 வளபர ஞான்மென்றுயர்ந்த முனிவர்ம பள்ளம்ப்பவென்பொ
 னசலமென வேயிலங்குதந்தி யின்மேயா
 யடல்வயிரவேல்கொண்மொயம்பின பின்வருதுணைவனாய்க்கமைந்த
 வரிவிழிக ளீயவந்தபெண்க டம்மோகா(21)
 பசையறுகு ஞர்சின்னதகொண்ட வெயினாவழி பாடுநெருங்குந்து
 பலனஞாரு காகடம்பலர்ந்த நன்மார்பா
 பதமமல்கு விதிபன்றனஞ்சி ன்கமழிய வேதமந்திரங்கொள்
 பயனுரைபெ னுவெருண்மொதந்த வென்றீரா
 பலக்கி ளாதிபுண்டிதந்து துதியுமொழி வார்கண்முன்புலந்து
 பரிசுவெகு வாவழங்குதந்தி பின்னாளுய்
 பனிவரைபி லேவளர்ந்தகொம்பு மழுவினொடு மாணனிந்தவிர்ந்த
 பதினொருவர் தாமுமொன்றுதண்கை முந்நாலா(22)
 பரிதியிக லோனைவென்றமொயம்பன் முதலியபல் வீரருஞ்செறிந்த
 படையுமுய மாயைசெங்கையம்பை வென்மாளு
 பரவைதுகர் வானுமங்கவன்றன் மரபில்வரு வார்களும்புரைந்த
 பழவடியரி யாவருந்தெரிந்த பன்மாண
 பயமுதவு தாயர் தந்தையின்றி வெறுவெளியி லேதிரண்டவிர்ந்த
 பாசிவனு நடொறும்பணிந்த முன்னேனே
 யணிபரசு கடறினும்பொலிந்த வருண்மனைநு கோடிக்கொண்டெழுந்த
 பழனிமலை மீதுவந்தமர்ந்த வம்மாணே.(23)

தானதானதத்தத்தத்தன் - தனநானு.

பாணேர்விழி மங்கைபர்கொங்கையின்மோகமீறியிடைந்துமெலிந்தருள்
 வாரிமுழ்கவி ரும்பிபுண்பது நழுவாதே
 மானபாசைம விர்தொருபண்டமு மீகிலார்க்கப்பு நங்கடைபிண்கணு
 மாரன்மாஸ்கு விர்திரனென்றினி துறையாதே

வாரியாடைபு ணந்தனெடுப்புவி யாளுமாசைமி குந்துதினந்தின்
 மாரதாதிபர் தங்கனொடும்பொரு தழியாதே
 வாணியேபென்னன்ருணர்கின்றவந்தாடொழாமலெதிர்ந்துமுந்நொடு
 வாதுபேசியி கம்புகழின்பமு மிழவாதே(ஊ)

மாமொடுமு மெப்பொபென்றியு மாதியாழியிர் கொன்றுதினும்புல்
 வர்ப்கொணீசர்க ருங்குடையின்றயர் தழையாதே
 மாகநாடர்நி ணந்தினும்வண்டர்க டாமெனாயி கம்பிமகஞ்செயு
 மாயவேதியர் தம்புடையன்பொடு பழகாதே
 வாதுளாகம முந்தவமிஞ்சுரு மாரதேவனும் விண்டபெருங்கதி.
 வாரமேயில்வெ றுந்தவர் தங்களை மதியாதே
 வாசநான்மல ரத்தனன்னிண்டமு ண்லினுறம தங்களிலொன்றைய
 வாவியேனைய வைந்தினையும்பெரி திகழாதே(வ)

மோனைபாதிப குன்றலில்செந்தமிழ் மாலைகோடிவ ணந்துவணந்துநின்
 முவறீர்ப்பு பந்தியிலன்புட னணியேனோ
 மோகசாகர வின்பமடக்கையர் குழுமாரனெ டஞ்சமர்வென்றருண்
 மோனஞானச தந்தார்தம்புடை மருவேனோ
 மோசவாதமி குந்துளசங்கந னாவலோர்முன் பந்தெய்யுங்குண
 முகையாயுமி லங்கியநின்புகழ் மதியேனோ
 மூலகாரண மொன்றுபரம்பொரு னியாவுமாவதெ னுஞ்சொலிகழந்திடு
 மூடர்பாலிக லும்பொருவம்பற வொருவேனோ(வறு)

மூலிரானன மன் றிமுதங்கனி லாதஞாயமு ணந்தவர்தம்பத
 மோலிமீதுக மழந்திடவெங்கணு முலவேனோ
 மூசுதேனுநர் பைந்துணர்நின்று பாத்திதுசொ ரிந்துவணங்கலின்
 மூதராவும்மி யந்தசொலும்படி நிலவேனோ
 மூளுமாரமு லொஞ்சுநென்பொறு தானவேசரர் மண்டையுடைந்திழி
 மூனையோடுநி ணம்பொதியுங்கதி ரயிலோடே
 மூங்கிதோகைய லங்கிநுதங்கொண்ம பூரமேறியென் முன்புதிசுழந்தமு
 ராரியோடுநி வன்புறையுந்திற மருள்வாயே(9)

மேனையார்தரு பென்கொடியின்புறு பாலலோசன புங்கவர் தங்கண்வி
 சாகநான்வரு துங்கமொழிந்திடின மகிழ்வோனே
 மீனகேதன முங்கணையந்துமீ லாநிலாவுக ரும்புமணிந்துள
 வேனில்வேனினு மிஞ்செழில்கொண்டலிர் முருகோனே
 வேள்விதிதுதவங்குணமென்றுணர் வோரொலாருமகிழ்ந்திடவந்ததொர்
 மேடமேறியி கம்பரமுந்தனி திரிவானே
 வேணியிசுனி ணந்துருகொன்பது மாதமிர்தமு டம்புமிழுங்குறு
 வேர்வைபா லும்வ ரும்பலர்நம்பிய விறையோனே(9ஊ)

வேதநூல்கள னந்தமுனந்தரு தாரகாதிப செம்பவளம்புரை

வேழமாழக வைங்கரணன்புறு மீனையோனே

ழீவரிநாண்டல ருங்குறடுஞ்சிறு சோகியோடுக லந்தணியும்புன

வேடமாதுப தம்பணியும்பெரு மயலோனே

மேகவாகனன்வெண்களிற் றன்றொருவாவிநீரிடைகண்டுகொணர்ந்தபெண்

ம்றுகாதலு டன்புணர்குங்கும மலைபோல்வாய்

வீறயோகமு பன்றயரென்கன லூடுதோகையில் வந்துமணிந்திடும்

வேடமாகுமி தென்றுதுணிந்தொர்பொய் மொழிவோனே(ந)

தாணமாதம் பங்கியிடும்பல துதர்பாலுமி ரங்கிமணங்கமழ்

தார்களோடுப சுந்தழையுஞ்செல விடுவானே

சார்விலார்மு வுங்குகையுட்பனி மேகமேயவ ருங்கிரியுந்தொடர்

சுரலாயகு நிகுசினிலங்களு முடையானே

சுடையாழ்விழிகொண்டவசஞ்செயுமாதரேபொருளென்றுதுணிந்திடு

சாருவாகம தங்களை யுந்தவர் துணையாவாய்

சாலிவாடிவ ளம்பதியின்சிவன் மேவுகோகில் ரிந்திடவென்கரு

சாமியாகியி லங்கியொரின்பநல் கியதேவே(து)

தாறுமாறுசெய் குண்டர்குலம்பொடி யாகுமாறுத வம்புரிசின்றவர்

தாழ்வையிலாமொழி யும்படிசுந்தையி னினைவானே

சாகைபாவுமு றிந்துகருங்கட லுடுசோரிசொ ரிந்துவிழுந்தொர்சி

சாலகுதம ரந்தொடியுஞ்சமர் செயும்வீரா

சாரமாமது ரங்கொடுக்கும்பச னுதுமாதவ மென்றுசிறந்தொலி

சாலநாளுமு முங்கியசெந்தமிழ் வயலுரா

தாவும்வார்புலி பொன்றிவருஞ்சிவ போகியூசையு வந்துவயம்பொலி

தாரையேவெலாடு தண்டமணிந்தயிர் பெரியோனே. (உக)

தனதானதத்ததந்ததாத்ததாந்ததன்னதய்ய - தானனதனன.

பெரியோர்வ முத்துமுன்ற னுற்றல்வேண்டும் வண்மையில்லன்

மடவார்த மக்கியைந்த வார்த்தையோர்ந்து பன்னுபொய்மை

பிரகாச முற்றவம்பன் மோக்கவாஞ்சை மன்னுசெய்கை

தோயல்குலையோ

பிரமாவெ முத்தைவென்று திர்க்கசாந்த நன்மையெய்து

முனிவீவாரி ருக்கைபெங்கு மாட்சியோங்கி மின்னவென்னு

பிணமாயி ழுப்பயந்து நோற்குநோன்பு கண்ணியைதெ

னோர்வரிவிழிவே

பிழைகோடி முற்புரிந்து ளார்க்கும்வேண்டு நன்மைசெய்யு

முனையேதொ முத்துணிந்து போற்றும்வாஞ்சை பென்னகிள்ளொர்

பிரவாகம் வற்றிடும்பொ லாப்புநேர்ந்தி டின்னின்வள்ள

னீர்நிலபெறுமோ

பிறிதேறு தற்கருங்க னுச்சேனாந்து சொன்னமெய்யி
 வுக்கூறிச் சற்றியங்க னைப்பலா ன்கொ ளின்னலொல்லை
 பிரிவாபி துத்தமங்கொ றீப்பொலாங்கு கொன்னினுள்ள

மேயறிவரிதேதா(னு)

பிறைபோலு நெற்றியப்பு தோற்குலாங்கண் மின்னலொவ்வு
 மிடைபாதி பெற்றமங்கை மார்க்குளேங்கு மம்மர்வல்லை
 பெயர்சீர்கு நித்தெழுந்த வேட்கையி ன்னி மெய்ம்மைமல்க

வேனருள்கிலையோ

பி. காக மத்தைநம்பு தூர்த்தவார்தர் கண்ணுமொல்கு
 கொடிதாம வற்றையென்று மேற்கொடங்கர் பண்ணுமல்லல்
 பிணிபோல்வ ருத்தநோந்து னுட்டவேண்டு மென்னுளொல்லின்

மாநிலமழுமோ

பிளிருளை வத்திரங்கொண் ழூர்த்திதேதான்றி யன்னசொல்லன்
 முதலாய சத்தியம்பொ யாய்ப்பல்வீம்பர் கண்முன்வெள்கு
 பிரயாச துக்கமென்று தீர்ப்பையான்கொ ளின்னகல்வி

நீதரல்லவோ

பெயராம வற்றினொன்று சாற்றுமான்கை தன்னதல்கு
 விழுகேள்வன் வெட்டியங்கு விழ்த்தினேர்ந்து முன்னினல்கு
 பிரதாப முற்சொலுப்பல் கீர்த்திதேர்ந்துபன்னுசெய்கை

யோர்தவமிலரோ(வ)

வரியார்க் ருப்பனங்க வேட்குளுங்கர் மன்னுகைகொள்
 குகவேவரி னைக்குமென்ற பாச்சொல்பாங்கர் நண்ணுபல்பல்
 வகையாம்பி ருப்பமுஞ்செய் தாட்கொண்மாண்பு தன்னையுள்ள

வாருமுய்கலரோ

வடிவேல்வி டிக்ககத்த ழூர்த்திசேந்தன் முன்னையள்ளல்
 விழியால ளித்தமைந்த னுட்டையூர்ந்த வண்ணனல்ல
 மயில்வாக னத்தனென்ப வேய்க்கும்வான்சொல் கன்மவெள்ள

மாயவெலரிதேதா

வளையோலி டப்புனைந்த சீர்க்கைவாய்ந்த பொன்மைவல்லி
 யனையார்க் கைப்புணர்ந்து நோய்க்குழாங்க மென்னிவெள்கி
 மடிவார்க் கைத்தினஞ்சி லாக்கியாங்க ரென்னவிள்ளு

வாருமெனினமோ

வசீர்மாவ பிப்புரைந்த நோக்கிவாங்க வெண்மைமெய்யி
 நெருபாதி யிட்டநம்பர் வாழ்த்துபாம்பு முன்னுபல்லும்.
 வழிபாடி யற்றுமங்கென் வாய்ச்சொல்வேய்ந்து சொன்னசொல்லெ

நாளவிர்தருமோ(வனு)

வனமாவி கைப்புயங்கொண் மாற்கெமாந்த'கன்முனல்கு
 உப் புவழிவி னிச்சைகொண்டு ளேற்குணைம்பல் புன்மைசெய்யல்
 வலிதேயுரைத்ததின்சொல்வாய்ப்பவேண்டு தன்மையுள்கு,
 ,சோதனைவினையேன்

மறிநீர லைத்துருப்புபோற்பல்பாங்க ரென்னதுள்ள
 யலைதிது நப்புரிந்த தேற்றமாங்கொல்செந்நென்மல்லன்
 மலிகேராளத்தறைந்த வார்த்தைசாங்கொலென்னவெள்கு
 கேன்முழுதறிவாய்

மறையோனு முற்றுநன்கு காத்தகாங்கு வன்னமையை
 யனையானு மிட்டசண்டை திர்க்கரீண்ட தென்னொர்கல்லின்
 மருளாதொர் சொற்பனஞ்செய் தேற்றதேன்சொ லன்னையள்ளி
 வாய்பகர்குறியான்

மகிழ்சீர்பொ றுத்துமிந்த வாட்டமார்த தென்னையைவர்
 பணிதாம ரைப்பதங்கள் குட்டல்விண்கொல் விண்ணின்வெள்ளை
 மதவார ணத்திலவந்து காத்துமுன்று கண்ணன்வெளவ
 வோதியதருள்வாய்(9)

விரிதார ணத்திதஞ்செ யூப்பல்சோம்பர் தம்முள்வெலிகி
 யுறையாத சித்தமொன்று திர்த்தயாண்டு நன்னர்செய்யும்
 வினையாட லிட்டகந்த வேட்டுநேர்ந்த பண்ணர்செய்கை
 மேல்வெகுளறியாய்

விரதாதி யிற்றுணிந்து நோற்றுவேங்கை பென்னவல்ல
 திறமேவு சித்திகொண்டு மூர்க்கரேங்க முன்னில்வெல்லும்
 வியனார்மு தற்றொழும்ப ராக்கமேய்ந்து தொன்மைபுல்லும்
 வீறுறுகுளே

விடநாக மொத்திலங்கி வாட்டுதிங்கு மன்னர்செல்ல
 மதுமேவர நப்பிடுங்குதேற்றமார்ந்து மும்மைகொல்லும்
 வெறியார்க டிக்கணெஞ்சை யாழ்த்தியாழ்ந்து கம்முமஃதை
 நாடலர்பகையே

விபுதாதி பக்கணங்க ளாய்ப்பினீங்கி மண்ணிலுய்ய
 வெனமானி டச்சடங்கொள் வார்க்குவேண்டும் வன்மைசொல்லும்
 விரகாவி ரைக்கடம்பு பூத்தஞாங்கர் பொன்னிலெஃக
 மாதியுணைவாய்(௧௦)

விதிர்வாணு தற்கருங்கண் வாக்கிதாழ்ந்து முன்னர்நள்ள
 முதுநூலி லக்கணஞ்ஞொன் மாட்சிதேர்ந்து பன்னுமெய்யர்
 வினைவேர நக்களைந்து காட்சியிந்து தன்னொடொல்ல
 வேகொளுமுருகா

விறன்மாற னத்துகொங்கை யாட்டிகூந்த றன்னிலுள்ள
 மணகார ணத்தான்சொல் பாட்டில்வின்பொய் சொன்னவெய்யன்
 விடைகீறி ரத்தம்விண்ட பாட்டுமேவேண்டி யின்னன்கெல்ல
 வேல்விடும்விகிர்ந்தா

விருதாவி னிற்பிறந்து நாற்றலூன்கொள் தின்னவுள்ளர்
 தமையோர்பொ ருட்செய்கின்றி லார்க்குநாந்தகம்வினாவவும்
 விருதியு நட்பமைந்த கீர்த்தியாண்டு மன்னுதெய்வ

நாயககுமரர்

விடியாவி ருட்டொழிந்து மாற்றில்வான்பொ னன்னசெவ்வி
 யுறுமாம னத்தைநின்க ணுட்டியேன்ற நன்மைசெய்து
 விதிநான்மு டிப்புணர்ந்து வேட்டைதீர்த்த தின்னார்சைய
 லாவருமொருவா(தூ)

பரிமாழ கத்தன்வந்து பார்க்கணியாண்டு மன்னுபுல்லர்
 குடிசேடி யற்றுமுன்ப வாற்றரூங்க வெண்ணினைபொர்
 பரிசார விட்டனந்த வாற்றிலேங்கு மின்னலெய்து

மாறுசெய்கபடா

பசுவாதி கட்கிடைஞ்ச லாட்டியீர்ந்து தின்னுநொய்ய
 குலபாத கக்குணுங்கர் சேட்டைநீண்ட வெம்மையெள்ளு
 பரிவோர ணுப்புரைந்து மேற்றுவாந்தி பண்ணுகில்லர்
 மேலருள்புரிவாய்

பபரூல்வ குத்தகண்ட நேக்குமாம்ப ழும்வறெள்ளு
 வடைதோசை பிட்டனைந்த பூட்கையாம்ப றன்னுள்ளுள்ளு
 படுதோழ மைக்கையந்த கீர்த்திதாங்கி யென்னதள்ளு
 மாரிடைபவிர்வாய்

பகடான னத்துடன்பு லியாக்கையுன்க டின்னும்வெய்ய
 குணதார கக்கெடும்பன் வேட்டிதிற்கு பண்ணவல்ல
 பருமாயை வெற்பொடங்கு தூற்றுசாம்ப ரென்னகைதல்
 காணும்வல்வயவா(தூ)

பரியாச மெத்தவுஞ்செய் தேச்சுமீங்கு சொன்னகையர்
 மனநாணி பச்சமிஞ்சி வாழ்த்தியீழ்ந்து துன்னல்வெஃகு
 படிநேனு ளத்தில்வந்து தோற்றியாண்டு பன்னுமெய்க
 ளியாவையுமறிவாய்

பழுவேத நட்பனந்த ஆத்தனான்ற செம்மெய்வள்ள
 லெனுமூல ருக்குமின்ப வாழ்க்கையோங்க புன்னியையர்
 பணிரூர்மு தற்சொல்வண்ட ரியாக்கைகேன்று வின்னின்மல்கொர்
 பேருலகிவொய்

என்பன் மாமன, மின்னமுறு மொழி செப்பினு னுயர் கும்பமுனிவ நு
 மனையமுனிவுந் பலருமகிழ்வுறவொருமெய்று வல் குருவான் கொணன்
 பகிழ்மறப்புங் அவன் நன்படையோ - டெதிர்ந்துசெய்
 சமுரிநினைக்கின் நபன்பொன்றுமிலா - எனவன்கொளு
 மச்சேதனை வென்றிகவர்வழு திக் குழாமதின் யிஞ்சுமடல்பெறும்
 வயவனெனவரு குமரனடியவர் துயரமுழுதடி மானமேய்வன்
 அகிலமனைத்துந் தரும்பங்கயவே - திபன்சிகை
 யுதையிடுக்குந் கரங்கொண்டபிரான் - வணங்கிடி
 ஸ்ரீபாவாசல்பு குந்துமறுகும் வர்தும்வேணவ ரங்கனிமெவ
 னசரசரமுழு மையினுநிறைதரு கருணையினனணி யாடுமுர்பவன்
 அசலமுழுதரநாகையுடையகோ (வ)

பருமணிமொய்க்குந் கலன்பொங்கமுளா - னடுங்கொரு
 புலவனுய்க்குந் றடுஞ்செய்புகழா - னிறந்திகழ்
 பற்பமோடா னம்பகமதரு ளக்கமாஸிகையுங்கொள்பவரது
 பகைவர்குடிசெட வடவையுமுகமுறு மழலதெனவரு பாரகோபனொர்
 மரகதவெற்பென் றிலங்குஞ்சிகியீ - திவர்துபு
 லுலகினிடத்தும் புருத்திண்டிறலோன் - மதம்பொழி
 மத்தகாசல மொன்றுமுடையவ னச்சுதரதியர் நம்பிமொழிதரு
 மகிழையினனினினை தயிருமழகினன் வனசைமருமகன் மாசிலாமணி
 பதிதீமனக்கண் கண்முன்சென்றவிரா - னிறைஞ்சினர்
 செலும்வழி முற்றும் புகும்பன்பொழியா - னெடுங்கதிர்
 பத்துதுறு னார்ந்தவிரயி யக்கும்வேலனி ரண்டுருணமுறு
 பதினென்னிழியிறை வணிகமகன்கர முதவுமுருகன பாரவிதுறு
 பருமதிநிகர்சேவல்குலவுசேய் (வனு)

பகன்நதியுற்றங் குவந்துஞ்செலுமே - பெருஞ்சினை
 முகினிபுறமு பொதிநதின்புறமே - யருந்தவர்
 பத்தியோடுப னிர்த்துதுதிகண்மு முக்கியார்வம லிந்துகுதிக்கொள்வர்
 பகிழ்முழவையு வ்வைதசெய்கிலபெறுமெயினர்குடிவ்வுருபாவைமார்பன்
 னிசிரபணிக்நக்கன் கவன்கொண்டவராய் - லினோத்தற
 முறுகுதினைத்தன் புனந்தங்கிடுவார் - குறிஞ்சியின்
 மற்றொர்சர்வலி னோந்திடரிவவ ளப்பமேலிடு நன்றுமுழுதுறு
 மருதநிலமித் தனடிமையெனவரு கணையுமமார்தம் வரணமேலெழு
 பரிசுறுநீக்கன் புறுத்தொண்டரோலா - மணங்கமழ்
 க்கிலுலகிலுக்கணை பிணன்றங்கயதோ - பெருங்கயல்
 பற்றுநிலி திபரன் னிகடசெலிரட்டையுமா தம்வரும்பொன்மியிலிடை
 பண்ணிதிபுதிசெரலினுமமைவரு பெருமைகுலவன்ச பாவுமாமுயர்
 பழனிமலையுட வராமதனிலே (9)

பெண்கலை.

தெருண்முனிவர்க்கங் கசன்றன்கணையால் - வருந்துய
ருணரயுணர்ந்துங் கவின்கொண்டவிரவா - ளிருண்டொரு
சிக்குறதுநெ ருங்குமுழவினன் வட்டமாமதி பென்றமுகியிரு
சிலையெதிர்துதல் குமுதமலரிடை தரளமணிநிரைசேரும்வாய்க்கை
விரகம்வளர்க்கும் பெருங்குன்றுகன்போ - லெழுந்தன
முதலவுறுப்பொன் றினும்பங்கமிலான் - மதன்படை
வெற்றிமாதரின் முந்துமியல்பினன் சத்தசாகர மொஞ்சும்வீழிவலை
விபுதர்முதலினர் மனமுமனல்படு மெழுதிலுருகிட விசமோகினி
திக்குப்பணிமொய்க்கும் பசங்கொம்பனையா - ளயன்றரு
மிருதகுவர்க்கொன் றிப்பெண்கொடிபோல் - வரம்பெறு
சித்தரியாரும் றைந்துதிரியவ னத்தொர்மானென நின்றநிலையது
தெரியவுடனுள மறுகுமயல்கொடு துணியுநினைவொடு தேவருந்புகழ்
திருவணையள நுகேசியுருகியே (98)

செகமநியச்சந் ததந்தொண்டுசெய்தே - மகிழ்ந்துன
தடிமையெனக்கெஞ்சியுங்கும்பிடுவே - னலங்கிளர்
சித்தசாகமம் விண்டபடிகல விச்சலாடம்வ ழங்கியருளொரு
திணைநோர்வீடும யுரிமையிலனெனவிசனமுறுமொழி சீறியோதிடல்
வெருளவுருத்தங் கெழுஞ்செம்புலிபோல் - வளம்பெறு
மலையமலைத்தென் றலுந்துன்றியதான் - மெலிந்தனன்
வெட்குவாளிலொ துங்கியெனதுயிரைப்பொலாமதனன்கையுறவிடல்
விதிகைவரைதரு பொறியினிசைவிலையெனிலெனெதிர்தனிமேவுவாயலை
திருகுருணத்தின் மிண்டிங்குசெயேல் - புணர்ந்தபி
னதிகமயக்கங் கொடுன்பின் றிரிலேன் - மயங்குறு
சித்தமுடதி வஞ்சநினைவுப டைத்துளாயதை யுன்றன்விழிகொடு
தெரியுநிசமரி கிலையெனதுபழிகொடிதுமுலைபுனைசேலையோவியொர்
சிறிதருள்செயனவோ திமறுகினேன் (99)

உருவசிலேட்குந் திறந்தங்குமினாள் - புரிந்தபல்
கபட்பிணக்கங் களின் றுன்பெளிதோ - சினந்தவ
னொத்தநாணுனையென் றுமறிகிலனிற்றைநாளிதென்வம்புகெழிசிறை
யுனதுசிறுமு மெனதுகுலமுறம்விடர்முன்வெருளுமொருழ்வாதுகொல்
வினையகினைத்தென் பயன்புந்தியிலே - னிவண்டனி
வரல்பிழைபற்றுங் குணங்கொண்டனையோ - சொலுந்தொறு
மெத்தமேனிர டிங்குதுனதுப லத்தினுலசை வின்றியனைவைகோல்
விழிமுனுனையல தொழுவரினமொழி சொனவரிலைபல வேசுமாரிடை
யுழலொருதுட்டன் கொலிலன்றுஞ்சொவினாள் - சிவந்தமெ
லுதலிசர்பெட்டபுங் குளம்புன்பனிவேர் - வரும்பது

முக்குரோதமி னண்பையெளிததெ ரித்ததாலடி ண்டிவருநெனு
முடியெட்டதாம துரமுமுடியுறு திறமுமுளபடி யோர்வதாயினன்
ஒருமைபடுமனதோடுசருவினான் (நனு)

உடைபையென்கிழ்த்துங் களைந்தங்குறுதே - ானைந்திடு
கரிகரமற்றைந் தொடுங்கண்டுசெய்தே - கரும்புகோ
பெத்தாராளுமு யன்றகனிமத னுற்றவாதன மென்றமணியின
துருசிதருமுக ரதமுமவளுட லுருகவினிதுசெய் தூறுநீர்நசை
யினிரவணைத்தும் புணர்ந்தங்கைசுபோ தெதிர்ந்தவ
ளெனையுமடக்குந் திறங்கண்டதனால் வியந்தனன்
வெட்கமோரணு வின்றியங்னிசுழி வித்தைதேகாடி ளம்பிடரியன
விரதம்வெகுபிற விகனின்முயல்பயனெனவுமடிவில்லி னுடரோதின்
உரகபடத்தொண் டரும்பெண்குறியோ டிவிங்கமு
மளவறுபுத்தம் புரிந்தெஞ்சலுற - தனங்கனு
ளுட்கிராணவு மிழந்தமதசல மெத்தையாதிந ணைந்துவெளியினு
முத்திவரைசெலுந்தியிலொழுக்கியதுடலொடுபிரணையோமநாண்முதல்
உறுகலவியதூராகமுயர்வதே. (ககௌ)

தொங்கற்றழிசை.

அருணகிரிகவியாவுமணிசுவா னசலமுழுதாசாள்வைப்புடையகோ
பருவமதிநிகர்சேவல்குலவுசேய் பழனிமலையடிவாரமதனிலே
திருவணையளருகேகியருகியே சிறிதருள்செய்யெனவோ திமறுகினே
ஒருமைபடுமனதோடுசருவினா ளுறுகலவியதூராகமுயர்வதே.

ஆ - கவி - ககௌ.

பழனிக்குன்றிற் குதிக்குமொருவன் வகுப்பு.

தனனத்தந்தத் - தனத்ததனதன.

சரதச்சிந்தைப்புனிதர்க்கின்பொற் றயிழைத்துங்கத்தவத்தையருள்பொருள்
சுருணிப்பண்புக் கொடியர்க்கெண்கட் சலசத்தன்கைப் பொறிப்புணிபெகை
சமன்முற்றன்பொற்கழல்பட்டெஞ் சித்தளர்க்கொன்றிட்டெழுப்புமவர்குரு
தபனச்சங்கத் துளம்பெட்கந்தத் தனிமற்செஞ்சத் திரக்கைவயவன (வ)
விரதக்கங்கைப் புணலுட்பெண்பெற் றெழுநற்றங்கச் சியர்க்குமருண்மக
விளமைத்தெம்பிற் குறைவற்றின்பத் திடைபுக்கம்பொற் சிசிப்புளிவர்பவ
னிபமெட்டின்புப் புலின்புற்றங்கத் திவளர்க்கும்புத் திரிக்கிரகசிய
னிதனிற்கொங்கைக்குயிலொத்தன்றுற் றினிதுய்த்தஞ்சற்றியற்றியவளுயிர்
குரத்திண்கெட் டிடநத்துஞ்சொற் கொளுமத்தந்திக் குரித்துயிகுதுணை
குறனைத்தன்சொற் றவசிக்கந்தக் குறிமுற்றங்குற் றுணர்த்தியவனளி
குறிமக்கொந்திட்டலாநற்கந்தக் குறைவச்செம்பொற் கடப்பொடணியிறை
குதிவாக்குன்றிற்புயிமிக்குந்திக் குலவச்சிந்திப் புலர்க்கினியனுயர் (த)

பரக்கண்டத் தடியர்க்கின்பப் பழமொக்குஞ்சொற் பனத்தன்மகபதி
பதிபிறுன்பக் கடல்வைக்கும்பற் பலரைக்கண்டித் தொறுத்தகடவுளொர்
பகல்குன்றத் துருவிச்செண்டிப் பயல்சொற்சந்தக் கவிக்குரியன்முதிர்
பழமைச்சங்கத் தமிழ்செப்பிந்தப் பழனிக்குன்றிற் குதிக்குமொருவனே.

ஞானசித்தேசன் வகுப்பு.

தனதனதனதத்த - தானனத்தானன.

அருள்வெளி நடுநிற்கு மிறையவன் விழிகக்கு	
மழல்கொடு வடிவுற்ற	கோமளத்தேவனே
வசலமு முதுநத்தி வழிபடுமிறைபெற்ற	
வபிரயமயிலொத்த	மாதுகைப்பாலனே
வமர்புகளமத்தி யினிலயர்சார்பக்க	
லரிவெகுவிநிலிசொன்	மாபுகழ்ச்சிலனே
வலர்தருமலத்தில் வதிதருபிரமற்கு	
ளகமுமுதழியக்க	பாவுகைக்கோபனே(னு)
வகைகடவினையுட்கொள் குறுமுனிமகிழ்ச்சொ	
லரிபதொர்போருள்செப்பும்	வாயுடைச்சேயனே
வதிரயமுறுசத்த சுரமுணர் தவனுட்க	
வதிர் தொனிதருகொற்ற	வாடுடைத்தீரனே
வகிலமொர்நொடியிற்ருள் வகைதாவெனவொப்பி	
லழகுறுகலப்ப	ஞாருமுற்பாதனே
வமுதகவனமொக்கு தவளமுமதவெற்பி	
லமார்த முலகத்து	லாவுமுற்சாகனே(வ)
திருமகள்கணவற்கு ஞாவகைமல்கிடமிக்க	
திறன்மிருதகுவர்க்கொல்	விசரிட்டேனே
திரைகடனெவிற்பல் விபுதர்கனிடர்பட்ட	
சிறைவிடுவகைசெப்ப	வேகுமொற்றாளனே
தெருண்முனிவருமெவட்க மயல்புரிதொழில்செற்ற	
திகிரியையடுகொற்ற	மேயமற்றோனே
சினவிபகனலச்ச மொடுதொழுவகைவுற்ற	
சிலைபுனைகளிறட்ட	சேவகத்தார்வனே(வனு)
சிரநிரைகொடுக்க வரிமுசுவகையிட்ட	
திருமுணர்பவருட்கு	லாவுகிற்கோலனே
திரள்கிளைபலதற்ற புலையிமெம்வெற்றி	
திசுழயின்மருமத்து	நீபநற்றூனே
செசுமுமுமைபுமிக்க லலகடைவதூந்து	

சிலதவநினைத்தி	டாதசற்பாவனே
நீனைவனம்கனிப்பல் பறவைகளொருவுற்ற	
சூழ்சொல்வழியிற்சென்	மோகனக்கேவனே(௧)
குநாணிவெல்லிட பலபணியணிபெற்ற	
குயிலையாவத்தி	வாழிடப்பாகனே
குயிலையென்க்கும் விழியுறுசுகிபெற்ற	
குயிலென்கனவிற்செல்	வாரநித்தோடனே
கொடுமைபுலம்புற்ற வலன்முடியொடுபெற்ற	
குலகிரியடுவச்சி	ராயுதற்கீரனே
கொடுகடலன்னவெட்கும் விடமுதெனவுட்கேள்	
குணதானனிமெச்சும்	வீறுடைச்சுலனே(ஹ?)
குயிற்சுகிமுகமுற்ற வணிகமினதுகைக்கொர்	
குறைவுநிலுடனிட்ட	நேயவித்தாரனே
குநியரிசியிற்செய் பவிபுகழகவற்செய்	
கொடியகவிநுண்கு	மால்கொண்மெய்ப்பாசனே
குநகதிரசுற்ற வலகையொடொடுவெற்பு	
குலைவுறவந்தெறசொல்	வார்பகைக்கேமனே
குநகபுறுபுகழ்துற்ற வருணைபிலொருதத்தை	
குறமினதெனமெச்சு	கடளப்பூவனே(ஐ)
பருவதமுழுமைக்கு மணமருண்மலரொத்த	
பதயுகமருவுற்ற	தாயசட்கோணனே
பனிமலர்நனியிட்ட குழலியிப்புடைசுற்று	
படைமதனனும்வெட்கு	காமுகச்சீரனே
பறிதலையமணர்க்கொர் நமனெனவினிகப்பல்	
பதிகமுறுவல்கிட்ட	வேதிப்பாலனே
பழுதறுவளமெடுத்தன் மதுரையிலரனிட்ட	
பலகையின்மிசையுற்ற	பாவலர்க்கானனே(ஐஹ)
பழைவயினறவற்ற வயில்விடுமிறைமுற்சொல்	
பலபலரதுதித்த	மார்த்திக்கூற்றனே
படர்தமிழ்மதுரத்தி நிலையறிபவர்கெப்பு	
பனுவல்களளவற்ற	கோடிமெச்சேகனே
பயமுதனசையற்ற மணல்வரையுலகத்தர்	
பகர்பலிபொருள்கட்டு	கர்வடிக்காரனே
பதிதர்செயிடமுற்று மமெவர்திரண்மொயதத	
பழனியில்வளர்சுத்த	ஞானசித்தேசனே.(ககக)

பாதாரவிந்த வகுப்பு.

தனனை தன தானனை - தானனை தந்தன.

அகாமுதலாய்பொறி நிலைபிறழ்வதானிகழு	
மாவில்பலகோடிபொரு	ளாயேந்தைந்தேவ
யகளபாமோனசுய சமரசசபாவதிச	
வறுபவசிட்வாகமதன்	வேராக்சிழந்தவே
யழிவநமகாடுவளியி லொலிசெய்வநாதமுர	
சருள்பழயவேதமுடி	மேலேதிகழந்தவே
யவனவனாதா குமென வெகுவிதவிகாதமுய	
லறுசமயவாதர்பொது	வாயேகிடந்தவே
யருநெறிவிடாதொழுகி பெயம்பயமிலாதொருவு	
மமலகுநுவாகுமவர்	தாமேயறிந்தவே
யணுவளவுமானமொடு கருணையிலராகிநினை	
மயிலு மதிபாதகர்க	ளோவாதிகழந்தவே
யிலைகடலினீர்முழுது மொருகிறியமாடமென	
வரைநொடியிலார்பவன	னாதேறுகின்றவே
யல்லரிமதுநீர்மலர் குரீவமுதலாகிகழு	
மலர்பலவுமாதவர்க	ளாலேபொதிந்தவே(ஊ)
யர்வறுகுதாதகிவெண் மதியநதியாகியன	
வணிசடிநாதாது	பேறுவுயர்ந்தவே
யசலகுலியாவும்வழி படுமரசதால்வளரு	
மமையணையதோளிமடி	மீதேதவழந்தவே
யகிலமுழுதாழிகொடு திதிபுரியுமால்வழியு	
மரியதிருவாழ்மணையு	நோவவிரந்தவே
யசரசாமியாவும்வி வுறவுதவநான்முகவ	
னலறிநிலமீதுவிழு	மாரேறுதைந்தவே
யமுதுதவுபாலுதகி யினும்வெளிறும்வாணிமுழு	
தற்புலமையாகசுகொடு	மேனாள்புனைந்தவே
யமரர்குலதீபமென வளருமகவானவுண	
ரமர்செய்களமுடொர்மயி	லாயேசமந்தவே
யமனியிசையானமகள் பெறும்வாமெனாமலெணி	
லரமகளிரார்வருட	வீணாயிழைந்தவே
யலவன்மனைமார்பலரி லயமிடபமோடிவரு	
மதுலருமையாளையி	ராமாறினைந்தவே(வ)
தகரமணமோவரிய குழலுறுதெய்வானையொடு	
தழையுடைகொள்வாளுமவர்	பாலாவுவந்தவே

தகவுமிஞ்ஞாரதன துரைவினையார்வமொழி	
தனிரடைக்கொளவனம்	நூடேபுகுந்தன
தழன்மகமதூடமார் முனிவருடனோடவரு	
தகர்முதுகிலேயும்வெகு	போதேறுமொய்ம்பலே
தவாமகமேருவுள தென்கிணையுமாறுமிளிர்	
தருகரியின்மீதுகிலர்	பாலேகுப்பண்பலே
தரிகிடெய்தாதிமிதெ யெனநடனமாடவல	
தகுதியுறுதோகைமயி	லோடேதிரிந்தலே
சாவண்பவாவெனுரை பிரணவமதோரிபகர்	
தவமுயல்கிலாரறிவு	ருதேதமறைந்தலே
தமிழுமணரீபமுத வியமலருநாவரு	
தமனியந்நூபுரம்	தோடேபுணர்ந்தலே
சருகுணிகாயலது நுகரவிசையாரிதர்	
தலையில்விழியாயமலர்	மீதேதகமழ்ந்தலே(வன)
சகடமதில்வாநுலவு பரிதிமுதலாமறைசொல்	
சகளமுதலியாவுமவை	தாமாமிளிர்ந்தலே
தருமமறவாமலுயிர் வதைசெய்தயிலாமலுறு	
சரதகுணசாதனர்கள்	போமாறுச்சென்றலே
தளர்வில்கவுமார்பத மலர்மகரமார் தலையர்	
சருவபிரசாதமுற	வானேன்குமண்பலே
தரையில்வெகுமானிடர்க ணகமுதியபாறைதரு	
சவிலம்விழைவார்கள்பல	பேராசைகொண்டலே
சதுமறையுமாக்கமு மொருமைபடுஞானமுறு	
சமரசகுணுலர்பல	ரான்மாவயின்றலே
சருவுநிகராகமது விரவுதினைமாவுதவு	
தருணமுடையாள்பரணி	னேரேகிநின்றலே
தமமறுபொனாடர்களு மனைவிபர்களோடுவரு	
சயிலமுடிதோறுநட	மாமடனைந்தலே
சரசகுணமாதர்மனை தொறுமவர்தமாவியொழி	
சடமும்வினையாம்பகைசெய்	வானேயகின்றலே(9)
மகர்மவெருகோடியுல வியசலதியேழுநனி	
மருவவொருகாண்மெளி	தர்யேயகின்றலே
வழிபடுந்லோர்பிறவி முதலியபனோயுமற	
மனவெளியினுட்குடி	யாயேயமைந்தலே
வண்தயில்தீவாழலரி தெனுமெயினர்பூசையி	
மகிழவுகொடனோர்குடிநி	னோடுமீவம்பலே
வனையணிதைவேறுபடு தலுமலறிபோலமிடும்	

வணிகமகனார்வமுறு	மாறோடுதம்பவே
மதரமலிபாடல்வனை தரவிசைகிலான்முனழல்	
வனநடுவொர்வேடவடி	வோடேவ்வைந்தவே
மதுரைநகர்வாவியுறு புலவர்களிலோர்பெரியன்	
மதமிழியவோரலகை	யாலேதகைந்தவே
மலயமருள்காவிரத மென்னடவுவானணியும்	
வருளமலராதியவு	மோவாதமந்தவே
மலினபவமாயவெழு கடலிலுழலாதபடி	
மறுவில்கதிசேரவிடு	பேரோடமென்பவே(9னு)
மலரவனுமாயவனு மிகலுமருண்புரியில்	
வருபுலவனாதுபல	பாமாலைவிண்டவே
மாணமறியாமுனிவ ரகமுமிமையார்முடியு	
மதுகரகுழாமுமுல	வாதேபொலிந்தவே
வனசநிகராயவொரு கரமுறுகளாசமொடு	
வளமருவுபோரிமுனி	பாலேசிறந்தவே
மகிமைமிகுபாலையனுள் விழைவுதவறுதிலகும்	
வண்மொருநிலோன்மனது	ளேபோயும்வென்றவே
மகளிர் பலபேர்களிடை கரியநெடுமாலினிகழ்	
வலிமைபெறுபோகமுனி	வாழ்வேபுரைந்தவே
வழுவைநிகரான்மையுட னுழுவைமிசையேறுமுனி	
வரனையையோகியர்கை	நீரானனைந்தவே
வயல்குலவுகோவனக ரிடைவதியுமோர்தவசி	
வசனமிருபாலர்தர	வேயாளும்வன்பவே
வடைபயறுதேகாசமுதவியவுணவெலாமடையும்	
வயிறுடையதோடுபிற	காலேநடந்தவே(ஈ)
பகரமுமெஞானமும்வெல் வயமுமுதலாவனகொள்	
பலர்தலைகண்மீதுமவிழு	மானுள்சொரிந்தவே
பதிதர்மனைவாயிரொறு மலையும்வினையாளாது	
பதறுமனமோர்கணமு	நாடாதகன்றவே
பழமறையுமாகமமு மறிவுடையர்பாருமிகழ்	
படிதுபுகல்பாதகரை	யாளாதிகன்றவே
பரிதிவழிபாடுடைய ரிவெனவலோர்களறி	
பனிரும் தவாதர்களு	மோராதிகந்தவே
பவளமொடுதியும்வரு கதிரவனுமீதுபடு	
பகலில்வருவானுநிக	ராயேசிவந்தவே
பருமலையைநேருமுலைவனிதைபர்களாசைகெட்டு	
படைமதனவேளடிமை	யானுப்பிரிந்தவே

பரவைதுகர்மா முனிவ னுதவுதமிழா னுவலம்	
பவிதமுறநாடிமெலி	வாரோதொடர்ந்தவே
படுகொலைசிசாசரநு மனைபவரெலோருமிரு	
பருவரல்கொள்வான்முயல்சி	லோரேயணிந்தவே(ஐனு)
படியிலுளவாயசிவ தலமுழுதும்வேதநிகர்	
பதிசுமமைவானளவி	லாரோடிபைந்தவே
பயமலிவதாலதிக ரகசியவிபூதியிடு	
பசியகுழல்வாசமும	ருதேகலந்தவே
பகையுறவிலாதபொது நிலையினர்களோடினிது	
பழகுமடியார்விழைமேவ	லாமாநிவந்தவே
பதியலதுவேறுதுணை யிடையெனுமகாவிரத	
பலமுறுமினாரையிக	ழார்தூயரெஞ்சவே
பசிகொடிதெனாமலிலை சருகென்னு மாதரிடு	
பலியெனினுமாருமவர்	மீதேதயுரைந்தவே
பவுரணைநனளின்முழு மதியினையசேவலொலி	
பழுதிலதென்வாய்மைபிழை	யாதார்துழைந்தவே
பணியிறைபல்கோடிதுவ லினுமுடிவுறுதபுகழ்	
படர்தருமநாதிவெளி	தானேதிரண்டவே
பரமகுருநாதன்முத லெயினன்வரையாகிவளர்	
பழனிமலைவேலணிநு	பாதாரவிந்தமே.(சு)

பழனித்திருவாயிரமுற்றிற்று.

வேலுமயிலுந்துணை.

நூற்பயன்.

தன்னத்தன தானனதானன - தனதானு.

பொதுநிச்சய மேயினிதாமெனு	நிலைதாய்வார்
புனிதக்கவு மாரகுலாதிப	ரெனவாழ்வார்
கதுமைக்கதிர் வேன்மயில்சேவலொ	நெவாவார்
கருணைப்பகை யாவளர்தீயர்த	மெமனேர்வார்
விதுவுற்றச டாடலியாருணர்	பொருளோர்வார்
வினைகெட்டுட லோடுமெய்விடுறு	புகழ்சேர்வார்
பதுமப்பிர மாவிருநாலுதை	தொடர்வார்
பழனித்திரு வாயிரநூலிடை	பயில்வோரே.

தெய்வமேதுணை.

குருபாதமேகதி.

பிழை திருத்தம்.

பிச்சம்,	பாட்டு.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
உ	டு	அ	டொறுத்து	டொறுந்து
ச	கச	க	என்ற	ஏனற்
கூ	நகூ	உ	பாவம்	பரவப்
கந	கக	உ	தழ்	துறழ்
கடு	கஉ	க	முருகாக	முருகார்க
செடி	செடி	சூ	செயல்	செயேல்
கள	உகூ	உ	றளவு	றளவ
உ0	டுஉ	ந	வாய்ப்ப	வாய்ப்ப
செடி	செடி	ச	ரைப்பா	ரையா
செடி	டுச	ச	மன்னவ	மன்னனவ
செடி	டுதி	ச	னவனெ	னருளெ
செடி	டுக	உ	னடைப்	னடையப்
உச	அஅ	உ	தேரே	தேறே
உடு	கக	உ	லல்	லல்வேட்டேன்
உக	க	ச	வேட்ப	வேட்பவ
உள	கக	உ	கனிலெயி	கனியிலெ
நக	சஅ	ச	கிப்பே	கிப்பே
செடி	டுஉ	ந	வீட்ட	வீட்டன்
செடி	டுதி	ச	சாமற்	காமக்
நஉ	கடு	ந	முடிபோ	முடிவோ
நந	கக	ந	சௌவ	சௌவ
செடி	எக	உ	லென்றெ	லென்ற
நடு	அஅ	உ	பழனிபழனி	பழனி
நக	கஅ	ந	ணை	ணை
நஅ	கக	உ	திரும்பு	திரும்பு
செடி	கடு	க	தபர்	தப
சந	க0	ச	கடய	கடய
சடு	எச	க	திரன்	திறன
செடி	எஅ	க	கரண	கரண
சள	கச	ந	ளலணி	ளணி

பக்கம்.	பாட்டு.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
சஅ	க00	௩	வான்	வான்
செ	ச	௩௩	புணர்	புணர்
௩௨	௩௪	ச	னயன்	னையன்
செ	௩௫	ச	வலூர்	வயலூர்
௩௩	ச௫	ச	தமளே	தருளே
௩௪	௩௦	க	குறிஞ்சி	குறிஞ்சிக்
௩௫	௧௨	உ	பேனி	யன்
௩௬	௨௩	௩	கடிச	கட்ச
௩௮	ச0	உ	கொள	கொள
௧௨	௨௪	௩	சனை	செனை
௧௮	௪௩	ச	வுருமே	வுருமே
௧௯	௪௮	உ	னஞ்சி	னெஞ்சி
செ	௮௨	க	ரித்தி	சித்தி
௪௨	௨	௧௨	கர்க்கி	கர்க்கு
செ	௧	உ	றன்று	ரன்று
௪௪	௧0	௨௪	கெய்	கொய்
௪௮	௮	௯	கடாய்	கண்டாய்
௪௯	௧0	௧	பார்வையி	பார்வயி
செ	செ	உ	பண்பொ	பண்பா
செ	௧	௩	லனு	லனு
௯0	௪	௨	மைப்	மைப்
செ	செ	௫	யைருள்	யையிருள் -
௯௧	௧0	௯	தாகை	தகை
செ	௧	௯	போயத்	போய்த்
செ	செ	௮	துனை	துனை
௯௪	௨	௯	மும்	முயும்
௧0௯	௩0	௯	சாட்சி	சாட்சி
செ	௩௨	௧	சுறன்	சுறன்
௧௧0	௩௯	௧	சூய்	சூய்
௧௧௧	௪௨	௪	விரோ	விரோ
௧௧௩	௫0	௨	திருதி	திருத்தி
செ	௫௨	௪	முறுக்கி	முறுக்கி
"செ	௫௪	௪	கதி	திசு
௧௧௬	௬௮	௨	வேடனை	வேடனி

பச்சம்.	பாட்டு.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
ககௌ	எச	ச	நிகழ்து	நிகழ்து
ககஅ	எக	உ	லானுந்	லானுந்
கெடி	அஉ	ந	மலி	மல்லி
கஉடு	ச	உக	மரிப	மரிப
கஉள்	க	கந	நினைநி	நினைந்தி
கெடி	க	உந;	பறப	பற்ப
ககச	உக	அ	சேயே	தேவே
ககநு	நகந	ந	வம்	வரம்
ககச	நக	க	மின்ன	மின்னனை.
ககஉ	நக	உ	மிவை	மிவை
ககஉ	எஉ	எ	ணிரத	ணிர்த
ககச	அ	ந	நிழவுந்	நிகழவுந்
ககஅ	அ	உ	யுமவீ	யும்அ
ககஉ	உக	ச	தெம்	தெம்
ககந	நக	ச	தரர்க்	தரர்க்
கெடி	நக	உ	சங்கை	சங்க
ககச	சக	ச	சூர	சூர
ககநு	சக	ச	நிந்தமி	நிந்தமி
கெடி	சக	ச	ந்தோ	வந்தோ
ககஅ	கஅ	அ	னலலோ	னல்லோ
ககநு	கக	ந	கருவு	கறுவு
ககச	க	ச	கனரு	கானரு
ககஉ	உ	கக	கெஞ்சி	கெஞ்சி
ககந	உ	நக	கட்டுசா	கட்டுசா
ககச	ந	ந	கவிதி	கள்விதி
ககநு	ச	ச	செயெ	செயெ
ககச	கெடி	ச	வைந்	வந்
ககஎ	கெடி	அ	னாப்ப	னாப்ப
கெடி	கெடி	உஉ	ளனா	ளனானா
ககஅ	க	அ	மருவர்	மருவர்
ககச	க	உஎ	னஞ்ச	னஞ்ச
ககச	கந	க	கோனா	கொனா
ககஅ	கச	கக	பவ	பாவ

பக்கம்.	வரி	பகுதி	பகுதி
௧௮௮	௨௪	பாதி	பாதி
௧௮௯	௨௪	பணம்	பணம்
௧௯௦	௨௪	வளம்	வழி
௧௯௧	௨௪	மெழி	மொழி
௧௯௨	௨௪	மெருறை	மெருமை
௧௯௩	௨௪	விராசம்	விராசம்
௧௯௪	௨௪	பகர்பர்	பகர்பர்
௧௯௫	௨௪	துக்கி	துக்கி
௧௯௬	௨௪	ளர்கள்	ளர்கள்
௧௯௭	௨௪	மார்	மார்
௧௯௮	௨௪	பவன	பவன
௧௯௯	௨௪	தமம்	தமம்
௨௦௦	௨௪	வினா	வினா
௨௦௧	௨௪	ளொம	ளொம
௨௦௨	௨௪	முன	முன
௨௦௩	௨௪	வைங்க	வைங்க
௨௦௪	௨௪	முற்றும	முற்றும
௨௦௫	௨௪	விறவின்	விறவின்
௨௦௬	௨௪	பறவை	பறவை
௨௦௭	௨௪	மார்த்த	மார்த்த
௨௦௮	௨௪	வேர	வேர
௨௦௯	௨௪	வளம்	வளம்
௨௧௦	௨௪	மெறு	மெறு
௨௧௧	௨௪	தென	தென

